

พลเอกหญิง สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
เสด็จพระราชดำเนินมาทรงเป็นประธานในพิธีไหว้ครู และพระราชทานรางวัลการศึกษา ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๒ ณ หอประชุมโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า เมื่อวันที่ ๒๓ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๒

พลเอกหญิง สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
เสด็จพระราชดำเนินมาทรงรับการถวายความเคารพ จากแก่นักเรียนนายร้อย ชั้นปีที่ ๑-๕ ในโอกาสเปิดภาคการศึกษา ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๒ ณ ลานหน้ากองบัญชาการ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๒

- วันที่สามมิถุนายนตลสวัสดิ์
ทั้งราษฎรรัฐจัดเฉลิมพระชนมพรรษา
แต่ “สมเด็จพระนางเจ้าสุทิดา
พัชรสุธาพิมลลักษณ” ด้วยภักดี
- ทรงเป็นทหารองอาจราชวัลลภ
งามดรรชนีครอบครองพระทรงศรี
เทิดทศมินทรบรมราชินี
ถวายราชสดุดีทรงพระเจริญ

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อมข้าพระพุทธเจ้า รร.จปร.

(พ.อ.จระ เหล่าจिरอังกูร ประพันธ์)

นิตยสารเสนาศึกษา

กำเนิดครั้งแรก มกราคม ๒๕๕๘

กำเนิดครั้งหลัง สิงหาคม ๒๕๖๓

นิตยสารราย ๒ เดือน ของโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

วัตถุประสงค์ : เพื่อเผยแพร่เพิ่มพูนความรู้ทางด้านวิชาการ ผลงานวิจัย การพัฒนาทางทหาร ศิลปะ สารคดี ความคิดเห็น ความรู้ทั่วไป และส่งเสริมความสัมพันธ์อันดี ระหว่างโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้ากับมวลสมาชิกนิตยสารเสนาศึกษา

พลเอกหญิง สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ที่ปรึกษาภคิตติมศักดิ์

กองอำนวยการ

ผู้อำนวยการ

พล.ท.สิทธิพล ชินสำราญ

รองผู้อำนวยการ

พล.ต.ณรงค์ พฤษกรรุ่งเรือง

พล.ต.เอกรัตน์ ช้างแก้ว

พล.ต.วิชาติ เอี่ยมไพจิตร

ผู้ช่วยผู้อำนวยการ

พล.ต.ศุภชัย ศรีหอม

พล.ต.ประมวล จันทร์ศรี

ที่ปรึกษา

พล.อ.วรวิทย์ พรรณสมัย

พล.อ.พอฟล มณีรินทร์

พล.อ.ชาญชัย ยศสุนทร

พล.ท.ประเสริฐ หวานฉ่ำ

พล.ท.กานต์ พันนิยาศาสตร์

พล.ท.ศ.สมชาย สิงห์โต

พล.ต.หญิง ศิริรัตน์ บุญรอด

พล.ต.วัลลภ ไชยลาโก

พล.อ.หญิง วันดี ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา

พล.อ.อำนาจ อี่ยมผกา

พล.อ.นันทยศ บุชา

พล.อ.อนุสรณ์ สิทธิสกุลรัตน์

พล.อ.ชัยณรงค์ แก้วประสิทธิ์

พล.อ.ณรงค์ ภักดีศุภผล

พล.อ.กิตติพงษ์ ระมาศ

เลขานุการ

พล.อ.ตรีบัณฑิต จิตรีศรีอร่าม

กองบรรณาธิการ

บรรณาธิการ

พล.ต.ธัชพล ไม้รอด

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

พล.ต.หญิง กฤตยา ไม้รอด

พล.อ.จิระ เหล่าจิระอังกูร

ประจำกองบรรณาธิการ

พล.อ.หญิง อโนมา คงตะแบก

พล.อ.หญิง ศิริวรรณ กาญจนโหติ

พล.อ.หญิง บุญมาศ ทรรทรานนท์

พล.อ.หญิง จิรัชยา ประสิทธิ์ผล

พล.ท.หญิง ชื่นหทัย สุริยโสภานพันธุ์

พล.ต.หญิง อนันชพร ยอดเพชร

ร.อ.หญิง ฉัตรแก้ว ยูวพรหม

ฝ่ายศิลป์

พล.อ.ศึกษา วรภักษ์

ฝ่ายกฎหมาย

พล.ท.สุวัฒน์ กฤษณะสมิต

ช่างภาพ

จ.ส.อ.สุรัชชัย พงษ์ปฏิเมศร์

จ.ส.อ.อาทิตย์ รัตนจงงาม

กองจัดการ

ผู้จัดการ

พล.อ.ชัยณรงค์ แก้วประสิทธิ์

ผู้พิมพ์และโฆษณา

พล.ต.ธัชพล ไม้รอด

เหรียญ

พล.อ.รณชัย เปลี่ยนภักดี

ผู้ช่วยเหรียญ

ร.ต.หญิง นันท์พร พันผา

ฝ่ายจัดส่ง

พล.ท.ไวพจน์ ปาจะกัง

ส.อ.เกียรติพล พงศ์ทองกุล

นางพรฉิมพรรณ ยอดชมภู

นางนันท์วดี ขุนสะอาดศรี

น.ส.กนกนันท์ ปาจันทร์

น.ส.วราภรณ์ ไวยภาพ

ฝ่ายธุรการ

ร.อ.หญิง ชนิศ รัตนสิน

จ.ส.อ.สมหมาย พุทธา

จ.ส.อ.หญิง พงมาลย์ ยังขวัญ

น.ส.อรสา ทองศิเรียน

นายปฐม กอบแก้ว

สำนักงานนิตยสารเสนาศึกษา : โรงพิมพ์ ส่วนบริการ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ต.พรหมณี อ.เมือง

จ.นครนายก ๒๖๐๐๑ โทร. ๐ ๒๒๕๑ ๒๖๕๑ - ๕, ๐ ๓๗๓๙ ๓๐๑๐ - ๕ ต่อ ๖๒๕๒๑ - ๓

โทรสาร ๖๒๕๒๑, ๐ ๒๒๕๗ ๕๕๑๐ e-mail : senacma@gmail.com

✳️ การติดต่อแผนกการเงิน เพื่อชำระเงินค่าสมาชิก เหรียญนิตยสารเสนาศึกษา โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า อ.เมือง จ.นครนายก ๒๖๐๐๑ โดยธนาคารดิจิทัลจ่าย ปรณ.รร.จปร. ในนาม เหรียญ โทร. ๐ ๒๒๕๑ ๒๖๕๑ - ๕ ต่อ ๖๒๑๐๔, ๖๒๗๕๓, ๐๕๗ - ๐๐๕๕๓๓๕ และกรุณาส่งยศชื่อ - สกุล สมาชิก พร้อมหลักฐานการชำระเงิน มาที่เหรียญ

✳️ การติดต่อกองบรรณาธิการ กองบรรณาธิการนิตยสารเสนาศึกษา โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า อ.เมือง จ.นครนายก ๒๖๐๐๑ โทร. ๐ ๒๒๕๑ ๒๖๕๑ - ๕, ๐ ๓๗๓๙ ๓๐๑๐ - ๕ ต่อ ๖๒๕๒๑ - ๓ การย้ายที่อยู่ ทวงถามหรือสมัครเป็นสมาชิก ติดต่อสำนักงานนิตยสารเสนาศึกษา โทร. ๐ ๒๒๕๑ ๒๖๕๑ - ๕ ต่อ ๖๒๕๒๑ - ๓

✳️ อัตราค่าบำรุง ๑ ปี (๑ เล่ม ๖ ตอน) ๒๕๐ บาท สำหรับข้าราชการ (ศิษย์เก่า รร.จปร.) ประจําการสังกัดกระทรวงกลาโหม หักจาก ฝกง.ของหน่วย

บรรณาธิการ ผู้พิมพ์และโฆษณา พล.ต.ธัชพล ไม้รอด

บรรณาธิการแถลง

เสนาศึกษา

เล่มที่ ๘๕ ตอนที่ ๓ เดือนพฤษภาคม - มิถุนายน ๒๕๖๒

สวัสดีครับ ท่านสมาชิกและท่านผู้อ่านเสนาศึกษาทุกท่าน

เมื่อวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๖๒ รัชกาลที่ ๑๐ พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดี ศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระปฐมบรมราชโองการ พระราชทานอารักขาแก่ประชาชนชาวไทย ความว่า “เราจะสืบสาน รักษาและต่อยอด และครองแผ่นดินโดยธรรม เพื่อประโยชน์สุขแห่งอาณาราษฎรตลอดไป” นับเป็นพระมหากรุณาธิคุณอย่างหาที่สุดมิได้ และเสนาศึกษาจะได้นำพระราชกรณียกิจของพระองค์ลงใน “ปวงประชาเป็นสุขศานต์” อย่างต่อเนื่องตลอดไป

โครงการจิตอาสา เป็นหนึ่งในพระราชปณิธานของ รัชกาลที่ ๑๐ ที่ได้สร้างคุณประโยชน์แก่ส่วนรวม ได้หลายกิจกรรม เป็นที่ประจักษ์ทั้งในอดีต ปัจจุบัน และแผนงานในอนาคต ซึ่งคนไทยทุกภาคส่วนควรให้ความสำคัญและร่วมบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคม เมื่อมีโอกาส

นักเรียนนายร้อยอ่านตรงนี่ คราวนี้เป็นเรื่อง ปพ.๘๖ อายุประจำการใน ทบ.ไทยมากกว่าผมตั้ง ๑๐ ปี แต่ก็ยังใช้งานได้ดี **รัชกาลที่ ๕** ท่านทรงห่วงใย ราษฎรของพระองค์ ทรงเสด็จฯ ประพาสต้นไปในที่ต่าง ๆ เพื่อจะได้รู้เห็นความเป็นอยู่ที่แท้จริงของราษฎร แล้วหาทางแก้ไข การส่งพระราชโอรสหลายพระองค์ไปศึกษาต่างประเทศก็เพื่อให้นำความรู้จากตะวันตกกลับมาพัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ และเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาประเทศตั้งแต่นั้นมา ความขัดแย้งในโลกเกิดจากผลประโยชน์ของชาติตน ทุกประเทศในโลกไม่ว่าใหญ่หรือเล็กก็จำเป็นต้องมีกำลังทหารและอาวุธยุทโธปกรณ์ที่เหมาะสมไว้ป้องกันประเทศ และรักษาผลประโยชน์ของชาติของตนอย่างหลีกเลี่ยงมิได้ สทป. สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ เป็นหน่วยงานหนึ่งของรัฐที่รับผิดชอบการพัฒนาขีดความสามารถในการป้องกันประเทศ ครั้งนี้ได้ร่วมกับ มทส. จัดกิจกรรมค่ายวิทยาศาสตร์จรวดประดิษฐ์ในภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นครั้งแรก **อาหารที่ควรหลีกเลี่ยง** อ่านดูนะครับแล้วปฏิบัติด้วยใจจะดี เพราะแค่ไม่ป่วยก็ช้ำชาติได้แล้ว ลองคิดดูนะครับถ้าคนไทยช่วยกันรักษาสุขภาพตนเองและครอบครัวให้แข็งแรงปราศจากโรคแล้ว เราจะประหยัดงบประมาณไปได้มากแค่ไหน ประหยัดคนและพลังงานที่ต้องใช้ดูแลได้ตั้งมาก เขาส่วนที่วานี้ไปพัฒนาประเทศในส่วนอื่น ๆ ได้อีกมากมาย **สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช** เจ้ามันอายุ ๗ ขวบแล้ว เจ้าสัวชั้น จัดตารางการฝึกสอนให้เป็นผู้บังคับตั้งแต่เล็ก **ไฟรักไฟสงคราม** กล่าวถึงชายทะเลบางปู (สถานตากอากาศบางปู) ซึ่งผมได้มีโอกาสไปเลี้ยงรุ่นมื่อกลางวันเมื่อ ๒๔ มิ.ย. ที่ผ่านมา บรรยายภาคดีมากครับ **มิฆงติ มาฝาก**เป็นตำนานพระนางจามเทวีตอนจบ พอท่านอายุ ๖๐ ก็ละการดูแลแผ่นดินและออกบวชแต่งองค์ชุดขาวทำนุบำรุงพุทธศาสนาจนสวรรคตเมื่ออายุ ๙๙ ปี **พล.อ.เปรม ติณสูลานนท์** ประธานองคมนตรีและรัฐบุรุษ ถึงแก่กรรมในวัย ๙๙ ปี ท่านฝากคุณงามความดีไว้ในแผ่นดินอย่างมาก สมควรเป็นตัวอย่างให้อนุชนรุ่นหลังได้เอาเยี่ยงอย่าง **คุณของพระพุทธศาสนา** มีมากมายมหาศาล พุทธศาสนิกชนต้องเรียนรู้และปฏิบัติด้วยตนเองเท่านั้นจึงจะพ้นทุกข์เดี๋ยวนี้ศึกษาธรรมได้หลายช่องทาง ทำดูสิครับคุ้มค่ามาก

สวัสดีครับ

พ.ร.ศ.

พล.ต. ธัชพล ไม่รอด

บรรณาธิการนิตยสารเสนาศึกษา

๑๕

ปางประชาเป็นสุขศานต์

พระปฐมบรมราชโองการ ของกษัตริยาธิราชแห่งกรุงรัตนโกสินทร์

สารบัญ

ความคิดเห็นของผู้เขียนในหนังสือฉบับนี้ ไม่มีส่วนผูกพันกับทางราชการแต่ประการใด

เสนาศึกษา เล่มที่ ๘๕ ตอนที่ ๓ เดือนพฤษภาคม - เดือนมิถุนายน ๒๕๖๒

★ จิตอาสา : ทำความดีด้วยหัวใจ (ต่อ).....	๒๑
★ ปฏิทินกิจกรรม รร.จปร.ประจำเดือน พฤษภาคม - มิถุนายน ๒๕๖๒.....	๓๒
★ ฯพณฯ พลเอกเปรม ติณสูลานนท์	๓๔
★ นักเรียนนายร้อยอ่านตรงนี้.....	๔๒
★ การพัฒนาบ้านเมืองสมัยรัชกาลที่ ๕.....	๔๕
★ อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ สัญลักษณ์ของทหารผ่านศึก นักรบที่มีคุณค่ายิ่งแก่แผ่นดินไทย	๕๒
★ ความขัดแย้งของสองชาติอภิมหาอำนาจทางทหารของโลก	๕๖
★ สทป. ร่วมกับ มทส. สานฝันกิจกรรมค่ายวิทยจักรวดประดิษฐ์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	๖๒
★ “พานไหว้ครู” ที่ใจจะจัน...ความสร้างสรรค์หรือปัญหาของการศึกษา	๖๖
★ วิสัยทัศน์บรูไน ค.ศ.๒๐๓๕: แผนพัฒนาประเทศระยะยาว ๓๐ ปี ของบรูไนเพื่อสร้างความหลากหลายทางเศรษฐกิจ	๗๑
★ ภาษาอังกฤษ.....	๘๑
★ ตำนาน สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช	๘๘
★ ไฟรักไฟสงคราม.....	๙๕
★ คุณของพระพุทธศาสนา.....	๙๙
★ มีของดีมาฝาก	๑๐๔
★ เคล็ดลับเกร็ดความรู้.....	๑๐๙
★ ใคร อะไร ที่ไหน.....	๑๑๐

อาหาร ที่ควรหลีกเลี่ยง

๘๕

พระราชโอรพาท

พลเอกหญิง สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

เนื่องในพิธีไหว้ครู ปีการศึกษา ๒๕๖๒ วันพฤหัสบดีที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๒

ณ หอประชุมโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

การจัดงานไหว้ครูประจำปี ถือว่าเป็นสิริมงคลสำหรับนักเรียนที่จะได้เรียนในภาคการศึกษาใหม่ ขอให้ทุกคนตั้งใจเล่าเรียน สำหรับเราที่เป็นทหารก็ต้องฝึกฝนในเชิงปฏิบัติด้วย ให้ตั้งใจและทำให้ดี เพราะว่ามีวิชาต่าง ๆ ที่เรียนและได้ฝึกหัดนั้น ย่อมเป็นประโยชน์ต่อชีวิตและหน้าที่การงานในภายหลังไม่มากก็น้อย เราจะต้องฝึกหัดให้เข้มแข็งทั้งร่างกาย จิตใจและกำลังสติปัญญา ความคิดและการค้นคว้าหาความรู้ต่าง ๆ ขอแสดงความยินดีเป็นพิเศษสำหรับนักเรียนนายร้อยที่ได้รับความสำเร็จในการศึกษา ได้รางวัลเป็นเครื่องเชิดชูเกียรติ

ก่อนหน้าที่จะมานี้ ครูได้ไปเยี่ยมหน่วยทหารที่จังหวัดน่าน เพราะว่าเมื่อปีที่แล้วได้ยินได้ฟังมาว่าที่นั่นยังไม่มีสิ่งของที่เป็นอาหารหลายประเภท เช่น ไข่ ต้องนำเข้าจากจังหวัดอื่นปีละ ๕๐ ล้านฟอง และยังมีของอย่างอื่น เช่น ผัก ปลา ก็ต้องนำเข้าจากที่อื่น จึงคิด คิดนี้ก็คือคุยกันกับนายทหารที่รักษาความปลอดภัยที่นั่นว่า เราน่าจะลองทำอะไรเป็นตัวอย่าง เพราะว่าในหน่วยทหารได้ทำอะไรที่ประสบความสำเร็จ ครูก็ไม่ได้คิดเอง แต่ว่าทางทหารเขาคิดโครงการ เรียกว่าทหารพันธุ์ดี ไม่ใช่พันธุ์ทหารอย่างเดียว พันธุ์ข้าว พันธุ์ผัก พันธุ์สัตว์ ที่จะผลิตแล้วก็นำไปใช้ มอบให้ราษฎรที่ประสบภัยธรรมชาติต่าง ๆ ก็ทำได้ดี คุยกันมาได้ปีหนึ่ง ในปีต่อมาเขาเชิญให้ไปเยี่ยมที่ค่ายสุริยพงษ์ แล้วก็ที่ทหารพราน ๓๒ มทบ.๓๘ และ โรงพยาบาลค่ายสุริยพงษ์ ปรากฏว่าทำได้ดีมาก มีผลผลิตออกมาจำหน่าย ได้ทั้งไข่ ไก่ ปลา และผักต่าง ๆ ทหารเล่าว่า ไปวางขายที่ถนนคนเดินไม่ถึงชั่วโมงของเยอะแยะก็ขายหมด เล่าอย่างภาคภูมิใจว่า ชาวบ้านพูดว่าทหารมีความสามารถ และมีความอดทนสูง ในช่วงนี้เป็นฤดูแล้ง ยังทำได้ อากาศร้อนก็ยังอดทนทำงานอยู่กลางแจ้งได้ เป็นที่ชื่นชมของผู้ที่ได้พบเห็นว่าเรามีทั้งความสามารถ ความคิด และความอดทน ที่จริงแล้วตรงนั้นก็เคราะห์ดี เพราะว่าน้ำที่จะใช้ทำการเกษตร เนื่องจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๙ ทรงทำอ่างเก็บน้ำไว้ ตั้งแต่ พ.ศ.๒๕๒๒ นานมาแล้วแต่ว่าอ่างนั้นก็ยังใช้ได้ดี เมื่อมีการทำกิจกรรมเพิ่มขึ้น เราก็คิดกันว่าจะต้องขยายอ่างแห่งนั้น แล้วก็หาพื้นที่อื่นนอกจากบริเวณค่าย ให้ออกมาทำ เพื่อที่ว่าความรู้ของทหารที่ได้ทำมาจะได้นำไปเผยแพร่แก่ราษฎร ในอดีตทหารเข้าไปในที่ที่คนอื่นเข้าได้ยาก แล้วก็ได้ไปช่วยเหลือ ให้ความรู้แก่ราษฎรมาทั่วประเทศ งานของทหารส่วนที่เป็นทหารเกณฑ์ เมื่อปฏิบัติหน้าที่เสร็จสิ้น จบกลับไป ก็จะได้เป็นเหมือนปราชญ์ชาวบ้าน ที่จะไปแนะนำแก่ราษฎรในท้องถิ่นของตัวเองได้

นอกจากนั้น ช่วงที่ไปก็เป็นช่วงที่ทางราชการประกาศว่าเข้าหน้าฝน แต่ก็ไม่เป็นหน้าฝนที่แท้จริง ไม่มีฝนตกเลย แล้วยังแฉ่ง โรงเรียนก็กำลังจะเปิด มีโรงเรียนบางแห่งในถิ่นทุรกันดารที่เป็นโรงเรียนประจำ คือต้องเอาเด็กที่ไม่มีโอกาสได้รับการศึกษาในที่ที่ใกล้บ้านตนมาพักค้างอยู่ที่โรงเรียน ได้เรียนหนังสือ ได้กินอยู่ที่โรงเรียน ที่ตั้งโรงเรียนประเภทนี้ที่สำคัญที่สุดก็คือต้องมีน้ำอุปโภคบริโภค แต่โรงเรียนที่ว่่านี ฝนยังไม่ตกเสียที มีบ่อบาดาล แต่ด้วยเหตุผลกลใดไม่ทราบที่สูญไม่ขึ้น แล้วยังมีฝาย ๒ แห่ง ฝายหนึ่งมีตะกอน ทำให้ไม่สามารถใช้น้ำได้ กำลังพิจารณาเรื่องลอกตะกอน คงใช้เวลาหน่อย ส่วนอีกแห่ง มีน้ำ แต่ไม่มีสารพิษเต็มไปหมด ซึ่งไม่มีใครกล้าดื่ม กล้าใช้ เป็นข้อควรคิดเหมือนกันว่า บางครั้งการทำเกษตรกรรมแบบที่ใช้สารเคมี ทั้งสารเคมีฆ่าศัตรูพืช ทั้งสารเคมีที่ใช้เป็นปุ๋ยนั้น ก็อาจจะทำให้เกิดพิษภัยได้ กำลังคิดวิธีต่าง ๆ ที่จะใช้เสริม เช่น ที่เป็นชีวภาพหรือว่าการปลูกพืชคลุมดินชนิดที่ทำให้ไม่เกิดหญ้า จะได้ไม่ต้องใช้ยาฆ่าหญ้า อย่างนี้เป็นต้น ก็กำลังดูอยู่ แต่ขณะนี้ไม่ทัน เพราะว่าฝนไม่ตก โรงเรียนก็เปิดแล้ว จึงต้องซื้อถังน้ำขนาดใหญ่ ให้ขนน้ำจากที่ที่ห่างไกลและขึ้นเขาไปใส่ไว้ เพื่อให้นักเรียนได้ใช้อุปโภคบริโภค ต้องมีการทำความเข้าใจกันด้วยว่า การใช้น้ำต้องใช้อย่างประหยัด ไม่ใช่จะใช้ฟุ่มเฟือย ไม่เช่นนั้นจะมีไม่พอ นี่คือสิ่งที่เห็น แล้วยังคิดว่า น่าจะเป็นอุทาหรณ์ที่เป็นประโยชน์

ขณะนี้ได้รับมอบหมายให้เขียนบทความ ที่เรียกว่าพระราชานุกิจ คือมีหนังสืออยู่เล่มหนึ่งชื่อ พระราชานุกิจรัชกาลต่าง ๆ มีตั้งแต่รัชกาลที่ ๑ ถึง รัชกาลที่ ๘ ทางสำนักพระราชวังมอบหมาย มาว่าให้เป็นคนเขียนพระราชานุกิจ รัชกาลที่ ๙ ซึ่งไม่ใช่เรื่องง่าย เพราะว่าทรงครองราชย์อยู่นานกว่าองค์อื่น ๆ ในประเทศไทย และมีพระราชกิจหลายอย่าง ที่จะย่อให้มีจำนวนหน้าที่กำหนดอย่างมากที่สุด ๑๐ หน้า ก็พยายามให้อยู่ใน ๑๐ หน้า เขียนไป ๑๑ หน้า พยายามย่อที่สุดแล้ว ก็ไม่ทราบว่าทางบรรณาธิการจะตัดหรือให้เติมอะไร มีอยู่ข้อหนึ่งเกี่ยวกับเรื่องความแข็งแรงนี้ คือทราบว่าพระองค์ท่านและผู้ตามเสด็จจะต้องมีความเข้มแข็งและแข็งแรง เพราะว่าตอนสมัยนั้น อย่างเช่น งานของชนเผ่าที่อยู่บนภูเขาและมีอาชีพปลูกฝิ่น ซึ่งเป็นยาเสพติดที่เมื่อตัวเองใช้เข้าไปก็จะทำลายสุขภาพ เมื่อจำหน่ายให้ผู้อื่น ผู้อื่นก็จะขาย ผู้ที่ปลูกก็ไม่ได้เงินมากมาย จึงมีงานที่เรียกว่าปลูกพืชทดแทนฝิ่น มีผัก ผลไม้ ดอกไม้ กาแฟ เป็นต้น ของพวกนี้ปลูกอยู่บนเขา ท่านก็ว่า ถ้าชาวบ้านมาขอให้ไปเป็นกำลังใจ ไปดูกาแฟแม้แต่ต้นเดียวบนเขา เราก็ต้องสามารถขึ้นไปได้ จึงต้องมีการฝึก จนบัดนี้ปัญหาเรื่องพวกนี้แม้น้อยลง แต่เราก็ยังไม่พ้นที่ยังต้องช่วยเหลือ หรือไปให้กำลังใจ และช่วยในด้านอื่น ๆ เช่น ในด้านสุขภาพอนามัย ด้านการศึกษา ให้ความรู้และให้โอกาสที่จะเรียนต่อ เมื่ออาทิตย์ที่แล้ว อยู่ ๆ นึกถึงหมู่บ้านหนึ่งที่เคยตามเสด็จไป เป็นบ้านยากจน เลยเปิดเว็บไซต์ดู ในเว็บไซต์บอกว่าเดี๋ยวนี้เป็นแหล่งท่องเที่ยว ไม่ลำบากเท่าไร ได้ให้คนไปดู ดูทั้งหมู่บ้าน ทั้งโรงเรียน ก็นับว่าดีขึ้น เดิมเป็นโรงเรียน ตชด. แล้วโอนมาเป็นขององค์การบริหารส่วนจังหวัด แล้วมาเป็นกระทรวงศึกษาธิการ เดี่ยวนี้เป็นกระทรวงศึกษาธิการ ขยายใหญ่ มีนักเรียนถึง ๔๘๐ คน แต่ว่าตามสถิติ นักเรียน ๔๘๐ คน เป็นเด็กที่ขาดอาหารประมาณ ๑๐๐ คน เด็กที่บกพร่องทางการศึกษา ๗๐ กว่าคน ยากจนต้องให้ความช่วยเหลือพิเศษในการเข้าศึกษาอีก ๑๒๐ คน คิดว่ายังน่าจะไม่มีสบายเสียทีเดียว ครั้งหน้ามีโอกาสจะแอบเข้าไป ไม่ได้ไปดูมาเป็นสิบ ๆ ปีแล้ว คืองานต่าง ๆ ต้องต่อเนื่อง เพราะฉะนั้น คนที่มีความรู้ ความสามารถ ไหวพริบต่าง ๆ ถ้ามีโอกาสก็ได้ช่วยเหลือเพื่อนร่วมชาติ หรืออาจจะไม่ใช่ร่วมชาติเท่านั้น เดี่ยวนี้เราอยู่ในยุคโลกาภิวัตน์ที่ต้องเข้าไปช่วย และรับความช่วยเหลือหรือร่วมมือกับผู้อื่น อย่างปีนี้ประเทศไทยเป็นประธานอาเซียน ก็อาจจะได้ยินได้รู้และควรจะสดับรับฟังไว้

ขอให้นักเรียนและทุกคนในที่นี่มีความสุข ความเจริญ ประสบความสำเร็จ มีกำลังใจที่เข้มแข็ง พร้อมที่จะปฏิบัติภารกิจสืบต่อไป

พระราชกิจ ทูลกระหม่อมอาจารย์

๑ - ๕ พล.อ.หญิง สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จฯ มาทรงรับการถวายความเคารพจากแก่นักเรียนนายร้อย ชั้นปีที่ ๑-๕ ในโอกาสเปิดภาคการศึกษา ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๒ ณ ลานหน้า บก.ร.จ.ปร. เมื่อ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๒

พระราชกิจ ทูลกระหม่อมอาจารย์

๖

๗

๘

๙

๑๐

๑๑

๑๒

๑๕

๑๓

๑๔

๖ - ๑๕ พล.อ.หญิง สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จฯ มาทรงเป็นประธานในพิธีไหว้ครู และพระราชทานรางวัล การศึกษา ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๒ ณ หอประชุม รร.จปร. เมื่อ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๒

พระราชกิจ ทูลกระหม่อมอาจารย์

๑๖

๑๗

๑๘

๑๙

๒๐

๒๑

๒๒

๒๓

๒๔

๒๕

๑๖ - ๒๕ พล.อ.หญิง สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้นำข้าราชการ และ นนร. ชั้นปีที่ ๔ ที่ศึกษาวิชาประวัติศาสตร์เอเชียตะวันออกเฉียง (HI 5901) หัวข้อพิเศษ : ประวัติศาสตร์อาณานิคมในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ร่วมตามเสด็จฯ ไป ทักตักศึกษา ณ สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ ในระหว่างวันที่ ๓ - ๔ มิถุนายน ๒๕๖๒

๑

๒

๑ - ๒ พล.ท.สิทธิพล ชินสำราญ ผบ.รร.จปร. เป็นประธานในพิธีเวียนเทียน เนื่องในวันวิสาขบูชา ณ พุทธศาสนสถาน รร.จปร. เมื่อ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๒

๓

๔

๓ - ๔ พล.ท.สิทธิพล ชินสำราญ ผบ.รร.จปร. เป็นประธานในพิธีมอบทุนการศึกษาแก่นักบวชข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานราชการ รร.จปร. ประจำปี ๒๕๖๒ ณ หอประชุม รร.จปร. เมื่อ ๘ พฤษภาคม ๒๕๖๒

๕

๖

๗

ตามสัมพันธ์ กิจกรรมทั่วไป

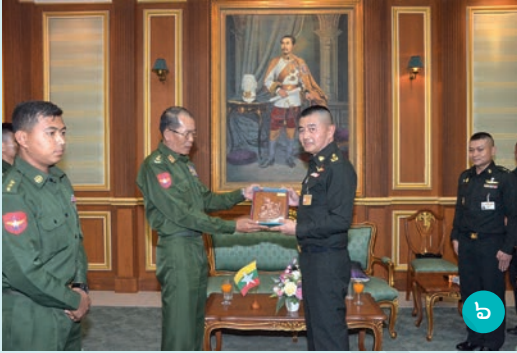
๕ - ๗ พล.ท.สิทธิพล ชินสำราญ ผบ.รร.จปร. เป็นประธานในพิธีมุทิตาจิตแด่อดีตครูอาจารย์ เนื่องในวันไหว้ครูและพระราชทานรางวัลการศึกษา ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๒ โดยมี นายทหารชั้นผู้ใหญ่ ข้าราชการ และ นนร. ร่วมพิธี ณ หอประชุม รร.จปร. เมื่อ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๒

๑ - ๒ พล.ท.สิทธิพล ชินสำราญ ผบ.รร.จปร. ให้การต้อนรับคณะ นนร.รร.นายร้อยอินโดนีเซีย ในโอกาสเดินทางมาศึกษาวิชาการและดูงาน ณ ห้องรัตนโกสินทร์ บก.รร.จปร. เมื่อ ๗ พฤษภาคม ๒๕๖๒

๓ - ๔ พล.ท.สิทธิพล ชินสำราญ ผบ.รร.จปร. ให้การต้อนรับคณะ นนร.รร.นายร้อยเกาหลีใต้ ในโอกาสเดินทางมาศึกษาวิชาการและดูงาน ณ สำนักงาน ผบ.รร.จปร. เมื่อ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๖๒

๖ - ๗ พล.ท.สิทธิพล ชินสำราญ ผบ.รร.จปร. ให้การต้อนรับคณะ รร.รวมเหล่า สหภาพเมียนมา (สมม.) ในโอกาสเดินทางมาศึกษาวิชาการและ ฝึกงาน ณ ห้องรัตนโกสินทร์ บก.รร.จปร. เมื่อ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๖๒

๘ - ๙ พล.ท. สิทธิพล ชินสำราญ ผบ.รร.จปร. ให้การต้อนรับคณะ นนร. ROTC สหรัฐอเมริกา ในการ แลกเปลี่ยนการเรียนรู้วัฒนธรรมและภาษา ตามโครงการ The Cultural Understanding Language Program (CULP) ณ ห้องรัตนโกสินทร์ บก.รร.จปร. เมื่อ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๒

๑๐ - ๑๑ พล.ท. สิทธิพล ชินสำราญ ผบ.รร.จปร. ให้การต้อนรับคณะ นนร. ROTC สหรัฐอเมริกา (กลุ่มที่ ๒) ในการแลกเปลี่ยนการเรียนรู้วัฒนธรรมและภาษา ตามโครงการ The Cultural Understanding Language Program (CULP) ณ ห้องรัตนโกสินทร์ บก.รร.จปร. เมื่อ ๕ มิถุนายน ๒๕๖๒

เสนาศึกษา

ร.อ.หญิง จักรภรณ์ ยศสุนทร เรียบเรียง

ปางประชาเป็นสุขคานต์

พระปฐมบรมราชโองการ ของกษัตริยาธิราชแห่งกรุงรัตนโกสินทร์

ในพระราชพิธีบรมราชาภิเษกแห่งกรุงรัตนโกสินทร์ ประกอบด้วยพิธีสงฆ์ พระมุรธาภิเษก พิธีถวายน้ำอภิเษกจากผู้แทนทิศทั้ง ๘ ณ พระที่นั่งอัฐทิศอุทุมพรราชอาสน์ และพิธีถวายนครราชสมบัติและเครื่องราชกกุธภัณฑ์ ณ พระที่นั่งภัทรบิฐ จากนั้นจึงมีพระบรมราชโองการเป็นคราวแรก ซึ่งเรียกในสมัยหลังว่า “**พระปฐมบรมราชโองการ**”

พระปฐมบรมราชโองการนับตั้งแต่รัชกาลที่ ๑ จนถึงรัชกาลที่ ๑๐ มีเนื้อความเปลี่ยนแปลงมาตามยุคสมัย ซึ่งล้วนแต่แสดงพระราชปณิธานในฐานะทรงเป็นผู้รับพระราชภาระแห่งบ้านเมือง ดังนี้

พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช
ปฐมกษัตริย์แห่งกรุงรัตนโกสินทร์

พระปฐมบรมราชโองการของรัชกาลที่ ๑ สืบมาจนถึงในการพระราชพิธีบรมราชาภิเษก พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ครั้งแรก พ.ศ. ๒๔๑๑ ว่า “...พรรณพฤกษชาติ แดสิ่งของในแผ่นดิน ทิวทั้งพระราชอาณาเขตร์ ซึ่งหาผู้หวงแหนมิได้นั้น ตามแต่สมณชีพราหมณาจารย์ราชครูปรารภฐานาเถิด...” ซึ่งในแต่ละรัชกาลแตกต่างกันเล็กน้อยในการสะกดและรายละเอียดเท่านั้น อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าจะยังไม่พบหลักฐานพระปฐมบรมราชโองการของพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๓ แต่เชื่อว่ามีเนื้อความเช่นเดียวกัน

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว
ในพระราชพิธีบรมราชาภิเษก

ต่อมาพบหลักฐานว่า พระปฐมบรมราชโองการในพระราชพิธีบรมราชาภิเษกพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ครั้งที่ ๒ พ.ศ. ๒๔๑๖ ในตอนต้นได้เพิ่มภาษามคธ และจากนั้นจึงเป็นภาษาไทยที่เพิ่มเติมขึ้น ต่อด้วยพระปฐมบรมราชโองการที่มีเนื้อความเช่นเดิมในอดีตตั้งความในจดหมายเหตุบรมราชาภิเษกว่า

“...อิทานาหิ สพเพสฺ อโนมติยา ราชา มุฑาวาสิตโต สยามเมสุ อีสฺสวาทิปัจจํ รชฺชํ กาเรมิธมฺมิกราชปเวณียา อนุชานามิ ยนฺตํ สยามวิชิเต อปรปริคฺคหิตํ ตินกฎฺโจทกํ สมณพฺรหฺมณาทยสพเพ สยามภฺรฺวญฺจิกา ยถาสุขํ ปรีภฺยชนฺตุฯ

จึงพระมหाराชครูผู้ใหญ่ รับพระบรมราชโองการเป็นปฐมด้วยคำมคธว่าดังนี้
สมปฺภฺยจฺฉามหิ โภโต รณฺโญ อิมํ ปฐมํ ปรมราช อ อุม การํ วรรณฺทรรสุรสิหนาทสวาทิสัมม สิริสาฯ

แล้วจึงมีพระบรมราชโองการเป็นคำไทย ตามเนื้อความภาษามคธดังนี้
ครั้งนี้ท่านทั้งปวงพร้อมใจกัน ยอมให้เราเป็นเจ้าครองราชสมบัติได้รับมูรธาภิเษก
เป็นใหญ่ในสยามราชภวร์ วรรณจักรนี้แล้ว เราอนุญาตยอมให้ โดยธรรมิกราชประเพณี
พรหมฤทษชลธิในสยามราชภวร์วรรณจักรนี้ ซึ่งไม่มีเจ้าของหวงแหนนัน ตามแต่สมณ
พรหมณาจารย์ ประชาธิราชภวร์ทั้งปวง จะปรารภนาใช้สอยเทอญฯ...”

ธรรมเนียมปฏิบัติตั้งพระปฐมบรมราชโองการที่กล่าวครั้งแรกเป็นภาษามคธและตาม
ด้วยภาษาไทยนั้น ปฏิบัติสืบมาในพระราชพิธีบรมราชาภิเษกพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้า
เจ้าอยู่หัว และพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว แต่เนื้อความที่เคยใช้มาตั้งแต่ครั้งรัชกาล
พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชถึงพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว
คือ “...พรหมฤทษชลธิในสยามราชภวร์วรรณจักรนี้ ซึ่งไม่มีเจ้าของหวงแหนนัน ตามแต่สมณ
พรหมณาจารย์ ประชาธิราชภวร์ทั้งปวง จะปรารภนาใช้สอยเทอญฯ...” และข้อความในตอนต้น
ของพระปฐมบรมราชโองการของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ครั้งที่ ๒ ที่เพิ่มเติม
เข้ามาว่า “ครั้งนี้ท่านทั้งปวงพร้อมใจกัน ยอมให้เราเป็นเจ้าครองราชสมบัติได้รับมูรธาภิเษก เป็น
ใหญ่ในสยามราชภวร์ วรรณจักรนี้แล้ว เราอนุญาตยอมให้ โดยธรรมิกราชประเพณี...” ไม่ปรากฏ
อีกต่อไป โดยพระปฐมบรมราชโองการได้เปลี่ยนเป็นเนื้อความ ดังนี้

“อิทานาหิ พุราหมณ ราชภาวี วหนโต พหุโน ชนสุส อตถาย หิตาย สุขาย ฐมเมเน สเมน
รชชั กาเรมิ ตุมหากิ สปริคคหิตานัน อูปริ ราชกั อถนั ปสาเรตวา นาโก หุตวา ฐมมิกิ รกขาวรณ
คุดดี สัวิทหามิ วิสุสฐฐา หุตวา ยถาสูชั วิหระย

จึงพระราชครู รับพระบรมราชโองการเป็นประณด้วยคำมคธ
แล้วจึงมีพระบรมราชโองการเป็นคำไทยตามภาษามคธดังนี้
ดูกรพราหมณ์ บัดนี้เราทรงราชภวระ ครองแผ่นดินโดยธรรมสม่ำเสมอ เพื่อประโยชน์
เกื้อกูลและสุขแห่งมหาชน เราแผ่ราชอาณาเหนือท่านทั้งหลายกับโภคสมบัติ เปนที่พึงจัดการ
ปกครองรักษาป้องกัน อันเปนมธรรมสืบไป ท่านทั้งหลายจงวางใจอยู่ตามสบายเทอญฯ”

**พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร
มีพระปฐมบรมราชโองการพระราชทานอารักขาแก่ประชาชนชาวไทย**

ครั้นต่อมาในการพระราชพิธีบรมราชาภิเษกพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร เมื่อวันที่ ๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๙๓ หลังจาก คณะพรหมมณีนวายพระพรชัย พระราชครูวามเทพมุนีถวายพระพรชัยมงคลด้วยภาษามคธ แล้วกราบบังคมทูลเป็นภาษาไทย พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร มีพระปฐมราชโองการพระราชทานอารักขาแก่ประชาชนชาวไทยด้วย ภาษาไทยเพียงอย่างเดียว ความว่า “เราจะครองแผ่นดินโดยธรรมเพื่อประโยชน์สุขแห่งมหาชนชาวสยาม”

เมื่อพิจารณาถึงความหมายพระปฐมบรมราชโองการทุกรัชกาลนับตั้งแต่พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชถึงพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ซึ่งเป็นพระมหากษัตริย์ ในระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ ทรงไว้ซึ่งพระราชอำนาจ ทรงเป็นเจ้าของทั่วทั้งพระราชอาณาจัก จะพระราชทานหรือทรงเรียกคืนแก่ผู้ใดก็ได้ แต่ในพระปฐมบรมราชโองการกลับให้สิทธิแก่อาณา ประชากรราษฎรตั้งคำที่ว่า “...ซึ่งหาผู้หวงแหนมิได้นั้น...” หรือ “...ซึ่งไม่มีเจ้าของหวงแหนนั้น...” ย่อม แสดงให้เห็นถึงน้ำพระราชหฤทัยที่ทรงคำนึงถึงสิทธิในทรัพย์สินของพลสกนิกร ครั้นต่อมาเมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๕ ราชอาณาจักรไทยได้เปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์เป็น ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข พระปฐมบรมราชโองการพระบาท สมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตรในพระราชพิธีบรม ราชาภิเษกจึงเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ซึ่งมีความสอดคล้องกับพระราชอำนาจตามรัฐธรรมนูญ อีกทั้ง เป็นพระราชปณิธานอันสำคัญยิ่งที่จะอารักขาแก่ประชาชนชาวไทยให้อยู่เย็นเป็นสุข

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ
พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระปฐมบรมราชโองการพระราชทานอาร์กษาแก่ประชาชนชาวไทย

ครั้งเมื่อวันที่ ๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ ในพระราชพิธีบรมราชาภิเษก รัชกาลที่ ๑๐ พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระปฐมบรมราชโองการพระราชทานอาร์กษาแก่ประชาชนชาวไทย ความว่า “เราจะสืบสาน รักษา และต่อยอด และครองแผ่นดินโดยธรรม เพื่อประโยชน์สุขแห่งอาณาราษฎรตลอดไป”

เอกสารอ้างอิง

ศิลปากร, กรม. ๒๕๖๒. ประมวลเอกสารพระราชพิธีบรมราชาภิเษก โดยสำนักวรรณกรรมและประวัติศาสตร์.

ปกิณกะงานพระเมรุมาศในหลวงรัชกาลที่ ๙

ตอน

จิตอาสาเฉพาะกิจ

งานพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพ

พ.อ.หญิง วันดี ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา

ต่อจากเล่มที่แล้ว

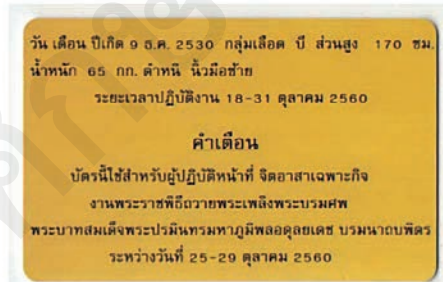
ด้วยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร รัชกาลที่ ๑๐ ทรงพระราชอนุสรณ์คำนึงถึงพระมหากษัตริย์คุณในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ที่ทรงปฏิบัติพระราชกรณียกิจเพื่อประโยชน์ของปวงชนชาวไทยมาโดยตลอด และด้วยพระราชปณิธานอันแน่วแน่ของสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่จะทรงสืบสานแนวพระราชดำรินในสมเด็จพระบรมราชชนกนาถและสมเด็จพระบรมราชชนนี ที่ทรงพระคุณอนเนกอนันต์ จึงพระราชทานพระราชานุญาตให้จัดทำโครงการ “เราทำความดีด้วยหัวใจ” ซึ่งเป็นโครงการทำความดีร่วมกับสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวถวายเป็นพระราชกุศล

ขณะเดียวกันทรงประจักษ์ถึงพลังคุณค่าของความรักความศรัทธา และความจงรักภักดีที่ปวงชนชาวไทยทุกหมู่เหล่าทุ่มเทแรงกายแรงใจ ถวายแด่รัชกาลที่ ๙ สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวจึงได้พระราชทานพระมหากษัตริย์คุณให้ประชาชนทุกภาคส่วนได้มีส่วนร่วมแสดงความรัก น้อมส่งเสด็จพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ในพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพ เดือนตุลาคม ๒๕๖๐ ด้วยการพระราชทานพระราชานุญาตให้จัดตั้ง “จิตอาสาเฉพาะกิจงานพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพ” เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๐ เพื่อเป็นการรวมพลังความรักอันมีค่า รวมพลังน้ำใจของปวงชนชาวไทย

ด้านหน้า

ด้านหลัง

บัตรประจำตัวผู้ที่สมัครเข้ามาเป็นจิตอาสาเฉพาะกิจ ถวายพระเพลิงพระบรมศพ

ทุกหมู่เหล่าที่จะน้อมถวายก่อนเสด็จสวรรคาลัย โดยเปิดรับสมัครระหว่างวันที่ ๑ - ๓๐ กันยายน ๒๕๖๐

สำหรับ “จิตอาสาเฉพาะกิจ งานพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพ” นั้น สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชทานพระราชานุญาตให้จัดตั้งเป็นโครงการทำความดีร่วมกับสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวถวายเป็นพระราชกุศลแด่สมเด็จพระบรมราชชนกนาถ โดยงานที่รับสมัครจิตอาสาเฉพาะกิจนั้นมี ๘ ประเภทด้วยกัน ประกอบด้วย

๑. งานดอกไม้จันทน์ ปฏิบัติงานสนับสนุนเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการเชิญดอกไม้จันทน์ ๒. งานประชาสัมพันธ์ให้บริการข้อมูลเกี่ยวกับงานพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพ ๓. งานโยธา ปฏิบัติงานสนับสนุนเรื่องการจัดเตรียมสถานที่ดูแลรักษาความสะอาดเรียบร้อย ๔. งานขนส่งเพื่อความปลอดภัยของประชาชน สนับสนุนในเรื่องการรับส่งประชาชนด้วย ๕. งานบริการประชาชน ปฏิบัติงานสนับสนุนในเรื่องการจัดหาและหรือการบริการอาหารน้ำ ฯลฯ ๖. งานแพทย์ ปฏิบัติงานสนับสนุนช่วยการปฐมพยาบาลเบื้องต้น ๗. งานรักษาความปลอดภัย สังเกตระมัดระวังความปลอดภัยบุคคลและสถานที่ ๘. งานจราจรปฏิบัติงานสนับสนุนและช่วยดูแลด้านการจราจรรอบบริเวณ

จิตอาสาเฉพาะกิจ จะปฏิบัติหน้าที่ในช่วงก่อน ระหว่าง และหลังงานพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพฯ ระหว่าง ๑๘ - ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๐

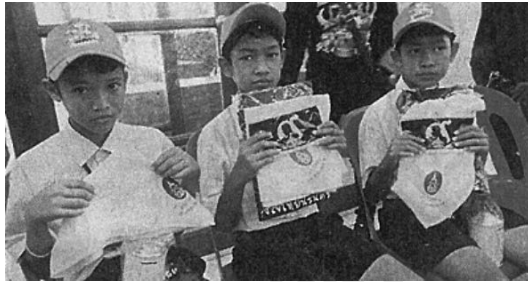
การเปิดรับสมัครเป็นจิตอาสาเฉพาะกิจวันแรก (๑ กันยายน ๒๕๖๐) ณ อาคาร ๖๐๑ สำนักพระราชวังสนามเสือป่า มีประชาชนจิตอาสา “เราทำความดีด้วยหัวใจ” เดิม พร้อมด้วยประชาชนหน้าใหม่หลากหลายวัยหลายร้อยคนแต่งกายด้วยชุดสุภาพสีด้าและแต่งกายด้วยเครื่องแบบพระราชทานจิตอาสา เดินทางมาปักหลักค้างคืนรอลงทะเบียนตั้งแต่เวลา ๐๒.๐๐ น. ครั้นพอใกล้เวลาเปิดรับสมัครในเวลา ๐๘.๐๐ น. ประชาชนต่างทยอยเดินทางมาจำนวนมาก จนแถวต่อล้นออกไปด้านนอกอาคารหลายร้อยเมตร ขณะที่สำนักพระราชวังแจกบัตรคิวจำนวน ๒,๕๐๐ คิว เพื่อรับลงทะเบียนในวันนี้ แต่เนื่องจากมีประชาชนมาจำนวนมาก สำนักพระราชวังต้องแจกบัตรคิวเพิ่มอีก ๓๐๐ คิว เพื่อรองรับประชาชนที่มาต่อแถวในช่วงเช้าทั้งหมด ทำให้อันนี้แจกทั้งหมด ๒,๘๐๐ คิว แต่บัตรคิวก็หมดตั้งแต่

วันแรกของการเปิดลงทะเบียนจิตอาสาเฉพาะกิจงานพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๙ มีผู้เดินทางมาแสดงความจำนงเนืองแน่นเกินโควตาที่กำหนดไว้ ๒,๕๐๐ คน ที่อาคาร ๖๐๑ สำนักพระราชวัง สนามเสือป่า เมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๐

เวลา ๑๐.๐๐ น. ทำให้ผู้ที่มาที่หลังและไม่ได้บัตรคิวต้องมาลงทะเบียนในวันถัดไป

ยอดลงทะเบียนจิตอาสาเฉพาะกิจของวันที่ ๑ กันยายน ณ เวลา ๐๖.๓๐ น. มีทั้งหมด ๗๑,๑๕๐ คน แบ่งเป็นที่สำนักงานเขตทั้ง ๕๐ เขตในกรุงเทพมหานคร ๔,๖๐๒ คน สำนักพระราชวังสนามเสือป่า ๒,๗๘๑ คน ที่ว่าการอำเภอในต่างจังหวัด ๗๖ จังหวัด ๖๓,๖๖๘ คน และในต่างประเทศ ๙๙ คน

ที่สนามเสือป่า สำนักพระราชวัง ตั้งแต่เวลา ๐๕.๓๐ น. วันเสาร์ที่เจ้าหน้าที่ได้เปิดให้ประชาชนที่เดินทางมารอรับบัตรคิวเพื่อลงทะเบียนสมัครเป็นจิตอาสาเฉพาะกิจ งานพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร เป็นวันที่ ๒ ทยอยเข้ารับบัตรคิว พร้อมชั่งน้ำหนัก วัดส่วนสูง และวัดรอบอก ก่อนเข้านั่งพักและรับประทานอาหารภายในห้อง

ประชุม อาคาร ๖๐๑ สนามเสือป่า สำนักพระราชวัง และพื้นที่จัดไว้รองรับ

ทั้งนี้ สำนักพระราชวังกำหนดเปิดรับสมัครจิตอาสาเพิ่มเป็นจำนวน ๕,๐๐๐ คน แบ่งเป็นรอบเช้า ๒,๕๐๐ คน และรอบบ่าย จำนวน ๒,๕๐๐ คน เนื่องจากเป็นวันหยุดราชการในช่วงเช้าจึงมีประชาชนเดินทางมารอรับบัตรคิวกันเป็นจำนวนมาก

ประชาชนทั้งในส่วนที่เคยสมัครเป็นจิตอาสา “เราทำความดี ด้วยหัวใจ” และประชาชนทั่วไปที่สนใจหลากหลายช่วงอายุ ตลอดจนนักเรียน นักศึกษาทยอยเดินทางมาตั้งแต่ช่วงเช้ามืด ซึ่งทางสำนักพระราชวังจะแจกบัตรคิวก่อนเปิดรับลงทะเบียนในเวลา ๐๘.๐๐ น. โดยวันนี้มีคณะนักเรียนจากโรงเรียนจิตรลดา (วิชาชีพ) จำนวน ๕๐๐ กว่าคน มาร่วมลงทะเบียนจิตอาสา

สำหรับชุดปฏิบัติงานพระราชทานของจิตอาสาเฉพาะกิจนี้ ประกอบด้วย เสื้อโปโลสีดำ ด้านหลังกรีนข้อความ “ธ สถิตในดวงใจ ไทยนิรันดร์” ด้านหลังกรีน “พระราชทาน” และภาพวาดการ์ตูน ฝัพระหัตถ์ ผ้าพันคอสีเหลือง ปลอกแขนสีดำ บัตรประจำตัวจิตอาสาสีฟ้า และบัตรจิตอาสาเฉพาะกิจ ซึ่งมีสีตามประเภทของงาน และหมวกแก๊ปสีฟ้าติดสัญลักษณ์รูปเลือดและความสามารถของจิตอาสาแต่ละคน เช่น A คือ เลือดกรุ๊ปเอ ENG คือ พูดภาษาอังกฤษได้ รูปลักรยานยนต์ คือ ขับขี่จักรยานยนต์ได้ เป็นต้น เพื่อให้ประชาชนที่มาร่วมงานสามารถขอความช่วยเหลือจากจิตอาสาได้ ผู้ที่ลงทะเบียนจิตอาสาเฉพาะกิจฯ สามารถเข้ารับชุดปฏิบัติงานพระราชทานได้ ณ อาคาร ๖๐๑ สำนักพระราชวัง

ของพระราชทานจิตอาสา

จิตอาสาเมืองสองแคว

สนามเสือป่า และในพื้นที่ที่ได้ลงทะเบียนไว้ระหว่างวันที่ ๗ - ๑๒ ตุลาคม สำหรับผู้ที่ไม่สามารถมารับของพระราชทานในเวลาที่กำหนดให้มารับได้ในวันที่ ๒๐ ตุลาคม

สำหรับเยาวชนที่มาลงทะเบียนเป็นจิตอาสา

เฉพาะกิจ นอกจากนี้จะได้สิ่งของพระราชทาน ๔ รายการแล้ว ยังจะได้รับกระปุกออมสินพระราชทาน อีกด้วย เป็นกระปุกออมสินที่สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้จัดทำขึ้นเพื่อพระราชทานแก่เด็กที่ลงทะเบียนเข้าร่วมโครงการหน่วยพระราชทานและประชาชนจิตอาสา เราทำความดี ด้วยหัวใจ หรือเด็กที่ทำความดีเพื่อส่วนรวม ด้วยมีพระราชปณิธานที่จะให้เด็กรู้จักมัธยัสถ์ อดออม และทำความดี มีความกตัญญู โดยพระราชทาน ภาพวาดฝีพระหัตถ์ลงพิมพ์บนกระปุกออมสิน และข้อความ “ครอบครัว สุขสันต์ ช่วยกันเก็บออม” ส่วนอีกด้านหนึ่งพระราชทานข้อความว่า “พลังของคนคิดดี ทำดี และมีกตัญญูตา เป็นพลังที่มีอำนาจ ที่จะดำรงรักษาความสุข ความเจริญ อย่างวัฒนาถาวรของครอบครัว ชุมชนและชาติ บ้านเมืองต่อไป” และทรงลงพระปรมาภิไธย ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๖๐

ชาวไทยโคกเค็ร้ากับการเสด็จสวรรคตของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร พ่อหลวงผู้ทรงเป็นที่รัก แต่ความเค็ร้าโศกนั้นก็ได้แปรเปลี่ยนเป็นพลังขับเคลื่อนคิดทำความดีบางอย่างเพื่อพระองค์ การเป็นจิตอาสา อุทิศตนช่วยเหลือผู้อื่นเป็นหนึ่งในความดีซึ่งประชาชนคนไทยสามารถทำเพื่อตอบแทนพระองค์ท่านได้

กิจกรรมจิตอาสาเฉพาะกิจฯ เป็นการสานต่อพระราชดำริโครงการจิตอาสา “เราทำความดีด้วยหัวใจ” อันเป็นโครงการที่พลสกนิกรชาวไทยทั้งประเทศทำความดีร่วมกับสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เพื่อถวายเป็นพระราชกุศลแด่ในหลวงรัชกาลที่ ๙ ที่ปฏิบัติภารกิจมาโดยตลอดในช่วงต้นปีที่ผ่านมา โดยทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้หน่วยราชการในพระองค์ หน่วยราชการต่าง ๆ และประชาชนจิตอาสา ร่วมกันบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ในพื้นที่รอบเขตพระราชฐานอันเปรียบเสมือนบ้านของพระองค์ ท่านก่อนขยายพื้นที่บรรเทาความเดือดร้อนและแก้ไขปัญหามาให้ประชาชน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ พลอากาศโท ภักดี แสงชูโต ผู้ช่วยราชเลขาธิการในพระองค์สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เป็นผู้แทนพระองค์ ในพิธีมอบสิ่งของพระราชทานให้ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และผู้ว่าราชการจังหวัด ๗๖ จังหวัด เพื่อเชิญไปมอบแก่จิตอาสาเฉพาะกิจงานพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ในภูมิภาค ต่าง ๆ ทั่วประเทศและในต่างประเทศ ณ ห้อง ๖๐๖ สนามเสือป่า สำนักพระราชวัง

เจ้าหน้าที่สำนักพระราชวัง นักเรียน นักศึกษา และประชาชน จิตอาสา เราทำความดีด้วยหัวใจกว่า ๔๐๐ คน ร่วมกันทำกิจกรรมจิตอาสา บิ๊กคลีนนิ่ง ปรับปรุงทำความสะอาดบริเวณ ประดับต้นดาวเรือง และปรับภูมิทัศน์รอบบริเวณพระลานพระราชวังดุสิต กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๐

ในครั้งนี้นับเป็นอีกปรากฏการณ์หนึ่งของการรวมพลังแห่งความจงรักภักดีของปวงพลสกนิกรชาวไทย ที่พร้อมใจกันน้อมถวายแด่พระผู้เสด็จสู่สวรรคาลัยในกิจกรรมจิตอาสาเฉพาะกิจงาน พระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพ ซึ่งขณะนี้ มีสมาชิกจิตอาสาเฉพาะกิจฯ ทั่วโลกรวมแล้วกว่า ๔ ล้านคน (๔,๐๐๗,๐๐๕ คน) ทุกคนพร้อมใจปฏิบัติกิจกรรมจิตอาสาทั้ง ๔ ประเภท ในระหว่างวันที่ ๑๘ - ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๐

มีประชาชนมาสมัครในส่วนของบริการประชาชนจำนวนมากที่สุด เนื่องจากเป็นงานที่ปฏิบัติหลายส่วนและไม่จำเป็นต้องมีความสามารถเฉพาะ นอกจากนี้มีพสกนิกรมาสมัครตามความถนัด เช่น วินมอเตอร์ไซด์ คนขับรถแท็กซี่ ได้มาสมัครในภาคขนส่ง ที่ผ่านมามีผู้พิการขาขาดที่มีขาเล็งก็ขอมาสมัครด้านขนส่งเนื่องจากมีขาเล็งช่วยบริการคนอื่น แบ่งเป็นผู้ที่ลงทะเบียนสมัคร ณ สถานเอกอัครราชทูตและสถานกงสุลไทยในต่างประเทศ ๙๓ แห่ง จำนวนรวม ๘,๖๐๓ คน ผู้ที่ลงทะเบียนสมัคร ณ สำนักงานเขต ๕๐ เขตของกรุงเทพมหานคร จำนวน ๓๑๑,๘๙๔ คน ผู้ที่ลงทะเบียนสมัคร ณ สนามเสือป่า จำนวน ๕๒,๐๘๕ คน ผู้ที่ลงทะเบียนสมัคร ณ ที่ว่าการอำเภอ ๘๗๔ แห่ง ในต่างจังหวัดทั่วประเทศ จำนวน ๓,๖๓๔,๔๒๓ คน

ประดิษฐ์ “ดอกไม้จันทน์จากใบมะพร้าว” ถวายพ่อหลวง ร.๙

บริษัท เอเซียติคอุตสาหกรรมเกษตร จำกัด ร่วมมือกับสถาบันส่งเสริมภูมิปัญญาเพื่อสังคมอาสาเป็นอีกหนึ่งพลังร่วมสร้างกิจกรรม “ประดิษฐ์ดอกไม้จันทน์ จากใบมะพร้าว ถวายพ่อหลวง ร.๙” ภายใต้โครงการ “รักษ่มะพร้าว ๓๖๐°” เชิญชวนชุมชนในตำบล บ้านปรก จังหวัดสมุทรสงคราม ซึ่งประกอบด้วย กลุ่มพนักงานจิตอาสาจากโรงงาน เอเซียติค อุตสาหกรรมเกษตร ชาวชุมชน คณะครู อาจารย์และนักเรียนจากโรงเรียนวัดช่องลม (ธรรมโชติ) ร่วมใจประดิษฐ์ “ดอกดารารัตน์” ด้วยวัสดุธรรมชาติจากใบมะพร้าว ซึ่งเป็นพืชเศรษฐกิจของชาวอัมพวา เพื่อทูลเกล้าฯ ถวายเป็นพระราชกุศลในงานพระราชพิธีถวาย พระเพลิงพระบรมศพในหลวงรัชกาลที่ ๙ ในเดือนตุลาคม ๒๕๖๐

วงศ์รอง ตั้งคำ ผู้อำนวยการฝ่ายขายและการตลาด บริษัทเอเซียติค อุตสาหกรรมเกษตร จำกัด กล่าวถึงที่มาของการจัดกิจกรรมในครั้งนี้ว่า บริษัทดำเนินการผลิต แปรรูป และส่งออกผลิตภัณฑ์

ดอกไม้จันทน์ประดิษฐ์จากใบมะพร้าว

วงศ์รอง ตั้งคำ ผู้อำนวยการฝ่ายขายและการตลาด

จากมะพร้าว ภายใต้แนวคิดหลัก “Zero Waste Management” ที่เน้นเรื่องการใช้ประโยชน์จากมะพร้าวทุกส่วนให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการแปรรูป รวมทั้งกาบมะพร้าวที่นำมาใช้เป็นเชื้อเพลิงในกระบวนการผลิตของโรงงาน

ด้วยการพัฒนาองค์ความรู้ให้กับชุมชนเกี่ยวกับเรื่องมะพร้าว รวมถึงสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มให้กับวัสดุธรรมชาติ ภายใต้โครงการ “รักษ่มะพร้าว ๓๖๐°” จึงเกิดเป็นกิจกรรมการประดิษฐ์ “ดอกไม้จันทน์จากใบมะพร้าวถวายพ่อหลวง ร.๙” ขึ้นมา โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนในกลุ่มวิสาหกิจชุมชน บ้านริมคลอง โสมสเตย์ และพื้นที่ใกล้เคียง ได้ร่วมกันทำกิจกรรมจิตอาสาประดิษฐ์ดอกไม้จันทน์จากใบมะพร้าว ซึ่งเป็นพืชสารพัดประโยชน์ที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ทุกส่วน

“กิจกรรมประดิษฐ์ดอกไม้จันทน์จากใบมะพร้าวถวายพ่อหลวง ร.๙ เป็นการนำวัสดุธรรมชาติที่มีอยู่ในท้องถิ่นจังหวัดสมุทรสงครามซึ่งถือเป็นดินแดน ๓ น้ำ คือ น้ำกร่อย น้ำจืด และน้ำเค็ม เป็นพื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับการปลูกมะพร้าวจนทำให้ผลิตภัณฑ์ที่แปรรูปจากมะพร้าวของไทยได้รับการยอมรับไปทั่วโลก โดยกิจกรรมวันนี้ นอกจากจะเป็นการร่วมรำลึกพระมหากรุณาธิคุณของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร แล้วยังเป็นการเดินทางรอยพระราชปณิธานของพระองค์ที่ทรงเน้นเรื่องของความพอเพียงและการใช้ทรัพยากรจากธรรมชาติแบบรู้คุณค่าอีกด้วย”

จิตอาสา ๓ วัย ประดิษฐ์ดอกดารารัตน์จากใบมะพร้าว

คุณยายน้อย ไพบูลย์ อายุ ๘๐ ปี จิตอาสา รุ่นใหญ่ เล่าว่า ยายเป็นประชาชนคนไทยคนหนึ่ง ที่สำนึกในพระมหากรุณาธิคุณของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร

ซึ่งเปรียบเสมือน “พ่อของแผ่นดิน” พระองค์ท่านทรงรักและดูแล ลูก ๆ ทุกคนอย่างเท่าเทียมกันตลอดระยะเวลาที่พระองค์ทรงครองราชย์มา

“การทำดอกดารารัตน์ในวันนี้ เป็นการลงมือทำครั้งแรกของยายด้วยการนำใบมะพร้าวที่ยายมีความคุ้นเคยมาตั้งแต่ เด็ก ๆ มาใช้ให้เกิดประโยชน์และมีคุณค่า ปกติแล้วมะพร้าวหนึ่งต้นสามารถใช้ประโยชน์ได้ตั้งแต่ได้ดินจนถึงปลายยอด แต่ยายยังไม่เคยใช้มะพร้าวมาทำดอกไม้เลย การทำก็จะยากสักหน่อย มีหลายขั้นตอน แต่ก็ได้คุณครูและเด็ก ๆ คอยช่วยยายทำ เพื่อถวายเป็นพระราชกุศลแด่พ่อหลวงรัชกาลที่ ๙ เป็นมงคลชีวิตที่ได้ทำความดีตอบแทนพระองค์ท่านด้วยงานเล็ก ๆ น้อย ๆ ยาย

ดีใจและภูมิใจมากค่ะ”

กรรณิการ์ เจนการ หรือน้ำอืด อายุ ๕๓ ปี มือหนึ่งเรื่องงานฝีมือด้วยดีกรีสายตรงด้านคหกรรม

ผู้ช่วยวิทยากรในการส่งต่อความรู้และถ่ายทอดวิธีการประดิษฐ์ดอกดารารัตน์จากใบมะพร้าว บอกว่า

“การทำดอกดารารัตน์ในวันนี้เป็นเพียงสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่เราสามารถตอบแทนพระมหากรุณาธิคุณของพระองค์ท่านได้ น้ำอืดจะทำทุกอย่างเท่าที่เราจะทำได้ ทำให้เต็มที่ให้เต็มความสามารถเท่าที่ร่างกายเราพอจะทำไหว”

นอกจากนี้ น้ำอืดยังบอกเล่าวิธีการประดิษฐ์ดอกดารารัตน์ให้ฟังอีกว่า การทำดอกดารารัตน์ครั้งนี้เป็นครั้งที่สองแล้ว ก่อนหน้านี้ น้ำอืดทำดอกดารารัตน์จากเปลือกข้าวโพดก็จะทำง่ายกว่าใบมะพร้าว ในครั้งนี้สักหน่อย เพราะใบมะพร้าวจะมีลักษณะกรอบ มีก้านแกนแข็งต้องใช้ความระมัดระวังในการทำมาก ต้องใจเย็น มุ่งมั่นและตั้งใจ เพราะกลัวจะได้แต่ละส่วประกอบของดอกต้องมีความละเอียดไม่รีบร้อน หากเราเหลก้านใบไม่ระวัง ก็อาจจะทำให้ใบขาด หากประกอบดอกไม้ไม่แน่น ดึงด้ายไม่ตึงก็จะทำให้แต่ละชิ้นส่วนของดอกไม้หลุดร่วงได้

เด็กหญิงนภัสวรรณ ไชยมิถุนย์ อายุ ๑๒

ปี กำลังศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนวัดช่องลม (ธรรมโชติ) จิตอาสา รุ่นเยาว์ ร่วมส่งต่อความรู้สึกรักให้ฟังว่า

“มะพร้าวเป็นพืชที่อยู่รอบ ๆ ตัวหนู ปกติจะนำใบมะพร้าวมาใช้ในการจักสานเป็นหมวก กระเป๋า ตะกร้า เป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ เป็นการสร้างงาน สร้างรายได้

และยังเป็นการนำสิ่งแวดล้อมรอบตัวมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงของพ่อหลวง ร.๙ ซึ่งครั้งนี้เป็นครั้งแรกที่จะได้ทำดอกไม้จากใบมะพร้าว เพื่อถวายเป็นของขวัญแด่พ่อหลวง ร.๙ ของคนไทยเป็นครั้งสุดท้าย แม้จะยากและมากขึ้นตอน หนูก็จะพยายามและตั้งใจทำให้ดีที่สุด”

กิจกรรม “ประดิษฐ์ดอกไม้จันทน์จากใบมะพร้าว ถวายพ่อหลวง ร.๙ เป็นเพียงหนึ่งโครงการเล็ก ๆ ที่เกิดจากการหลอมรวมใจเป็นหนึ่งเดียวของประชาชนชาวไทย ที่ต่างพร้อมใจกันประดิษฐ์ดอกไม้จันทน์จากใจถวายแด่ “พ่อหลวง ร.๙” ... “พ่อ” ของคนไทยทั้งชาติ เป็นครั้งสุดท้าย...

นักศึกษาร่วมถวายงานรังสรรค์พระเมรุมาศ

การก่อสร้างพระเมรุมาศ และอาคารประกอบสถาปัตยกรรมชั่วคราว ที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ในการถวายพระเพลิงพระบรมศพในหลวงรัชกาลที่ ๙ ครั้งนี้นอกจากได้ระดมผู้มีความรู้ความสามารถจากกรมศิลปากร กระทรวงวัฒนธรรม เป็นหลักในการดำเนินการแล้ว ยังมีนักศึกษาจากรัฐอุดมศึกษาหลายแห่ง ที่มาร่วมสร้างสรรค์ผลงานในงานจัดสร้างพระเมรุมาศ ทั้งงานประติมากรรม ศิลปกรรม ประณีตศิลป์ และงานช่างฝีมือด้านต่าง ๆ

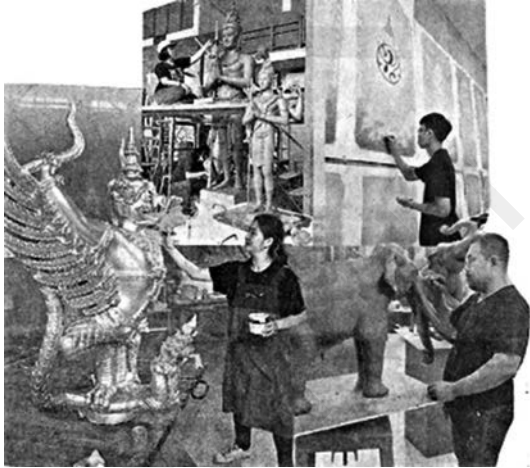
ยุ้ย ...เสาวลักษณ์ มินสันเทียะ ปี ๔ สาขาออกแบบทัศนศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร เล่าว่า “จากการได้เข้าไปฝึกงานกับสำนักช่างสิบหมู่ กรมศิลปากร ทำให้มีโอกาสได้เข้าไปเป็นส่วนหนึ่งในการถวายงานในระยะเวลากว่า ๒ เดือน โดยงานที่ได้ลงมือทำครั้งนี้เป็นส่วนงานประติมากรรม ทั้งการแต่งปูน การแต่งลวดลายแม่พิมพ์ให้คมขึ้น สวยงามมากขึ้น นอกจากนี้ยังได้ช่วยขนน้ำไปยังดินระหว่างการบินเทวดารวมทั้งได้หล่อหุ่นขี้ผึ้งจากพิมพ์ก่อนแกะลายจากแม่

พิมพ์ตามที่ทางอาจารย์ได้แกะเอาไว้ ซึ่งการได้มาร่วมถวายงานในครั้งนี้รู้สึกปลาบปลื้มและยินดีอย่างมาก และถือเป็นเกียรติและเป็นบุญของครอบครัว เพราะเป็นครั้งแรกที่ได้ทำงานที่ยิ่งใหญ่ขนาดนี้ แม้สิ่งที่ทำเป็นเพียงการช่วยงานที่เล็ก ๆ น้อย ๆ แต่ก็ดีใจและภาคภูมิใจที่สุดเมื่อได้เห็นรูปเทวดาที่มีส่วนทำงานถวายสำเร็จ เป็นผลงานที่งดงาม ความสำเร็จที่ทำให้ในเรื่องประติมากรรมหลาย ๆ ส่วน

“ไอ” ...สิทธิพล ขันทอง ปี ๒ คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร เล่าว่า “ได้รับชวนจาก อาจารย์ราชน อัมไพรัตน์ และ อาจารย์เกียรติศักดิ์ สุวรรณพงศ์ จากสำนักช่างสิบหมู่ ให้มาร่วมเป็นจิตอาสาในครั้งนี้ และได้มีส่วนร่วมทำเกือบ ๒ เดือน โดยผมมีโอกาสได้ร่วมทำในส่วนของฉากบังเพลิง ซึ่งรับหน้าที่ลงลวดสีพื้นดอกบัว และพุ่มต่าง ๆ และมีพี่จิตอาสามาให้คำแนะนำในการลงแสงเงาบริเวณดอกบัว ใบบัว ก้านบัว ก้อนเมฆ และได้ดอกบัว

“เนย” ...คุณัญญา พิบูลย์ไพโร ปี ๕ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เล่าว่า “การได้เข้าไปร่วมเป็นจิตอาสาในครั้งนี้ ประมาณ ๓ เดือน หลัก ๆ จะมีโอกาสร่วมทำงานในส่วนดอกไม้ หลังจากนั้นก็จะมีโอกาสตกแต่งและลงสีครุฑหัวเสา ช่วยลงสีของฐานครุฑ ซึ่งรู้สึกภูมิใจมาก เพราะอยากเข้ามาร่วมถวายงาน

พระองค์ท่าน เวลาได้เห็นงานที่มีส่วนช่วยถึงแม้จะเป็นเพียงเล็ก ๆ น้อย ๆ ไปติดตั้งก็ยิ่งรู้สึกว่าตัวเองโชคดีมากที่อย่างน้อย ๆ ก็ได้เป็นส่วนหนึ่งในการส่งเสริมพระองค์ท่านสู่สวรรคาลัย”

“กบ” ...วันเฉลิม ปายสงค์ ปี ๔ สาขา ประติมากรรมไทย คณะศิลปประจำชาติ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ วิทยาเขตเพาะช่าง เล่าว่า “ได้เข้าร่วมงานประติมากรรม ช้าง ๑๐ ตระกูล และช้างหิมพานต์ ซึ่งเริ่มตั้งแต่ขึ้นโครงด้วยโฟม และปั้นดินน้ำมันจนถึงขั้นตอนถอดพิมพ์ด้วยยางซิลิโคนและหล่อด้วยไฟเบอร์ นอกจากนี้ยังได้เข้าไปช่วยปั้นครุฑด้วยอีก ส่วนหนึ่ง การเข้ามาช่วยทำงานประมาณ ๓ - ๔ เดือน รู้สึกภาคภูมิใจที่ครั้งหนึ่งในชีวิตของคนทำงานศิลปะได้มีโอกาสสร้างงานเพื่อถวายในหลวงรัชกาลที่ ๙ และถึงแม้เป็นส่วนเล็ก ๆ ที่ไปประกอบในงานครั้งนี้ ก็มีความภูมิใจที่ได้รับใช้พระองค์ท่านในฐานะลูกของพระองค์ ได้ทำงาน ได้ตอบแทนพระองค์ท่าน พอได้เห็นผลงานก็มีความสุข ทางครอบครัวก็สนับสนุนและภาคภูมิใจเหมือนได้เป็นตัวแทนของคนในครอบครัว”

“พีพี” จิตอาสา - ผู้ช่วย “ช่างสิบหมู่” เขียนภาพจิตรกรรมฉากบังเพลิง

ก่อนจะถึงวันพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหา-

ภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ซึ่งเป็นพระราชพิธีสำคัญที่มีความสำคัญต่อจิตใจของคนไทย ไม่ว่าจะอยู่ ณ ที่แห่งใดในโลก ทุกภาคส่วนต่างระดมสรรพกำลัง เพื่อเตรียมงานพระราชพิธีครั้งนี้กันอย่างขะมักเขม้น ซึ่งหนึ่งในนั้นคือ สำนักช่างสิบหมู่ กรมศิลปากร ที่มีจิตรกรฝีมือดีจำนวนมากมารวมตัวอย่างเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวเพื่อเขียนภาพจิตรกรรมฉากบังเพลิงประกอบพระเมรุมาศอย่างงดงามสมพระเกียรติ

การทำงานสำคัญในครั้งนี้ นางเอกสาว

“พีพี” พัทธญา เพียรเสมอ จากสถานีโทรทัศน์สีทองทัพบกช่อง ๗ ได้มีโอกาสร่วมเป็นหนึ่งในทีมงานด้วยการขออนุญาตทางสำนักช่างสิบหมู่เข้าไปเป็นจิตอาสาทำหน้าที่ “ผู้ช่วยจิตรกร”

พีพีเปิดเผยถึงการทำงานที่เธอรู้สึกภาคภูมิใจในครั้งนี้น่าว่า “หน้าที่ผู้ช่วยจิตรกรนี้ พีพีได้ช่วยจิตรกรนำลูกประคบที่มีแป้งดินสอพองอยู่ด้านใน ตบลงบนกระดาษไขที่จิตรกรปรุลายภาพเขียนไว้ลงบนแผ่นภาพเพื่อให้เกิดลาย ก่อนที่จิตรกรผู้มีความชำนาญจะลงสีและลงลายตามรอยปรุของแป้ง โดยมี อาจารย์เกียรติศักดิ์ สุวรรณพงศ์ จิตรกรชำนาญการพิเศษ ผู้ออกแบบภาพจิตรกรรม คอยเป็นพี่เลี้ยงอย่างใกล้ชิดค่ะ”

“ซึ่งวิธีนี้เป็นวิธีแบบโบราณ และเป็นขั้นตอนเบื้องต้นที่จิตรกรผู้มีความชำนาญเป็นผู้อนุญาตให้สามารถทำได้ เพราะการเขียนฉากบังเพลิงเป็นงานละเอียดต้องอาศัยความชำนาญเฉพาะทาง”

“แม้พีพีจะไม่มี ความชำนาญทางด้านศิลปะ แต่อย่างน้อยก็อยากจะมาช่วยลงแรงเท่าที่จิตรกรชำนาญการจะอนุญาต พร้อมให้กำลังใจจิตรกรทุกท่าน แม้สิ่งที่พีพีทำจะเป็นเพียงส่วนเล็ก ๆ แต่ก็ เป็นโอกาสครั้งหนึ่งในชีวิต ที่พีพีจะได้แสดงความจงรักภักดี และน้อมสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณเป็นล้นพ้นอันหาที่สุดมิได้เพื่อถวายแด่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ค่ะ”

เดือนเต็ม สาลิตุล : จิตอาสา ร่วมสร้างพระหีบพระโกศจันทน์

พระหีบและพระโกศจันทน์จะเป็นลายซ้อนไม่ ตามที่ทุกคนเห็นกัน นั่นไม่ใช่การแกะสลักทั้งหมดของพระหีบและพระโกศจันทน์ที่เห็นจะมีไม้ประมาณ ๕ หมื่นกว่าชิ้นที่ถูกละลายมาซ้อนกัน ตอนแรกรู้สึกว่ามีบุญจังเลยที่ได้เข้ามาทำพระหีบและพระโกศจันทน์ ถือเป็นชิ้นที่ใกล้พระองค์มากที่สุด เหมือนเป็นที่ประทับสุดท้ายของพระองค์ท่าน

ในวันพระราชพิธี เรา ก็ทำไปด้วยใจปิติ แต่พอเริ่มขึ้นโครงพระโกศจันทน์ ติดลาย และประกอบ ทุกครั้งที่ขึ้นไหนสำเร็จลงไปมันเหมือนกับถอดใจของเราไปด้วย จากที่เต็มร้อยอยู่ก็ค่อย ๆ หายไป ทุกคนเป็นแบบนั้นหมด นั่งมองกันว่าใกล้จะเสร็จแล้วนะ มันเหมือนน้ำหล่อเลี้ยงที่อยู่ในหัวใจเราเหือดไป

เมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ที่โรงละครแห่งชาติ สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานกระเช้าของขวัญแก่ข้าราชการเจ้าหน้าที่ และจิตอาสา ผู้ก่อสร้างพระเมรุมาศ อาคารประกอบพระเมรุมาศ งานศิลปกรรม และงาน

ประณีตศิลป์ ในงานพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร จำนวน ๑,๖๙๙ คน โดยมีนายอนันต์ ชูโชติ อธิบดีกรมศิลปากร เป็นประธานเปิดกรวยถวายราชสักการะ พร้อมนำผู้บริหารข้าราชการ เจ้าหน้าที่ และจิตอาสา ร่วมกล่าวสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณ และรับพระราชทานกระเช้าของขวัญเบื้องหน้าพระบรมฉายาลักษณ์สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

โปรดเกล้าฯ จิตอาสา เชิญพาน “ดอกไม้จันทน์”

เมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้จิตอาสาเฉพาะกิจงานพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร จำนวน ๓๓ คน จากทั่วประเทศ ทุกภูมิภาคทั่วโลก ทุกเพศทุกวัย เป็นตัวแทนประชาชนชาวไทย และคนไทยในต่างแดนเชิญพานดอกไม้จันทน์ ๓๓ พาน ของพสกนิกรชาวไทยและชาวไทยในต่างแดน มาทูลเกล้าฯ ถวาย เบื้องหน้าพระบรมโกศพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ณ พระเมรุมาศ ท้องสนามหลวง

ทั้ง ๓๓ คนเป็นตัวแทนจิตอาสาเฉพาะกิจฯ ที่สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระราชนุญาตให้ตั้งขึ้นเพื่อเป็นการร่วมพลังความรักอันมีค่า ร่วมพลังน้ำใจของปวงชนชาวไทยทุกหมู่เหล่าที่จะน้อมถวายแด่พระบาท

สมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร โดยได้เปิดรับสมัครประชาชนทั่วประเทศและทั่วโลกไปเมื่อวันที่ ๑ - ๓๐ กันยายน ๒๕๖๐ มีผู้สมัครทั้งสิ้น ๔,๐๐๗,๐๐๕ คน จิตอาสาเฉพาะกิจทั้ง ๓๓ คนนี้ มีทุกเพศ ทุกวัย และจากทั่วทุกภูมิภาคของประเทศไทย จิตอาสาเฉพาะกิจฯ ที่อายุน้อยที่สุดคือ อายุ ๑ ขวบ ๖ เดือน และอายุมากที่สุด ๙๓ ปี

นอกจากนี้ ยังทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ข้าราชการที่ถวายงานในพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพ ชื่นถวายดอกไม้จันทน์บนพระเมรุมาศด้วย

จิตอาสา ๙๐๔ รุ่นแรก แม่พิมพ์ “เสียสละ” เพื่อสังคม

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงห่วงใยและคำนึงถึงความเป็นอยู่ดีมีสุขของประชาชน และมีพระราชปณิธานที่จะสืบสานรักษาต่อยอดพระราชกรณียกิจ และโครงการพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งโครงการจิตอาสาเราทำความดีด้วยหัวใจเมื่อวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๐ เพื่อบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ ตั้งแต่การทำความสะอาดพื้นที่บ้าน วัด โรงเรียน การขุดลอกคูคลอง การให้ความรู้ต่อต้านยาเสพติด ตลอดจนส่งเสริมสุขอนามัย จากพื้นที่โดยรอบเขตพระราชฐานสู่เกาะรัตนโกสินทร์และขยายไปทั่วกรุงเทพมหานคร

ปัจจุบัน โครงการจิตอาสาพระราชทานได้ดำเนินกิจกรรมตามแนวพระราชดำริอย่างต่อเนื่อง และขยายขอบเขตครอบคลุมพื้นที่จังหวัดต่าง ๆ

ทั่วประเทศ จึงต้องมีระบบการบริหารจัดการที่ดี มีผู้นำที่มีความรู้ความสามารถ เพื่อให้การดำเนินการโครงการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถแก้ปัญหาในแต่ละพื้นที่ได้ถูกต้องตรงตามความต้องการชุมชน เพื่อร่วมกันพัฒนาประเทศและความเป็นอยู่ของประชาชนอย่างยั่งยืน

ปฏิทินกิจกรรม รร.จปร. ที่สำคัญ

ห่วงเดือน พฤษภาคม – มิถุนายน ๒๕๖๒

๑. วันพุธที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๒

พลเอกหญิง สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงรับการถวายความเคารพจากแก่นักเรียน นายร้อย เนื่องในโอกาสเปิดภาคการศึกษา ประจำปี การศึกษา ๒๕๖๒ ณ ลานหน้ากองบัญชาการ

๒. วันอังคารที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๖๒

คณะนักเรียนนายร้อย โรงเรียนนายร้อย อินทนนท์ เข้าเยี่ยมคำนับ ผู้บัญชาการโรงเรียน นายร้อยพระจุลจอมเกล้า ณ ห้องรับรองรัตนโกสินทร์ เนื่องในโอกาสเดินทางมาศึกษาฝึกงาน และดูงาน โรงเรียนนายร้อย พระจุลจอมเกล้า ระหว่างวันที่ ๖ – ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๖๒

๓. วันพุธที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๖๒

ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า เป็นประธานในพิธีมอบทุนการศึกษา แก่บุตรข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานราชการ รร.จปร. ประจำปี ๒๕๖๒ ณ หอประชุมโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

๔. วันอังคารที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๖๒

คณะนักเรียนนายร้อย โรงเรียนนายร้อย เกาหลีใต้ เข้าเยี่ยมคำนับ ผู้บัญชาการโรงเรียนนาย ร้อยพระจุลจอมเกล้า ณ ห้องรับรองศรีอยุธยา เนื่อง ในโอกาสเดินทางมาศึกษาฝึกงาน และดูงานโรงเรียน นายร้อย พระจุลจอมเกล้า ระหว่างวันที่ ๑๑ – ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๒

๕. วันศุกร์ที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๒

ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า เป็นประธานในการจัดกิจกรรมบำเพ็ญกุศลเวียนเทียน เนื่องในวันวิสาขบูชา ณ พุทธศาสนสถาน

๖. วันอังคารที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๖๒

คณะนักเรียนนายร้อย โรงเรียนนวมเหล่า สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา เข้าเยี่ยมคำนับ ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ณ ห้องรับรองรัตนโกสินทร์ เนื่องในโอกาส เดินทางมาศึกษาฝึกงาน และดูงานโรงเรียนนายร้อย พระจุลจอมเกล้า ระหว่างวันที่ ๒๐ – ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๒

๗. วันพฤหัสบดีที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๒

พลเอกหญิง สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราช กุมารี เสด็จเป็นองค์ประธานในพิธีไหว้ครู และ พระราชทานรางวัลการศึกษาประจำปี ๒๕๖๒ ณ หอประชุมโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

๘. วันพฤหัสบดีที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๒

ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า เป็นประธานในงานแสดงมุทิตาจิตแด่ อดีตครู อาจารย์ เนื่องในโอกาสวันไหว้ครู ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๒ ณ หอประชุมโรงเรียนนายร้อยพระ จุลจอมเกล้า

๙. วันจันทร์ที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๖๒

พลเอกหญิง สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จทรงนำนักเรียนนายร้อยชั้นปีที่ ๔ ทำศนศึกษา ณ ประเทศฟิลิปปินส์ ในห้วงวันที่ ๓ - ๔ มิถุนายน ๒๕๖๒

๑๐. วันจันทร์ที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๖๒

คณะนายทหาร สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี เดินทางมาศึกษากิจการ ระหว่างวันที่ ๓ - ๗ มิถุนายน ๒๕๖๒ ณ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

๑๑. วันจันทร์ที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๖๒

คณะนักเรียนนายร้อย ROTC สหรัฐอเมริกา เดินทางมาปฏิบัติตามโครงการ The Cultural Understanding Language Program (CULP) กลุ่มที่ ๒ ณ กองบัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ในห้วงวันที่ ๓ - ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๒

๑๒. วันพุธที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๖๒

พลเอกหญิง สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จฯ ทรงร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน วิชา ประวัติศาสตร์ร่วมสมัย ณ กองวิชาประวัติศาสตร์ ส่วนการศึกษา

๑๓. วันจันทร์ที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๖๒

ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า เดินทางไปร่วมงาน 2019 Symposium for President of Army Academies ณ มหาวิทยาลัยวิศวกรรมศาสตร์ กองทัพบก กองทัพปลดปล่อยประชาชนจีน สาธารณรัฐประชาชนจีน

๑๔. วันอังคารที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๒

ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า และคณะผู้บังคับบัญชาโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ให้การต้อนรับ ปลัดกระทรวงกลาโหม เนื่องในโอกาสเดินทางมาตรวจเยี่ยมหลักสูตรการฝึกอบรมข้าราชการบรรจุใหม่ ชั้นสัญญาบัตรของสำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม รุ่นที่ ๖ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๒ ณ ห้องรับรอง รัตนโกสินทร์

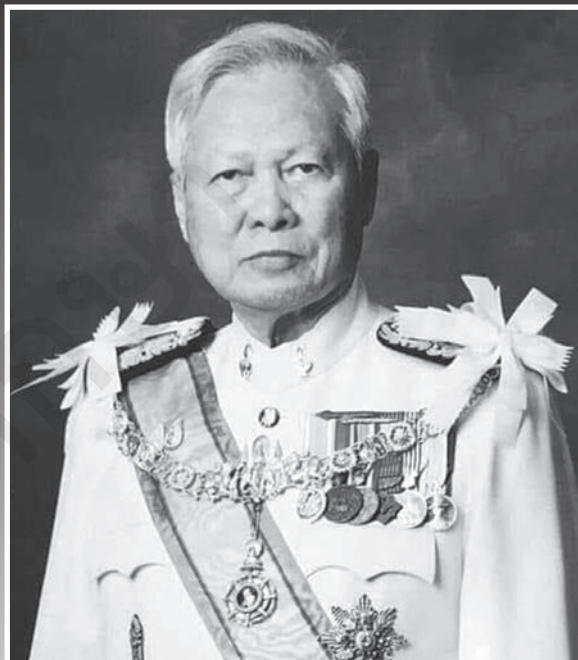
๑๕. วันพุธที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๒

ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า และคณะผู้บังคับบัญชาโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า และภริยา ร่วมบันทึกถาวรวีดิทัศน์ กล่าวถวายพระพรชัยมงคล พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณฯ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๖๒ ณ สถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบก

๑๖. วันพฤหัสบดีที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๒

ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า และคณะผู้บังคับบัญชาโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ให้การต้อนรับคณะตรวจเยี่ยมและติดตามการทดลองปฏิบัติตามร่างคู่มือของ กองทัพบก โดยมี พลเอก วรวิทย์ วรรณะศักดิ์ ประธานคณะที่ปรึกษากองทัพบกเป็นหัวหน้าคณะฯ ณ ห้องรับรอง รัตนโกสินทร์

ประวัติรัฐบุรุษชื่อ
ฯพณฯ พลเอกเปรม ติณสูลานนท์
ประธานองคมนตรี ๒ แผ่นดิน

เสนาศึกษา

พล.ต.ดร. เจนวิทย์ ยามะรัตน์

ผู้เชี่ยวชาญประจำประธานศาลรัฐธรรมนูญ อาจารย์พิเศษโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า
อาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาโท สาขาการจัดการความปลอดภัย โรงเรียนนายร้อยตำรวจสามพราน

ความจริงแล้วชีวิตและผลงานของท่านที่ฝากเอาไว้บนแผ่นดินมีช่วงระยะเวลายาวนานมากมาย จนเกินกว่าที่จะเอามาเรียบเรียงนำเสนอได้ทั้งหมดในเวลาอันสั้น จึงต้องขออนุญาตกล่าวถึงในส่วนที่สำคัญ ๆ มากมายออกกล่าวเล่าให้กันฟัง

พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ เกิดที่ตำบลบ่อยาง อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา ชื่อ “เปรม” นั้น พระรัตนธัชมุนี (แบน คณฐาภรณ์) เป็นผู้ตั้งให้

ส่วนนามสกุล “ติณสูลานนท์” พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้พระราชทานให้ เมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๔๖๒ เป็นบุตรชายคนรองสุดท้อง จากจำนวน ๘ คน ของรองอำมาตย์โท หลวงวินิจฉัยทัศนทกรรม (บั้ง ติณสูลานนท์) ต้นตระกูลติณสูลานนท์ กับนางวินิจฉัยทัศนทกรรม (ออกติณสูลานนท์)

พลเอกเปรม สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษา จากโรงเรียนวัดบ่อทราย ศึกษาต่อมัธยมศึกษา ปีที่ ๖ ที่โรงเรียนมหาวชิราวุธ จังหวัดสงขลา ในปี ๒๔๗๘ ต่อมาจบมัธยมศึกษาปีที่ ๗-๘ แผนกวิทยาศาสตร์จาก โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย เมื่อปี ๒๔๗๙ เข้าศึกษาต่อนักเรียนนายร้อย ที่โรงเรียนเทคนิคทหารบก (ต่อมาคือโรงเรียนนายร้อย พระจุลจอมเกล้า) รุ่นที่ ๕ สังกัดเหล่าทหารม้า เมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๔๘๑ จบหลักสูตรนายทหาร ผีกราชการ โรงเรียนนายทหารม้า ระดับผู้บังคับบัญชาปี ๒๔๘๐ หลังจากนั้นก็ไปศึกษาต่อต่างประเทศ ที่สหรัฐ หลักสูตรผู้บังคับกองพัน โรงเรียน ยานเกราะของกองทัพบกสหรัฐ ปี ๒๔๙๖, หลักสูตร พิเศษ วิทยาลัยการทัพบก ปี ๒๕๐๓ หลักสูตร วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร รุ่นที่ ๙ ปี ๒๕๐๙ และได้ดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ทางด้านกฎหมาย จากมหาวิทยาลัยแห่งชาติฟิลิปปินส์ เมื่อ ๒๓ เมษายน ๒๕๙๘ และยังได้วิศวกรรมศาสตรดุษฎี บัณฑิตกิตติมศักดิ์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี จังหวัดนครราชสีมา เมื่อวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๕

ประวัติการทำงาน

เมื่อจบการศึกษาในปี ๒๔๘๔ ได้เข้าร่วมรบ ในสงครามอินโดจีนระหว่างไทยกับฝรั่งเศส ที่ ปอยเปต ประเทศกัมพูชา จากนั้นเข้าสังกัดกองทัพบก พายัพ ภายใต้การบังคับบัญชาของหลวงเสรีเริงฤทธิ์ (จตุฎ รัตนกุล เสรีเริงฤทธิ์) ทำการรบในสงครามโลก ครั้งที่สอง ระหว่างปี ๒๔๘๕ - ๒๔๘๘ ที่เชียงตุง ภายหลังสงคราม พลเอกเปรมรับราชการอยู่ที่ จังหวัดอุดรดิตถ์ และได้รับทุนไปศึกษาต่อที่โรงเรียน ยานเกราะของกองทัพบกสหรัฐ ที่ฟอร์ตเน็อกซ์ รัฐเคนทักกี พร้อมกับพลเอกพิจิตร กุลละวณิชย์ และ พลเอกวิจิตร สุขมาก เมื่อปี ๒๔๙๕ แล้วกลับมารับ ตำแหน่งรองผู้บัญชาการโรงเรียนยานเกราะ ต่อมา มีการจัดตั้งโรงเรียนทหารม้ายานเกราะ ศูนย์การ

ทหารม้า ที่จังหวัดสระบุรี

พลเอกเปรมได้รับพระบรมราชโองการเป็น ผู้บัญชาการศูนย์การทหารม้า ยศพลตรี เมื่อปี ๒๕๑๑ ในช่วงระยะเวลา ๕ ปี ที่ดำรงตำแหน่ง ผู้บัญชาการศูนย์การทหารม้านี้ ท่านมักเรียกแทน ตัวเองต่อผู้ที่อาวุโสน้อยกว่าว่า “ป้า” และเรียกผู้ที่ อาวุโสน้อยกว่าอย่างเอ็นดูและเป็นกันเองว่า “ลูก” จนเป็นที่มาของคำว่าป้า หรือ ป้าเปรม และคนสนิท ของท่านมักถูกเรียกว่า ลูกป้า และเรียกติดปากกัน มาจนถึงปัจจุบัน

จากนั้นพลเอกเปรม ย้ายไปเป็นรองแม่ทัพ ภาคที่ ๒ ดูแลพื้นที่ภาคอีสาน ในปี ๒๕๑๖ และ เลื่อนเป็นแม่ทัพภาคที่ ๒ ดูแลพื้นที่ภาคอีสานเมื่อปี ๒๕๑๗ ได้เลื่อนยศเป็นพลเอก ในตำแหน่งผู้ช่วย ผู้บัญชาการทหารบก เมื่อปี ๒๕๒๐ และเลื่อนเป็น ผู้บัญชาการทหารบก ในปี ๒๕๒๑

นอกจากยศ พลเอก แล้ว พลเอกเปรม ยัง ถือว่าเป็นหนึ่งในบุคคล ที่ในปัจจุบันที่มีชื่อพระบรม วงศานุวงศ์ ที่ได้รับยศ พลเรือเอก ของกองทัพเรือ และ พลอากาศเอก ของกองทัพอากาศ ด้วย จาก การพระราชทานโปรดเกล้าฯ เมื่อเดือนกรกฎาคม ๒๕๒๙ ในระหว่างที่ พลเอกเปรม ยังดำรงตำแหน่ง นายกรัฐมนตรีอยู่

สำหรับตำแหน่งทางการเมือง ในปี ๒๕๐๒ ในสมัยจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ พลเอกเปรมได้รับการ แต่งตั้งเป็นสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ จากนั้น ได้รับการแต่งตั้งเป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติ และ วุฒิสมาชิก ช่วงปี ๒๕๑๑ - ๒๕๑๖ ในสมัยจอมพล ถนอม กิตติขจร

พลเอกเปรมเข้าร่วมรัฐประหารในประเทศไทย ๒ ครั้ง ซึ่งนำโดยพลเรือเอกสงัด ชลออยู่ ใน วันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๑๙ ซึ่งยึดอำนาจจากรัฐบาล หม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช และวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๒๐ ซึ่งยึดอำนาจจากรัฐบาลธานินทร์ กรัยวิเชียร

ตำแหน่งในการทำงาน

- ๑ กรกฎาคม ๒๕๙๒ ได้รับพระราชทานยศ “พันตรี”

- พ.ศ. ๒๕๙๓ เป็นผู้บังคับกองร้อยที่ ๓ กองพันทหารม้าที่ ๔ จังหวัดอุตรดิตถ์ รองผู้บังคับกองพันทหารม้าที่ ๔ และรองผู้บังคับการจังหวัดทหารบกอุตรดิตถ์อีกตำแหน่งหนึ่ง

- พ.ศ. ๒๕๙๕ ได้รับทุนจากกองทัพไทย โดยการแข่งขันได้ไปศึกษาต่อที่ The United States Army Armor School รัฐเคนทักกี ประเทศสหรัฐอเมริกา สำเร็จการศึกษาเมื่อต้นปี พ.ศ. ๒๕๙๗ กลับมารับราชการเป็นอาจารย์ในแผนกวิชา ยุทธวิธี กองการศึกษา โรงเรียนยานเกราะ กองพลน้อยทหารม้า (กรุงเทพฯ)

- ๓๐ มกราคม ๒๕๙๗ ได้รับพระราชทานยศ “พันโท”

- พ.ศ. ๒๕๙๗ – ๒๕๙๘ เป็นผู้บังคับกองพันทหารม้าที่ ๕ กรมทหารม้าที่ ๒ และเป็นอาจารย์หัวหน้าแผนกวิชาทหาร กองการศึกษา โรงเรียนยานเกราะ

- ๑ มกราคม ๒๕๙๙ ได้รับพระราชทานยศ “พันเอก”

- พ.ศ. ๒๕๐๑ เป็นผู้ช่วยผู้บัญชาการโรงเรียนทหารม้ายานเกราะ ศูนย์การทหารม้า จังหวัดสระบุรี และเป็นรองผู้บัญชาการโรงเรียนทหารม้ายานเกราะ ศูนย์การทหารม้า

- พ.ศ. ๒๕๐๖ เป็นรองผู้บัญชาการโรงเรียนทหารม้า ศูนย์การทหารม้า และเป็นรองผู้บังคับการจังหวัดทหารบก สระบุรี

- พ.ศ. ๒๕๐๙ – ๒๕๑๐ เข้าศึกษาในวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักรรุ่นที่ ๙ (ยศพันเอก) เดินทางไปดูงานที่ประเทศญี่ปุ่น และเกาหลี

- ๑ ตุลาคม ๒๕๑๑ ได้รับพระราชทานยศ “พลตรี” และให้ดำรงตำแหน่ง “ผู้บัญชาการศูนย์การทหารม้า” และ “ผู้บังคับการจังหวัดทหารบก

สระบุรี” พ.ศ. ๒๕๑๒ เป็นราชองครักษ์เวร เป็นนายทหารพิเศษประจำกรมทหารม้าที่ ๑ รักษาพระองค์

- ๑ ตุลาคม ๒๕๑๖ เป็นรองแม่ทัพภาคที่ ๒ จังหวัดสกลนคร

- ๑ ตุลาคม ๒๕๑๗ ได้รับพระราชทานยศ “พลโท” และดำรงตำแหน่ง “แม่ทัพภาคที่ ๒” พ.ศ. ๒๕๑๘ เป็นราชองครักษ์พิเศษ

- ๑ ตุลาคม ๒๕๒๐ ได้รับพระราชทานยศ “พลเอก” และดำรงตำแหน่งผู้ช่วยผู้บัญชาการทหารบก และปฏิบัติหน้าที่รองผู้อำนวยการป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ทั่วไปฝ่ายทหาร

รับตำแหน่งนายกรัชมุนตรี

พลเอกเปรม รัชดาแห่งรัฐมนตรียุติธรรมเป็นครั้งแรกในรัฐบาลพลเอกเกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ ในตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีอย่างต่อเนื่องในรัฐบาลนั้น ในช่วงปลายรัฐบาลพลเอกเกรียงศักดิ์ ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมควบคู่กับตำแหน่งผู้บัญชาการทหารบก ในช่วงนั้น พลเอกเปรมได้รับการยอมรับจากหลายฝ่าย หลังจากพลเอกเกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ ลาออกจากตำแหน่งนายกรัชมุนตรีเมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๓ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทำการหยั่งเสียงเพื่อหาตัวผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัชมุนตรี และเลือกพลเอกเปรมเป็นนายกรัชมุนตรี โดยพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้พลเอกเปรมดำรงตำแหน่งนายกรัชมุนตรี เมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๒๓ เป็นนายกรัชมุนตรีคนที่ ๑๖ ของไทย

พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ เข้ารับตำแหน่งนายกรัชมุนตรี สืบต่อจากพลเอกเกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ เมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๒๓ ซึ่งตลอดระยะเวลาของพลเอกเปรมในการบริหารประเทศ ได้มีผลงานสำคัญมากมาย เช่น การปรับปรุง

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญากรรมและกฎหมายสรรพสินค้า เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่สังคม การสร้างงาน ตามโครงการสร้างงานในชนบท (กสช.) การจัดตั้ง คณะกรรมการร่วมภาครัฐบาล และเอกชน (กรอ.) เพื่อส่งเสริมบทบาททางการค้าและการลงทุนของ ภาคเอกชนภายในประเทศ การดำเนินการปราบปรามผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ในประเทศไทยอย่าง ได้ผล โดยน่านโยบายการใช้ “การเมืองนำการทหาร” ตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีที่ ๖๖/๒๕๒๓ เป็นผลให้พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยอ่อนกำลังลงและสลายตัวไปในที่สุด

การทำงานในตำแหน่งนายกฯ

สมัยที่ ๑ คณะรัฐมนตรี คณะที่ ๔๒: ๓ มีนาคม ๒๕๒๓ – ๒๙ เมษายน ๒๕๒๖ สิ้นสุดลง ภายหลังการยุบสภา ในวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๒๖ เนื่องจากสภาผู้แทนราษฎรไม่เห็นชอบกับการเสนอให้ยึดอายุการใช้บทเฉพาะกาลของ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๒๑ มีการเลือกตั้งในวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๒๖

สมัยที่ ๒ คณะรัฐมนตรี คณะที่ ๔๓: ๓๐ เมษายน ๒๕๒๖ – ๔ สิงหาคม ๒๕๒๙ สิ้นสุดลง ภายหลังการยุบสภา ในวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๒๙ เนื่องจากรัฐบาลแพ้เสียงในสภา ในการออกพระราชกำหนดการขนส่งทางบก มีการเลือกตั้งในวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๒๙

สมัยที่ ๓ คณะรัฐมนตรี คณะที่ ๔๔: ๕ สิงหาคม ๒๕๒๙ – ๓ สิงหาคม ๒๕๓๑ สิ้นสุดลง ภายหลังการยุบสภา ในวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๓๑ เนื่องจากเกิดปัญหาขึ้นในพรรคประชาธิปัตย์ เกิดกลุ่ม ๑๐ มกรา ดำเนินกิจกรรมทางการเมืองอย่างเป็นเอกเทศภายในพรรค กลุ่ม ๑๐ มกรา นี้ลงมติไม่สนับสนุนพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ ที่รัฐบาลเสนอเข้าสู่การพิจารณาของสภา จนทำให้พระราชบัญญัติไม่ผ่านการเห็นชอบ พรรคประชาธิปัตย์แสดงความรับ

ผิดชอบโดยการถอนตัวจากการเป็นพรรคร่วมรัฐบาล พลเอกเปรมจึงประกาศยุบสภา มีการเลือกตั้งในวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๓๑

ในช่วงปลายรัฐบาลพลเอกเปรม ขณะที่กำลังจะมีการเลือกตั้ง มีกระแสการคัดค้านการดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีเป็นสมัยที่ ๔ จากกลุ่ม นักวิชาการ ภายหลังการเลือกตั้ง ในคืนวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๓๑ หัวหน้าพรรคการเมืองที่จะร่วมกันจัดตั้งรัฐบาล โดยมีพรรคชาติไทยเป็นแกนนำ ได้เข้าพบพลเอกเปรมที่บ้านพัก เพื่อเชิญให้มาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีเป็นสมัยที่ ๔ แต่พลเอกเปรมปฏิเสธ ต่อมาในวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๓๑ จึงได้มีพระบรมราชโองการ โปรดเกล้าฯ พลตรีชาติชาย ชุณหะวัณ (ยศขณะนั้น) ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีคนที่ ๑๗

หลังพ้นจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้พลเอกเปรม เป็นองคมนตรี ในวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๓๑ จากนั้นในวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๓๑ ได้รับโปรดเกล้าฯ ยกย่องให้เป็นรัฐบุรุษ และในวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๔๑ มีพระบรมราชโองการ โปรดเกล้าฯ ให้เป็นประธานองคมนตรี

ผลงานที่สำคัญของ พลเอกเปรม ติณสูลานนท์

ผลงานด้านการเมืองนโยบายการต่อสู้เพื่อเอาชนะคอมมิวนิสต์

จากคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีที่ ๖๖/๒๕๒๓ หรือ คำสั่งที่ ๖๖/ ๒๕๒๓ หรือ คำสั่งที่ ๖๖/๒๓ เป็นคำสั่งรัฐบาลไทยที่กำหนดนโยบายสำคัญในการต่อสู้กับการก่อการกำเริบของคอมมิวนิสต์ช่วงปลายสงครามเย็น คำสั่งดังกล่าวประกาศเมื่อวันที่ ๒๓ เมษายน พ.ศ.๒๕๒๓ ลงนามโดยนายกรัฐมนตรี พล.อ.เปรม ติณสูลานนท์ คำสั่งนี้ทำให้มีการ

เปลี่ยนแปลงนโยบายจากท่าที่ทหาร สายแข็งที่ดำเนินมาแต่รัฐบาลฝ่ายขวา ถานินทร์ ทรัพย์เขียว (ครองอำนาจ ๒๕๑๙ ถึง ๒๕๒๐) มาสู่สายกลางมากขึ้น ให้ความสำคัญมาตรการทางการเมืองเหนือการปฏิบัติทางทหารอย่าง เป็นทางการ คำสั่งนี้กำหนดให้มีการจัดการความยุติธรรมทางสังคม และการส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองและกระบวนการประชาธิปไตย มีการออกกฎหมายนิรโทษกรรม สอดคล้องกับคำสั่งอนุญาตให้ผู้แปรพักตร์และ ขบวนการก่อการกำเริบ ซึ่งเมื่อประกอบกับการเสื่อมลงของการสนับสนุนจากต่างชาติ นำไปสู่การเสื่อมลงของ พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย (พคท.) คำสั่งเพื่อยุติการทำสงครามสู้รบระหว่าง พคท. กับ ฝ่ายรัฐบาล ผลพวงจากนโยบายดังกล่าว ทำให้นักศึกษาที่หนีเข้าป่าภายหลังเหตุการณ์ ๖ ตุลาคม ๒๕๑๙ เพื่อจับอาวุธต่อสู้กับรัฐบาล มีโอกาสหวนมาเดินบนหนทางแห่งสันติภาพได้ ช่วยลด กระทั่งดับเชื้อไฟสงครามกลางเมืองในช่วงนั้นลง เพื่อให้รัฐบาลสามารถทุ่มเทกำลังมาฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศต่อไป

การดำเนินการปราบปรามผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ในประเทศไทยอย่างได้ผล โดยนำนโยบายการใช้ “การเมืองนำการทหาร” ตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีที่ ๖๖/๒๕๒๓ เป็นผลให้พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยอ่อนกำลังลงและสลายตัวไปในที่สุด

ผลงานด้านเศรษฐกิจและสังคม

นอกจากนี้ยังมีการปรับปรุงประมวลกฎหมาย รัชฎาการและกฎหมายสรรพสินค้า เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่สังคม การสร้างงานตามโครงการสร้างงานในชนบท (กสข.) โดยสานต่อจากนโยบายเงินผันที่ดำเนินการมาตั้งแต่สมัยรัฐบาลของหม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช การจัดตั้งคณะกรรมการร่วมภาครัฐบาลและเอกชน (กรอ.) เพื่อส่งเสริมบทบาททางการค้าและการลงทุนของภาคเอกชน

ภายในประเทศ การแก้ปัญหาการตกต่ำทางเศรษฐกิจในช่วงแรกที่เข้ามาบริหารประเทศ รัฐบาลได้ดำเนินนโยบายประหยัดมุ่งเน้นในด้านการผลิตและการส่งออกของสินค้ากับประเทศสังคมนิยมตะวันออกอย่างได้ผล ทำให้รัฐบาลชุดนี้สามารถสร้างเสริมกำลังทางด้าน เงินทุนสำรองเงินตราต่างประเทศได้อย่างน่าภูมิใจ จึงนับว่ารัฐบาลสมัยพลเอกเปรม ติณสูลานนท์ เป็นผู้สร้างฐานเศรษฐกิจของชาติที่สำคัญ ทำให้ประเทศไทยมีเงินทุนสำรองที่เป็นเงินตราต่างชาติมากขึ้น รัฐบาลได้สนับสนุนการส่งออก ตลอดจนการเข้าร่วมประชุมองค์การสหประชาชาติ ที่สหรัฐอเมริกา ทั้งพลเอกเปรม ติณสูลานนท์ ยังได้เป็นผู้กล่าวปราศรัยสุนทรพจน์ในที่ประชุมด้วย ทำให้ภาพลักษณ์ของประเทศไทยดีขึ้นต่อสายตาต่างชาติ มุมมองทางการลงทุนจากนักลงทุนทั้งหลายต่อท่าทีของภาวะทั่วไปของเศรษฐกิจไทยในด้านการผลิตและการอุตสาหกรรมนั้นแจ่มใสและชัดเจนมากขึ้น

สรุป

นับเป็นความสูญเสียครั้งสำคัญ เมื่อ พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ ประธานองคมนตรีและรัฐบุรุษ บุคคลที่มีบทบาทอย่างสูงยิ่งทั้งในแวดวงการทหารและในทางการเมือง ได้ถึงแก่อสัญกรรม เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ บทบาทอันโดดเด่นของพลเอกเปรมที่ทำให้สามารถบริหารประเทศได้ยาวนานถึง ๘ ปี คือ ‘การถ่วงดุลอำนาจ’ “บทบาทในฐานะผู้นำของ พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ เริ่มตั้งแต่เข้าสู่อำนาจทางการเมืองได้รับการสนับสนุนจากทั้งทหาร พรรคการเมือง และบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญที่เอื้อประโยชน์ให้ ภายหลังได้ดำรงตำแหน่งแล้ว สิ่งสำคัญคือ การถ่วงดุลในกระบวนการอำนาจทางทหาร และพรรคการเมือง”

ประกอบกับบุคลิกส่วนตัว ที่สามารถประสานประโยชน์ของกลุ่มต่าง ๆ และแก้ปัญหาวิกฤติใน

ห้วงเวลาต่าง ๆ ได้ โดยเฉพาะทางด้านเศรษฐกิจ ทำให้ได้รับการยอมรับจากหลายฝ่าย “ตัวเลขอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจที่เพิ่มสูงมากจากร้อยละ ๔.๘ ปี ๒๕๒๓ เป็น ร้อยละ ๑๓.๒ ในปี ๒๕๓๑ เป็นการเจริญเติบโตที่ส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับความสามารถในการเลือกใช้คนให้เหมาะสมกับงานของรัฐบาลพลเอกเปรม” แม้พลเอกเปรมจะสามารถแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจได้ ปัญหาการเมืองยังคงเป็นปัญหาเรื้อรังตลอดมา และแม้จะถูกเรียกว่าเป็นช่วงของ ‘ประชาธิปไตยครึ่งใบ’ แต่ตลอดเวลาที่ดำรงตำแหน่งในเวลา ๘ ปี พลเอกเปรมก็มีส่วนสำคัญในการทำให้การเมืองไทยพัฒนาขึ้น

และหลังก้าวขึ้นสู่ตำแหน่งผู้บัญชาการทหารบก เมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๑ อำนาจและบารมีของพลเอกเปรมยิ่งสูงเด่นมากขึ้นเรื่อย ๆ เมื่อพลเอกเกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ ได้รับการแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรี ครั้งที่ ๒ ในวันที่ ๒๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๒๒ พลเอกเปรมจึงถูกดึงให้เข้าร่วมคณะรัฐมนตรี ในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม เพราะอย่างน้อยก็เป็นบุคคลที่สามารถประกันเสถียรภาพของรัฐบาลได้ในระดับหนึ่ง ในระยะต่อมา แม้พลเอกเกรียงศักดิ์ถูกโจมตีจากสื่อมวลชนและประชาชนโดยทั่วไปอย่างรุนแรง เนื่องจากความล้มเหลวในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ อันเนื่องมาจากราคาน้ำมันในตลาดโลกสูงขึ้น จนดูเหมือนว่าเกียรติภูมิของพลเอกเกรียงศักดิ์จะตกต่ำลงไปกว่าเดิม แต่พลเอกเปรมในฐานะผู้บัญชาการทหารบก และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม กลับประสบความสำเร็จในการดำเนินนโยบายปราบคอมมิวนิสต์ โดยใช้การเมืองนำทหาร และยังพลเอกเกรียงศักดิ์มีข่าวอื้อฉาวกรณีการประมูลการผลิตสุราแม่โขง และท่อส่งแก๊ส ภาพของพลเอกเปรมที่เป็นคนซื่อสัตย์ก็ยิ่งสูงเด่นมากยิ่งขึ้นจนมีการพูดในเชิงเปรียบเทียบกับ พลเอกเปรม คือ ‘คนดีศรีอยุธยา’ หรือ ‘อัศวินม้าขาว’

ดังนั้นเมื่อพลเอกเกรียงศักดิ์ถูกกดดันจากกลุ่มพลังต่าง ๆ จนต้องลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี พลเอกเปรม ตินสุลวานนท์ ก็ได้รับการสนับสนุนจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสมาชิก และนายทหารให้เข้าดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี แทน ภายใต้การสนับสนุนจากกองทัพและพรรคการเมืองอย่างท่วมท้น คณะรัฐบาลของพลเอกเปรมมีการปรับปรุงคณะอยู่หลายครั้ง ตั้งแต่เปรม ๑-เปรม ๕ ซึ่งเป็นรัฐบาลชุดสุดท้ายที่มีท่านเป็นหัวหน้าคณะ

เมื่อพิจารณาจากเหตุการณ์ต่าง ๆ แล้วท่านเป็นบุคคลที่ไว้ใจคน รับฟังที่ปรึกษา แต่ก็ตรวจสอบข้อมูลละเอียดทุกด้าน และที่สำคัญ เมื่อใครทำงานให้แล้วจะสบายใจเพราะท่านจะเป็น ‘แบ็ก’ ที่เหนียวแน่นสำหรับคนทำงาน เช่น ในกรณีการลดค่าเงินบาทในปี ๒๕๒๗ เนื่องจากสถานการณ์ทางเศรษฐกิจของประเทศตกต่ำเนื่องจากประสบปัญหาขาดดุลการค้าและบัญชีเดินสะพัดอย่างต่อเนื่อง รัฐบาลจึงออกมาตรการที่สำคัญคือ จัดสินเชื่อให้แก่ภาคเศรษฐกิจที่สำคัญ จนกระทั่งถึงการลดค่าเงินบาทเป็นอัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อ ๑ ดอลลาร์อเมริกันสูงขึ้นเป็น ๒๗ บาทนั้น ซึ่งพลเอกอาทิตย์ (ผู้บัญชาการทหารบกในขณะนั้น) ได้ออกมาคัดค้าน แต่พลเอกเปรมยืนยันว่าเป็นสิ่งที่ต้องทำ ช่วงเวลานี้เองที่ชี้ให้เห็นถึงการทำงานของ พลเอกเปรม ตินสุลวานนท์ ซึ่งก่อนที่จะตัดสินใจการลดค่าเงินบาทนั้นมีเบื้องหลังที่สำคัญคือ ดร.วีรพงษ์ รามางกูร ซึ่งขณะนั้นเป็นคณะที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี ได้ยื่นเรื่องเสนอให้พลเอกเปรม หรือเรียกว่า ‘ป้า’ ให้พิจารณาว่า และกล่าวว่าควรที่จะลดค่าเงินบาทเนื่องจากช่วงนั้น (ปลายสิงหาคม พ.ศ. ๒๕๒๖) “สถานะการเงินการคลัง เราหิวไปไม่ไหวแล้วเพราะเงินดอลลาร์สหรัฐ ก็ไม่มีที่ท่าจะหยุดการขึ้นราคา แต่ประการใด ไม่มีทางเลือกต้องลดค่าเงินบาท” แต่ก็ต้องเลื่อนไปอีกหลังจากนั้นก็มีการซักถามข้อ

ข้อใจอีกหลายประการกับรัฐมนตรีคลัง (สมหมาย สุนทรกุล) และผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย (นายกำจร สติรกุล) กับรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องหลายรอบเพราะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับหลายฝ่าย อีกทั้งต้องทำเป็นความลับ จนเมื่อพลเอกเปรมชักถามถึงผลดี-ผลเสียต่าง ๆ รอบด้านจนแน่ใจแล้วจึงอนุมัติในเรื่องนี้นั้นหลังจากที่ประกาศลดค่าเงินแล้ว ผู้นำเหล่าทัพต่างก็มีหนังสือด่วนมากมาถึงนายกรัฐมนตรีโดยเฉพาะพลเอกอาทิตย์ ถึงกับออกมาวิจารณ์ผ่านทางสถานีโทรทัศน์ แสดงความไม่พอใจแต่ดังที่กล่าวมาแล้ว เมื่อพลเอกเปรมคิดอย่างรอบคอบและตัดสินใจกระทำการใดแล้วก็จะรับผิดชอบในการกระทำนั้นพร้อมกับลูกน้องเสมอ แม้จะมีคนหรือสื่อมวลชนต่าง ๆ กล่าวโจมตีเรื่องการลดค่าเงินบาทนี้อย่างมาก ท่านก็อดทนต่อคำวิจารณ์และไม่ไขว่ไขว่ลงไปในสิ่งที่ได้ทำลงไปแล้ว

นอกจากนี้ในรัชสมัยรัชกาลที่ ๑๐ พล.อ.เปรมได้ถวายงานปฏิบัติหน้าที่สนองพระเดชพระคุณอย่างเต็มกำลังความสามารถ อาทิการนำองคมนตรีที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่เข้าเฝ้าฯ ถวายสัตย์ปฏิญาณก่อนเข้ารับหน้าที่ในหลายโอกาส ณ พระที่นั่งอัมพรสถาน พระราชวังดุสิตการได้รับโปรดเกล้าฯ ให้เป็นผู้แทนพระองค์ในพิธีมหามงคลบำเพ็ญพระราชกุศลอุทิศถวายแด่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช และเจริญพระพุทธมนต์ถวายพระพรชัยมงคลแด่สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ณ ลานพระราชวังดุสิต เมื่อวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๐, และในวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๖๐ สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ พล.อ.เปรม ตินสุลานนท์ ประธานองคมนตรี เป็นผู้แทนพระองค์ ไปในพิธีมหามงคลบำเพ็ญพระราชกุศลอุทิศถวายพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาอานันทมหิดล พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช และเจริญพระพุทธมนต์ถวายพระพรชัยมงคลสมเด็จพระ

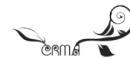
พระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ณ ลานพระราชวังดุสิต นอกจากนี้ พล.อ.เปรม ตินสุลานนท์ เฝ้าฯ รับเสด็จ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เสด็จพระราชดำเนินทรงงานในหลายโอกาส อาทิ เสด็จฯ ทรงถวายผ้าพระกฐิน ณ วัดราชบพิธสถิตมหาสีมาราม เมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ และในโอกาสที่ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้จัดงานอุ่นไอรัก คลายความหนาว สายน้ำแห่งรัตนโกสินทร์ ณ ลานพระราชวังดุสิต และสนามเสือป่า พล.อ.เปรม ตินสุลานนท์ ได้สวมชุดราชปะแตนที่ โจงกระเบน เยี่ยมชมงานอุ่นไอรักฯ เมื่อวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๖๑ พล.อ.เปรม ถวายงานพระเจ้าแผ่นดิน ๒ รัชกาล จบจวนวาระสุดท้ายของชีวิต โดยได้ปฏิบัติหน้าที่ที่สำคัญยิ่งและเป็นการถวายงานครั้งสุดท้ายของตนเองในแผ่นดินรัชกาลที่ ๑๐ ก่อนถึงแก่อสัญกรรมด้วยได้รับพระมหากรุณาธิคุณโปรดเกล้าฯ ให้เป็น ๑ ใน ๘ บุคคลสำคัญของประเทศ ถวายน้ำอภิเชกแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในพระราชพิธีบรมราชาภิเษก พุทธศักราช ๒๕๖๒ โดย พล.อ.เปรม ถวายน้ำอภิเชกทิศหรีดี (ตะวันตกเฉียงใต้) เมื่อวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ในวันนั้น พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทอดพระเนตรเห็นว่า พล.อ.เปรมชราภาพมากแล้ว พระองค์ทรงโน้มพระวรกายเข้าไปใกล้ พล.อ.เปรม เพื่อให้ พล.อ.เปรม ได้ถวายน้ำได้อย่างสะดวกสบายขึ้น ภายหลังภารกิจสำคัญอันยิ่งใหญ่ในชีวิตเสร็จสิ้นลงอย่างงดงาม หลังจากนั้น ๒๒ วัน พล.อ.เปรม ถึงแก่อสัญกรรม ในวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เป็นการปิดฉากชีวิตสามัญชนที่ได้ก้าวสู่ประธานองคมนตรี และจากนายทหารสู่ตำแหน่งสูงสุดทางการเมือง ที่มีบทบาทสำคัญต่อประเทศไทยในยุคสมัยใหม่ และได้รับการยกย่องมาจนถึงทุกวันนี้เป็นแบบอย่างที่ดีให้กับคนไทยและเยาวชนรุ่นใหม่ เรื่องราวของป้าเปรมในมิติของความ เป็นปู่ชนคนหนึ่งจึงมีความสำคัญไม่น้อยในการ

เกิดมา ต้องตอบแทน บุญคุณแผ่นดิน

ศึกษาตัวอย่างที่ดีของผู้นำทางการเมืองที่มีผลต่อการตัดสินใจครั้งสำคัญเพื่อแก้ไขปัญหาวิกฤติการณ์ของประเทศ ผลงานสำคัญของป้าเปรมคือการออกคำสั่ง ๖๖/๒๕๒๓ ที่ท่านมีฐานความเข้าใจต่อการเคลื่อนไหวของแนวความคิดของคอมมิวนิสต์สมัยเป็นแม่ทัพภาคที่ ๒ ทำให้มองโจทย์แก้ไขปัญหาทางออก โดยการใช้การเมืองนำการทหาร ตลอดจน

มีมอตโต้เป็นที่ยอมรับ และโด่งดังไปทั้งประเทศไทยว่า “เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน” ตำนานรัฐบุรุษชื่อ ป้าเปรม ประธานองคมนตรี ๒ แผ่นดิน คงจะอยู่คู่กับประเทศไทยตลอดไปตราบนานเท่านานจนชั่วกัลปวสาน

บรรณานุกรม

ประวัติพลเอกเปรม ติณสูลานนท์, <http://th.wikipedia.org> (สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๒)

เปิดประวัติ ๙๙ ปีรัฐบุรุษชาติไทย 'พล.อ. เปรม ติณสูลานนท์', <https://www.thaipost.net> (สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๒)

เส้นทางรัฐบุรุษ พล.อ.เปรม ติณสูลานนท์, <http://www.judprakai.com> (สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๒)

นโยบาย “พล.อ.เปรม” สู่เอาชนะระคอมมิวนิสต์ ถ้อยคดี เกิดมาต้องตอบแทนคุณแผ่นดิน, <https://www.thairath.co.th> (สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๒)

รุ่งรัตน์ เพชรหมณี, การเมืองไทยสมัย พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ (พ.ศ. ๒๕๒๓-๒๕๓๑)

รู้จักคำสั่งที่ ๖๖/๒๕๒๓ ผลงานชิ้นเอกเพื่อหยุด #คอมมิวนิสต์ ของ พลเอก #เปรม ติณสูลานนท์, <https://thaiarmedforce.com/> (สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๒)

จิตติศักดิ์ นันทพานิช, พล.อ.เปรม จากไปมีคนจดจำ

มติชน สุดสัปดาห์ , ฉบับประจำวันที่ ๓๑ พ.ค. - ๖ มิ.ย. ๒๕๖๒ ปีที่ ๓๙ ฉบับที่ ๒๐๒๔ หน้าที่ ๓

มติชน สุดสัปดาห์ , ฉบับประจำวันที่ ๑๔ - ๒๐ มิ.ย. ๒๕๖๒ ปีที่ ๓๙ ฉบับที่ ๒๐๒๖ หน้าที่ ๕๖

นักเรียนนายร้อย

อ่านตรงนี้

พล.อ.มนู สายัณห์นิโครช

ฉบับนี้จะเล่าเรื่องที่คุณเขียนมีความถนัดเป็นพิเศษ คือจะเล่าเรื่องการใช้งานปืนพก ๘๖ ซึ่งเข้าใจว่ายังคงรับราชการหรือยังคงประจำการอยู่กับทบ. อย่างน้อยที่สุดเมื่อนักเรียนสำเร็จการศึกษา ออกรับราชการเป็นนายทหารสัญญาบัตรแล้ว ในโอกาสที่จะต้องปฏิบัติหน้าที่นายทหารเวร หรือปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้บังคับกองรักษาการณ์ของหน่วย เมื่อแต่งกายเครื่องแบบฝึก ก็จะต้องคาดกระเป๋าดูย เข็มขัดสนาม และคาดปืนพก ๘๖ อีกด้วย

นักเรียนคงจะมีความรู้เกี่ยวกับปืนพก ๘๖ ขนาด ๑๑ มม. หรือขนาด .๔๕ นิ้ว ในการเรียนวิชาอาวุธศึกษา การกำหนดชื่ออาวุธประจำกายในอดีต ตัวเลขที่เขียนตามชื่ออาวุธ ไม่ใช่ขนาดของอาวุธแต่เป็นปีที่ทศวรรษที่เป็นอาวุธชนิดนั้นเข้าประจำการใช้งานในกองทัพ ปืนพก ๘๖ หมายถึง ปืนพกอันเป็นอาวุธประจำกายของทหาร (ส่วนใหญ่จะบรรจุใช้งานกับนายทหารสัญญาบัตร และก็มีส่วนน้อยที่บรรจุใช้งานในอัตรานายทหารประทวน ชั้นยศ จ.ส.อ. ก็มีด้วย) บรรจุเข้ารับราชการใน ทบ. ปี พ.ศ. ๒๔๘๖ เท่าที่จำได้ในปีถัดต่อมา คือ พ.ศ. ๒๔๘๗ ก็มีปืนเล็กสั้นบรรจุเองขนาด แบบ ๘๗ ใช้กับทหารม้าทหารปืนใหญ่ ทหารช่าง ฯลฯ ปีต่อไป พ.ศ. ๒๔๘๘

ก็บรรจุเป็นเล็กยาวบรรจุเองแบบ ๘๘ คำว่าบรรจุเองเป็นภาษาทางราชการทหาร หมายถึง อาวุธนั้นเมื่อทำการยิงไปแล้วนัดหนึ่ง เมื่อสลัดปลอกกระสุนนัดที่ทำการยิงไปแล้วออกทิ้งไป ก็จะบรรจุกระสุนนัดต่อไปเข้าไปในรังเพลิง ผู้ยิงจึงจะทำการยิงนัดต่อไปได้

ปืนเล็กยาว ปลยบ. ๘๘ เป็นอาวุธประจำกายของทหารราบ ซึ่งมีระยะยิงหวังผลไกลถึง ๕๐๐ เมตร (เดี๋ยวนี้วิวัฒนาการปัจจุบัน ปืนเล็กยาว ชุ่มยิงสามารถยิงได้ไกล ๒-๓ กิโลเมตร ซึ่งน่าเหลือเชื่อ แต่ก็เป็นจริงแล้ว) ระยะ ๕๐๐ เมตร คือระยะอะไร นักเรียนเรียนวิชาทหารราบ นี้ก็ออกหรือไม่ มันเป็นตัวเลขของ การรบในความหมายของ “สงครามในแบบที่อาวุธยิงจาก แนวขอบหน้าที่มันตั้งรับ จะต้องสามารถยิงไปไกลจึงถึง ขอบหน้าที่มันไกลสุดได้ เข้าใจว่าเดี๋ยวนี้หลักการเหล่านี้คงจะเปลี่ยนไป สมัยสงครามโลกครั้งที่ ๑ และ ๒ ใช้หลักการเหล่านี้

ย้อนมาพูดถึง ปืนพก ๘๖ ของเรานี้ดีกว่า ตามตำนานมันคือปืนโคลท์ ๑๙๑๑ ซึ่งผลิตออกมาใช้งานใน ค.ศ. ๑๙๑๑ หรือ พ.ศ. ๒๔๕๔ (ต้นรัชสมัย ร.๖ ร.๕ สวรรคต พ.ศ. ๒๔๕๓) จวบจนถึงปัจจุบัน ความสมบูรณ์แบบของอาวุธชนิดนี้ยังคงดำรงอยู่

ปพ. ๘๖ ของหลวงใน ทบ.ไทย ล้วนเป็นปิ่นที่ได้รับ ความช่วยเหลือทางทหารจากสหรัฐอเมริกา ผู้คน ส่วนใหญ่ หรือบรรดาทหารไทยของเราแต่ละมัก จะ ดูถูกว่าใช้งานไม่ดี ยิ่งไม่แม่น แต่ผู้เขียนยืนยันว่า ปพ. ๘๖ ของ ทบ.ไทย รับราชการมาร้อยกว่าปี ยัง ใช้งานได้ดีอยู่ ข้อควรระวังข้อแรกก็คือ อาวุธชนิดนี้ ออกแบบให้มีความสามารถในการยิงในระยะ ๑๕ หลา โดยมีกลุ่มกระสุน ๑๕ ชม. หรือ ๖ นิ้วฟุต พุด ง่าย ๆ ว่า ในระยะ ๑๕ หลา มองเห็นตัวตนกัน ชัดเจน ยิ่งเป้าร่างกายมนุษย์ไม่ผิดพลาด มันขึ้นอยู่กับผู้ยิงแต่ละคนว่า ใช้ ปพ. ๘๖ กันหรือไม่

ถ้าเลือกได้ หรือหากมีโอกาสได้จับต้อง ปพ. ๘๖ ของหน่วย พร้อมกันหลาย ๆ กระบอก มีวิธีเลือก กระบอกที่ดีกว่ากระบอกอื่น ดังนี้

๑. จงเลือกกระบอกที่ เมื่อดึงเลื่อนปิ่น หรือ ดึงสลิดมาข้างหลัง และปล่อยให้สลิดคืนตัวกลับ ปิ่นจะอยู่ในอาการขึ้นนก ให้ดึงปล่อยหลายครั้ง บาง กระบอกจะมีการ “นกตาม” คือนกปิ่นตกไปอยู่ใน จังหวะขึ้นนกจังหวะหนึ่ง (เวลาข้างนกจะเห็นว่าใน จังหวะหนึ่ง นกจะค้างอยู่ที่กลาง เห็นยาวโกไม่ได้ ปิ่นไม่ลั่นโก) กระบอกนี้มีปัญหาเกี่ยวกับการขึ้นนก อย่างน่าไปใช้ อย่าฝากชีวิตไว้กับปิ่นกระบอกนี้

๒. ทำการดึงสลิดแล้วปล่อยหลายครั้ง เหมือนข้อ ๑ ลองกดใต้ แมกกาซีนดู ตรวจสอบดู ความแน่น มันคง หลวมก็อกแก็ก ยิ่งไป ๑-๒ นิ้ว แมกกาซีนหล่นตกพื้นจบเห่กัน

๓. บรรจุมแมกกาซีนดึงสลิดแล้วปล่อย เหมือนข้อ ๒ สลิดต้องค้าง หมายถึงเมื่อกระสุน หมดลูกเลื่อนต้องเปิด ปิ่นบางกระบอกหลวมคลอน กระสุนหมดแล้วลูกเลื่อนไม่ค้าง หน้าสีวนหน้าขวาน เห็นยาวโก แต่ไม่มีกระสุนนกสับแก้อ ผู้ยิงจะถูกฝ่าย ตรงข้ามสวนมา ๑ นิ้ว เรื่องจบแบบนี้ไม่ได้เลย

๔. ดึงสลิดแล้วปล่อย ปิ่นอยู่ในอาการขึ้น นก ลองเอาหัวแม่มือกดลงที่ทำยาลักล่อง ส่วนที่ มองเห็นสีขาว ๆ ตรงช่องที่ปลดกระสุนคัดปลดก ออกนี้แหละ หากกดลงได้มาก ๆ พอปล่อยก็เด้งกลับ

คืน กดอีกก็จมลงไปได้อีก กระบอกนี้ข้อต่อหรือ ห่วงโคงเตง ทำยาลักล่องหลวมหรือไม่ก็ แกนสลัก หยุดเลื่อนปิ่นมีขนาดไม่พอดี กับช่องของห่วงโคงเตง กระบอกนี้จะยิง สูง - ต่ำ เอาแน่ไม่ได้

๕. ในอาการของปิ่นปกติ ใช้นิ้วแห่เข้าไป ในปากลากล่อง ขยับโยกปากลากล่อง จะต้องแน่น บางกระบอกหลวมจนรู้สึกได้

๖. ขึ้นนกทดลองลั่นโก ไกอ่อน-แข็ง ไม่ เป็นไร แต่ขอให้ราบเรียบ ไม่รู้สึกก็กัก ครืดคราด แข็งก็เหนียวมาจนลั่นโกได้ ไกแข็ง-อ่อน ไม่สำคัญ ผู้เขียนชอบปิ่นไกแข็ง เพราะป้องกันการผล่อ กระตุกไก ปิ่นไกแข็งฝึกและทำความคุ้นเคย จะยิง ปิ่นได้แม่นเร็ว คนชอบยิงปิ่นไกอ่อน จะรู้สึกดีเวลา ยิงแห้ง แต่พอไปยิงจริง ปิ่นยิงไป ๑-๒ นิ้ว จะกำปิ่น แน่นขึ้น จะเหนียวไกแรงขึ้น ที่นี้แหละปิ่นไกอ่อน ยิง หลุดซ้ายหรือขวาวุ่นไปหมด

ปัญหาเหล่านี้ที่ทั่วไป ๕-๖ ข้อ มีจริง ๆ ไม่ใช่ เพราะปิ่นเก่า แต่มันเกิดจากเหตุที่ขึ้นส่วนปิ่นแต่ละ กระบอกไม่ได้อยู่กับกระบอกเดิม ผู้เขียนจำได้แม่นว่า สมัยที่อยู่หน่วย สมัยก่อนจะต้องมีการฝึกยิง ปิ่นประจำปี ก็ยิงเพียงคนละไม่กี่นัด พอยิงเสร็จ อาวุธก็จะถูกทำความสะอาดโดยนายสิบช่างอาวุธ ของหน่วย เขาถอดชิ้นส่วนอาวุธปิ่นทุกกระบอกใส่ ลงในถาดน้ำมันดีเซล ช่วยกันทำ ๒-๓ คน ล้างเสร็จ ก็หยิบขึ้นมาเช็ด วางเรียงไว้ ลักล่อง...นกปิ่น... เลื่อนปิ่น...ของกระสุน เวลาประกอบก็ประกอบกลับ เป็นปิ่นแต่ละกระบอก ชิ้นส่วนไม่ได้อยู่กับกระบอก เดิม ฝรั่งทำมาดีแล้ว มันเท่ากันหมดนะแหละ...ปิ่น ทำด้วยเครื่องจักรไม่ใช่แฮนด์เมด จะได้มีขนาดไม่ เท่ากัน เล็ก ๆ น้อย ๆ เห็นมากับตาแต่ไม่กล้าพูด อะไร เวลาเก็บปิ่นก็ดูแต่หมายเลขที่โครงปิ่นเท่านั้น ชิ้นส่วนอื่นมั่วไปหมด

แต่ถึงอย่างไร ผู้เขียนก็เป็นนายทหารที่ยิงได้ ผลกว่าผู้อื่น โดยใช้การยิงที่ศึกษาตัวปิ่น ไม่คิดว่า จะ ยิงให้เข้าวงดำตั้งแต่ทดสอบศูนย์ สมัยนั้นใช้เป้า ปพ.แบบ ก. วงดำขนาด ๖ นิ้ว ระยะยิง ๑๕ หลา

(ทบ.ไทย ศึกษาวิชาทหาร ระบบอเมริกัน จึงใช้มาตรวัด เป็น นิ้ว-ฟุต-หลา ระยะหลังจึงเปลี่ยนเป็นเมตร แต่การยิงปืนชั้นต้นของ พลย.ทุกชนิดใช้สนาม ๑๐๐๐ นิ้ว) การทดสอบศูนย์ ผู้เขียนเล็งไปที่ตัวเลข ได้วงดำ ๒ ช่อง จำได้ว่ามีช่องวงขาวสี่ช่อง จึงเล็งไปที่ได้วงดำ ๒ ช่อง ทดสอบศูนย์ ๓ นัด เล็งที่เดิม ต้องใช้การบังคับตัวเองมาก ๆ คือ เล็งที่เดิมยิงไปแล้ว ก้มหน้าไม่มองเป้า พอใจสงบ เงยหน้า เล็งจะยิงนัดที่ ๒ ก้มหน้าไม่มองเป้าอีก การทดสอบศูนย์ ด้วยกระสุน ๓ นัด เล็งไปที่จุดเล็งที่เดิม ประคองมอง ศูนย์เท่านั้น ไม่สนใจเรื่องการเหนี่ยวไก ดึงไกมาเรื่อย ๆ รักษาการเล็งอย่างเดียว ไม่เปลี่ยนน้ำหนัก การเหนี่ยวไก เหนี่ยววงที่สม่ำเสมอ คนส่วนใหญ่หรือบรรดามือใหม่ พอการเล็งไม่ดีจะผ่อนไก พอเล็งดีจะดึงไกใหม่ แบบนี้เสียหาย ทำการเล็งเสีย ลดปืนลงแล้วตั้งใจเล็ง-ยิงใหม่ ด้วยวิธีนี้เราจะได้ ตาบลกระสุนตกที่แน่นอนที่สุด ของปืนกระบอกนั้น เมื่อถึงเวลายิงบันทึกผลเราก็เล็งแก่ เช่น ทดสอบศูนย์แล้ว กระสุนตกที่ ๗ นาฬิกา ห่างวงดำ ๑ ช่องขาว เราเล็งที่ได้วงดำ ๒ ช่องขาว ดังนั้นถ้าเราจะยิงให้เข้ากลางวงดำ โดยปืนหลวงกระบอกนั้น ผู้เขียนก็เล็งไปที่ ๕ นาฬิกา และลึกเข้าไปในวงดำเล็กน้อย

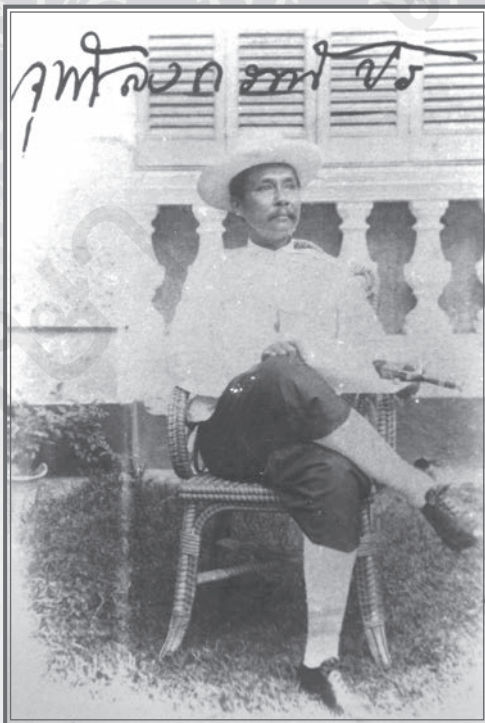
จากการทดสอบปืนหลวงมาหลายสิบกระบอก เมื่อได้ทดสอบศูนย์แล้ว กลุ่มกระสุนยังมีขนาดไม่โตกว่า ๖ นิ้วฟุต บางคนอาจจะอยากให้กลุ่มเล็กกว่านี้ อุตสาหกรรมเสียเงินซื้อปืน โคลท์โกลด์คัพ ขนาด .๔๕ ระบบแข่งขัน กลุ่มกระสุนก็ทำได้แค่ ๔ นิ้ว ในระยะ ๒๕ หลา เท่านั้น จะให้เล็กกว่านี้ มัน

ทำไม่ได้ ด้วยเหตุของ ขนาด กระสุน และดินปืน ความเร็วของกระสุนที่มีเพียง ๗๕๐ ฟุตวินาที ยิงบางนัด เห็นกระสุนวิ่งได้กับปืน .๔๕ ที่เขาออกแบบให้ความเร็วต่ำก็ต้องการให้มีแรงปะทะสูง แต่ไม่ทะลุทะลวง พุดเรื่องนี้มันต้องพุดยาว

หากจะสังเกตดูศูนย์หน้า-หลัง ของปืนหลวง ปพ. ๘๖ ศูนย์หน้าจะเล็กและเตี้ย ศูนย์หลังก็เล็กและเตี้ยเช่นกัน ดังนั้นเมื่อถูกออกแบบสร้างมาแบบนี้ เมื่อจำเป็นต้องใช้งานโดยไม่มีเวลาที่จะทดสอบอะไรเลย จงยิงโดยเล็งทับที่หมาย ไม่ยิงนั่งแทน จำเอาไว้เล็งทับที่หมาย จะว่านอกตำราก็ช่างเถิด แต่นี้คือประสบการณ์ ผียิงปืนทับที่หมายเล็งโดยควบคุมการเล็ง ไม่ห้วงการลั่นไก ตำรายิงปืนแข่งขัน ภาษาอังกฤษเขาเขียนไว้ว่า CONTROL AIMINE... SURPRIZED SHOT คือเล็งลูกเดียว ปืนลั่นตอนไหนก็ช่าง มันก็จะลั่นตอนที่เรควบคุมการเล็งตลอดเวลานั้นแหละ

อย่างไรก็ตาม นักเรียนเป็นทหาร และเป็นผู้ที่จะต้องใช้อาวุธเพื่อรักษาอำนาจและอธิปไตยของชาติบ้านเมือง ไม่ว่าจะยุคใดสมัยใด เมื่อถึงเวลาต้องใช้กำลังทหาร ทหารก็จำเป็นต้องใช้อาวุธ มันก็เท่านั้นแหละ และที่เคยเขียนไว้ว่า อาวุธมันไม่มีเจ้าของ มันไม่มีนาย ใครรู้จักมัน รู้จักว่าจะใช้มันอย่างไร มันก็จะรับใช้คนนั้นอย่างซื่อสัตย์

เสนาศึกษา

การพัฒนาบ้านเมืองสมัยรัชกาลที่ ๕

หมายเหตุเสนาศึกษา/พลาติศัย สิทธิธัญกิจ

- (ต่อจากเล่มที่แล้ว) -

พระราชหัตถเลขาของเจ้าฟ้าองค์ใหญ่

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงมีพระราชหัตถเลขา ถึง สมเด็จพระบรมโอรสาธิราช เจ้าฟ้ามหาวชิรุณหิศ ผู้เป็นรัชทายาท มีความ

สำคัญที่ทรงพรรณนาถึงความรู้สึกของพระองค์นับ เป็นพระราชานุสรณ์แสดงพระราชหฤทัยแห่ง “สมเด็จพระปิยมหาราช” ของแผ่นดิน ดังนี้

ที่ ๒/๖๑๓๘

พระที่นั่งจักรีมหาปราสาท

วันที่ ๘ กรกฎาคม รัตนโกสินทรศก ๑๑๒

ถึง ลูกชายใหญ่ เจ้าฟ้ามหาวชิรุณหิศ

ด้วยเมื่อวันที่ ๖ เดือนนี้ เวลากลางวัน เป็นเวลาที่เจ้ามีอายุเต็มเสมอเท่ากับพ่อ เมื่อได้รับสมบัติ เป็นพระเจ้าแผ่นดิน นี้ก็ตั้งใจไว้ว่าจะเขียนหนังสืออำนวยการ และสั่งสอนทุกขียิ่งขึ้น ดังตัวพ่อได้เป็นมาเอง อันจะเล่าโดยย่อให้ทราบ ดังต่อไปนี้

ในเวลานั้นอายุพ่อเพียง ๑๕ ปี กับ ๑๐ วัน ไม่มีมารดา มีญาติฝ่ายมารดาที่ล้วนแต่ไลเลเหลวไหล หรือไม่ไลเล ก็ได้ตั้งอยู่ในตำแหน่งราชการอันใด เป็นในอำนาจสมเด็จพระเจ้าพระยา และต้องรักษาตัวรักษาชีวิต อยู่ด้วยกันทั่วทุกองค์ ที่ไม่เอื้อเพื่อต่อการอันใดเสีย ก็มีโดยมากฝ่ายข้าราชการ ถึงว่ามีผู้ที่ได้รับใคร่ สนับสนุนอยู่บ้าง ก็เป็นแต่ผู้น้อยโดยมาก ที่เป็นผู้ใหญ่ ก็ไม่มีกำลังสามารถอาจจะอุดหนุนอันใด ฝ่ายพี่น้องซึ่งร่วมบิดาหรือร่วมทั้งมารดา ก็เป็นเด็กมีแต่อายุต่ำกว่าพ่อลงไป ไม่สามารถจะทำอะไรได้ทั้งสิ้น ส่วนตัวพ่อเองยังเป็นเด็กอายุเพียงเท่านั้นไม่มีความสามารถรอบรู้ ในราชการอันใดที่จะทำการตามหน้าที่ แม้แต่เพียงเสมอเท่าที่ ทูลกระหม่อมทรงประพุดติมาได้ ยังซ้ำเจ็บเกือบจะถึงแก่ความตาย อันไม่มีผู้ใดสักคนเดียวตักเตือนเล็กน้อย ก็เฉพาะถูกเวลาลงไปปากลัดเสีย จึงเป็นแต่บอกด้วยปากโดยยอบัดนี้ พ่อที่จะหาเวลาเขียนหนังสือฉบับนี้ได้ จึงได้เขียน ขอเริ่มความว่า

คำซึ่งกล่าวว่า ได้รับสิริราชสมบัติเป็นคำไพเราะจริงหนอ เพราะสมบัติเป็นที่ปรารถนาของบุคคลทั่วหน้า และย่อมจะคิดเห็นโดยง่าย ๆ ว่า ผู้ซึ่งได้เป็นพระเจ้าแผ่นดินแล้ว ย่อมจะมีเกียรติยศ ยิ่งกว่าคนสามัญ ย่อมจะมีอำนาจจะลงโทษ แก่ผู้ซึ่งไม่ฟังพอใจ อาจจะยกย่องเกื้อกูล แก่ผู้ซึ่งฟังใจ และเป็นผู้ซึ่งมีสมบัติมาก อาจจะใช้สอยเล่นหัว หรือให้บั่นแก่ผู้ฟังใจได้ความประสงค์ ผลแห่งเหตุที่ควรยินดีกล่าวโดยยอบัดนี้ ยังมีข้ออื่นอีกเป็นหลายประการ จะกล่าวไม่รู้สิ้น

แต่ความจริงหาเป็นเช่นนั้นความหมาย ของคนทั้งปวงดังนั้นไม่ เวลาซึ่งกล่าวมาแล้ว อันจะพูดตามคำไทย อย่างเลข ๆ ว่า มีบุญขึ้นนั้นที่แท้จริงเป็นผู้มีกรรม และมีซึ่งจะเชื่อว่าจะรอด ยังซ้ำถูกอันตรายอันใหญ่ คือทูลกระหม่อมเสด็จสวรรคตในขณะนั้น เปรียบเสมือนคนที่ศีรษะขาด แล้วจับเอาแต่ร่างกายขึ้นตั้งไว้ในที่สมมติขัตติย์ เหลือที่จะพรรณนาถึงความทุกข์ อันต้องเป็นกำพัวในอายุเพียงเท่านั้น และความหนักหนาของมงกุฎ อันเหลือที่คองจะทานไว้ได้ ทั้งมีศัตรูซึ่งมุ่งหมายอยู่โดยเปิดเผยรอบข้าง ครั้งภายในภายนอก หมายถึงทั้งในกรุงเองและต่างประเทศทั้งโรคภัยในกาย เบียดเบียนแสนสาหัส

เพราะฉะนั้น พ่อจึงถือว่าวันนั้นเป็นวันเคราะห์ร้ายอย่างยิ่ง อันตั้งแต่เกิดมาพึงได้มีแก่ตัว จึงสามารถที่จะกล่าวในหนังสือฉบับก่อนว่า เหมือนตะเกียงอันริบหรี่ แต่เหตุใดจึงไม่ดับ เป็นข้อที่ควรจะถาม หรือควรจะเล่าบอก การที่ไม่ดับไม่ได้นั้น

๑. คือ เยียวยารักษาร่างกาย ด้วยยาบำบัดโรคของที่มีรสอร่อย อันจะทำให้เกิดโรคอย่าง ๑

๒. ปฏิบัติอธิษฐานใจเป็นกลาง มิได้สำแดงอาการกิริยาโดยแก่งแย่งอย่างเดียว ตั้งใจเป็นความแน่นอนมั่นคง เพื่อจะแผ่ความเมตตากรุณาชนกานใน คือ น้องและแม่เลี้ยงทั้งปวง ตามโอกาส ที่จะทำได้ ให้เห็นความจริงใจว่า มิได้มุ่งร้ายหมายขวัญต่อผู้หนึ่งผู้ใด การอันใดที่เป็นข้อกระทบกระเทือนมาแก่แก่เพียงใด มากหรือน้อย ย่อมสำแดงให้ปรากฏว่า ได้ละทิ้งเสียมิได้นึกถึงเลย คิดแต่จะมัวสุขุมให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน โดยควรที่จะสงเคราะห์ได้อย่างใด ก็สงเคราะห์ที่มีที่สุด ถึงว่าอายุน้อยถึงเพียงเท่านั้น ยังได้จูงน้องเล็ก ๆ ติดเป็นพรวนโตอยู่ทุกวัน แม่เจ้าจะจำได้ ในการที่พ่อประพุดติอย่างใดในขณะนั้น

๓. ส่วนพระบรมวงศานุวงศ์ผู้ใหญ่ ซึ่งท่านเชื่อเป็นแน่ว่าพ่อเป็นแต่เจ็ด ครั้งหนึ่ง คราวหนึ่งอย่างเรื่องจีนแต่ถึงเรื่องดั่งนั้น พ่อได้แสดงความเคารพนับถืออ่อนน้อมต่อท่านอยู่เสมอ เหมือนอย่างเมื่อยังมิได้เลือกขึ้นเป็นสมมติเช่นนั้น จนท่านก็มีความเมตตาปราณีขึ้นทุก ๆ วัน

๔. ส่วนข้าราชการผู้ใหญ่ผู้น้อย ซึ่งรู้ถือว่ามีความรักใคร่นับถือพ่อมาแต่เดิม ก็ได้แสดงความเชื่อถือรักใคร่ยิ่งขึ้นกว่าแต่ก่อน จนมีความหวังใจว่า ถ้ากระไรคงจะได้ดีสักมื่อหนึ่ง หรือถ้ากระไรก็จะ... (ต้นฉบับขาดหาย) เป็นอันตรายสักมื่อหนึ่ง

๕. ผู้ซึ่งว่าเป็นศัตรูปองร้าย ก็มีได้ตั้งเวรตบ คือ เอา (ต้นฉบับขาดหาย)... ไปงัดไม้ ชูงย้อมเคารพนับถือและระมัดระวัง มิให้เป็นเหตุว่า คิดจะประทุษร้ายตบ หรือโอนอ่อนยอมไป ทุกอย่างจนไม่รู้ว่าจะคิดว่าชอบ เพราะเหตุที่รู้ถือว่า เป็นศัตรู

๖. ข้าราชการซึ่งเป็นกลาง คอยฟังว่าชนะไหนก็จะเล่นนั้นนั้นเป็นอันมาก แต่พ่อ มิได้แสดงความรู้สึกให้ปรากฏเลย ย่อมประพฤติดต่อกับอาการเสมอ แล้วแต่ความดีความชอบ ของผู้นั้น แม้ถึงรู้ถือว่า เป็นศัตรู หรือเฉย ๆ แต่เมื่อทำความดีแล้ว ต้องช่วยยกย่องให้ตามคุณ ความดี

๗. ผู้ซึ่งเป็นญาติพี่น้องมิได้รับความดีเท่ากับคนทั้งปวง มีแปลกอยู่แต่เพียงมารู้ อยู่ในใจด้วยกันแต่เพียงว่า ปราบปรามจะให้ไปในทางดี เพื่อจะได้ยกย่องขึ้น เมื่อไปทางที่ผิดก็เป็น ที่เสียใจ แต่ความเสียใจนั้นไม่มาหักล้าง มิได้ยินยอมให้ผู้ผิดต้องรับความผิด

๘. ละเว้นจากความสุขสบาย คือกินและนอนเป็นต้น สักแต่ชั่วรักษาชีวิตไว้ พอดำรงศีระกุศลสืบไป พยายามหาคนที่จะใช้สอย อันควรที่จะเป็นที่วางใจได้ มีน้องเป็นต้น อันมีอายุเจริญขึ้นโดยลำดับ

๙. เมื่อมีผู้ร่วมในทางอันดีมากขึ้น จึงได้แม่อำนาจออก โดยยัดเอาทางที่ถูก ต่อผู้ ทางที่ผิดเมื่อชนะได้ครั้งหนึ่งสองครั้ง โดยความนิยมของคน ซึ่งตั้งอยู่ในทางกลาง ย่อมรวนเรหัน มาเห็นด้วยก่อน จึงเกิดความนิยมมากขึ้น ๆ จนถึงผู้ซึ่งมีความปรารถนากล้า อันจะถอยกลับได้ เสียแล้วก็ต้องทำไป แต่ย่อมเห็นว่ากำลังอ่อนลงทุก ๆ เมื่อ

๑๐. พ่อไม่ปฏิเสธว่า ในเวลาหนุ่มคนองเช่นนั้น จะมีชุกชน อันเป็นเหตุให้พลาดพลั้ง ไปหลายครั้ง แต่อาศัยเหตุโอบอ้อมที่ได้กล่าวแล้วข้างต้น และความรู้เห็นในผู้ซึ่งควรระวังใจได้ แก่ไขให้รอดจากความเสีย ถ้าไม่ได้ประพฤติดำใจดังเบื้องต้น แล้วไหนเลยจะรอดอยู่ได้ คงล้ม เสียนานแล้ว การอันใดซึ่งเกิดเป็นการใหญ่ ๆ ขึ้น ดูก็น่าที่ จะยกหยิบเอามากว่าในที่นี้ เพราะ จะทำให้หนังสือยาวเกินไป แต่พ่อยังเชื่อใจว่า ถึงเหตุเหล่านั้นเกิดขึ้นเพราะเป็นคนหนุ่ม ก็ยังได้ ประโยชน์มากกว่าเสียประโยชน์ จึงได้ตั้งตัวยืนยาวมาถึง ๒๕ ปีแล้ว

บัดนี้ ลูกมีอายุเท่ากับพ่อ ในเวลาที่ได้รับทุกข์เวทนาแสนสาหัสเช่นนั้น จึงได้มีใจ ระลึกถึงประสงค์จะแนะนำให้รู้เค้าเงื่อนแห่งความประพฤติ อันได้ทดลองมาแล้วในชั่วอายุเดียว เท่านั้น แต่ถือเอาเป็นอย่างเดียวกันเหมือนตีพิมพ์ยอมไม่อยู่เอง เพราะบริษัทและบุคคลกลับทั้ง เหตุการณ์ภูมิพื้นบ้านเมืองผิดเวลากัน ในเวลานี้เป็นการสะดวกดี ง่ายกว่าแต่ก่อนมากยิ่งนัก ตัวชายใหญ่เองก็ตั้งอยู่ในที่ผิดกันกับพ่อ ถ้าประพฤติตัวให้ดี จะดีได้เร็วกว่า ง่ายกว่าเป็นอันมาก ในการภายในแต่การภายนอก ย่อมหนักแน่นขึ้นกว่าแต่ก่อน จึงจะเป็นการจำเป็นที่จะทำซ้ำ

อย่างพอเคยทำมาไม่ได้ การสมัครสมานภายในต้องเรียบร้อยโดยเร็ว ไว้รับภายนอกให้ทันแก่เวลา จึงขอเตือนว่า

๑. ให้โอบอ้อมอารีต่อญาติมิตรอันสนิทมีน้องเป็นต้น เอาไว้เป็นกำลังใจให้จงได้
๒. อ่อนน้อมต่อผู้ใหญ่ไม่ว่าเจ้านายหรือขุนนาง ฟังคำแนะนำตักเตือนในที่ควรฟัง
๓. อย่าถือว่าเกิดมามีบุญ ต้องถือว่าตัวเกิดมามีกรรมสำหรับจะเทียมแอกเทียมไถทำการหนัก การซึ่งจะมีวาสนาขึ้นไปนั้น เป็นความทุกข์มิใช่ความสุข
๔. การที่เป็นพระเจ้าแผ่นดิน มิใช่สำหรับมังมี มิใช่สำหรับข่มเหงคนเล่นตามชอบใจ มิใช่เกลียดไว้แล้ว จะไว้แก่เผด็จ มิใช่เป็นผู้สำหรับกินสบายนอนสบาย ถ้าจะปรารภนาเช่นนั้นแล้ว มีสองทางคือ บวชทางหนึ่ง เป็นเจ้าแผ่นดินสำหรับคนจน และเป็นคนที่อดกลั้นต่อสุขและทุกข์ อดกลั้นต่อความรักและความชัง อันจะเกิดจิวขึ้นมาในใจ หรือมีผู้ยุยงเป็นผู้ปราศจากความเกียจคร้าน ผลที่จะได้นั้น มีแต่ชื่อเสียงปรากฏเมื่อเวลาตายแล้ว ว่าเป็นผู้รักษาวงศ์ตระกูลไว้ได้ และเป็นผู้ป้องกันความทุกข์ของราษฎรอยู่ในอำนาจความปกครอง ต้องหมายใจในความสองข้อนี้เป็นหลักมากกว่า คิดถึงการเรื่องอื่น ถ้าผู้ซึ่งมิได้ทำใจเช่นนี้ ก็แลไม่เห็นเลยว่า จะปกครองรักษาแผ่นดินอยู่ได้

เมื่อลงปลายหนังสือฉบับนี้ ต้องขออำนาจพระเจ้าซึ่งยังมีต้องรับการหนัก อย่างเช่นพอต้องรับมา ในเมื่ออายุเพียงนี้ ยังมีพร้อมอยู่ทั้งบิดา มารดา คุณาญาติ ซึ่งจะช่วยอุปถัมภ์บำรุงให้สติปัญญา ความคิดแก่กล้าขึ้น จนถึงเวลาที่ควรจะรับแล้ว และได้รับโดยความสะดวกรวดเร็วกว่า ที่พอได้เป็นมาแล้ว ขอให้หมั่นศึกษาและทำในใจ ในข้อความที่ได้กล่าวตักเตือนมานี้ ละความเกียจคร้าน ตั้งใจพยายามทำทางไว้ใจจงดีทุกเมื่อ ถ้าสงสัยอันใด ข้อใด ไม่เข้าใจให้ถามจะอธิบายให้ฟัง ให้อำนาจหนังสือนี้จำไว้ทุกข้ออย่าให้เป็น แต่เหมือนอ่านหนังสือพิมพ์เล่น

ทรงเล็ดจประพาสต้นและหัวเมืองต่าง ๆ

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระราชปรารภที่ทรงทำนุบำรุงความสุขให้แก่อาณาประชาราษฎรมีความร่มเย็นเป็นสุขยิ่งขึ้น พระองค์จึงทรงอุทิศพระองค์เพื่อประโยชน์ของบ้านเมือง ตามที่พระองค์ทรงมีพระราชปณิธานพระราชทานแก่ประชาชน คราวเสด็จกลับจากยุโรปไว้ว่า

“เราตั้งใจอธิษฐานว่า เราจะกระทำการจนเต็มกำลังอย่างที่สุด ที่จะให้กรุงเทพฯ เป็นประเทศอันหนึ่งซึ่งมีอิสรภาพและความเจริญ”

ด้วยพระราชอัธยาศัยที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงโปรดปรานในการเสด็จประพาส

ดังนั้น พระองค์จึงทรงเสด็จประพาสไปตามหัวเมืองน้อยใหญ่ในพระราชอาณาจักร เพื่อทรงตรวจราชการจัดการปกครอง และผ่อนคลายพระราชอิริยาบถให้เป็นที่ประสงค์ตามพระราชหฤทัยไปพร้อมกัน

ในการเสด็จประพาสหัวเมืองภายในนั้น พระองค์ทรงเสด็จอย่างเป็นทางการมิได้เสด็จเยี่ยมพระมหากษัตริย์เสมอไป บางครั้งพระองค์ก็ทรงโปรดเสด็จอย่างสามัญชนที่ขบเล่นโดยไม่มีท้องตราสั่งหัวเมืองให้จัดที่ประทับแรม หรือเตรียมการอะไรสุดแต่พระองค์จะพอพระราชหฤทัยที่จะประทับที่ไหนก็จะประทับที่นั่น บางครั้งพระองค์ก็ทรงเลือกเรือเล็ก หรือเสด็จโดยสารทางรถไฟ มิให้ใครรู้จักพระองค์ เรียกกันทั่วไปว่า “เสด็จประพาสต้น”

การเสด็จประพาสต้น นี้เรียกมาจากชื่อ เรือ มาดเก็ง ๔ แจว ที่ใช้เป็นพระราชพาหนะ ซึ่งเจ้าหมื่น เสมอใจราช ชื่อเล่นว่า “อั้น” เป็นผู้คุมเครื่องต้น คือ เครื่องคริว ไปในเรือลำนั้น พระองค์ทรงมีพระราช ดำรัส เรียกเรือลำนั้นว่า “เรือตาอั้น หรือ เรือเครื่อง ต้น” เมื่อเรียกกันชินปากและเร็วก็เพี้ยนเป็น เรือต้น เลยเรียกการเสด็จโดยทางเรืออย่างสามัญชนนั้นว่า “ประพาสต้น” ไป

การที่พระองค์เสด็จออกสมาคมกับราษฎร อย่างสามัญชนเช่นนั้น ทำให้พระองค์ทรงทราบทุกข์ สุขและความเป็นอยู่ของราษฎรอย่างใกล้ชิดด้วย พระองค์เอง อีกทั้งยังได้พบเห็นการปกครองของ ข้าราชการ ที่พระองค์ทรงไว้วางพระราชหฤทัยให้ ออกไปทำการต่างพระเนตรพระกรรณอีกด้วย

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวนั้น ยังเคยปลื้ม พระองค์อย่างสามัญชนขึ้นรถรางตามอย่างคน ธรรมดา พระองค์ทรงให้สต่างค์คาร์รถที่ทรงนั่งไป ตลอดสาย โดยคนขับรถไม่รู้ว่าเป็นพระองค์เป็นผู้ใด บางครั้งพระองค์ทรงเรือพายเรือแจวไปกับเจ้านาย และข้าราชการบริพารที่ไว้พระทัย ปลอมเป็นคนเรือเดิน ทางเที่ยวแวะจอดนอน หุงหาอาหาร ตามริมฝั่ง แม่น้ำลำคลอง จนบางครั้งก็มีราษฎรใจดีเห็นว่ามี ดินค้าแล้ว ก็เชิญคณะแวะขึ้นบ้านเลี้ยงข้าวปลา อาหาร ด้วยอัธยาศัยไมตรีของคนไทยที่อยู่ตาม ชนบทโดยไม่รู้ว่าเป็นผู้ใดก็มี ทุกครั้งพระองค์ก็จะ พระราชทานเงินทองข้าวของตอบแทน แจกเหรียญ พระบรมรูป จนมีพระสหายต้น ชาวบ้านนอกหลายคน

ครั้งหนึ่งเมื่อเมืองนครไชยศรี พระองค์ปลอม พระองค์ขึ้นไปเสวยอาหารที่บ้านยายฝั่งราษฎร เจ๊กฮวดลูกชายยายฝั่งเจ้าของบ้าน มองเห็นพระ พักตร์คล้ายคล้ายกับพระบรมรูปในหลวง ที่แขวน บูชาอยู่ข้างฝา เมื่อมองไปจนแน่ใจเจ๊กฮวดก็นำ พระบรมรูปมาเทียบกับพระองค์แล้วร้องเอะอะขึ้น จึงได้รู้ว่าเป็น พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จน ความแตก ทั้งยายฝั่งและเจ๊กฮวด ลูกชายต่างลง

กราบขอพระราชทานอภัยโทษ แต่พระองค์ทรงไม่ ถือพระองค์

เมื่อกลับพระนครแล้ว พระองค์ได้โปรดฯ ให้ สร้าง หมู่เรือนไทย ขึ้นในพระราชวังดุสิตสำหรับใช้ ต้อนรับ “พระสหายต้น หรือ เพื่อนต้น” ที่พระองค์ ทรงโปรดให้เชิญมาจากบ้านนอก ไปเยี่ยมเยียนโดย “พระสหายต้น หรือ เพื่อนต้น” ยังเข้าใจว่า พระองค์ เป็นเพื่อนที่เคยคบหาสมาคมกัน และอยู่ในพระนคร จึงต่างหิวชะลอมปลาแห้ง ผลไม้ มาฝากตามทีออก ผลในฤดูกาล เมื่อไปถึง พระสหายต้น หรือ เพื่อนต้น ก็ตกใจเมื่อรู้ว่าเพื่อนนั้น คือ พระบาทสมเด็จพระ เจ้าอยู่หัว

การที่พระองค์ทรงรักราษฎรโดยไม่ถือ พระองค์เช่นนั้น พระสหายต้น หรือ เพื่อนต้น ต่าง ยกมือทวมหัวว่าเป็นบุญตัวที่พระองค์ทรงพระ เมตตา เมื่อกลับไปจึงนำเรื่องไปเล่าลือสรรเสริญกัน ไปทั่วแผ่นดินในระยะหลังพระองค์จึงไม่อาจ เสด็จ ประพาสต้น อย่างที่เคยทำได้อีก เพราะประชาชน ต่างรู้กันทั่วไปแล้ว

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงเสด็จ ประพาสต้นที่ปรากฏในเอกสารนั้นมี ๒ ครั้ง คือ ครั้งแรกเมื่อ พ.ศ. ๒๔๔๗ เสด็จจากพระราชวัง บางปะอินไปมณฑลราชบุรี แล้วกลับมามณฑล นครไชยศรี และมณฑลอยุธยา

ครั้งหลังเมื่อ พ.ศ. ๒๔๔๙ เสด็จจากกรุงเทพฯ ไปเมืองสระบุรี กลับมาบางปะอิน ไปเมืองอ่างทอง ขึ้นไปเมืองอุทัยธานี เมืองนครสวรรค์ จนถึงเมือง กำแพงเพชร

ส่วนการเสด็จประพาสต้นในที่ต่าง ๆ หลัง จากนี้มีอีกหลายวาระ

การเสด็จที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เสด็จประพาสตามหัวเมืองทั้งในพระราชอาณาจักร และต่างประเทศนั้น ตลอดรัชกาลพระองค์ ทรงเสด็จ ประพาสตามหัวเมืองในประเทศ ๒๔ ครั้ง และเสด็จ ไปประพาสต่างประเทศ ๘ ครั้ง ดังนี้

(๑) วันที่ ๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๓ เสด็จไป
ประพาสเมืองสิงคโปร์และชวา เป็นเวลา ๔๗ วัน
เสด็จกลับเมื่อวันที่ ๑๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๔

(๒) วันที่ ๑๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ เสด็จ
ไปประพาสอินเดียและพม่า เสด็จกลับเมื่อวันที่ ๑๕
มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ เป็นเวลา ๓ เดือน (๗๔ วัน)
ตอนขาไปพระองค์ทรงแวะสิงคโปร์ ปีนัง ย่างกุ้ง
และตอนขากลับพระองค์ทรงแวะหัวเมืองชายทะเล
ตะวันออก เมืองภูเก็ต พังงา ไทรบุรี และสงขลา

(๓) พ.ศ. ๒๕๑๕ เสด็จไปประพาสเมือง
ลพบุรี

(๔) วันที่ ๑๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๗ เสด็จ
ประพาสเมืองจันทบุรี ทรงแวะ เกาะสีชัง แสมสาร
น้ำตกพริว อ่างศิลา และกลับเมื่อวันที่ ๑๐ มกราคม
พ.ศ. ๒๕๑๗ เป็นเวลา ๒๘ วัน

(๕) วันที่ ๑๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๒๐ เสด็จ
ไปประพาสเมืองกาญจนบุรี และ ไทรโยค ครั้งที่ ๑

(๖) วันที่ ๒๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๒๑ เสด็จไป
ประพาสมณฑลอยุธยา โดยเสด็จทางเรือแวะ
บางปะอิน ปราสาทนครหลวง อยุธยา ลพบุรี สิงห์บุรี
และอ่างทอง เป็นเวลา ๑๑ วัน กลับวันที่ ๕
พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๑

(๗) พ.ศ. ๒๕๒๕ เสด็จไปประพาสหัวเมือง
ชายฝั่งทะเลตะวันออกครั้งที่ ๒ ทรงแวะสัตหีบ
แหลมสารภี แหลมสิงห์ เมืองเก่า เกาะช้าง อ่าวสลัก
เพชรและเกาะหมาก เป็นเวลา ๓๒ วัน

(๘) พ.ศ. ๒๕๒๖ เสด็จไปประพาสหัวเมือง
ชายฝั่งทะเลตะวันออกครั้งที่ ๓ เสด็จทอดพระเนตร
ปากน้ำแก่ง ปากน้ำกระแสด โรงทหารหลังป้อมเมือง
จันทบุรีและแหลมสิงห์

(๙) พ.ศ. ๒๕๒๗ เสด็จไปประพาสเมือง
ชายฝั่งทะเลตะวันออก ครั้งที่ ๔

(๑๐) วันที่ ๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๑ เสด็จ
ไปประพาสไทรโยค ครั้งที่ ๒ ทรงแวะพระแท่นดงรัง
และกลับวันที่ ๒๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๑

(๑๑) วันที่ ๑๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๑ เสด็จ
ไปประพาสหัวเมืองแหลมมลายู ครั้งที่ ๓ ทรง
ประทับแรมเกาะสีชัง ๑๖ วัน แวะสงขลา กลับต้น
ตรังگانู นครศรีธรรมราช และกลับวันที่ ๘ กันยายน
พ.ศ. ๒๕๓๑

(๑๒) วันที่ ๑๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๒ เสด็จ
ประพาสหัวเมืองแหลมมลายู ครั้งที่ ๔ ถึงวันที่ ๑๑
สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๒ เป็นเวลา ๓๒ วัน

(๑๓) วันที่ ๑๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๓ เสด็จ
ไปประพาสหัวเมืองแหลมมลายู ครั้งที่ ๕ ประพาส
หัวเมืองชายฝั่งทะเลตะวันตก ผ่านสิงคโปร์และป็นัง
ถึงวันที่ ๑๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๓

(๑๔) วันที่ ๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๔ เสด็จ
ประพาสสิงคโปร์และชวา ครั้งที่ ๒ เพื่อไปส่งพระเจ้า
ลูกยาเธอ เจ้าฟ้าจักรพงษ์ภูวนารถไปศึกษาที่ประเทศ
รัสเซีย แล้วเลยเสด็จประพาสชวาเสด็จกลับถึง
พระนครวันที่ ๒๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๔ เป็นเวลา
กว่า ๓ เดือน

(๑๕) วันที่ ๗ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๐ เสด็จ
ประพาสยุโรปครั้งแรก มีผู้ติดตามคณะ ๓๕ คน
ทรงเสด็จไปยังเอเดน สุเอซ อิสตันบูล ปอดุชไต
เวนิส อิตาลี เยอรมัน ฮอลแลนด์ สเปน โปรตุเกส
มอติคาโล เนเปิล อียิปต์ และครั้งนี้พระองค์ทรง
ประทับถ่ายภาพคู่ พระเจ้าซาร์นิโคลาส แห่งราชวงศ์
มาโรนอฟของรัสเซียด้วย เสด็จกลับพระนครถึง
วันที่ ๑๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๐ รวมเป็นเวลา ๘
เดือน ๙ วัน

(๑๖) วันที่ ๒๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๑ เสด็จ
ประพาสแหลมมลายู ครั้งที่ ๖ ถึงวันที่ ๑๓
กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๑

(๑๗) วันที่ ๑๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๓
เสด็จประพาสแหลมมลายู ครั้งที่ ๗ ถึงวันที่ ๒
มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๓

(๑๘) วันที่ ๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ เสด็จ
ประพาสชวา ครั้งที่ ๓ โดยเรือพระที่นั่งมหาจักรี

เสด็จกลับวันที่ ๒๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๔๔ เป็นเวลา ๘๐ วัน

(๑๙) วันที่ ๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๔๔ เสด็จประพาสหัวเมืองทางเหนือเป็นครั้งแรกทรงแวะบางปะอิน กรุงเก่า เมืองอ่างทอง เมืองสิงห์บุรี เมืองชัยนาท เมืองอุทัยธานี เมืองนครสวรรค์ เมืองพิจิตร เมืองพิษณุโลก เมืองพิชัย เมืองอุตรดิตถ์ เสด็จกลับพระนครวันที่ ๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๔๔ เป็นเวลา ๓๕ วัน

(๒๐) วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๔๔ เสด็จประพาสสิงคโปร์ ครั้งที่ ๖ เพื่อส่งพระเจ้าลูกยาเธอ เจ้าฟ้าบริพัตร (กรมพระนครสวรรค์วรพินิต) ไปศึกษาต่างประเทศ แล้วทรงเสด็จเสียบหัวเมืองชายทะเล ถึงวันที่ ๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๔๔ เป็นเวลา ๑๒ วัน

(๒๑) วันที่ ๑๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๔๗ เสด็จประพาสต้น ครั้งแรก จากพระราชวังบางปะอินไปราชบุรี นครไชยศรี และอยุธยา ถึงวันที่ ๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๔๗ เป็นเวลา ๒๓ วัน

(๒๒) วันที่ ๒๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๔๘ เสด็จประพาสหัวเมืองแหลมมลายู ครั้งที่ ๘ ถึงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๔๘ เป็นเวลา ๒๒ วัน

(๒๓) พ.ศ. ๒๔๔๙ เสด็จประพาสหัวเมืองครั้งที่ ๒ โดยทางรถไฟ

(๒๔) วันที่ ๒๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๔๙ เสด็จประพาสต้น ครั้งที่ ๒ จากพระนครไปสระบุรี บางปะอิน เมืองอ่างทอง เมืองอุทัยธานี เมืองนครสวรรค์ และเมืองกำแพงเพชร ถึงวันที่ ๙ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๔๙ เป็นเวลา ๑๔ วัน

(๒๕) วันที่ ๒๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๔๙ เสด็จประพาสยุโรป ครั้งที่ ๒ ขากลับทรงแวะเมืองตราด เมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๕๐ เนื่องจากฝรั่งเศสคืนให้ไทยทรงเสด็จกลับถึงพระนคร วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๕๐ เป็นเวลา ๒๖๔ วัน

(๒๖) วันที่ ๑๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๕๑ เสด็จประพาสลำนํ้ามะขามเฒ่า แล้วเสด็จหัวเมืองฝ่ายเหนือ ครั้งที่ ๓ ถึงวันที่ ๒๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๕๑ เป็นเวลา ๑๔ วัน

(๒๗) วันที่ ๒๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๕๒ เสด็จประพาสหัวเมืองฝั่งตะวันออก ครั้งที่ ๕ ถึงวันที่ ๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๕๒ เป็นเวลา ๑๗ วัน

(๒๘) วันที่ ๓๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๕๒ เสด็จประพาสมณฑลราชบุรี ถึงวันที่ ๑๗ กันยายน พ.ศ. ๒๔๕๒ รวมเป็นเวลา ๑๘ วัน

“อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ”

สัญลักษณ์ของทหารผ่านศึก

นักรบที่มีคุณค่ายิ่งแก่แผ่นดินไทย

พล.ท.ทวี แจ่มจำรัส

ข้าราชการบำนาญ/ที่ปรึกษาผู้อำนวยการองค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก

คงจะมีน้อยคนนักในประเทศไทย ที่ไม่รู้จัก “อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ” บางท่านเห็นและคุ้นชินด้วยตาทุกวัน บางท่านใช้เป็นจุดนัดพบ บางท่านเห็นผ่านสื่อประเภทต่าง ๆ แต่ก็คงจะลืมไปแล้วว่ามีความเป็นมาและความหมายอย่างไร และในวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ของทุกปี ทางราชการก็ได้กำหนดให้เป็นวันทหารผ่านศึก มีการจัดกิจกรรมเพื่อทหารผ่านศึกที่ “อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ” อนุสาวรีย์ทุกแห่งล้วนมีความหมายและความทรงจำที่แฝงอยู่ ถือได้ว่าอนุสาวรีย์เป็นสิ่งก่อสร้างในลักษณะประติมากรรมที่มีผลในแง่สัญลักษณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นการสร้างเพื่อเป็นอนุสรณ์ระลึกถึงเหตุการณ์หรือคุณความดีของบุคคล สำหรับอนุสาวรีย์ชัยสมรภูมินั้น ตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการก่อสร้างอนุสาวรีย์แห่งชาติ และการจำลองพระพุทธรูปสำคัญ พ.ศ. ๒๕๒๐ กำหนดให้อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิจัดอยู่ในประเภท “อนุสาวรีย์บุคคลสำคัญ” คือสิ่งก่อสร้างที่เป็นเครื่องหมาย น้อมนำไประลึกถึงวีรกรรมหรือคุณความดีของบุคคลที่ได้ประกอบกรณียกิจ เป็นคุณประโยชน์อย่างยิ่งใหญ่ไว้แก่บ้านเมืองไทย เพื่อเป็นที่รวมพลังใจ ศรัทธา และความ

นิยมนับถือของประชาชน และเป็นแบบฉบับแก่นุชนไทยสืบต่อไป

กรณีพิพาทระหว่างไทยกับอินโดจีน ฝรั่งเศส เป็นต้นกำเนิดอนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ ในขณะที่สงครามโลกครั้งที่ ๒ กำลังรบติดพัน อยู่ในทวีปยุโรปนั้น ฝรั่งเศสกำลังล่าอาณานิคมอยู่ในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ไทยกับฝรั่งเศสได้มีการลงนามในสนธิสัญญาไม่รุกรานกัน เมื่อวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๔๘๓ (๗๘ ปีล่วงมาแล้ว) แต่สนธิสัญญาดังกล่าว ยังไม่มีผลใช้บังคับ เนื่องจากยังไม่ได้มีการแลกเปลี่ยนสัตยาบันซึ่งกันและกัน ต่อมาฝรั่งเศสได้ขอให้สนธิสัญญานี้มีผลใช้บังคับโดยไม่ต้องมีการแลกเปลี่ยนสัตยาบัน เพื่อที่จะรักษาผลประโยชน์ของตนในอาณานิคมอินโดจีน เนื่องจากในทวีปยุโรป ฝรั่งเศสกำลังพ่ายแพ้เยอรมนีและในทวีปเอเชียดินแดนส่วนใหญ่ กำลังถูกคุกคามจากญี่ปุ่น ซึ่งจะทำให้อาณานิคมอินโดจีนของฝรั่งเศสไม่ปลอดภัยไปด้วย รัฐบาลไทยภายใต้การนำของ พลตรี หลวงพิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี ได้ตอบฝรั่งเศสในการยินดีตกลงปฏิบัติตามสนธิสัญญา ถ้าฝรั่งเศสยอมรับข้อเสนอของไทย ๓ ประการ คือ ๑) ขอให้มีการวาง

แนวเส้นเขตแดนตามลำน้ำโขง ให้เป็นไปตามหลัก กฎหมายระหว่างประเทศ โดยให้ถือร่องน้ำลึกเป็น เส้นเขตแดน ๒) ขอให้ปรับปรุงเส้นเขตแดนให้เป็น ไปตามธรรมชาติ คือ ถือแม่น้ำโขงเป็นเส้นเขตแดน ระหว่างไทยกับอินโดจีน ตั้งแต่ทิศเหนือจรดทิศใต้ จนถึงเขตกัมพูชา โดยให้ฝ่ายไทยได้รับดินแดนทาง ฝั่งแม่น้ำโขง ตรงกับหลวงพระบาง และตรงข้ามกับ ปากเขคีนมา ๓) ขอให้ฝรั่งเศสรับทราบ ว่า ถ้าไม่ได้ ปกครองอินโดจีนแล้ว ฝรั่งเศสจะคืนลาวและกัมพูชา ให้ไทย

ฝรั่งเศสปฏิเสธข้อเสนอดังกล่าว ความตึงเครียดของสถานการณ์เกิดขึ้น และในที่สุด ฝรั่งเศส ก็ได้เป็นผู้ริเริ่มก่อการวิวาทขึ้นก่อน โดยนำเครื่องบิน มาทิ้งระเบิดที่จังหวัดนครพนม เมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๔๘๓ ไทยจึงจำเป็นต้องป้องกันรักษา อธิปไตย โดยใช้กำลังทหารและตำรวจสนามเข้า ต่อสู้ตามชายแดนไทยด้านอินโดจีน โดยจัดกำลัง เป็น กองทัพบกสนาม มีพลตรีหลวงพิบูลสงคราม เป็นแม่ทัพบก พันเอก หลวงวิชิตสงครามเป็น เสนาธิการ กองกำลังประกอบด้วย

๑) กองทัพบูรพา มีพันเอกหลวงพรหมโยธี เป็นแม่ทัพ มีกองพลผสมปราจีน กองพลผสมอรัญ กองพลจันทบุรี และกองหนุนบูรพามีภารกิจในการ เข้าตีด้านกัมพูชา เพื่อยึดพนมเปญและทำการยุทธ บรจบกับกองทัพอีสานที่พนมเปญ

๒) กองทัพอีสาน มีพันเอก หลวงเกรียงศักดิ์ พิพิชิต เป็นแม่ทัพ มีกองพลอุดร กองพลอุบลและ กองหนุนอีสาน มีภารกิจในการเข้าตีด้านลาวทำการ รุกไปยังจำปาศักดิ์ สตรีงตรง และตะวันออกของ ศรีโสภณ

๓) กองพลพายัพ มีพันโท หลวงหาญ สงครามเป็น ผบ.พล. มี ร.พัน ๒๘ นครสวรรค์ ร.พัน ๒๙ พิษณุโลก ร.พัน ๓๐ ลำปาง ร.พัน ๓๑ เชียงใหม่ มีภารกิจในการเข้าตีด้านลาว (ฝั่งตรงข้ามหลวง พระบาง)

๔) กองพลผสมบกชี้ได้ มีพันเอก หลวง เสนาณรงค์เป็น ผบ.พล.มีกองพลสงขลา กองพล นครศรีธรรมราช มีภารกิจในการป้องกันมิให้ข้าศึก ทางแหลมมลายูบุกรุกเข้ามาได้ทั้งทางบกและทางน้ำ

๕) กองทัพเรือ มี พลตรี หลวงสินธุสงคราม ชัย เป็นแม่ทัพเรือ มีภารกิจส่งกองพันนาวิกโยธินไป สมทบกับกองพันทหารม้าที่ ๔ ที่จันทบุรี ช่วยเหลือ ในการลำเลียงยุทธสัมภาระจากพระนครไปส่งให้ กองพลจันทบุรี รับผิดชอบการรักษาเส้นทางคมนาคม ทางทะเล ลาดตระเวนค้นหาข้าศึก เพื่อป้องกันการ ยกพลขึ้นบกของข้าศึก ด้านฝั่งตะวันออกของอ่าวไทย

๖) กองทัพอากาศ มี นาวาเอก หลวงอภิก เทวเดช เป็นแม่ทัพอากาศ มีกองบินใหญ่ภาคเหนือ กองบินใหญ่ภาคใต้ กองบินน้อยผสมที่ ๗๕ ปราจีนบุรี กองบินน้อยผสมที่ ๔๐ นครราชสีมา และ กองบินหนูนครนเมือง มีภารกิจป้องกันภัยทาง อากาศและสนับสนุนกำลังภาคพื้นดิน

๗) ตำรวจสนาม มี พลตำรวจตรี หลวงอดุล เดชจรัส อธิบดีกรมตำรวจเป็นผู้บังคับการตำรวจ สนาม มีกองตำรวจสนาม ๑๓ จังหวัด มีภารกิจ ป้องกันราชอาณาจักรร่วมกับฝ่ายทหาร ตำรวจ สนามจะต้องทราบที่ตั้งกองทหารของฝ่ายข้าศึก เมื่อ กองทหารเข้ายึดดินแดนข้าศึกได้ ตำรวจสนามจะ ต้องจัดกำลังตำรวจทำหน้าที่รักษาดินแดนนั้น ๆ

กองทัพไทยได้จัดพิธีสวนสนามฉลองชัยชนะ ของ ทหารบก ทหารเรือ ทหารอากาศ และตำรวจ สนาม ที่ได้ปฏิบัติภารกิจในกรณีพิพาทอินโดจีน ฝรั่งเศส และได้รับชัยชนะเมื่อวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๔๘๔ ทำให้ไทยได้ดินแดนที่เสียไปคืนมาบางส่วน คือดินแดนฝั่งขวาแม่น้ำโขง เนื้อที่ประมาณ ๗๙,๐๒๙ ตารางกิโลเมตร ทำให้เห็นถึงขีดความสามารถใน การปฏิบัติภารกิจของกองทัพไทย จนได้รับชัยชนะ ทั้ง ๆ ที่เป็นเพียงประเทศเล็ก ๆ เป็นเกียรติภูมิซึ่ง ประชาชนชาวไทยแสดงความชื่นชมยกย่อง ก่อให้เกิดความภาคภูมิใจในความเป็นชาติไทย ทำให้

ความรู้สึกชาตินิยมเกิดขึ้นในหมู่ประชาชน มีความเชื่อมั่นและไว้วางใจ ในกองทัพไทย ในการป้องกันประเทศและประชาชนในชาติให้อยู่รอดปลอดภัยมาจนถึงทุกวันนี้

คณะรัฐมนตรีในรัฐบาล พลตรี หลวงพิบูลสงคราม ได้มีการประชุมและมีมติให้สร้างอนุสาวรีย์ขึ้นเพื่อเป็นการเชิดชูเกียรติ บรรดาผู้ที่พลีชีพเพื่อชาติ และเป็นอนุสรณ์แก่ประชาชนชาวไทยรุ่นหลัง กำหนดสถานที่ตรงบริเวณถนนประชาธิปไตย (ถนนพหลโยธินปัจจุบัน) ตอนต้นของถนนพญาไท บรรจบกับถนนราชวิถี สำหรับที่ดิน มีการเวนคืนจากเจ้าของเดิมจำนวน ๑๘ ไร่ โดยมีหม่อมหลวง ปุ่ม มาลากุล เป็นสถาปนิกผู้ออกแบบ ด้วยแรงบันดาลใจหาประการ คือ ๑) ปฏิบัติการรบของกองทัพทั้ง ๔ (บก เรือ อากาศ ตำรวจ) ๒) ปฏิบัติการอย่างกล้าหาญของกำลังพลโดยเฉพาะ ๓) อาวุธที่ทหารใช้สู้รบ ๔) เหตุการณ์สำคัญที่ต้องเปิดการสู้รบ และ ๕) ความสนใจของประชาชน โดยมีรูปแบบจากพระปราสาท วัดอรุณราชวราราม เพราะพระปราสาทวัดอรุณฯ นั้น เป็นสัญลักษณ์ทางทัศนคติ ทางพระพุทธศาสนา และยังเป็นสัญลักษณ์ทางการกอบกู้บ้านเมืองให้ได้รับอิสรภาพ ในการสร้างกรุงเทพมหานครขึ้น อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมินั้น เมื่อดูองค์รวมแล้วคล้ายกับพระปราสาทวัดอรุณฯ ตรงกลางอนุสาวรีย์ เป็นรูปดาบปลายปืน ซึ่งเป็นอาวุธประจำกายทหาร จำนวน ๕ เล่มประกอบรวมกัน ให้เห็นถึงการต่อสู้อันแหลมคมทั้งปัญญาและอาวุธ จัดตั้งเป็นกลีบแบบรูปมะเฟืองปลายดาบที่ขึ้นด้านบน ส่วนคมของดาบหันออกก่อสร้างด้วยคอนกรีตเสริมเหล็กหล่อตัน พื้นผิวประดับด้วยศิลาอ่อน มีความสูงประมาณ ๕๐ เมตร ดาบปลายปืนนั้นใช้ส่วนด้ามตั้งเป็นฐาน อยู่เหนือเพดานห้องโถงใหญ่ ภายในห้องโถงใช้เก็บกระสุนปืนใหญ่และบรรจุจรวดที่เสียชีวิตในกรณีพิพาท ส่วนด้านนอกตอนโคนดาบปลายปืน มีรูปปั้นหล่อทองแดง ขนาดความสูงของรูปปั้นเท่ากับคนสองคน ประกอบด้วยรูปปั้นนักรบวีรชน ๕ เหล่า คือ ทหาร

บก ทหารเรือ ทหารอากาศ ตำรวจ และพลเรือน สำหรับฐานที่รองรับรูปปั้นทั้ง ๕ ประกอบด้วย ศิลาแกรนิต และที่ฐานนี้มีแผ่นจารึกทำด้วยศิลาอ่อนที่มีในประเทศไทย ส่วนอักษรที่ใช้จารึก หล่อด้วยทองแดง เป็นรายชื่อของผู้เสียชีวิตจากสงครามบริเวณรอบอนุสาวรีย์ เป็นพื้นคอนกรีตเสริมเหล็ก ขนาดกว้าง ๑๓๑ เมตร ยาว ๒๖๐ เมตร แทนฐานอนุสาวรีย์เป็นรูปวงกลมเส้นผ่าศูนย์กลาง ๕๑ เมตร และจัดให้มีบันไดขึ้นสู่อนุสาวรีย์ทั้ง ๔ ด้าน ไปสู่ห้องโถงใหญ่ ใช้เก็บกระสุนปืนใหญ่ และบรรจุจรวดที่เสียชีวิตในหลาย ๆ สงคราม เช่น เกาหลี เวียดนาม ฯลฯ จารึกชื่อผู้เสียชีวิต จำนวน ๗,๒๙๗ นาย และด้านนอกที่เสียชีวิตตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๘๓ - ๒๔๙๗ อีกจำนวน ๘๐๗ ชื่อ โดยรอบ ๆ อนุสาวรีย์นั้น ได้มีการประดับด้วยไม้ดอกและไม่ไม้ใบพร้อมมีการล้อมรั้วเหล็กไว้อย่างสวยงาม ในอนาคตสมควรที่จะมีการก่อสร้างอุโมงค์ทางเดินใต้ฐานอนุสาวรีย์เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าไปชมและสักการะดวงวิญญาณได้ โดยขอรับการสนับสนุนการก่อสร้างจากกรุงเทพมหานคร (กทม.) ต่อไป

องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก (อผศ.) ในปัจจุบันมี พลเอก สัมพันธ์ ธีบุญพิช เป็นผู้อำนวยความสะดวกได้กระทำพิธีจัดงานวันทหารผ่านศึก ปีนี้ตรงกับวันเสาร์ที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ โดยประกอบพิธีล่วงหน้าเพื่อเชิดชูเกียรติทหารกล้า ทั้งศาสนาคริสต์ ศาสนาอิสลาม ศาสนาพุทธ และในวันจริงช่วงเช้าจัดพิธีจุดตะเกียง ตามประเพณีเพื่อสักการะดวงวิญญาณและอัฐิ ทหารผ่านศึกผู้ล่วงลับทุกนาย ที่ห้องจารึกผู้เสียสละชีพเพื่อชาติ ภายใต้ฐานอนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ และประกอบพิธีวางพวงมาลาของผู้แทนส่วนราชการ หน่วยงาน ผู้ช่วยทูตทหารต่างประเทศประจำประเทศไทย สมาคม ชมรม มูลนิธิ ตลอดจนทหารผ่านศึกนอกประจำการกรณีสงครามต่าง ๆ ฯลฯ การวางพวงมาลา ของนายกรัฐมนตรีน หรือผู้แทน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม/นายกสภาทหารผ่านศึก และช่วงเวลา

๑๐.๐๐ น. สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้องคมนตรีเป็นผู้แทนพระองค์วางพวงมาลา ส่วนกิจกรรมในช่วงบ่าย จัดที่กรมทหารราบที่ ๑๑ รักษาพระองค์ บางเขน เริ่มตั้งแต่เวลา ๑๑.๐๐ น. มีการเลี้ยงอาหารกลางวันและแสดงดนตรีเพื่อความบันเทิงแก่ทหารผ่านศึกและครอบครัวที่มาร่วมงาน ในเวลา ๑๕.๐๐ น. จัดพิธีสวนสนามเชิดชูเกียรติทหารผ่านศึก บริเวณลานอเนกประสงค์มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม/นายกสภาทหารผ่านศึกเป็นประธานในพิธี โดยมีขบวนของ กำลังพล ๓ เหล่าทัพ ประกอบด้วย กองทัพบก กองทัพเรือ กองทัพอากาศ ตำรวจตระเวนชายแดน อาสาสมัครจิตอาสา และกองทหารม้า โดยมีขบวนสวนสนามก่อนของทหารผ่านศึกใน ๗ กรณีสงคราม ได้แก่ สงครามโลกครั้งที่ ๑ สงครามอินโดจีน สงครามมหาเอเชียบูรพา สงครามเกาหลี สงครามเวียดนาม กรณีป้องกันประเทศและนักรบนิรนาม โดยในปีนี้จะมีการจัดงานและสวนสนามของทหารผ่านศึกในภูมิภาคอีก ๒๔ เขตด้วย สำหรับที่ ร.๑๑ รบ. จะมีการถ่ายทอดสดพิธีสวนสนามให้ประชาชนได้รับชมจากสถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบกช่วงเวลาประมาณ ๑๕.๐๐-๑๖.๐๐ น. ภายในพิธียังมีการมอบรางวัลให้แก่ทหารผ่านศึกดีเด่นประจำปี ๒๕๖๑ จำนวน ๕ นาย คือ พันโท ประภาส แผลงสาร พลทหาร วัชรพงษ์ วิยะ พลทหาร กฤษณากร มะลิวัลย์ พลทหาร วันชัย พรหมมอก และพลทหาร วิชัย สุขเจริญ เพื่อเป็นการเชิดชูเกียรติและสร้างขวัญกำลังใจแก่ทหารผ่านศึก ที่ขยันหมั่นเพียรในการประกอบอาชีพ จนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ประชาชนทั่วไปอีกด้วย

องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก ได้ดำเนินการให้การสงเคราะห์ทหารผ่านศึกและครอบครัวทั้งด้านสวัสดิการ ด้านอาชีพ ด้านนิคมเกษตรกรรม การให้สินเชื่อ การรักษาพยาบาล การส่งเสริมสิทธิและเกียรติ ปัจจุบันมียอดที่ต้องดูแลทั้งหมด ณ ๑๕ มกราคม ๒๕๖๑ จำนวน ๖๒๙,๔๒๖ คน แยกเป็น

บัตรชั้น ๑ จำนวน ๑๔,๘๕๒ คน บัตรชั้น ๒ จำนวน ๒๔,๘๖๗ คน บัตรชั้น ๓ จำนวน ๙๓,๔๖๑ คนและบัตรชั้น ๔ จำนวน ๔๙๖,๒๔๖ คน และในการประชุมสภาทหารผ่านศึก ครั้งที่ ๕/๒๕๖๐ เมื่อ ๒๘ ธ.ค. ๖๐ ให้ปรับเพิ่มเงินช่วยเหลือรายเดือนให้แก่ทหารผ่านศึกนอกประจำการ บัตรชั้นที่ ๒, ๓ และ ๔ จาก “เดือนละไม่เกิน ๓,๑๒๐ บาท” เป็นเดือนละไม่เกิน ๔,๐๐๐ บาท ปรับเพิ่มเงินช่วยเหลือรายเดือนแก่ทหารผ่านศึก บัตรชั้นที่ ๑ จาก “ครอบครัวละเดือนละไม่เกิน ๓,๖๔๐ บาท” เป็นครอบครัวละเดือนละไม่เกิน ๔,๐๐๐ บาท และปรับเพิ่มค่ารักษาพยาบาลประเภทผู้ป่วยนอก แก่ทหารผ่านศึกนอกประจำการทุกบัตรชั้นและครอบครัว จาก “ครอบครัวละปีละไม่เกิน ๓,๐๐๐ บาท” เป็นครอบครัวละปีละไม่เกิน ๓,๕๐๐ บาท “ตั้งแต่ ๑ เม.ย. ๖๑ เป็นต้นไป” จึงเป็นภารกิจที่หนักพอสมควร นอกจากงบประมาณที่ได้รับจากทางราชการที่ไม่เพียงพอแล้ว ยังต้องหารายได้จากหน่วยกิจการพิเศษต่าง ๆ จำนวน ๗ หน่วยงาน ได้แก่ สำนักงานรักษาความปลอดภัย สำนักงานกิจการโรงงานในอารักขา สำนักงานกิจการศาลหลักเมือง สำนักงานกิจการเกษตร การอุตสาหกรรมและการบริการ สำนักงานกิจการโรงพิมพ์ สำนักงานกิจการพลังงาน และสำนักงานจัดจำหน่ายสลากกินแบ่งและบุหรี่ มาสนับสนุนเงินอีกด้วย

ประชาชนคนไทยทุกท่านที่ได้เคยดีมีสุขกันมาจนถึงทุกวันนี้ ก็ด้วยชีวิตเลือดเนื้อของทหารผ่านศึกผู้กล้าทุกนาย ที่ได้ปกป้องรักษาแผ่นดินไว้ให้มาถึงลูกหลานเหลนโหล่นไทยทุกคน การได้รับเกียรติ การได้รับการยกย่อง และการช่วยเหลือสนับสนุนด้านต่าง ๆ ฯลฯ เป็นสิ่งที่ทุกคนสามารถกระทำได้ตลอดเวลา ตรงกับภาษิตโบราณที่ว่า **“ยามดีใช้ ยามเมื่อเจ็บไข้และเสียชีวิต ต้องรักษาดูแล”** ดังคำขวัญที่ ผอ.อผศ.ท่านปัจจุบันประกาศให้ทหารผ่านศึกและครอบครัว ให้ทราบทั่วกันไว้ว่า **“เราจะไม่ทอดทิ้งกัน”**

คาบสมุทรไครเมียจุดยุทธศาสตร์ทางทหารที่สำคัญของยูเครน รัสเซียเข้าควบคุม เพื่อให้สามารถเดินทางจากทะเลอาซอฟ (Azov) ผ่านช่องแคบคิรีช (Kerch) สู่มหาสมุทรแปซิฟิกทะเลเมดิเตอร์เรเนียนตะวันออก เกิดเป็นวิกฤติการณ์ระดับโลก ระหว่างวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ - วันที่ ๒๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ นำมาสู่ความขัดแย้งครั้งใหม่ระหว่างรัสเซียกับกลุ่มประเทศอียูและสหรัฐอเมริกา

เสนาศึกษา

พลเอก ทรงพล ไพนุงศ์

ความขัดแย้งของสองชาติ อภิมหาอำนาจทางทหารของโลก

ปีสิบปีที่ผ่านมามีความขัดแย้งขนาดใหญ่เกิดขึ้นในหลายภูมิภาคของโลก มหาอำนาจทางทหารของโลกมีส่วนเข้าปฏิบัติการทางทหารหลายครั้ง นำเครื่องบินทิ้งระเบิดทางยุทธศาสตร์มีพิสัยการบินไกลเข้าโจมตีต่อเป้าหมายทางยุทธศาสตร์ที่สำคัญด้วยลูกกระเบิดมาตรฐานเพื่อจะให้พันธมิตรได้รับชัยชนะ แต่บางครั้งมหาอำนาจทางทหารของโลกให้การสนับสนุนพันธมิตรคนละฝ่าย จะนำมาซึ่งความขัดแย้งของมหาอำนาจทางทหารของโลกอาจขยายเป็นวงกว้าง...บทความนี้ กล่าวถึงความขัดแย้งของสองชาติอภิมหาอำนาจทางทหารของโลก และขีดความสามารถของระบบอาวุธทางด้านยุทธศาสตร์ปัจจุบันและในอนาคต

๑. กล่าวทั่วไป

มหาอำนาจทางทหารของโลกรวมทั้งสิ้น ๕ ประเทศ แต่ที่เป็นอภิมหาอำนาจทางทหารของโลกคือสหรัฐอเมริกาและรัสเซีย (อดีตสหภาพโซเวียต) ประจำการด้วย ระบบอาวุธทางยุทธศาสตร์หรืออาวุธทำลายล้างสูงประกอบด้วย ขีปนาวุธพื้นสู่อากาศ (ICBM) กองเรือดำน้ำพลังงานนิวเคลียร์ (กองเรือดำน้ำขีปนาวุธข้ามทวีป และกองเรือดำน้ำโจมตี) และกองบินทิ้งระเบิดทางยุทธศาสตร์ (พร้อมด้วยฝูงบินเติมน้ำมันทางอากาศ และฝูงบิน

เติมน้ำมันล่วงหน้าทางอากาศ) สนับสนุนด้วยกองเรือบรรทุกเครื่องบินขับเคลื่อนด้วยพลังงานนิวเคลียร์ หรือเครื่องบินดีเซล จะปฏิบัติการทางทหารทั่วทุกภูมิภาคของโลก

อดีตผ่านมาอภิมหาอำนาจทางทหารทั้งสองประเทศเกิดวิกฤติการณ์ครั้งสำคัญ โลกรู้จักในชื่อวิกฤติการณ์ขีปนาวุธคิวบา เมื่อวันที่ ๑๖-๒๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๕ นำโลกเฉียดเข้าสู่สงครามนิวเคลียร์ครั้งใหญ่

ขีปนาวุธข้ามทวีป (ICBM) แบบมินิแมน (LGM-30 Minuteman-III) กองทัพอากาศสหรัฐอเมริกา ระยะยิงไกล ๑๓,๐๐๐ กิโลเมตร และติดตั้งอยู่ใต้พื้นดิน (Silo) ประจำการ ๓ กองบิน ขีปนาวุธ ใช้หัวรบนิวเคลียร์แบบดับเบิ้ลยู ๘๗ (W87)

๒. สาเหตุของความขัดแย้ง

๒.๑ ความขัดแย้งคาบสมุทรไครเมีย

ไครเมียจุดยุทธศาสตร์ทางทหารที่สำคัญ เป็นดินแดนของยูเครน ที่จะควบคุมรัสเซียจากทะเลอาซอฟ (Azov) ผ่านช่องแคบคีร์ช (Kerch) สู่มหาสมุทรดำเป็นทะเลเปิดออกสู่มหาสมุทรเมดิเตอร์เรเนียน ตะวันออกซึ่งเป็นทะเลเปิด รัสเซียได้เข้าควบคุมไครเมียจึงเป็นวิกฤติระดับโลก ระหว่างวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ - ๒๖ มีนาคม พ.ศ.๒๕๕๗ ยูเครนมีความสัมพันธ์ที่ดีกับกลุ่มประเทศอียู จึงนำมาสู่ความขัดแย้งครั้งใหม่ระหว่างรัสเซียกับกลุ่มประเทศ

เรือดำน้ำพลังงานนิวเคลียร์ขีปนาวุธชั้นโอไฮโอ (Ohio) ขนาด ๑๘,๗๕๐ ตัน ยาว ๑๗๐ เมตร ลูกเรือ ๑๕๕ นาย ขีปนาวุธไตรเดนต์ (Trident-II D5 ระยะยิง ๑๒,๐๐๐ กิโลเมตร) ชนิด ๒๔ ท่อยิง ปัจจุบันประจำการ ๑๔ ลำ (ในภาพคือเรือ ยูเอสเอส. เนวาดา/USS. Nevada: SSBN-733 ประจำการ วันที่ ๑๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๓)

อียู (รวมทั้งมหาอำนาจทางทหารคือฝรั่งเศสและอังกฤษ) ความขัดแย้งยังมีคงอยู่จะรุนแรงเพิ่มขึ้นกับสภาพแวดล้อมของสถานการณ์ในยุโรป

๒.๒ ความขัดแย้งสงครามกลางเมืองซีเรีย

สงครามกลางเมืองซีเรียพื้นที่ขัดแย้งครั้งใหม่ของภูมิภาคตะวันออกกลาง สหรัฐอเมริกาและพันธมิตรองค์การนาโต้ (NATO) สนับสนุนกองกำลังติดอาวุธต่อต้านรัฐบาลซีเรีย ขณะที่ซีเรียสูญเสียดินแดนมากขึ้นและกำลังฝ่ายแพ้รัสเซียได้เข้ามาให้การสนับสนุนทางด้านอาวุธจำนวนมาก วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๘ ส่งเครื่องบินทิ้งระเบิดพิสัยไกลแบบทียู-๑๖๐ (Tu-160) เป็นเครื่องบินนำเข้าทิ้งระเบิดเมื่อรักกา (Raqqa) ที่เข้าควบคุมโดยกองกำลังติดอาวุธที่ต่อต้านรัฐบาลซีเรีย การโจมตีทางอากาศต่อกองกำลังติดอาวุธต่อต้านรัฐบาลซีเรียอย่างหนักจนอ่อนกำลังลง กองทัพพบกซีเรียเข้ายึดเมืองสำคัญทางตอนเหนือกลับคืนมาได้จำนวนมาก หลายครั้งที่สองอภิมหาอำนาจทั้งสองประเทศใกล้จะเผชิญหน้าในสงครามกลางเมืองซีเรีย

๓. ขีดความสามารถของระบบอาวุธทางด้านยุทธศาสตร์

๓.๑ สหรัฐอเมริกา

๓.๑.๑ ขีปนาวุธพื้นสู่อากาศ

กองทัพอากาศสหรัฐอเมริกา (USAF)

เครื่องบินทิ้งระเบิดทางยุทธศาสตร์แบบบี-๑บี (B-1B) ข้อมูลที่สำคัญ ยาว ๔๔.๕ เมตร ช่วงปีก ๔๒ เมตร สูง ๑๐.๔ เมตร เครื่องยนต์ไอพ่น ๔ เครื่อง (แรงขับ เครื่องละ ๓๐,๗๘๐ ปอนด์) ความเร็ว ๑.๒๕ มัค รัศมีทำการรบ ๕,๕๔๓ กิโลเมตร และเจ้าหน้าที่ประจำเครื่อง ๔ นาย

เครื่องบินทิ้งระเบิดทางยุทธศาสตร์แบบทียู-๑๖๐ (Tu-160) ข้อมูลที่สำคัญ ยาว ๕๔.๑ เมตร ช่วงปีก ๕๕.๗ เมตร สูง ๑๓.๑ เมตร เครื่องยนต์ไอพ่น ๔ เครื่อง (แรงขับ เครื่องละ ๕๕,๑๑๕ ปอนด์) ความเร็ว ๒.๐๕ มัค รัศมีทำการรบ ๗,๓๐๐ กิโลเมตร และเจ้าหน้าที่ประจำเครื่อง ๔ นาย

ประจำการด้วยขีปนาวุธข้ามทวีป (ICBM) แบบมินิทแมน (LGM-30 Minuteman-III) หนัก ๓๕.๓ ตัน ยาว ๑๘.๒ เมตร เส้นผ่าศูนย์กลาง ๑.๗ เมตร วิถีโคจรสูง ๑,๑๐๐ กิโลเมตร ความเร็ว ๒๓ มัค ระยะยิงไกล ๑๓,๐๐๐ กิโลเมตร และติดตั้งอยู่ที่พื้นดิน (Silo) นำเข้าประจำการ ๓ กองบินขีปนาวุธ ประกอบด้วย กองบินขีปนาวุธที่ ๙๐ รัฐไวโอมิ่ง แทนยิง ๑๕ แทน (ลูกจรวด ๑๕๐ ลูก) กองบินขีปนาวุธที่ ๙๑ รัฐนอร์ทดาโกตา แทนยิง ๑๕ แทน (ลูกจรวด ๑๕๐ ลูก) และกองบินขีปนาวุธที่ ๓๔๑ รัฐมอนทานา แทนยิง ๑๕ แทน (ลูกจรวด ๑๕๐ ลูก) ประจำการปี พ.ศ. ๒๕๑๓ หัวรบนิวเคลียร์แบบดับเบิลยู ๘๗ (W87) ได้รับการปรับปรุงใหม่ให้ทันสมัยตลอดเวลา จะประจำการไปจนถึงปีพ.ศ. ๒๕๗๓

๓.๑.๒ ขีปนาวุธจากเรือดำน้ำพลังงานนิวเคลียร์

กองทัพเรือสหรัฐอเมริกาประจำการเรือดำน้ำพลังงานนิวเคลียร์ขีปนาวุธชั้นโอไฮโอ (Ohio) เรือลำแรก (Ohio) ประจำการวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๔ ขนาด ๑๘,๗๕๐ ตัน ลูกเรือ ๑๕๕ นาย ราคาลำละ ๒.๐ พันล้านเหรียญสหรัฐ ขีปนาวุธไตรเดนท์ (Trident-II-D๕ ระยะยิง ๑๒,๐๐๐ กิโลเมตร) ชนิด ๒๔ ท่อยิง ประจำการทั้งสิ้น ๑๘ ลำ (ปัจจุบันประจำการ ๑๔ ลำ) ฐานทัพเรือคิทซัพ (Kitsap)

รัฐอซิงตัน ปฏิบัติการมหาสมุทรแปซิฟิก (๘ ลำ) และฐานทัพเรือคิงส์เบย์ (Kings Bay) รัฐจอร์เจีย ปฏิบัติการมหาสมุทรแอตแลนติกส์ (๖ ลำ)

๓.๑.๓ กองบินทิ้งระเบิดทางยุทธศาสตร์

กองทัพอากาศสหรัฐอเมริกา (USAF) ประจำการด้วยเครื่องบินทิ้งระเบิดทางยุทธศาสตร์แบบบี-๑บี (B-1B Lancer) ผลิตจากยุคปลายสงครามเย็น ประจำการ พ.ศ. ๒๕๒๙ หน่วยบินประจำการสังกัด ๗ กองบินทิ้งระเบิด ประจำการ ๑๐๐ เครื่อง ข้อมูลที่สำคัญ ยาว ๔๔.๕ เมตร ช่วงปีก ๔๒ เมตร สูง ๑๐.๔ เมตร เครื่องยนต์ ไอพ่น ๔

เครื่องบินทิ้งระเบิดทางยุทธศาสตร์แบบบี-๒ (B-2 Spirit) ข้อมูลที่สำคัญ ยาว ๒๑.๐ เมตร ช่วงปีก ๕๒ เมตร สูง ๕.๒ เมตร เครื่องยนต์ไอพ่น ๔ เครื่อง (แรงขับ เครื่องละ ๑๗,๓๐๐ ปอนด์) ความเร็ว ๐.๙๕ มัค พิสัยบิน ๑๑,๑๑๒ กิโลเมตร และเจ้าหน้าที่ประจำเครื่อง ๒ นาย

ขีปนาวุธยุทธศาสตร์ข้ามทวีปพื้นสู่อากาศแบบอาร์เอส-๒๔ ยาร์ส (RS-25Yars/SS-27 Mod-2) กองทัพรัสเซีย ข้อมูลที่สำคัญคือน้ำหนัก ๔๙.๖ ตัน ยาว ๒๐.๙ เมตร เส้นผ่าศูนย์กลาง ๒.๐ เมตร ระยะยิงไกล ๑๑,๐๐๐ กิโลเมตร ชนิด ๖ หัวรบ (MIRV หัวรบขนาด ๓๐๐ กิโลตัน) และติดตั้งบนรถยนต์บรรทุก (หรืออยู่ใต้พื้นดิน)

.....
 เครื่อง เจ้าหน้าที่ประจำเครื่อง ๔ นาย น้ำหนักบินขึ้น ๒๑๖,๔๐๐ กิโลกรัม (น้ำหนักบรรทุก ๕๖,๗๐๐ กิโลกรัม) ความเร็ว ๑.๒๕ มัค และรัศมีทำการรบ ๕,๕๔๓ กิโลเมตร (เมื่อได้รับการเติมน้ำมันทางอากาศจะเพิ่มรัศมีทำการรบได้อีกเท่าตัว)

ประจำการด้วยเครื่องบินทิ้งระเบิดทางยุทธศาสตร์รุ่นเก่าแบบบี-๕๒ (B-52) จำนวน ๗๖ เครื่อง รวม ๕ ฝูงบิน และเครื่องบินทิ้งระเบิดล่องหนแบบบี-๒ (B-2 Spirit) จำนวน ๒๐ เครื่อง รวม ๓ ฝูงบิน

๓.๒ รัสเซีย

๓.๒.๑ ขีปนาวุธพื้นสู่อากาศ

กองกำลังขีปนาวุธยุทธศาสตร์รัสเซียประจำการด้วยขีปนาวุธข้ามทวีป (ICBM) แบบเอสเอส-๒๙ (SS-29/RS-24 Yars/RT-24 Yars/Topol-MR) เพื่อประจำการทดแทนขีปนาวุธข้ามทวีปรุ่นเก่าแบบอาร์-๓๖ (R-36/SS-9 Scarp) ประจำการปี พ.ศ. ๒๕๑๗ ข้อมูลที่สำคัญคือน้ำหนัก ๔๙.๖ ตัน ยาว ๒๐.๙ เมตร เส้นผ่าศูนย์กลาง ๒.๐ เมตร ระยะยิงไกล ๑๑,๐๐๐ กิโลเมตร ชนิด ๖ หัวรบ (MIRV หัวรบขนาด ๓๐๐ กิโลตัน) และติดตั้งบนรถยนต์บรรทุก (หรืออยู่ใต้พื้นดิน) ประจำการเดือนกรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ประจำการกองพลจรวดรวม ๕ กองพล ประกอบด้วย กองพลจรวดที่ ๑๔ กองพล

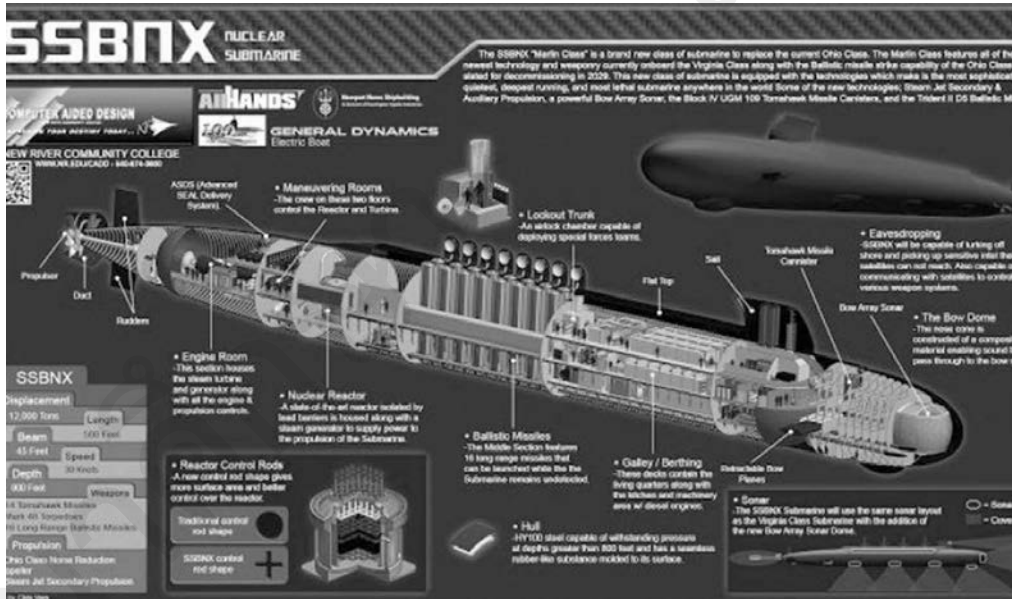
จรวดที่ ๒๘ กองพลจรวดที่ ๓๙ กองพลจรวดที่ ๔๒ และกองพลจรวดที่ ๕๔ ยังประจำการด้วยขีปนาวุธข้ามทวีป (ICBM) รุ่นเก่าแบบเอสเอส-๒๕ (SS-25/RT-2PM Topol) น้ำหนัก ๔๕ ตัน หัวรบเดี่ยวขนาด ๘๐๐ กิโลตัน ความเร็ว ๒๑ มัค ระยะยิงไกล ๑๑,๐๐๐ กิโลเมตร ติดตั้งบนยานยนต์ในปี พ.ศ. ๒๕๒๘ ปัจจุบันประจำการกองพลจรวดที่ ๓๕ (ประจำการ ๕๖ แท่นยิง)

๓.๒.๒ ขีปนาวุธจากเรือดำน้ำพลังงานนิวเคลียร์

กองทัพเรือรัสเซียประจำการเรือดำน้ำพลังงานนิวเคลียร์ขีปนาวุธรุ่นใหม่ ทดแทนเรือดำน้ำรุ่นเก่าชั้นไทพูน (Typhoon) ขนาด ๓๓,๘๐๐ ตัน ต่อขึ้นยุคสงครามเย็นเรือดำน้ำแรกประจำการปี พ.ศ. ๒๕๒๔ ต่อขึ้นจำนวน ๖ ลำ (คงเหลือประจำการหนึ่งลำ) เรือต่อขึ้นใหม่นี้เรียกว่าโปรเจ็ค ๙๕๕ (Project 955) เรือดำน้ำพลังงานนิวเคลียร์ขีปนาวุธลำแรก (K-535 Yuriy Dolgorukiy) ขนาด ๒๔,๐๐๐ ตัน ขีปนาวุธ (RSM-56 SLBM) ๑๖ ท่อยิง ประจำการวันที่ ๑๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๖ สังกัดกองเรือทะเลเหนือ ประจำการเพิ่มอีกสองลำ คือเรือลำที่สอง เค-๕๕๐ (K-550 Aleksandr Nevskiy) ประจำการวันที่ ๒๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๖ และเรือลำที่สาม เค-๕๕๑ (K-551 Valdimir Monomakh) ประจำการวันที่ ๑๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ เรือทั้งสองลำ สังกัดกองเรือแปซิฟิก

๓.๒.๓ กองบินทิ้งระเบิดทางยุทธศาสตร์

รัสเซียประจำการด้วยเครื่องบินทิ้งระเบิดทางด้านยุทธศาสตร์แบบทียู-๑๖๐ (Tu-160) ผลิตขึ้นจากยุคปลายสงครามเย็น ประจำการ พ.ศ. ๒๕๒๗ หน่วยเครื่องบินทิ้งระเบิดขนาดหนักที่ ๑๒๑ ฐานทัพอากาศเมืองซาราทอฟ (Saratov) ทางด้านตะวันตกของประเทศ ประจำการ ๑๖ เครื่อง เจ้าหน้าที่ประจำเครื่อง ๔ นาย (นักบิน ๒ นาย) น้ำหนักบินขึ้น ๒๗๕,๐๐๐ กิโลกรัม ความเร็ว

ภาพกราฟิกเรือดำน้ำพลังงานนิวเคลียร์ซีบีเอ็นเอ็กซ์รุ่นโคลัมเบีย จะเริ่มทำการต่อขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ งบประมาณปี พ.ศ. ๒๕๖๔ ทำการต่อขึ้น ๑๒ ลำ ข้อมูลที่สำคัญคือ เรือขนาด ๒๐,๘๑๐ ตัน ยาว ๑๖๑ เมตร ลูกเรือ ๑๕๕ นาย ซีบีเอ็นเอ็กซ์ ไทรเดนต์ (Trident-IID5 มีระยะยิง ๑๒,๐๐๐ กิโลเมตร) ชนิด ๑๖ ท่อยิง

๒.๐๕ มัค และวีซีทีทำการรบ ๗,๓๐๐ กิโลเมตร ทำการปรับปรุงใหม่ปี พ.ศ. ๒๕๕๑ (Tu-160M) จัดหาเพิ่มเติมอีก ๑๐ เครื่อง (Tu-160M2 ปรับปรุงใหม่)

ทดแทนเรือดำน้ำรุ่นเก่าชั้นโอไฮโอ (Ohio) ที่ประจำการมาเป็นเวลานาน เรือลำแรกจะเริ่มต่อขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ เรือขนาด ๒๐,๘๑๐ ตัน ยาว ๑๖๑ เมตร ลูกเรือ ๑๕๕ นาย ซีบีเอ็นเอ็กซ์ ไทรเดนต์ (Trident-IID5 ระยะยิง ๑๒,๐๐๐ กิโลเมตร) ชนิด ๑๖ ท่อยิง กองทัพอากาศสหรัฐมีความต้องการทั้งสิ้น ๑๒ ลำ ค่าใช้จ่ายตลอดห่วงระยะเวลาประจำการเป็นเงิน ๓๔๗ พันล้านเหรียญสหรัฐ เรือดำน้ำพลังงานนิวเคลียร์ซีบีเอ็นเอ็กซ์รุ่นโคลัมเบีย (Columbia/SSBN-826) จะประจำการไปจนถึงปี พ.ศ. ๒๖๒๘

๔. ซีดความสามารถของระบบอาวุธทางยุทธศาสตร์ในอนาคต

๔.๑ สหรัฐอเมริกา

๔.๑.๑ ซีบีเอ็นเอ็กซ์พันธุ์พื้น

กองทัพอากาศสหรัฐอเมริกา (USAF) พัฒนาโครงการจรวดนำวิถีข้ามทวีป (ICBM) รุ่นใหม่เพื่อประจำการแทนซีบีเอ็นเอ็กซ์รุ่นเก่าแบบมินูทแมน-III (Minuteman-III) จำนวน ๔๕ แท่นยิง (ใต้ดิน) พร้อมลูกจรวด ๔๕๐ ลูก จะนำเข้าประจำการในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๔.๑.๒ ซีบีเอ็นเอ็กซ์จากเรือดำน้ำพลังงานนิวเคลียร์

กองทัพอากาศสหรัฐอเมริกามีโครงการต่อเรือดำน้ำพลังงานนิวเคลียร์ซีบีเอ็นเอ็กซ์รุ่นใหม่ เรียกว่า ซีบีเอ็นเอ็กซ์โคลัมเบีย (Columbia) ได้รับอนุมัติขึ้นเรือ เมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ เพื่อประจำการ

๔.๑.๓ กองบินทิ้งระเบิดทางยุทธศาสตร์

สหรัฐอเมริกากำลังพัฒนาเครื่องบินทิ้งระเบิดทางยุทธศาสตร์รุ่นใหม่ เริ่มต้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๘ มีชื่อเรียกว่าแบบบี-๒๑ (B-21 Raider) เครื่องบินแบบล่องหน (Stealth) เป็นเครื่องบินในยุคที่ห้า เพื่อทดแทนเครื่องบินทิ้งระเบิดรุ่นเก่าแบบ บี-๕๒ (B-52) ยังคงประจำการ ๗๖ เครื่อง และแบบ บี-๑บี (B-1B) นำเข้าประจำการปี พ.ศ. ๒๕๖๘ มีความต้องการประมาณ ๑๐๐ เครื่อง (ราคา

เครื่องละ ๕๖๔ ล้านเหรียญสหรัฐ ปี พ.ศ. ๒๕๕๙)

๔.๒ รัสเซีย

๔.๒.๑ ขีปนาวุธพื้นสู่อากาศ

รัสเซียกำลังพัฒนาขีปนาวุธข้ามทวีป (ICBM) รุ่นใหม่เอสเอส-เอ็กซ์-๓๐ (SS-X-30/RS-28 Sarmat) เพื่อประจำการแทนขีปนาวุธข้ามทวีปรุ่นเก่าแบบอาร์-๓๖เอ็ม (R-36M/SS-9 Satan) ประจำการ พ.ศ. ๒๕๑๗ ปัจจุบัน ยังคงเหลือประจำการ ๔๖ ลูกขีปนาวุธ (Silo) เอสเอส-เอ็กซ์-๓๐ (SS-X-30) ขีปนาวุธที่สำคัญคือ น้ำหนัก ๒๒๐ ตัน ยาว ๓๖.๓ เมตร เส้นผ่าศูนย์กลาง ๓.๐ เมตร ความเร็ว ๒๐ มัค ระยะยิงไกล ๑๐,๙๐๐ กิโลเมตร ชนิด ๑๐-๒๔ หัวรบ (MIRV) และติดตั้งอยู่ที่พื้นดิน (Silo) นำเข้าประจำการปี พ.ศ. ๒๕๖๓

๔.๒.๒ ขีปนาวุธจากเรือดำน้ำพลังงานนิวเคลียร์

รัสเซียประจำการด้วยเรือดำน้ำพลังงานนิวเคลียร์ของโปรเจกต์ ๙๕๕ (Project 955) ลำที่สี่ปรับปรุงใหม่เรียกว่าโปรเจกต์ ๙๕๕เอ (Project 955A) มีชื่อว่าเค-๕๔๙ (K-549 Knyaz Vladimir) ประจำการปลายปี พ.ศ. ๒๕๖๒ สังกัดกองเรือทะเลเหนือ อยู่ระหว่างการต่ออีกสี่ลำ เรือลำที่แปด (Knyaz Pozharskiy) จะประจำการปี พ.ศ. ๒๕๖๔ มีโครงการต่อเพิ่มเติมอีกสองลำ ประจำการปี พ.ศ. ๒๕๗๐ เรือในชั้นนี้ประจำการทั้งสิ้น ๑๐ ลำ

๔.๒.๓ กองบินทิ้งระเบิดทางยุทธศาสตร์

รัสเซียกำลังพัฒนาเครื่องบินทิ้งระเบิดทางด้านยุทธศาสตร์รุ่นใหม่ (PAK DA) เป็นแบบล่องหน (Stealth) เพื่อประจำการทดแทนเครื่องบินทิ้งระเบิดทางยุทธศาสตร์รุ่นเก่าแบบทียู-๙๕ (Tu-95 ประจำการ ๖๐ ลำ ทอยปลดประจำการปี พ.ศ. ๒๕๖๐) และแบบทียู-๑๖๐ (Tu-160) ได้รับการอนุมัติวันที่ ๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๕ เครื่องยนต์ไอพ่นชนิด ๔ เครื่องยนต์ น้ำหนักบรรทุก ๑๒๐ ตัน และรัศมีทำการรบ ๓,๕๐๐ กิโลเมตร สร้างเครื่องบินต้นแบบเครื่องแรก จะนำเข้าประจำการปี พ.ศ. ๒๕๖๘-๒๕๗๓

๕. บทสรุป

กองกำลังทางด้านยุทธศาสตร์ของมหาอำนาจทางทหารของโลก มีอาวุธหลักคือขีปนาวุธข้ามทวีป (ICBM) ที่สามารถจะทำลายเป้าหมายทางด้านยุทธศาสตร์ของประเทศฝ่ายคู่ความ สถานการณ์ของโลกเปลี่ยนแปลง ไปเมื่อสงครามเย็นยุติลงเกิดความขัดแย้งเกิดขึ้นในหลายภูมิภาคของโลก ภูมิภาคอำนาจทางทหารของโลกให้การสนับสนุนมิตรประเทศคนละฝ่าย จึงนำมาสู่การเผชิญหน้าของภูมิภาคอำนาจทางทหารของโลกและความขัดแย้งยังคงมีอยู่ต่อไปในอนาคต

บรรณานุกรม

THE WORLD DEFENCE ALMANAC 2015, Asia and Far East, Indonesia. P.321-324.

http://en.wikipedia.org/wiki/Ohio-class_submarine

http://en.wikipedia.org/wiki/Cuban_Missile_Crisis

http://en.wikipedia.org/wiki/Columbia-class_submarine

http://en.wikipedia.org/wiki/LGM-30_Minuteman

http://en.wikipedia.org/wiki/Northrop_Grumman_B-2_Spirit

http://en.wikipedia.org/wiki/Tupolev_Tu-160

http://en.wikipedia.org/wiki/Tupolev_PAK_DA

http://en.wikipedia.org/wiki/Northrop_Grumman_B-21_Raider

http://en.wikipedia.org/wiki/RS-28_Sarmat

เปิดโลกความรู้ เทคโนโลยีป้องกันประเทศ

เรียนเด็กไทย

สทป. ร่วมกับ มทส.
จรวดประดิษฐ์

สานฝันกิจกรรมค่ายวิทย
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

การมีส่วนร่วมพัฒนาความรู้ของเยาวชนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ถือเป็นพันธกิจหนึ่งของ สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ (สทป.) ภายใต้โครงการความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) เพื่อจุดประกายให้เยาวชนรักและสนใจด้านวิทยาศาสตร์เพิ่มมากขึ้น กิจกรรมค่ายวิทยาศาสตร์จรวดประดิษฐ์ ประจำปี ๒๕๖๒ จัดขึ้นเป็นครั้งที่ ๔ โดยผนึกกำลังกับสำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี (มทส.) จัดกิจกรรมค่ายวิทยาศาสตร์จรวดประดิษฐ์ในภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นครั้งแรก โดยขยายกลุ่มเป้าหมายจากภาคเหนือ นำน้ำตอลมาเป็นส่วนผสมในการ

ทำดินขับจรวด (Candy Rocket) มาใช้แทนเชื้อเพลิงคอมโพสิตเช่นเคย

กิจกรรมในครั้งนี้จัดขึ้นเมื่อวันที่ ๑๙ - ๒๒ ธันวาคม ๒๕๖๑ ให้แก่เยาวชนชั้น ม.๕ - ม.๖ ที่ผ่านการคัดเลือกจากทั่วภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน ๗๕ คน ณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี จังหวัดนครราชสีมา เป็นกิจกรรม ๔ วัน ๓ คืน ดำเนินไปอย่างเข้มข้นทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ พี่ ๆ นักวิจัย สทป. และอาจารย์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี มาร่วมถ่ายทอดองค์ความรู้และประสบการณ์ทั้งการบรรยายความรู้เกี่ยวกับจรวด แบ่งกลุ่ม การออกแบบและลงมือประดิษฐ์จรวด ลงมือฝึกปฏิบัติ

จริง ๆ และกิจกรรมสันตนาการแต่ละช่วงของวัน เชื่อมความสัมพันธ์และมีมิตรภาพระหว่างเพื่อนต่างโรงเรียนได้เป็นอย่างดี

กิจกรรมวันแรก (๑๙ ธ.ค. ๖๑)

เริ่มด้วยพิธีเปิดค่ายฯ โดย พล.อ.อ.ดร.ปรีชา ประดับมุข ผอ.สทป. เป็นประธานพิธีเปิด และ รศ.ร.อ.ดร.กนต์ธร ชำนิประศาสน์ คณบดีสำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ร่วมกันเปิดค่ายฯ หลังจากนั้นจัดการบรรยายความรู้เรื่องพิสัยที่เกี่ยวข้องกับจรวด “โดย นายพันธดนย์ กออนันตชัย นักวิจัย สทป. ส่วนงานวิศวกรรมอากาศยาน และการบรรยายความรู้เรื่องเคมีที่เกี่ยวข้องกับจรวด ดินขับและสารเคมี ปฏิบัติการเคมี” โดย นายไพศาล อภินพพัฒน์ นักวิจัย สทป. ส่วนงานวิศวกรรมระบบขับเคลื่อน และกิจกรรมสันตนาการ คั่นแต่ละช่วงของวัน โดยเน้นการ Ice Breaking และจัดกลุ่มทำกิจกรรม เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ความสามัคคีและสร้างความสัมพันธ์ร่วมกัน

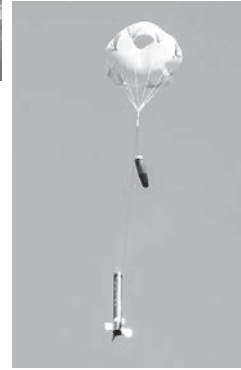
กิจกรรมวันที่สอง (๒๐ ธ.ค. ๖๑)

เป็นการบรรยายความรู้เรื่องหลักการออกแบบจรวด และการสร้างจรวด แนะนำอุปกรณ์ และการใช้โปรแกรมประยุกต์สำหรับการออกแบบจรวดและ

การออกแบบ Conceptual Design โดย นายเจนวิทย์ คีตสิน นักวิจัย สทป. ส่วนงานวิศวกรรมอากาศยาน และการบรรยายความรู้เรื่อง “กระบวนการออกแบบ เทคนิควิธีการประดิษฐ์และแนะนำอุปกรณ์” โดย น.ท.ไพศาล บุญยะรัตน์ หัวหน้าโรงปฏิบัติการบรรจุดินขับส่วนปฏิบัติการระบบขับเคลื่อน ก่อนจะแบ่งกลุ่มเยาวชนออกเป็นทีม ๆ ละ ๕ คน จำนวน ๑๕ ทีม ให้ระดมความคิดออกแบบและแข่งขันประกวด Conceptual Design ดีเด่น ซึ่งมีทีมผู้ชนะที่ได้รับรางวัล Conceptual Design ดีเด่น ๒ ทีม โดยสามารถออกแบบใช้หลักการตามทฤษฎีอย่างสมบูรณ์ และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์มากที่สุด ได้แก่ ทีมเคอร์ซอพ และทีม CATPOLLO ซึ่งได้รับเกียรติจาก พล.อ.ต.เชษฐา คีรีรัฐนิคม ผู้เชี่ยวชาญด้านจรวดและอาวุธนำวิถี สทป. และ อ.ดร.สมศักดิ์ ศิวดำรงพงษ์ รองคณบดีสำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ให้เกียรติมอบรางวัล กล่าวแสดงความยินดีแก่เยาวชนที่เข้าร่วมและมอบรางวัลแก่ทีมผู้ชนะ Conceptual Design ดีเด่น

กิจกรรมวันที่สาม (๒๑ ธ.ค. ๖๑)

เป็นการบรรยาย ทบทวนการออกแบบจรวดประดิษฐ์ โดย น.ท.ไพศาล บุญยะรัตน์ หัวหน้าโรง

ปฏิบัติการบรรจุดินขับส่วนปฏิบัติการระบบขับเคลื่อน และปฏิบัติการลงมือสร้างประดิษฐ์จรวด แบ่งเป็น กลุ่มละ ๕ คน ประดิษฐ์จรวดกลุ่มละ ๒ ชุด (เส้นผ่าศูนย์กลาง ๓ นิ้ว) โดยมีทีมนักวิจัย สทป. และอาจารย์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ทำหน้าที่วิทยากรที่เลี้ยงประจำกลุ่มปฏิบัติการสร้างจรวด ประดิษฐ์ ได้ผลงานจรวดประดิษฐ์ จำนวนรวม ๓๐ ชุด และจัดประกวดผลงานจรวดประดิษฐ์ ซึ่งตัดสินจากคะแนนโหวตของเยาวชน โดยทีม Konstantin Tsiolkovsky คิวรางวัลจรวดประดิษฐ์มีความโดดเด่นเป็นเอกลักษณ์และโดดเด่นได้ผลการโหวตเป็นคะแนนสูงสุดเป็นอันดับหนึ่ง ซึ่งได้รับเกียรติจาก พล.อ.อ.สุรศักดิ์ มีมณี ที่ปรึกษา สทป. มอบของรางวัลแก่ทีมที่ชนะการประกวด Popular Vote รางวัลที่ได้รับความนิยมชื่นชอบที่สุดของบรรดาพี่เลี้ยง อาจารย์และน้อง ๆ เยาวชนทั้งหมด

กิจกรรมวันสุดท้าย (๒๒ ธ.ค. ๖๑)

ทดสอบยิงจรวดประดิษฐ์และแข่งขันความสูง จำนวน ๓๐ ลำ โดยทีมเจ้าหน้าที่ สทป. ทำหน้าที่ประกอบจรวดชุดดินขับและยิงทดสอบ และวัดระยะความสูง เก็บคะแนนสูงสุดเพื่อหาทีมที่ชนะ จากนั้น

ผู้บริหารของทั้งสองหน่วยงาน พร้อมด้วยคณะอาจารย์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี และคณะสื่อมวลชน พร้อมกันบริเวณพิธีเปิด ณ สนามฟุตบอล ๑ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

ประกาศผลรางวัลชนะเลิศการแข่งขันจรวดประดิษฐ์ ครั้งที่ ๘ โดยเกณฑ์การตัดสินจรวดประดิษฐ์ ในปีนี้ มีเกณฑ์การให้คะแนนแบ่งเป็น ๔ ส่วน ได้แก่ ความสูงจรวดที่ขึ้นสูงสุด, การ Eject ร่มพญจรวด, ร่มกางสมบูรณ์ และการตกของจรวดภายในพื้นที่เป้าหมาย และสภาพความสมบูรณ์ของจรวดหลังจากตกลงสู่พื้น รวมคะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน ผลการแข่งขัน ทีมที่สามารถคว้าชัยชนะและคะแนนรวมสูงสุดเป็นทีมชนะเลิศอันดับ ๑ ได้แก่ ทีม Nicola Tesla ด้วยคะแนน ๙๔.๔๒ และทีมชนะเลิศอันดับ ๒ ได้แก่ ทีม ไอน์สไตน์ ด้วยคะแนน ๙๒.๓๑ โดย พล.อ.อ.ดร.ปรีชา ประดับมุข ผอ.สทป. ประธานในพิธี ให้เกียรติมอบรางวัล

และทีมชนะเลิศอันดับ ๓ ได้แก่ ทีม Konstantin Tsiolkovsky ด้วยคะแนน ๙๒.๑๙ โดย อ.ดร.สมศักดิ์ ศิวดำรงพงษ์ รองคณบดีสำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ให้เกียรติมอบรางวัล จากนั้น นางอริศรา เพ็ญกิตติ ผอ.ส่วน

กิจกรรมพิเศษ สทป. และผู้แทนคณะทำงานจัดกิจกรรมค่ายวิทยาศาสตร์จรวดประดิษฐ์ ครั้งที่ ๘ กล่าวสรุปผลการจัดกิจกรรมและเชิญ อ.ดร.สมศักดิ์ ศิวดำรงพงษ์ รองคณบดีสำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี, พล.อ.อ.สุรศักดิ์ มีมณี ที่ปรึกษา สทป., น.อ.คมสันต์ ประพันธ์กาญจน์ รอง ผอ.สทป. และ น.อ.ดร.สุธี จันทรพันธุ์ รอง ผอ.สทป. ให้เกียรติมอบเกียรติบัตรแก่เยาวชนที่ผ่านการเข้าค่าย ทั้ง ๗๕ คน จากนั้น ผอ.สทป. ประธานในพิธีกล่าวให้โอวาทแก่ เยาวชนที่ผ่านการเข้าค่าย ทุกคนก่อนจะจูดจรวดเพื่อปิดพิธีด้วยความประทับใจ

หลังเสร็จสิ้นกิจกรรม เยาวชนสามารถเพิ่มพูนความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีจรวดประดิษฐ์

ได้นำผลงานไปยิงทดสอบอันเป็นการสร้างแรงบันดาลใจในการต่อยอดเป็นนักวิจัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในอนาคต ทั้งนี้กิจกรรมค่ายวิทยาศาสตร์ประดิษฐ์ ครั้งที่ ๘ เกิดจากการร่วมแรงร่วมใจของบุคลากร สทป. และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ที่ต่างสละเวลามาร่วมกันเป็นวิทยากรและพี่เลี้ยงสอนการสร้างประดิษฐ์จรวดและช่วยเชียร์เป็นกำลังใจแก่ทีมเยาวชนอย่างใกล้ชิด ทำให้กิจกรรมค่ายวิทยาศาสตร์ประดิษฐ์ ครั้งที่ ๘ สำเร็จลงด้วยดีตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ทุกประการ

บทความจาก

สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ (องค์การมหาชน) กระทรวงกลาโหม
Defence Technology Institute (Public Organisation) Ministry of Defence, The Kingdom of Thailand

“พานไหว้ครู” ที่ใจซงจัน... ความสร้างสรรค์ หรือปัญหาทางการศึกษา

พันโทฐนัส มานวงศ์

กองวิชากฎหมายและสังคมศาสตร์ ส่วนการศึกษา
โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

จากปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคมไทย เกี่ยวกับการจัดพานไหว้ครู ที่สะท้อนให้เห็นการเปลี่ยนแปลงของสังคมไทย การปฏิบัติตามขนบธรรมเนียมและประเพณีอันดีงามเป็นเอกลักษณ์ที่บอกเล่าเรื่องราวความสัมพันธ์ระหว่างครูกับลูกศิษย์ บนเส้นทางแห่งการสืบสร้างปัญญาและคุณธรรม จริยธรรม แต่ปัจจุบันมีวาทะกรรมใหม่ ๆ ที่อ้างถึงความคิดสร้างสรรค์หรือการแสดงออกของเด็กนักเรียน นำมาเปลี่ยนแปลงให้พานบูชาครูเป็นสัญลักษณ์แสดงเรื่องราวของความคิดเห็นทางการเมือง จนมีกระแสวิพากษ์วิจารณ์ไปทั่วทั้งเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย ผนวกกับนักการเมืองก็ใช้เป็นประเด็นในการแย่งชิงความคิด นำไปสู่การสร้างประโยชน์ต่อการเป็นฐานเสียงของตน ปรากฏการณ์ข้างต้นผมอยากชวนผู้อ่านให้คิดทบทวนเพื่อนำไปสู่การพัฒนา และมีได้หวังใจมตีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด

คำว่า “พิธีกรรม” ไม่ใช่เพียงแค่เป็นขนบธรรมเนียมหรือการปฏิบัติที่สืบต่อกันมา หากเป็นการสืบสานความเชื่อ แนวคิด และหลักการของ

มนุษย์ในสังคมนั้น ๆ ให้ออกมาเป็นรูปธรรม โดยใช้การกระทำน้อมนำและขัดเกลาให้เกิดคุณค่าในการพัฒนาชีวิต หากปัจจุบันหลายการกระทำกลับสมอ้างเอาคำว่า “พิธีกรรม” มาใช้แบบผิดความหมาย เช่นเดียวกับการบิดเบือนความหมายของคำว่า “ประเพณี” “ธรรมเนียม” ที่ถูกนำมาใช้เป็นเครื่องมือสนองความอยากที่ไร้เหตุผล “เคยทำตามกันมา” เป็นข้ออ้างที่ใช้อย่างแพร่หลายสำหรับการไร้เหตุผล ถึงแม้บางกรณีที่อ้างในเหตุผลก็ไม่ได้เป็นการขัดเกลาให้เกิดคุณค่าในการใช้ชีวิตที่เท่าทันต่อสภาวะการณ์

ในทัศนะของผม “พิธีไหว้ครู” เป็นพิธีที่มีความงดงามและแสดงจรรยาของการเป็นผู้เจริญ เป็นพิธีของการแสดงนัยยะแห่งผู้สมบุรณ์ด้วยรากเหง้าแห่งความดี และอบอุ่นจากการกล่อมเกลาที่ให้คุณค่าต่อชีวิต มิใช่เป็นการเลียดหรือการขูให้โตเพื่อมูลค่าทางเศรษฐกิจแต่อย่างใด ความเป็นเอกภาพของพิธีไหว้ครูจึงอยู่ที่การระลึกถึงในคุณธรรมแห่งความกตัญญูที่จะบอกเรื่องราวความ

สัมพันธที่ประณีตระหว่างครูและลูกศิษย์ ทั้งนี้ หนึ่งใน การเคารพบูชาที่แสดงออกได้ คือ การยกพาน (ขัน) ขึ้นมอบแด่ครูบาอาจารย์ ซึ่งมี ๒ พาน ได้แก่ พานรูปเทียน ๑ และพานดอกไม้อีก ๑ ดังนั้น พานจึง เป็นสิ่งแทนการสักการะนบนอบแด่ครูผู้ประสิทธิ์ ประสาทวิชาความรู้ และทักษะการใช้ชีวิต คนไทย เป็นคนฉลาดมีความละเอียดละไม่ในการบ่มเพาะ สิ่งสอน โดยมักใช้การเปรียบเปรยของธรรมชาติ นำ มากล่อมเกลาลแล้วสร้างเป็นประเด็นให้ขบคิดปลูก ปัญญาและจรรยา พิธีไหว้ครูก็มีกุศโลบายดังกล่าว เช่นกัน อันเป็นการนำคุณลักษณะของดอกไม้มา แทนความหมาย ซึ่งแวดล้อมไปด้วยความคิดใน กรอบของการเรียนการสอนระหว่างครูกับลูกศิษย์ ดังนี้

♥ **หญ้าแพรก** เป็นสัญลักษณ์ที่มีความหมาย ๒ ประการ ได้แก่ ประการที่หนึ่ง ด้วย คุณลักษณะของหญ้าแพรกที่แตกใบขยายกอได้ง่าย เจริญเติบโตได้เร็ว มีลักษณะราบเรียบและลู่ลม จึงเปรียบกับปัญญาของผู้เรียนที่จะแตกฉานใน สรรพวิทยาการได้ง่าย มีความรู้ที่เชื่อมโยงต่อยอด ได้รวดเร็ว ในขณะที่เดียวกันก็มีความสุภาพอ่อนโยน ไม่แข็งกร้าวหรือดื้อดึงต่อคำสอนของครูอาจารย์ ใน ประการนี้จึงเป็นสื่อสอนให้ผู้เรียนรู้จักต่อการ ประพฤติด้วยความเคารพต่อครู เพื่อได้รับความรู้ และได้รับการขยายความคิดตลอดจนคุณธรรม จริยธรรม ให้ผู้เรียนได้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพ และคุณธรรม ประการที่สอง คือ หญ้าแพรกเป็นพืช

ที่มีความอดทนต่อสภาพดินฟ้าอากาศ ทนต่อการ เหยียบย่ำ จึงสื่อให้ผู้เรียนได้รำลึกถึงความอดทน ในการศึกษาเล่าเรียน อดทนต่อความยากลำบาก ในการเรียน อันเป็นพื้นฐานต่อความเพียรพยายาม เพื่อความสำเร็จในวันข้างหน้า

♥ **ข้าวตอก** เป็นสัญลักษณ์ที่มีความหมาย ๒ ประการ เช่นกัน ได้แก่ ประการที่หนึ่ง มาจาก คุณลักษณะของข้าวตอกที่มาจากการคว่ำข้าวเปลือก ใหม่ ๆ ด้วยความร้อนอ่อน ๆ โดยอาศัยระยะเวลา พอสมควร ข้าวเปลือกนั้นก็แตกออกกลายเป็น ข้าวตอกสีขาวบริสุทธิ์ จึงเปรียบเหมือนความ แดกฉานของปัญญาที่ขาวบริสุทธิ์เช่นเดียวกับสี ของข้าวตอกที่แตกออกมาจากการคว่ำของข้าวเปลือก ประการที่สอง คือการตีความจากการแตกของข้าว เปลือกที่ถึงเวลาที่เหมาะสมก็จะแตกออกเป็นข้าว ตอกในเวลาใกล้เคียงกัน เช่นเดียวกับการอบรม บ่มนิสัยของศิษย์ที่ทำเหมือนกันอย่างยุติธรรม ผิด แต่หากข้าวเปลือกใดไม่ได้แตกออกก็จะกลายเป็น ข้าวเปลือกที่ไหม้ดำ เปรียบกับการอยู่ใน ระเบียบวินัยแห่งการอบรมบ่มนิสัย ที่หากผู้เรียน ยอมรับการฝึกอบรม ตั้งใจมุ่งมั่นในการศึกษา ก็ จะสามารถแตกฉานทางปัญญาและประสบความสำเร็จ ได้ แต่หากดื้อดึงไม่ยอมรับการสั่งสอนและ อบรมบ่มนิสัย ก็จะกลายเป็นข้าวเปลือกที่ไหม้ไฟ นำไปทำประโยชน์อะไรไม่ได้

♥ **ดอกมะเขือ** เป็นสัญลักษณ์แห่งความ นอบน้อมและยึดมั่นในคุณธรรมแห่งความกตัญญู เปรียบจากคุณลักษณะของดอกมะเขือที่มีความ

แตกต่างจากดอกไม้ชนิดอื่น ๆ ที่เบ่งบานชูช่อขึ้นด้านบน หากแต่ดอกมะเขือกลับเบ่งบานและชูช่อลงด้านล่าง เป็นความเปรียบต่อการประพุดิตนอย่างนอบน้อมคารวะ ไม่หยิ่งทะนงตน สำคัญตนเหนือผู้อื่น และยังหมายถึงการหันเข้าสู่พื้นดินอันเป็นที่กำเนิดของตน ไม่ลืมดินที่ทำให้ตนได้เติบโตมา ดังนั้น ก็เปรียบด้วยจินตนาการอันบริสุทธิ์ว่า ดอกมะเขือนี้สำนึกรู้คุณต่อแผ่นดิน เป็นสื่อสอนให้ศิษย์ไม่ลืมพระคุณครูอาจารย์ที่ช่วยประสิทธิ์ประสาทความรู้และทักษะนานาเพื่อการใช้ชีวิต

♥ ดอกเข็ม เป็นสัญลักษณ์แห่งความฉลาดเฉลียว มีปัญญาแหลมคมดุจเข็ม แต่ไม่ได้หมายถึงไปทิ่มแทงใคร เพราะเข็มนั้นสร้างไว้ก็เพื่อสร้างสรรค์และรักษา การมีปัญญาดุจเข็มจึงเป็นการใช้ปัญญาที่แหลมคมเพื่อสร้างสรรค์ประโยชน์ ดังนั้น จึงได้นำความเปรียบนี้ผ่านดอกเข็มอันหลากหลายสีมาใช้ในงานไหว้ครู

นอกจากนี้ยังมีการใช้ดอกไม้ นามมงคลต่าง ๆ อาทิ ดอกดาวเรือง ดอกบานไม่รู้โรย ดอกรัก

เป็นต้น เข้ามาประกอบในการสร้างสรรค์พานให้มีความวิจิตรสวยงาม ดุจกับความงดงามในจิตใจที่แสดงออกต่อความเคารพต่อผู้ที่ตนจะฝากตัวเป็นศิษย์ อย่างไรก็ดี ความสร้างสรรค์มิได้มีกรอบยึดตายตัว (เพราะถ้ามีกรอบยึดตายตัวคงไม่เรียกว่าสร้างสรรค์) การบอกเล่าเรื่องราวความสัมพันธ์ระหว่างครูกับศิษย์จึงสามารถแสดงออกให้เห็นมิติของความสัมพันธ์ต่าง ๆ แม้จะผิดแผกแตกต่างออกไปบ้าง แต่เชื่อว่าครูทุกคนก็ให้อภัยและคิดว่าเป็นการสร้างสรรค์ที่ทำให้ความสัมพันธ์ในการเป็นครูและศิษย์มีสีสันขึ้น แต่ความสร้างสรรค์ดังกล่าวก็ยังยืนอยู่บนฐานคติหรือความหมายสำคัญของคำว่า “กตัญญูและสำนึกในพระคุณครู” มิใช่เป็นการล้อเล่น ล้อเลียน หรือใช้เป็นเครื่องมือในการแสดงทัศนคติในเรื่องอื่น ซึ่งเราสามารถเห็นความสร้างสรรค์นั้นได้เช่นกันในสังคมไทย เช่น การใช้อุปกรณ์ทางการศึกษามาเป็นวัสดุในการทำพานไหว้ครู เมื่อ

เสร็จพิธีไหว้ครูแล้วก็สามารถนำไปแจกจ่ายให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนการสอนได้ การเขียนข้อความที่สร้างสรรค์ประกอบลงบนพานไหว้ครู เพื่อแสดงเจตนาแห่งการเคารพต่อครูบาอาจารย์ เป็นข้อความที่เมื่อทั้งครูผู้สอนและศิษย์ผู้เรียนอ่านแล้ว เกิดพลังใจในการตั้งใจศึกษาและพัฒนาตนเองให้ดียิ่งขึ้น หรือแม้กระทั่งการใช้วิธีการเปรียบเทียบเช่นเดียวกับคนสมัยก่อนมาสอนใจอย่างสร้างสรรค์ เพื่อให้เกิดความมุ่งมั่นในการเล่าเรียน โดยใช้ประโยคที่ว่า “อดีตช่างหัวมัน” เปรียบโดยการใช้หัวมันมาวางบนตราข้ง และ “ปัจจุบันเรียนลูกเดียว” เปรียบโดย

นำทุเรียนหนึ่งลูกมาใส่หมวกปริญญา (เปรียบ “ทุเรียน” กับ “การเรียน” เปรียบ “จำนวนของทุเรียน ๑ ลูก” กับวลีที่ว่า “เรียนลูกเดียว”) แสดงการเปรียบเทียบจากตัวอย่างข้างต้น เชื่อได้ว่าใครที่พบเห็นก็ต้องอมยิ้มในความคิด หัวเราะในสีสันทของปัญญา ความช่างคิดที่ยังแสดงออกต่อความเคารพในความหมายและพิธีไหว้ครู จึงเป็นเครื่องซื่บอກได้ชัดเจนว่า ผู้เรียนมีความสร้างสรรค์ อย่างไรก็ดี บนพานนั้นก็ยังมีสัญลักษณ์ที่งดงามได้แก่การใช้ดอกไม้ นามมงคลและนามสื่อความหมายของการเคารพต่อครูรวมทั้งพวงมาลัยแห่งการบูชาประกอบด้วย หรือในระดับการศึกษาที่สูงขึ้น การแสดงเอกลักษณ์ของสาขาวิชาตามแนวทางของการศึกษาที่สะท้อนออกมาได้เช่นกัน นอกจากนี้ ความสร้างสรรค์ของนักเรียนยังแสดงออกได้จากการนำวัสดุอุปกรณ์อื่น ๆ เช่น ผักผลไม้ ผ้าขนหนู กระดาษ เป็นต้น

มาประดิษฐ์จัดทำเป็นพานในรูปทรงต่าง ๆ ซึ่งยังคง
สื่อไปในครรลองของความเคารพต่อครูบาอาจารย์
และวิชาความรู้ อันจัดได้ว่ายังคงเป็นการสื่อความ
หมายของพิธีไหว้ครูอย่างสร้างสรรค์

แต่ในปัจจุบันการผิดที่ผิดทางของความคิด
ได้แสดงออกมาโดยไม่เข้าใจต่อกาลเทศะ และ
ความหมายที่แท้จริงของการไหว้ครู โดยการแสดง
ความคิดเห็นทางการเมืองผ่านสัญลักษณ์ต่าง ๆ
บนพานไหว้ครู ซึ่งสื่อเจตนาที่บิดเบือนและไม่อาจ
ใช้ คำว่า “สร้างสรรค์” กับกรณีดังกล่าวได้ อย่างไร
ก็ดี หากเราพิจารณาว่าผู้เรียนก็คือผู้ที่ต้องการเฝ้าหา
ความรู้ ต้องถูกขัดเกลากอบรมจริยามารยาท เพื่อให้
กลายเป็นผู้ใหญ่ที่ดีที่รับผิดชอบต่อแผ่นดินในวัน
หน้า ครูผู้สอนก็ต้องหาวิธีอบรมปมนิสัยให้เกิดความ
เข้าใจและการแสดงออกที่ถูกต้องเหมาะสม มิใช่
เป็นการส่งเสริมและไม่ตักเตือน และถือเป็นเรื่องเล่น
ตามกระแส เพราะนั่นคือสิ่งที่ชั่วช้าจากคุณสมบัตินี้
และจรรยาของการเป็นครู หากผู้เรียนต้องการแสดง
ความคิดเห็นและมีส่วนร่วมทางการเมือง ซึ่งถือว่า

เป็นสิ่งที่ดีและถูกต้อง ครูผู้สอนและผู้บริหารสถาน
ศึกษา ก็ควรเร่งพิจารณาให้มีเวทีในการแสดงทัศนะ
ในเรื่องดังกล่าวในวาระอื่น อันจะทำให้นักเรียนรู้จัก
ถึงบทบาท หน้าที่ และความเหมาะสม ทั้งยัง
เป็นการสร้างและพัฒนาปัญญาและคุณธรรมที่
สมบูรณ์ ปราบกฎการณ์ที่เกิดขึ้น จึงทำให้ทุกคนต้อง
สะท้อนว่า เรากำลังฝากลูกหลานผู้จะดูแลประเทศ
ชาติของเราไว้กับใครกันแน่ ระหว่างครูผู้ประสิทธิ์
ประสาทวิชาและสร้างจรรยาการให้ชีวิตหรือเป็น
เพียงบุคคลที่มาหาเงินในระบบการศึกษาตามอัตรา
จ้างของครู ไม่แน่ว่าชีวิตของคนที่ไม่เห็นคุณค่าของ
ครู ไม่รู้ถึงความมั่งคั่งแห่งความกตัญญูที่มีใน
สังคมนั้น อาจเป็นเพราะทั้งชีวิตของเขาไม่เคยอยู่ใน
สังคมและรากเหง้าของการอบรมสั่งสอนด้วยจิต
วิญญาณของความเป็นครู แต่คงเติบโตและได้รับความ
รู้จากกระบวนการหาเงินในวงจรการศึกษา
เพียงเท่านั้น... น่าสงสารพวกเขาจริง ๆ นะครับ

พานไหว้ครูสื่อความตามเหตุใด
วัสดุสรรมาร้อยให้ครบครัน
ตั้งดอกเข็มเป็นปฐมปัญญาเฉียบ
ข้าวดอกแตกให้กระจำงในตำรา
หลากวิธีแสดงออกบอกการเมือง
กิจกรรมพร้อมขัดเกลากิจนำตุ

บรรจงกรองประดิษฐ์ได้คิดสร้างสรรค์
มงคลขวัญเปรียบความนัยให้ตรึงตรา
หญ้าแพรกเทียบความรู้แพร่รักษา
ดอกมะเขื่อนามพกาภักดีบุญ
ใช้เป็นเรื่องวางใส่พานนำอตุ
นี้หรือครู นี้อใคร ในโรงเรียน

วิสัยทัศน์บรูไน ค.ศ. ๒๐๓๕ : แผนพัฒนาประเทศระยะยาว ๓๐ ปี ของบรูไนเพื่อสร้างความหลากหลาย ทางเศรษฐกิจ

พล.ต.ศ.ดร. ศรศักดิ์ ชูสวัสดิ์*

เดือนตุลาคม ค.ศ. ๒๐๑๘ (พ.ศ. ๒๕๖๑) สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศใช้ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ค.ศ. ๒๐๑๘-๒๐๓๗ (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) สำหรับพัฒนาประเทศไทยให้บรรลุวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้คือ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” (หรือตามคติพจน์ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”) เป้าหมายสูงสุดของการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาตินี้ก็คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์และเป้าหมายการพัฒนาประเทศดังกล่าว ได้

กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศไว้ ๖ ด้าน ได้แก่ ความมั่นคง การสร้างความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ^๑

ยุทธศาสตร์ชาตินี้เป็นแผนพัฒนาประเทศระยะยาวฉบับแรกของไทย ก่อนหน้านี้ไทยมีแผนพัฒนาประเทศระยะสั้น ฉบับแรกเริ่มใช้ใน ค.ศ. ๑๙๖๑ ถึง ค.ศ. ๑๙๖๖ (พ.ศ. ๒๕๐๔-๒๕๐๙) ฉบับที่บังคับใช้อยู่ในปัจจุบันคือฉบับที่ ๑๒ ระยะ ๕ ปี ค.ศ. ๒๐๑๗-๒๐๒๑ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) อย่างไรก็ตาม ในบรรดาประเทศสมาชิกประชาคม

* ที่ปรึกษาทางด้านวิชาการ ส่วนการศึกษา รร.จปร. และอาจารย์พิเศษกองวิชาประวัติศาสตร์ สกศ. รร.จปร. ปรับปรุงจาก พล.ต.ศรศักดิ์ ชูสวัสดิ์, “น้ำมันกับความมั่นคงทางเศรษฐกิจของบรูไน,” ใน บรูไน เมืองป่าสูง น้ำใส บรูไน เมืองป่าสูง น้ำใส : ตามเสด็จทัศนศึกษาเนการาบรูไนดารุสซาลาม, ๓๑ ตุลาคม-๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ (นครนายก : กองวิชาประวัติศาสตร์ส่วนการศึกษา โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า, ๒๕๖๑), หน้า ๖๓-๙๑.

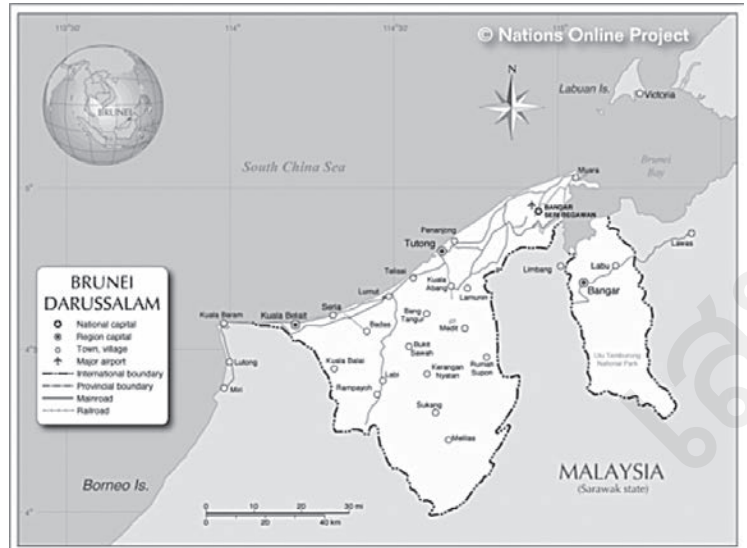
^๑ “พระราชโองการประกาศเรื่องยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐,” ราชกิจจานุเบกษา, ตอนที่ ๑๓๕ เล่มที่ ๘๓ ก (๑๓ ตุลาคม ๒๕๖๑) : ๑-๗๑.

ประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้หรือประชาคมอาเซียน (ASEAN Community : AC) ๑๐ ประเทศ ไทยไม่ใช่ประเทศแรกที่ใช้แผนพัฒนาประเทศระยะยาว มีหลายประเทศที่ใช้มาก่อนไทย เช่น มาเลเซีย มีแผนพัฒนาระยะ ๒๐ ปี (Wawasan 2020) เริ่มใช้ ค.ศ. ๑๙๙๑ ต่อด้วยระยะ ๓๐ ปี (Transformasi Nasional 2050) อินโดนีเซียมีแผนระยะ ๒๐ ปี (RPJPN)^๒ ฟิลิปปินส์มีแผนพัฒนาระยะ ๒๕ ปี (AmBisyon Natin 2040) เริ่มใช้ ค.ศ. ๒๐๑๕ และ บรูไนดารุสซาลามมีแผนพัฒนาระยะ ๒๐ ปี (ค.ศ. ๑๙๙๕-๒๐๑๕) ต่อด้วยระยะ ๓๐ ปี (Wawasan Brunei 2035) ประกาศใช้ ค.ศ. ๒๐๐๘ ดังนั้น จึงเป็นที่น่าสนใจว่า เพราะเหตุใดประเทศขนาดเล็กอย่างบรูไน จึงให้ความสำคัญกับการวางแผนพัฒนาระยะยาวก่อนไทย

บทความนี้จะได้ศึกษาแผนพัฒนาระยะยาวของบรูไนด้านความเป็นมา วิสัยทัศน์ เป้าหมาย และยุทธศาสตร์ อย่างไรก็ตาม ควบคู่กันนี้ จะรู้จักประเทศบรูไนดารุสซาลาม หรือที่นิยมเรียกสั้น ๆ ว่า บรูไนเสียก่อน

รู้จักเนการาบรูไนดารุสซาลาม (Negara Brunei Darussalam)

บรูไนดารุสซาลามเป็นราชอาณาจักรเล็ก ๆ ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ตั้งอยู่ทางตอนเหนือของเกาะบอร์เนียว เป็นรัฐอิสลามภายใต้กฎหมายชารีอะห์ ซึ่งประกาศใช้เมื่อไม่กี่ปีมานี้ (ค.ศ. ๒๐๑๔) บรูไนมีพื้นที่ประมาณ ๕.๗ พันตร.กม. ประชากรประมาณ ๔.๒๒ แสนคน หากเทียบกับไทย ขนาดพื้นที่ทั้งหมดของบรูไนใกล้เคียง

แผนที่แสดงที่ตั้งของเนการาบรูไนดารุสซาลาม
ดินแดนมี ๒ ส่วน มีรัฐซาราวักของมาเลเซียคั่น^๓

กับจังหวัดสุพรรณบุรีซึ่งมีพื้นที่ประมาณ ๕.๓๕ พันตร.กม. แต่มีประชากรน้อยกว่าจังหวัดสุพรรณบุรีซึ่งมีประชากรประมาณ ๘.๔๕ แสนคนหรือเท่าหนึ่งของบรูไน

เมื่อเปรียบเทียบบรูไนกับประเทศทั้งหมดในประชาคมอาเซียน ๑๐ ประเทศ ข้อมูลล่าสุดของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) บรูไนมีขนาดเศรษฐกิจเล็กสุดในประชาคมคือ อันดับที่ ๑๐ แต่มีรายได้ประชากรต่อหัวประมาณ ๓.๒๓ หมื่นดอลลาร์สหรัฐ เป็นอันดับที่ ๒ รองจากสิงคโปร์ (๖.๑๗ หมื่นดอลลาร์สหรัฐ) (ไทยอยู่ในอันดับที่ ๔ มีรายได้ ๖.๙๙ พันดอลลาร์สหรัฐต่อหัว)^๔ รายได้ของบรูไนได้มาจากการส่งออกผลิตภัณฑ์ไฮโดรคาร์บอน (ปิโตรเลียมและแก๊สธรรมชาติ) ด้วยรายได้ต่อหัวที่สูงมาก บรูไนจึงจัดเป็นประเทศพัฒนา

^๒ Undang-Undang Tentang Rencana Pembangunan Jangka Panjang Nasional Tahun 2005-2025

^๓ "Political Map of Brunei Darussalam," from <https://www.nationsonline.org/oneworld/map/brunei-political-map.htm>

^๔ Adelaida Salikha, "Latest : 2018 Economies & Ranking of GDP Per Capita of Southeast Asian Countries." SEASIA, 10 August 2018, from <https://seasia.co/2018/08/10/latest-2018-economies-ranking-of-gdp-per-capita-of-southeast-asian-countries>

(developed country) มาตั้งแต่ประมาณทศวรรษ ๑๙๙๐^{*} แตกต่างจากประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่เหลืออื่น ๆ ยกเว้นสิงคโปร์ ซึ่งมีรายได้ต่อหัวสูงกว่าบรูไน

บรูไนมีประวัติย้อนไปถึงคริสต์ศตวรรษที่ ๖ และเคยเป็นอาณาจักรอิสระขนาดใหญ่ (ประมาณคริสต์ศตวรรษที่ ๑๕-๑๖) ซึ่งเป็นช่วงเดียวกับที่ผู้นำบรูไนหันไปนับถือศาสนาอิสลามและตั้งรัฐสุลต่านประมาณ ค.ศ. ๑๕๑๕ แต่เมื่อโลกอยู่ในยุคอาณานิคม (คริสต์ศตวรรษที่ ๑๖-๒๐) อำนาจและอาณาเขตของบรูไนลดลงเป็นระยะจากการเสียดินแดนต่าง ๆ ให้ตะวันตก จนกระทั่งใน ค.ศ. ๑๘๘๘ สุลต่าน ฮาซิม ญะลีลุล อลัม อะกอหมัดดีน (ปีครองราชย์ ค.ศ. ๑๘๘๕-๑๙๐๖) จึงยอมเป็นรัฐในอารักขา (protectorate) ของอังกฤษ ต่อมาใน ค.ศ. ๑๙๐๖ อังกฤษเข้าปกครองบรูไนโดยตรงผ่านระบบที่ปรึกษา (British Residency) คือ อังกฤษตั้งทูตประจำที่บรูไน (Resident Minister) ทำหน้าที่ถวายคำปรึกษาด้านการบริหารแก่สุลต่าน ยกเว้นเรื่องเกี่ยวกับศาสนาและขนบธรรมเนียมประเพณี

ระบบที่ปรึกษานี้สิ้นสุดลงในรัชสมัยสุลต่านฮัจญี อุมร์ อาลี ไชฟูตดีน ซะฮ์ดูล คอยริ วัดดีนที่ ๓ (ปีครองราชย์ ค.ศ. ๑๙๕๐-๑๙๖๗) เมื่ออังกฤษให้บรูไนมีอำนาจปกครองตนเอง (self-rule) ตามรัฐธรรมนูญของบรูไน ค.ศ. ๑๙๕๙ บรูไนยังอยู่ในอารักขาของอังกฤษ นอกจากเรื่องการปกครองตนเองแล้ว บรูไนเริ่มมีแผนพัฒนาประเทศฉบับแรก (ค.ศ. ๑๙๕๓-๑๙๕๘) ต่อมาใน ค.ศ. ๑๙๖๗ พระองค์ทรงสละราชบัลลังก์แก่พระราชโอรสคือ สุลต่านฮัจญี ฮัสซานัล โบลเกียห์ มูอิซซัดดีน วัดเดา

ละห์ (สุลต่านองค์ที่ ๒๙) ในรัชสมัยของสุลต่านโบลเกียห์นี้เองที่ได้เอกราชจากอังกฤษเมื่อวันที่ ๑ มกราคม ค.ศ. ๑๙๘๔

ในช่วงเวลาที่บรูไนอยู่ใต้ระบบที่ปรึกษาของอังกฤษ บรูไนเริ่มสะสมความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจที่มีแหล่งรายได้มาจากทรัพยากรธรรมชาติ คือ น้ำมันและแก๊สธรรมชาติ เริ่มจากการค้นพบน้ำมันในเซิงพาณิซียใน ค.ศ. ๑๙๒๙ เมื่อบริษัทชาติตะวันตกสำรวจพบแหล่งน้ำมันในเซตเซอเรีย (Seria) และเริ่มส่งออกจำหน่ายได้ใน ค.ศ. ๑๙๓๒ เป็นประเทศส่งออกน้ำมันลำดับที่ ๓ ในเครือรัฐอังกฤษในเวลานั้น และกลายเป็นประเทศส่งออกน้ำมันดิบสำคัญมาจนถึงปัจจุบัน ระยะเวลา ๒๘ ปีหลังจากนั้น รายได้จากน้ำมันเปลี่ยนบรูไนจากประเทศยากจนล้ำหลังเต็มไปด้วยหนี้สินเป็นประเทศมั่งคั่งที่สุดในโลกประเทศหนึ่ง^๖

ต่อมาในรัชสมัยของสุลต่านโบลเกียห์พบแหล่งน้ำมันและแก๊สธรรมชาติขนาดใหญ่นอกชายฝั่งในทศวรรษ ๑๙๖๐-๑๙๗๐ ทำให้บรูไนกลายเป็นแหล่งส่งออกแก๊สธรรมชาติคู่ไปกับน้ำมัน หรือที่รวมเรียกว่า ผลิตภัณฑ์ไฮโดรคาร์บอน (hydrocarbon industry) ยิ่งไปกว่านั้นในทศวรรษ ๑๙๗๐ ราคาน้ำมันโลกสูงขึ้นอย่างมาก บรูไนจึงมีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างมหาศาล อาณาจักรเล็ก ๆ อย่างบรูไนจึงมีความมั่งคั่งมากขึ้น^๗ รายได้จากภาคนี้มีสัดส่วนของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) สูงกว่าภาคอื่น ๆ (ประมาณกว่าร้อยละ ๖๐ ของ GDP ร้อยละ ๙๕ ของมูลค่าการส่งออกและร้อยละ ๙๐ ของเงินได้ของรัฐบาล)^๘ ตัวเลขล่าสุดใน ค.ศ. ๒๐๑๗ รายได้ของบรูไนได้มาจากการส่งออกผลิตภัณฑ์

* Brunei Country Study Guide Strategic Information and Developments (Washington D.C. : International Business Publications, 2015), 1 : 11-12, from <https://books.google.co.th/>

^๖ A. V. M. Horton, "British Administration in Brunei 1906-1959," Modern Asian Studies, Vol. 20, No. 2, (1986) : 365, from www.jstor.org/stable/312580.

^๗ Ibid., : 372.

^๘ David Hutt, "When the Wells Run Dry in Brunei," Asia Times, 26 April 2017, from <http://atimes.com/article/wells-run-dry-brunei/>

ไฮโดรคาร์บอน มีมูลค่าเป็นร้อยละ ๕๕.๙ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ที่เหลือเป็นรายได้จากภาคเอกชน (ร้อยละ ๒๗.๓) และภาครัฐ (ร้อยละ ๑๖.๘)^{๙๙} เศรษฐกิจของบรูไนระหว่างทศวรรษ ๑๙๙๐ และ ๒๐๐๐ ซึ่งเติบโตเฉลี่ยร้อยละ ๕๖ ทำให้บรูไนกลายเป็นประเทศอุตสาหกรรมใหม่ (newly industrialized country : Nic) และจัดเป็นประเทศพัฒนาแล้ว^{๑๐๐}

การที่บรูไนพึ่งพารายได้จากอุตสาหกรรมน้ำมันและแก๊สธรรมชาติเป็นหลักนี้ ทำให้เศรษฐกิจภาคอื่น ๆ ลดบทบาทลง โครงสร้างทางเศรษฐกิจจึงไม่สมดุล บรูไนได้ตระหนักถึงปัญหานี้มาตั้งแต่ทศวรรษ ๑๙๕๐ และได้พยายามแก้ปัญหาดังกล่าวมาเกือบตลอด ในแผนพัฒนาประเทศฉบับแรก (ค.ศ. ๑๙๕๓-๑๙๕๘) วัตถุประสงค์ข้อหนึ่งคือพัฒนาอุตสาหกรรมไม่ใช้น้ำมันและแก๊ส (non-oil industry)^{๑๐๑} ซึ่งหมายถึงการสร้างความหลากหลาย (diversify) ทางเศรษฐกิจนอกเหนือจากอุตสาหกรรมน้ำมันและแก๊ส เช่น เกษตรกรรม การเงิน การธนาคาร และอุตสาหกรรมประเภทอื่น ๆ เพื่อลดการพึ่งพาอุตสาหกรรมน้ำมันและแก๊ส ในเวลานั้น คาดการณ์ว่า น้ำมันจะหมดไปจากบรูไนในเวลาไม่นาน แต่การค้นพบแหล่งน้ำมันนอกชายฝั่งในอีก ๑๐ ปีต่อมาคือ ค.ศ. ๑๙๖๓ ประกอบกับราคาน้ำมันในตลาดโลกที่สูงขึ้นอย่างมากในทศวรรษ ๑๙๗๐ ช่วยต่อลมหายใจความมั่งคั่งของบรูไนต่อมา กระนั้นก็ดี

บรูไนก็ยังไม่ละพยายามที่จะสร้างความหลากหลายทางเศรษฐกิจต่อไป แผนพัฒนาประเทศระยะ ๕ ปีฉบับต่อ ๆ จนถึงปัจจุบัน จึงยังกล่าวถึงเรื่องนี้อยู่^{๑๐๒}

สาเหตุสำคัญที่ทำให้บรูไนไม่มีนโยบายเช่นนั้นมาจากน้ำมันและแก๊สเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่มีโอกาสหมดไป ถ้าไม่พบแหล่งใหม่ ๆ ซึ่งก็มีรายงานประมาณการและคำเตือนเกี่ยวกับเรื่องนี้มีออกมาเป็นระยะตั้งแต่แรกมีการประกาศใช้แผนพัฒนาฉบับแรกดังได้กล่าวมาแล้ว และไม่นานมานี้ ใน ค.ศ. ๒๐๑๐ ผู้เชี่ยวชาญอิสระเริ่มเตือนว่าทรัพยากรไฮโดรคาร์บอนของบรูไนอาจจะแห้งเหือดไปเร็วที่สุดใน ค.ศ. ๒๐๒๕^{๑๐๓} หรืออีกประมาณ ๑๕ ปีเท่านั้น ต่อมาใน ค.ศ. ๒๐๑๕ มีประมาณการว่าน้ำมันและแก๊สธรรมชาติสำรองที่ยืนยันแล้ว (proven reserves) จะมีอยู่ได้อีกประมาณ ๒๓.๘ ปี และ ๒๓.๓ ปีตามลำดับ^{๑๐๔} หรือประมาณ ๒๕ ปีข้างหน้า นั้นหมายความว่า หากบรูไนไม่พบแหล่งน้ำมันและแก๊สธรรมชาติเพิ่ม เมื่อถึง ค.ศ. ๒๐๔๐ รายได้ของบรูไนร้อยละประมาณ ๖๐ ที่เคยได้จากน้ำมันและแก๊สจะหายไป บรูไนจึงต้องเร่งหารายได้ด้านอื่นมาทดแทน

อย่างไรก็ดี การสร้างความหลากหลายทางเศรษฐกิจเพื่อหาแหล่งรายได้ใหม่ไม่อาจเกิดขึ้นได้อย่างฉับพลัน ต้องอาศัยระยะเวลาและการดำเนินการอย่างมีแผน กำหนดเป้าหมายในระยะยาว หรือที่นิยมเรียกว่า วิสัยทัศน์ (vision) อาจจะมีเพราะเหตุ

^{๙๙} Borneo Bulletin Yearbook 2018 (Bandar Seri Begawan : Brunei Press Sdn Bhd, 2018), p. 37.

^{๑๐๐} Brunei Country Study Guide Strategic Information and Developments, 1 : 11-12

^{๑๐๑} Haji Mohd Rozan and Ivana Milojevic, "Strategic Planning in Brunei Darussalam : History, Experience and Lessons Learned," CSPS Strategy and Policy Journal (December 2016) : 5.

^{๑๐๒} The National Development Plan : NDP หรือ Rancangan Kemajuan Negara : RKN

^{๑๐๓} Hutt, "When the Wells Run Dry in Brunei," Asia Times, 26 April 2017.

^{๑๐๔} Tsee Ing Yap, "Policy Options in Preparation for the Post-hydrocarbon Era of Brunei Darussalam," PhD thesis, Centre of Policy Studies, Victoria University Melbourne, Australia, 2015, p. 17.

ตัวเลขวันที่ ๑ มกราคม ค.ศ. ๒๐๑๗ น้ำมันดิบสำรองที่ยืนยันแล้ว (proved reserves of crude oil) ในบรูไนมีอยู่ประมาณ ๑.๑ พันล้านบาร์เรล (billion bbl) อันดับที่ ๔๓ ของโลก ส่วนแก๊สธรรมชาติสำรองมีอยู่ประมาณ ๓๑๑.๕ พันล้านลูกบาศก์เมตร (billion cum) อันดับที่ ๓๘ ของโลก "Brunei Darussalam - Economic Indicators," Moody's Analytics, from <https://www.economy.com/brunei-darussalam/indicators>, 2 December 2016.

นี้ ในระยะหลัง บรูไนจึงมีการวางแผนพัฒนาประเทศ ระยะยาวกำกับแผนระยะ ๕ ปีอีกชั้นหนึ่ง ได้แก่ แผนพัฒนาระยะยาวฉบับแรก ระยะ ๒๐ ปี (ค.ศ. ๑๙๘๕-๒๐๐๕) และแผนพัฒนาระยะยาวฉบับที่ ๒ ระยะ ๓๐ ปี (ค.ศ. ๒๐๐๖-๒๐๓๕) หรือที่เรียกว่า วิสัยทัศน์บรูไน ค.ศ. ๒๐๓๕ ซึ่งบังคับใช้อยู่ในปัจจุบัน

แผนพัฒนาระยะยาวฉบับแรก ๒๐ ปี (ค.ศ. ๑๙๘๕-๒๐๐๕)

ก่อนที่บรูไนจะเป็นเอกราชใน ค.ศ. ๑๙๘๔ มีแผนพัฒนาระยะ ๕ ปีรวม ๔ ฉบับ^{๑๕} หลังจาก บรูไนได้เอกราชซึ่งอยู่ในรัชสมัยสุลต่านโบลเกียห์แล้ว จึงมีการวางแผนพัฒนาประเทศระยะยาว แผนพัฒนาระยะยาวฉบับแรกเริ่มใช้ใน ค.ศ. ๑๙๘๕ เป็นแผนระยะ ๒๐ ปี มีวัตถุประสงค์ที่จะปรับปรุงคุณภาพชีวิตของประชาชน ขณะเดียวกันก็พยายามขยายและเพิ่มฐานเศรษฐกิจของประเทศ คือ การพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างสมดุลและยั่งยืนด้วยยุทธศาสตร์ที่มุ่งสร้างความหลากหลายทางเศรษฐกิจมากขึ้น พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และเครื่องอำนวยความสะดวก สนับสนุนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ โครงการพัฒนาสังคม การใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม และการปกป้องสภาพแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง แผนพัฒนาระยะยาวนี้ใช้คู่กับแผนพัฒนาระยะ ๕ ปี รวม ๔ ฉบับ (ฉบับที่ ๕-๘) และขณะที่ใช้แผนพัฒนาระยะ ๕ ปีฉบับที่ ๓ (ค.ศ. ๑๙๗๕-๑๙๗๙) ได้จัดตั้งคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจบรูไน (Brunei Economic Development Board : BDEB) ใน ค.ศ. ๑๙๗๕ ตามแบบคณะ

กรรมการพัฒนาเศรษฐกิจของสิงคโปร์ เนื่องจาก คณะกรรมการฯ มีหน้าที่ส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชนในประเทศและจากต่างประเทศ^{๑๖} ซึ่งแสดงถึงการให้ความสำคัญกับการสร้างความหลากหลายทางเศรษฐกิจ แต่ปัญหาที่มีมาตลอดทุกแผนคือ การดำเนินการให้สำเร็จ (issue of implementation)^{๑๗} ขณะที่แผนพัฒนาระยะ ๕ ปี ฉบับที่ ๘ (ค.ศ. ๒๐๐๑-๒๐๐๕) ใกล้เคียงสิ้นสุดลง สุลต่านโบลเกียห์ทรงประกาศที่จะให้มีวิสัยทัศน์แห่งชาติ ซึ่งจะนำไปสู่การวางแผนพัฒนาประเทศระยะยาว ๓๐ ปี

แผนพัฒนาประเทศระยะยาว ๓๐ ปี (ค.ศ. ๒๐๐๖-๒๐๓๕)

ปัจจุบัน บรูไนกำลังใช้แผนพัฒนาระยะยาวฉบับที่ ๒ ที่มักเรียกรวม ๆ ว่า วิสัยทัศน์บรูไน ๒๐๓๕ (Wawasan Brunei 2035) การวางแผนพัฒนาระยะยาว ๓๐ ปีฉบับนี้เริ่มขึ้นใน ค.ศ. ๒๐๐๔ เมื่อสุลต่านโบลเกียห์ทรงตั้งสภาสำหรับวางแผนประเทศระยะยาว (Council for Long-term National Development Planning) ในเดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ. ๒๐๐๔ เพื่อทำหน้าที่ระดมความคิดของทุกภาคส่วนเกี่ยวกับอนาคตของบรูไนที่ประชาชนคาดหวังจะเห็นใน ค.ศ. ๒๐๓๕ และกำหนดวิสัยทัศน์ แนวทาง กรอบ และแผนการพัฒนาระยะยาว ๓๐ ปี และเสนอข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับความต้องการด้านเทคนิค การเงินและยุทธศาสตร์ที่จำเป็นซึ่งจะทำให้วิสัยทัศน์เป็นจริง

บรูไนให้ความสำคัญกับข้อมูลที่จะใช้ในการตัดสินใจของฝ่ายวางแผน ดังนั้น ในเดือนมิถุนายน

^{๑๕} แผนพัฒนาฉบับที่ ๑ ค.ศ. ๑๙๕๓-๑๙๕๘, ฉบับที่ ๒ ค.ศ. ๑๙๖๒-๑๙๖๖, ฉบับที่ ๓ ค.ศ. ๑๙๗๕-๑๙๗๙, ฉบับที่ ๔ ค.ศ. ๑๙๘๐-๑๙๘๔, ฉบับที่ ๕ ค.ศ. ๑๙๘๖-๑๙๙๐, ฉบับที่ ๖ ค.ศ. ๑๙๙๑-๑๙๙๕, ฉบับที่ ๗ ค.ศ. ๑๙๙๖-๒๐๐๐, ฉบับที่ ๘ ค.ศ. ๒๐๐๑-๒๐๐๕, ฉบับที่ ๙ ค.ศ. ๒๐๐๗-๒๐๑๒ และ ฉบับที่ ๑๐ (ค.ศ. ๒๐๑๒-๒๐๑๗) (เริ่มวันที่ ๑๔ เมษายน ค.ศ. ๒๐๑๒-๓๑ มีนาคม ค.ศ. ๒๐๑๘) ฉบับที่ ๑๑ ยังไม่ประกาศใช้

^{๑๖} "Brunei Economic Development Board Act," The Attorney General's Chambers, from http://www.agc.gov.bn/AGC%20Images/LAWS/ACT_PDF/cap๑๐๔.pdf and Jatswan S. Sidhu, *Historical Dictionary of Brunei Darussalam*, 2nd ed. (Lanham Maryland : Rowman & Littlefield, 2009), p. 44, from <https://books.google.mv/books?>

^{๑๗} Rozan and Milojevic, "Strategic Planning in Brunei Darussalam...", : 11.

ค.ศ. ๒๐๐๖ จึงได้ตั้งศูนย์ศึกษานโยบายและยุทธศาสตร์ (Centre for Strategic and Policy Studies -CSPS) ทำหน้าที่ศึกษา วิเคราะห์ ระดมความคิด โดยร่วมมืออย่างเป็นทางการเป็นส่วนกับภาครัฐบาล ภาคเอกชน ภาคธุรกิจ ภาคอุตสาหกรรม สถาบันวิจัยต่าง ๆ เพื่อที่ CSPS จะได้เสนอข้อมูลและคำปรึกษาด้านยุทธศาสตร์แก่ผู้มีอำนาจกำหนดแผนพัฒนาระยะยาวนี้ CSPS ยังมีบทบาทอยู่จนถึงปัจจุบัน

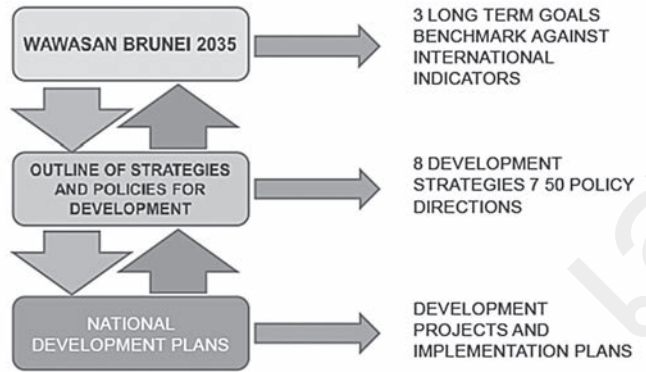
หลังจากศึกษาและวางแผนระยะยาวมานานประมาณ ๔ ปี และสุลต่านโบลเกียห์ทรงเห็นชอบกับแผนพัฒนาระยะยาวแล้ว บรูไนได้ประกาศใช้แผนพัฒนาระยะยาว (Long-term Development Plan : LTDP) เมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม ค.ศ. ๒๐๐๘ ในชื่อ "วิสัยทัศน์บรูไน ค.ศ. ๒๐๓๕" (Vision Brunei 2035) ซึ่งแบ่งการพัฒนาเป็น ๓ ระยะ ๆ ละ ๑๐ ปี คือ เค้าโครงยุทธศาสตร์และนโยบายสำหรับการพัฒนา (Outline of Strategies and Policies for Development : OSPD) และแผนพัฒนาระยะ ๕ ปี (The National Development Plan- NDP หรือ RKN)

ดังนั้น แผนพัฒนาประเทศระยะยาว ๓๐ ปีของบรูไน จึงประกอบด้วย ๓ ส่วนสำคัญ ได้แก่ ๑) วิสัยทัศน์แห่งชาติ ระยะ ๓๐ ปี ๒) เค้าโครงยุทธศาสตร์และนโยบายสำหรับการพัฒนาระยะ ๑๐ ปี และ ๓) แผนพัฒนา ระยะละ ๕ ปี^{๑๘} แยกสรุปได้ดังนี้

๑. วิสัยทัศน์แห่งชาติ คือเป้าหมาย ๓ ข้อที่บรูไนต้องการบรรลุเมื่อถึง ค.ศ. ๒๐๓๕ และเป็นที่ยอมรับในระดับสากลด้วย ได้แก่

ก. ประชาชนมีการศึกษาดีและมีทักษะสูงตามมาตรฐานสากลระดับสูงสุด

BRUNEI DARUSSALAM LONG TERM DEVELOPMENT PLAN STRUCTURE

ภาพแสดงโครงสร้างแผนพัฒนาระยะยาวของบรูไน ค.ศ. ๒๐๐๖-๒๐๓๕^{๑๙}

ข. คุณภาพชีวิตระดับสูงอยู่ใน ๑๐ อันดับแรกของโลกตามดัชนีชี้วัดของสหประชาชาติ (The UNDP Human Development Index) (ค.ศ. ๒๐๑๘ บรูไนอยู่ในอันดับที่ ๓๗ ไทยอยู่ในอันดับที่ ๘๓)

ค. เศรษฐกิจมีพลวัตและยั่งยืน ประชาชนมีรายได้ต่อหัวอยู่ใน ๑๐ อันดับแรกของโลก (ตัวเลขของธนาคารโลก ค.ศ. ๒๐๑๗ บรูไนอยู่ในอันดับที่ ๓๐ จาก ๑๘๔ ประเทศ และไทยอยู่ในอันดับที่ ๘๓)

๒. เค้าโครงยุทธศาสตร์และนโยบายสำหรับการพัฒนา คือแผนต่อเนื่องระยะละ ๑๐ ปี ฉบับแรกบังคับใช้ระหว่าง ค.ศ. ๒๐๐๖-๒๐๑๗ ประกอบด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนา ๘ ด้าน และแนวนโยบาย (policy direction) ๕๐ แนวนโยบายสำหรับยุทธศาสตร์มี ๘ ด้าน (ไทยมี ๖ ด้าน) ได้แก่ การศึกษา เศรษฐกิจ ความมั่นคง การพัฒนาธรรมชาติ การศึกษา เศรษฐกิจ ความมั่นคง การพัฒนาธรรมชาติ การพัฒนาธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ความมั่นคงสังคม สิ่งแวดล้อม^{๒๐} ในภายหลัง มีการปรับ

^{๑๘} Ibid.

^{๑๙} "Issues and Challenges in Integrating Statistics in National Development Planning, Implementing Brunei Darussalam Long Term Development Plan," from www.paris21.org/.../Agenda%204a.17%20ACSS%20Bogor%20Brunei%...

^{๒๐} Rozan and Milojevic, "Strategic Planning in Brunei Darussalam...." : 12.

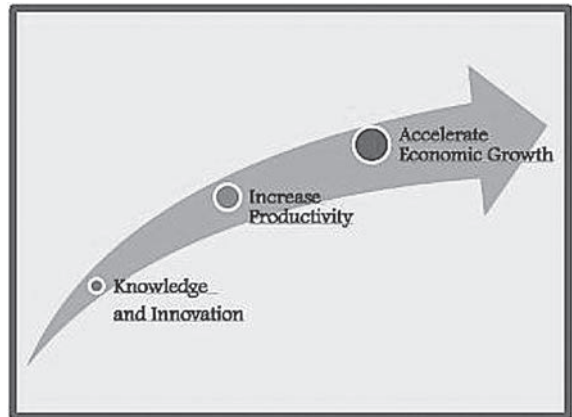
ยุทธศาสตร์ใน ค.ศ. ๒๐๐๔ จำนวนยุทธศาสตร์จะเพิ่มขึ้นอีก ๕ ด้านเป็น ๑๓ ด้าน เรื่องนี้จะกล่าวในภายหลัง

๓. แผนพัฒนาระยะ ๕ ปี เอกสารราชการของบรูไนมักเรียกเป็นแผนระยะกลาง เป็นแผนที่มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาประเทศและทำให้วิสัยทัศน์บรูไน ๒๐๓๕ บรรลุเป้าหมาย (๓ ข้อ) ดังได้กล่าวมาแล้ว ประกอบด้วย ๒ ส่วนที่สำคัญคือ โครงการพัฒนา (development project) และโครงการดำเนินการ (implementation project) แต่แผนพัฒนาระยะ ๕ ปีนี้จะกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ให้จำเพาะลงไป ตั้งแต่ใช้แผนพัฒนาระยะยาว ๓๐ ปี มีแผนพัฒนาระยะ ๕ ปี ๒ ฉบับคือ ฉบับที่ ๙ (ค.ศ. ๒๐๐๗-๒๐๑๒) และฉบับที่ ๑๐ (ค.ศ. ๒๐๑๒-๒๐๑๗) ดังนี้

แผนพัฒนาระยะ ๕ ปี ฉบับที่ ๙ (ค.ศ. ๒๐๐๗-๒๐๑๒) เน้นการพัฒนาภาคต่าง ๆ ดังนี้ อุตสาหกรรมและการพาณิชย์ การท่องเที่ยว การขนส่งและสื่อสาร บริการทางสังคม การศึกษา สภาพแวดล้อม สาธารณูปโภค วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร (ICT) ความมั่นคง

ความพยายามที่จะลดการนำเข้าสินค้า ทำให้มีโครงการส่งเสริมการปลูกข้าว กำหนดไว้ว่าจะเพิ่มการผลิตข้าวได้ร้อยละ ๒๐ ใน ค.ศ. ๒๐๑๐ และร้อยละ ๖๐ ใน ค.ศ. ๒๐๑๕ เพื่อให้ได้ผลตามเป้า รัฐบาลให้ลองปลูกข้าวพันธุ์ผสม มีการทดลองปลูกข้าวปีละ ๒ ครั้ง

รัฐบาลให้ความสำคัญกับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) มาก ดังนั้น ในวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ค.ศ. ๒๐๐๗ เมื่อสุดด้านโบลเกียหมีพระราชดำรัสในวันคล้ายวันพระราชสมภพ ทรง

ภาพแสดงเป้าหมายของการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาฉบับที่ ๑๐ (ค.ศ. ๒๐๑๒-๒๐๑๗) ^{๒๐}

เรียกร้องให้หน่วยงานรัฐบาลยอมรับและชื่นชม SMEs ที่มีส่วนสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจภายในประเทศและหน่วยงานรัฐบาลช่วยผลักดันให้ SMEs เหล่านี้มีโอกาสก้าวออกไปประกอบธุรกิจในประเทศ การที่ทรงให้ความสำคัญก็เพราะ SMEs มีสัดส่วนร้อยละ ๙๘ ของการประกอบการภาคธุรกิจของประเทศ จ้างงานในภาคเอกชนได้ร้อยละ ๙๒ และสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ ๒ ใน ๓ ของอุตสาหกรรมที่ไม่ใช่น้ำมัน^{๒๑}

แผนพัฒนาระยะ ๕ ปี ฉบับที่ ๑๐ (ค.ศ. ๒๐๑๒-๒๐๑๗) เริ่มใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ค.ศ. ๒๐๑๒ และสิ้นสุดลงเมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ค.ศ. ๒๐๑๗ แผนนี้ให้ความสำคัญกับการเร่งการเติบโตทางเศรษฐกิจเป็นอันดับแรก ด้วยการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตบนฐานความรู้และนวัตกรรม บรูไนมองว่าการเติบโตทางเศรษฐกิจที่สูงขึ้นจะช่วยให้บรูไนมีรายได้สูงขึ้นและช่วยเร่งการพัฒนาสร้างงานสำหรับพลเมืองบรูไนและคนที่ตั้งถิ่นฐานถาวรในบรูไน และทำให้เศรษฐกิจภาคเอกชนเคลื่อนไหว การที่จะทำให้เศรษฐกิจเติบโตยั่งยืนได้

^{๒๐} "Tenth National Development Plan," Department of Economic Planning and Development, the Prime Minister's Office, from <http://depd.gov.bn/SitePages/Tenth%20National%20Development%20Plan.aspx>

^{๒๑} M. K. Anwar, "SMEs Key to Brunei's Growth," *Sultanate*, 17 July 2007, from http://sultanate.com/news_server/๒๐๐๗/17_jul_1.html

ก็ต้องอาศัยประสิทธิภาพทางการผลิตที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน รวมถึงอุตสาหกรรมที่มีอยู่แล้วและอุตสาหกรรมใหม่ แต่จะบรรลุผลได้ต้องอาศัยความพยายามทำงานร่วมกันของทุกฝ่าย รวมทั้งที่พยายามทำอยู่แล้ว เช่น การลงทุนด้านทรัพยากรมนุษย์ การวิจัยและนวัตกรรม อีกทั้งการสนับสนุนให้ใช้เทคโนโลยีใหม่ล่าสุด^{๒๓} กล่าวอีกทางหนึ่งก็คือ ความรู้และนวัตกรรมเป็นฐานสำหรับการเพิ่มประสิทธิภาพทางการผลิตเพื่อเร่งการเติบโตทางเศรษฐกิจนั่นเอง

นอกจากนั้น บรูไนยังมองว่า การเติบโตทางเศรษฐกิจจะช่วยเพิ่มความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของบรูไนด้วย โดยเฉพาะในกระแสโลกาภิวัตน์ที่บรรยากาศเศรษฐกิจโลกเกิดการเปลี่ยนแปลง การท้าทายและการแข่งขันอยู่ตลอดเวลา ซึ่งบรูไนต้องอาศัยแรงผลักดัน (thrust) เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันให้ได้ ทั้งนี้มีแรงผลักดันหลัก ๖ ข้อ ได้แก่ ๑) ประชาชนมีการศึกษาและทักษะสูง ๒) คุณภาพชีวิตสูง ๓) สภาพแวดล้อมที่เอื้อประโยชน์ต่อการทำธุรกิจ (Conducive Business Environment) ๔) เศรษฐกิจที่สร้างผลผลิตและก้าวหน้า เป็นเศรษฐกิจที่มีความรู้และนวัตกรรมเป็นฐาน ๕) มีธรรมาภิบาลที่ดีและการปกครองที่ทันสมัย (Good Governance and Government Modernisation) และ ๖) มีโครงสร้างการพัฒนาพื้นฐานที่ยั่งยืนและคุณภาพสูง (High Quality and Sustainable Development Infrastructure)^{๒๔}

จะเห็นได้ว่า แรงผลักดันข้างต้นสัมพันธ์กับเป้าหมายของวิสัยทัศน์บรูไน ๒๐๓๕ ดังนี้ แรงผลักดันข้อที่ ๑ และ ๒ มุ่งที่เป้าหมายข้อที่ ๑ และ ๒ ว่า

ด้วยความรู้และทักษะของประชาชน ส่วนแรงผลักดันข้อที่ ๓-๖ มุ่งที่เป้าหมายข้อที่ ๓ ว่าด้วยพลวัตและความยั่งยืนทางเศรษฐกิจ

การปรับยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

ขณะที่บรูไนดำเนินการตามแผนพัฒนาฉบับที่ ๙-๑๐ นั้น ระหว่าง ค.ศ. ๒๐๑๑-๒๐๑๖ บรูไนเผชิญกับภาวะผันผวนทางเศรษฐกิจจากราคาน้ำมันโลกตกอย่างต่อเนื่อง ซึ่งส่งผลกระทบต่อทุกด้าน คือ การผลิตและส่งออกผลิตภัณฑ์น้ำมัน และแก๊สของบรูไนลดลง รายได้เข้าประเทศลดลงตาม และอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจของบรูไนเป็นลบ กล่าวคือปี ค.ศ. ๒๐๑๓ -๒.๑ ปี ค.ศ. ๒๐๑๔ -๒.๕ ปี ค.ศ. ๒๐๑๕ -๐.๔ ปี ค.ศ. ๒๐๑๖ -๒.๔ ปี ค.ศ. ๒๐๑๗ จึงฟื้นเป็น ๑.๓ รายได้ที่ลดลงกระทบรายได้ต่อหัวของบรูไนด้วย กล่าวคือปี ค.ศ. ๒๐๑๓ ลดลงคิดเป็นร้อยละ -๖.๓ ค.ศ. ๒๐๑๔ -๖.๙ ปี ค.ศ. ๒๐๑๕ -๒๕.๔ ปี ค.ศ. ๒๐๑๖ -๑๓.๒ ปี ค.ศ. ๒๐๑๗ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓.๙^{๒๕} นอกจากนี้ยังทำให้งบประมาณขาดดุลใน ค.ศ. ๒๐๑๕ และ ๒๐๑๖ คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๕ และ ๒๑.๔ ตามลำดับ^{๒๖} รัฐบาลบรูไนจึงต้องพยายามแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น

เมื่ออัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจของบรูไนติดลบ รัฐบาลบรูไนพยายามผลักดันให้มีการเพิ่มประสิทธิภาพทางการผลิต เมื่อสุดตันโบลเกียห์มีพระราชดำรัสเนื่องในวันขึ้นปีใหม่ ค.ศ. ๒๐๑๔ ทรงเน้นถึงความต้องการให้การผลิตมีประสิทธิภาพดีขึ้นทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน การเปลี่ยนประเทศให้เป็นสังคมที่นิยมทำธุรกิจ (pro-business

^{๒๓} "10th Brunei National Development Plan : Towards Accelerating Economic Growth," The Daily Brunei Resources, 29 February 2016, from <http://bruneiresources.blogspot.com/2016/02/10th-brunei-national-development-plan.html>

^{๒๔} "Tenth National Development Plan."

^{๒๕} "GDP BRUNEI 2017, Brunei GDP - Gross Domestic Product," Country Economy.com, from <https://countryeconomy.com/gdp/brunei>

^{๒๖} "Brunei Government budget deficit," Country Economy.com, from <https://countryeconomy.com/deficit/brunei>

society) นอกจากนั้นยังได้ปรับยุทธศาสตร์การ พัฒนาประเทศ เพิ่มจากเดิม ๘ ด้านเป็น ๑๓ ด้าน และมีการตั้งคณะกรรมการสนับสนุนยุทธศาสตร์ (Champions of Strategies) ๑๓ ด้าน ทำหน้าที่ วางแผนปฏิบัติงาน ผลักดันให้มีการดำเนินการตาม แผนและติดตามผล ยุทธศาสตร์อีก ๕ ด้านที่เพิ่มขึ้น มา ได้แก่ สุขภาพ ศาสนา การใช้ที่ดิน โครงสร้าง พื้นฐานและเทคโนโลยีสารสนเทศ (infrastructure and info-communication technology) และการ วางแผนกำลังคน (manpower planning)^{๒๗}

การปรับยุทธศาสตร์ของบรูไนนี้เป็นตัวอย่าง ให้เห็นได้ว่า แม้บรูไนมียุทธศาสตร์ในการพัฒนา ประเทศตามแผนระยะยาว ๓๐ ปีและแผนพัฒนา ระยะ ๕ ปี แต่ก็พร้อมที่จะปรับให้สอดคล้องกับ สถานการณ์เศรษฐกิจที่เกิดขึ้น แต่ยังคงเป้าหมาย หรือวิสัยทัศน์เอาไว้

สรุป

บรูไนประกาศใช้แผนพัฒนาประเทศมา ตั้งแต่ยังเป็นรัฐปกครองตนเองอยู่ในอารักขาของ อังกฤษ เป็นแผนพัฒนาระยะ ๕ ปีเริ่มตั้งแต่ ค.ศ. ๑๙๕๓ รวม ๔ ฉบับ (ฉบับที่ ๑-๔) แม้การประกาศ ใช้แผนอาจจะไม่ต่อเนื่องแบบปีชนปี แต่ก็ได้วาง ฐานการพัฒนาประเทศและทำให้บรูไนพัฒนา ประเทศได้อย่างรวดเร็วทั้งในทางเศรษฐกิจและ สังคม ส่วนการใช้แผนพัฒนาระยะยาวเริ่มขึ้นหลัง จากบรูไนเป็นเอกราชแล้ว คือ แผนระยะยาว ๒๐ ปี (ค.ศ. ๑๙๘๕-๒๐๐๕) ใช้คู่กับแผนพัฒนาระยะ ๕ ปี (ฉบับที่ ๕-๘) ส่วนแผนพัฒนาระยะยาวฉบับที่ ๒ มีระยะ ๓๐ ปี (ค.ศ. ๒๐๐๖-๒๐๓๕) แผนพัฒนา ฉบับนี้ได้กำหนดวิสัยทัศน์ไว้ด้วยเรียกว่า วิสัยทัศน์ บรูไน ๒๐๓๕ ใช้คู่กับแผนพัฒนาระยะกลาง ๑๐ ปี และแผนพัฒนาระยะ ๕ ปี เมื่อถึง ค.ศ. ๒๐๑๗ แผน

พัฒนาระยะ ๑๐ ปีแรก และแผนพัฒนาระยะ ๕ ปี ฉบับที่ ๙ และ ๑๐ สิ้นสุดลงแล้ว ขณะนี้ยังไม่มีการ ประกาศใช้แผนพัฒนาระยะ ๑๐ ปี ระยะที่สอง และ แผนพัฒนาระยะ ๕ ปี ฉบับที่ ๑๑ ขณะที่ผู้สรุปว่า นับตั้งแต่บรูไนใช้แผนพัฒนาประเทศฉบับแรก (ค.ศ. ๑๙๕๓-๑๙๕๘) จนถึงฉบับล่าสุด (ฉบับที่ ๑๐ ค.ศ. ๒๐๑๖-๒๐๑๗) บรูไนก้าวหน้าจากประเทศโลกที่ สามที่ยากจน ไม่พัฒนา และล้าหลัง กลายเป็น ประเทศระหว่างประเทศพัฒนา กับพัฒนาน้อย ด้วย GDP ต่อหัวที่สูงและคุณภาพชีวิตสูง^{๒๘} แต่ก็พบว่า สิ่งที่บรูไนพยายามดำเนินการและยังไม่ประสบความสำเร็จก็คือการสร้าง ความหลากหลายทางเศรษฐกิจ หรือความไม่สมดุลทางโครงสร้างเศรษฐกิจเพื่อลด การพึ่งพารายได้จากภาคอุตสาหกรรมไฮโดรคาร์บอน ซึ่งเป็นเป้าหมายหลักข้อหนึ่งของแผนพัฒนาประเทศ ของบรูไนเกือบทุกฉบับ

แต่การที่บรูไนจะสร้างความหลากหลายทาง เศรษฐกิจได้สำเร็จเป็นเรื่องท้าทายมาก เรื่องสำคัญ เรื่องหนึ่งก็คือ ทรัพยากรมนุษย์ นอกจากมีประชากร น้อยแล้ว พบว่า ยังมีการศึกษาในระดับประถมและ มัธยมศึกษาเป็นส่วนใหญ่ อีกทั้งชาวบรูไนนิยมที่จะ รับราชการหรือทำงานรัฐวิสาหกิจมากกว่างาน เอกชน เพราะถือว่าเป็นงานที่มีเกียรติ ลูกหลานผู้มี ฐานะบางคนสมัครใจว่างงานและรอนานราชการ ใน ขณะธุรกิจเอกชนขาดแคลนแรงงานมีฝีมือหรือไม่มี ผู้ประกอบการทางธุรกิจ ดังนั้น เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว บรูไนจึงกำหนดให้การพัฒนาคนให้มีความรู้และ ทักษะสูงเป็นเป้าหมายอันดับแรกของวิสัยทัศน์ ค.ศ. ๒๐๓๕ ทั้งนี้เพื่อผลิตคนออกไปทำงานสายอาชีพ และประกอบธุรกิจต่าง ๆ

หากเปรียบเทียบกับแผนพัฒนาระยะยาว ๒๐ ปีของไทย ซึ่งให้ความสำคัญกับ “มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน” ดังได้กล่าวมาแล้วตอนต้น จะเห็นว่า

^{๒๗} “Wawasan Brunei 2035.” Gov.bn, from [https://www.gov.bn/SitePages/Wawasan% 20Brunei%202035.aspx](https://www.gov.bn/SitePages/Wawasan%20Brunei%202035.aspx)

^{๒๘} “Rozan and Milojevic, “Strategic Planning in Brunei Darussalam : 5.

บรูไนให้ความสำคัญกับ “มั่งคั่ง” ก่อน “มั่นคง” เป้าหมายของวิสัยทัศน์ข้อหนึ่งของบรูไนจึงมุ่งสร้างเศรษฐกิจให้มีพลวัตและยั่งยืน นั่นหมายความว่าบรูไนพยายามที่จะรักษาความมั่งคั่งของตนต่อไป สาเหตุที่เป็นเช่นนั้นอาจเป็นเพราะบรูไนกังวลมากกว่าความมั่งคั่งที่บรูไนได้มาจากภาคอุตสาหกรรมไฮโดรคาร์บอนซึ่งบรูไนพึ่งพามาเกือบจะครบ ๑๐๐ ปี กำลังจะหมดไปในอีกไม่นาน ในขณะที่บรูไนต้องใช้จ่ายจำนวนมากกับการพัฒนาและดูแลคุณภาพชีวิตของประชาชน บรูไนจึงต้องเร่งพัฒนาเศรษฐกิจให้มีความมั่งคั่งต่อไป ด้วยการสร้างกิจกรรมเศรษฐกิจภาคอื่น ๆ เพื่อหารายได้ทดแทนสำหรับใช้จ่ายต่อไป

ในทางกลับกัน การตั้งเป้าหมายที่จะให้คุณภาพชีวิตได้มาตรฐานในระดับต้น ๆ ของโลก รัฐบาลก็ต้องมีรายได้เพียงพอเพื่อการดังกล่าว แต่รัฐบาลบรูไนก็ตระหนักดีว่า จะทำเช่นนั้นได้ บรูไนจะต้องรักษาความมั่งคั่งไว้ต่อไป และจะประสบ

ความสำเร็จได้หรือไม่ นั่น ตัวแปรหลักคือ ประชาชนบรูไนเอง รัฐบาลบรูไนจึงฝากความหวังไว้กับประชาชนว่า หากประชาชนมีการศึกษาดีและมีทักษะสูง บรูไนก็จะสามารถขับเคลื่อนและพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศให้มั่งคั่งและยั่งยืนต่อไปได้ แต่ถ้าไม่สามารถทำได้ ประชาชนบรูไนก็จะประสบปัญหาคุณภาพชีวิต ดังนั้น จึงไม่แปลกที่เป้าหมายข้อแรกของวิสัยทัศน์บรูไน ๒๐๓๕ ก็คือ ประชาชนต้องมีการศึกษาดีและมีทักษะสูง เพื่อตอบโจทย์นี้ ทำให้เป็นที่น่าศึกษาต่อไปว่า รัฐอิสลามอย่างบรูไนจัดการการศึกษาที่ต้องให้ความสำคัญกับการศึกษาที่ไม่ใช่เรื่องศาสนาอย่างไร คำตอบที่ได้อาจเป็นตัวอย่างสำหรับการจัดการศึกษาของประเทศหรือชุมชนที่มีคนมุสลิมเป็นประชากรส่วนใหญ่

How big is the English language?

ผู้เขียนใช้เวลาช่วงภาคฤดูร้อนสอน **Listening and speaking class** นักศึกษามหาวิทยาลัย นักศึกษามีความกระตือรือร้น เต็มที่ในการฝึกปรือกันอย่างมาก ถ้าจะพูดคุยได้เก่งก็ต้องมีคำศัพท์เยอะ ๆ แต่ถ้าถามว่ามีแค่นั้นถึงจะพอ ก็คงตอบยาก ภาษาอังกฤษเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาเช่นเดียวกับภาษาอื่น ๆ ด้วยความเร็วที่อาจเรียกว่า **“at an increasing dizzy pace”** ปีหนึ่ง ๆ มีรายงานว่าคำเพิ่มขึ้นมากถึง ๑๕,๐๐๐ ถึง ๒๐,๐๐๐ คำต่อปี คำศัพท์ใหม่ ๆ เกิดขึ้นมากมายและถูกเพิ่มเข้าไปในพจนานุกรมอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา แต่จริง ๆ แล้วเราก็ไม่จำเป็นต้องใช้คำศัพท์ทุกคำเพื่อการสื่อสาร มีนักจิตวิทยาการศึกษาพยายามทำการทดลองหลาย ๆ รูปแบบเพื่อพิสูจน์ทราบปริมาณ คำ ศัพท์ที่ผู้ใช้ภาษาน่าจะมี แต่ก็ไม่ประสบความสำเร็จ ไม่ว่าจะให้ชาวนา นักเรียน นักวิชาการ อาจารย์มหาวิทยาลัย มานั่งเขียนรายการคำศัพท์ ก็จบลงที่ว่ายากมากที่เราจะจำว่าเราจำอะไรได้บ้าง **“The simple fact is that it is hard to remember what we remember, so to speak.”** แต่ที่แน่ ๆ ก็คือจำนวนคำที่เราใช้นั้นน้อยกว่าจำนวนคำที่เรารู้มากมาย **“What is certain is that the number of words we use is much smaller than the number of words we know.”** รับรองว่าไม่มี

พจนานุกรมเล่มใดของภาษาใดที่จะสมบูรณ์แบบ เพราะในขณะที่ตีพิมพ์พจนานุกรมออกมาจำหน่าย ก็จะมีคำใหม่ ๆ ผุดขึ้นมา และคำบางคำก็จะค่อย ๆ เลือนหายไป จากการสังเกตนักศึกษาไทยที่ใช้ภาษาอังกฤษ ปัญหาที่พบก็เชกเช่นเดียวกับผู้ที่ไม่ใช่เจ้าของภาษาทั่วไป นั่นก็คือปัญหาในการใช้คำที่อยู่ในชุด **Non-lexical** หรือ **Functional categories** อันได้แก่คำเล็ก ๆ ในภาษา ยกตัวอย่างเช่น **the, will, to, and, so, never, it** และอื่น ๆ คำเหล่านี้เป็นคำทางไวยากรณ์ที่เรารู้จักกันในนามของ **Determiner, Auxiliary, Preposition, Conjunction, Degree word, Qualifier, Pronoun** ซึ่งทำหน้าที่เหมือนเป็นตัวยึดโยงคำศัพท์ที่เป็นชุด **Lexical** อันได้แก่ **Noun, Verb, Adjective, Adverb** ให้เกิดความหมายในประโยคที่ใช้ในการสื่อสารกัน ถ้านักศึกษาไม่แม่นไวยากรณ์ก็จะใช้ภาษาได้ไม่มีประสิทธิภาพเท่าคนที่มีความแม่นยำกว่า ส่วนคำศัพท์ชุดที่เรียกว่า **Lexical categories** อันได้แก่ **Noun, Verb, Adjective, Adverb** นอกจากต้องอ่านหนังสือมากมาย ฟังมาพอสมควร เพื่อสะสมเอาไว้ใช้เยอะ ๆ แล้ว ยังต้องระมัดระวังในการใช้ให้ดีอีกด้วย เพราะพจนานุกรมบางเล่มอาจไม่ได้อธิบายการใช้คำศัพท์นั้นอย่างละเอียดลออ ถึงแม้ผู้เรียนภาษาสมัยนี้อาจคิดว่าพจนานุกรมที่เป็นเล่มหนังสือ

จะล้าสมัยใช้ไม่สะดวกเท่า **Online Dictionary** แต่ผู้เขียนยังชอบใช้พจนานุกรมเป็นเล่มอยู่เนื่องจากเราจะสามารถค้นคว้าต่อเพื่อการใช้ภาษาที่ดีขึ้น ขอยกตัวอย่างข้อความจากหนังสือของนักเขียนชื่อ **Bill Bryson** ซึ่งเขียนหนังสืออ่านสนุกทั้งยังให้ความรู้ด้านภาษาศาสตร์ที่น่าสนใจอีกด้วย

“On the strength of dictionary definition alone a foreign visitor to your home could be excused for telling you that you have an abnormal child, that your wife’s cooking is exceedingly odorous, and that your speech at a recent sales conference was laughable, and intend nothing but the warmest praise.”

ถ้าเราตั้งใจกล่าวชมเพื่อนผู้ใช้ภาษาอังกฤษของเราแล้วใช้ภาษาออกมาได้เช่นนี้ก็คงต้องเพิ่มความระมัดระวังและเอาใจใส่ในเรื่องความลึกซึ้งของความหมายของคำศัพท์ให้จงหนัก นักศึกษาในห้องเรียนฟัง-พูด ก็มีปัญหาเรื่องการใช้คำที่ไปด้วยกันไม่ได้หรือความหมายไปคนละทิศละทาง ในฐานะผู้สอนก็ได้แนะนำให้ให้นักศึกษาใช้ **Collocation Dictionary** ซึ่งเป็นพจนานุกรมที่จับคู่คำในภาษาที่เหมาะสมไว้ให้ พร้อมมีตัวอย่างการใช้ ไม่ว่าจะค้นคว้า **Online** หรือใช้พจนานุกรมเป็นเล่มก็มีประโยชน์เหมือนกัน

คู่คำในข้อความข้างบน **abnormal child** จะมีความหมายว่า “เด็กผิดปกติ” ในความหมายทางลบ: **different from what is usual or expected, especially in a way that is worrying harmful, or not wanted** ในภาษาไทยอาจจะนึกถึงคำแปลว่า **normal** คือ “ธรรมดา” **ab-** เป็น **prefix** แปลว่า “ไม่” แปลรวมกันคือ “ไม่ธรรมดา” แต่การสื่อความหมายของสองภาษาออกมาเทียบเคียงกันไม่ได้ในกรณีนี้ ที่จริงคำที่ควรใช้และเหมาะสมกว่าก็คือ **a child prodigy: a young person who is unusually intelligent or skillful for their age**

...your wife’s cooking is exceedingly odorous: ถ้าจะชมว่าภรรยาเจ้าของบ้านทำกับข้าวมีกลิ่นหอมมาก

แล้วใช้คำว่า **“odorous”** ความหมายที่สื่อไปจะเป็นความหมายตรงข้ามทีเดียว เพราะคำว่า **“odorous”** เป็นคำคุณศัพท์มาจากคำว่า **“odor”**: **a smell especially one that is unpleasant** ซึ่งหมายถึงกลิ่นเหม็น อาจต้องใช้คำว่า **“wonderful”** จะดีกว่า

...your speech at a recent sales conference was laughable... “laughable” จะมีความหมายว่า “น่าหัวเราะเยาะ” นั่นก็คือ **“silly or ridiculous, and not worth taking seriously”** ความหมายที่ผู้พูดต้องการสื่อน่าจะเป็น **“funny”** มากกว่า ซึ่งแปลว่า ตลกขบขัน **“amusing”, “entertaining”, “witty”, “humorous”** คือการพูดสนุกสนานแฝงด้วยอารมณ์ขัน

จะเห็นได้ว่ารู้คำศัพท์อย่างเดียวก็ยังไม่พอ ต้องรู้วิธีใช้ให้ถูกต้องเหมาะสมด้วย มิฉะนั้นการใช้ภาษาอังกฤษของเราอาจเป็นเรื่อง **“laughable”** ไปได้

ในการที่ผู้เรียนภาษาต้องการเพิ่มพูนคำศัพท์ ก็จะได้คำแนะนำที่ **classic** จากผู้สอนทุกคนทุกสมัยว่าให้อ่านให้ฟังเยอะ ๆ คำศัพท์ที่เพิ่มขึ้นมาใหม่ ๆ ด้วยอิทธิพลของสังคม และพฤติกรรมมนุษย์ที่เปลี่ยนไปก็ไม่ใช่เรื่องไกลตัว เพราะผู้คนทุกวันนี้มีความสัมพันธ์อย่างแนบชิดกับสื่อสังคมโดยอัตโนมัติอยู่แล้ว การเข้าไปสัมผัสกับโลกอินเทอร์เน็ตก็คือการเปิดเผยมองต่อสิ่งใหม่ ๆ ตลอดเวลา ทั้งดูหนัง ฟังเพลง ใช้การติดต่อทางสื่อสังคมในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งหมด เราอาจพบคำว่า **Curtain-twitcher: someone who watches their neighbors in a furtive way** คือพวกที่มีพฤติกรรมส่องชาวบ้าน เหมือนกับพวกชอบส่องคนอื่นใน **social media**

Confirmation bias: the tendency to seek out information which supports one’s existing belief คือพฤติกรรมของคนที่มีแนวโน้มที่จะพยายามหาข้อมูลมาสนับสนุนความเชื่อฝังใจของตน

Gym bunny: a person who spends a lot of time exercising at a gym คนสมัยใหม่ใฝ่ใจรัก

สุขภาพ ชอบออกกำลังกาย เราก็อาจนำคำเช่นนี้มาใช้ในการสนทนาภาษาอังกฤษได้

Mail-order-bride: a term used to denote a woman who relocates to marry a man after conducting some form of long-distance communication หมายถึงผู้หญิงที่เดินทางไปแต่งงานกับผู้ชายหลังจากที่ได้ติดต่อสื่อสารกันทางไกลมาก่อนหน้านั้น

ตัวอย่างที่ยกมายังเป็นเพียงตัวอย่างน้อยนิด ยังมีคำศัพท์ทางด้านต่าง ๆ อีกมากมายที่เกิดขึ้นใหม่ ทางเทคโนโลยีสมัยใหม่ การแพทย์ การค้นพบทางวิทยาศาสตร์ อาหารการกิน ความบันเทิง ฯลฯ การจะตอบคำถาม **How big is the English**

language? ก็คงตอบได้ยากเหมือนการตั้งคำถามเดียวกันกับภาษาอื่น ๆ เพราะความเปลี่ยนแปลงเป็นคุณลักษณะทางธรรมชาติของภาษาอยู่แล้ว นักเรียนภาษาต้องตระหนักถึงความเปลี่ยนแปลงนี้และปรับตัวเพื่อการเรียนภาษาที่มีพลวัต มีความกระตือรือร้น รับผิดชอบต่อความเปลี่ยนแปลง ปรับตัว ปรับใช้ และใส่ใจกับสิ่งแปลกใหม่ตลอดเวลา

Reference: Mother Tongue by Bill Bryson

เกมอักษรไขว้ อาเซียน

จวงกลมรอบ ประเทศอาเซียน ตามที่กำหนดไว้ข้างใต้นี้ ให้ครบ
 ส่งคำตอบได้ที่ Line : une9756 หรือ แสกน เข้าร่วมกลุ่ม
 ส่งคำตอบได้ตั้งแต่วันที่ ถึง ส.ค.๖๒ มีรางวัล สำหรับคนตอบถูกต้องและเร็วที่สุด

ไทย พม่า เวียดนาม กัมพูชา สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ บรูไน มาเลเซีย
 ลาว จีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ อินเดีย

จ	ร	พ	ก	อ	พ	ล	ง	ค	โ	ป	ร	บ	ร	น	ป
ย	พ	จ	น	ก	ด	พ	ช	า	ร	น	ส	ง	ญ	ป	น
ช	ล	พ	ย	า	เ	อ	เ	ม	ย	ง	บ	ด	ท	อ	ป
ห	ด	พ	ร	อ	น	เ	ดี	ย	พ	ร	ร	ู	ป	ร	น
ฟ	ป	ส	ม	ท	พ	ม	า	เ	ล	เ	ไ	อ	ม	อ	ไ
ก	ม	พ	ช	า	พ	น	ย	ส	ว	ง	น	ท	ส	ฟ	อ
ท	ม	ไ	ฝ	ว	ก	เ	พ	เ	ม	ณ	ช	ี	เ	ย	ล
อ	น	โ	ด	น	เ	ช	ี	ย	ก	ส	ว	ด	ย	พ	ล
น	ส	น	น	เ	ว	ี	ล	น	า	น	ร	น	น	ร	า
โ	น	แ	ย	ล	ย	บ	ไ	ห	เ	พ	ร	ล	ย	ว	ม
ด	ปี	ว	ช	ี	ย	ด	ส	ท	ล	อ	ก	ย	บ	ว	ง
เ	ป	เ	เ	เ	น	ช	ี	ย	ไ	ม	า	เ	ล	เ	ช
ช	ี	ล	ว	เ	อ	า	ป	ส	ต	ว	ด	โ	ด	ส	ว
ย	ฟ	ย	อ	ส	ม	น	ิ	ว	ช	ี	แ	ล	น	ด	ว

เสนาศึกษา

อาหาร ที่ควรหลีกเลี่ยง

Foods Nutritionists Never Eat

พ.อ.นพ.ยรรยงค์ อิ่มสุวรรณ

ผู้อำนวยการกองแพทย์สำนักงานสนับสนุนหน่วยบัญชาการทหารพัฒนา (นทพ.) กองบัญชาการกองทัพไทย

Foods Nutritionists Never Eat

นักโภชนาการทุกท่านไม่เคยทานอาหารที่ควรหลีกเลี่ยงและแนะนำให้หลีกเลี่ยงอาหารเหล่านี้เพื่อสุขภาพที่ดีในระยะยาว ได้แก่

อาหารแปรรูป / อาหารกระป๋อง

อาหารแปรรูปต่าง ๆ อาหารกระป๋องที่เก็บไว้ได้นาน มีเกลือหรือโซเดียมและสารกันบูด สารอาหารที่ได้ก็น้อยกว่าอาหารสดใหม่ ถ้าไม่จำเป็นควรรับประทาน อาหารกระป๋องถ้าใช้ไม่หมดควรเอาออกจากกระป๋องใส่ภาชนะอื่นแช่ตู้เย็น

แก้ภัย ตายไว
เพราะใส่... ครีมนเทียม

กาแฟเป็นหนึ่งในเครื่องดื่มยอดนิยมที่สุด กาแฟไม่ได้มีอันตรายอะไรต่อสุขภาพ หากไม่ดื่มมากจนปริมาณมากเกินไป แต่ตัวร้ายที่ซ่อนอยู่ภายในกาแฟคือ ครีมนเทียม ซึ่งมักประกอบด้วย...

- 1. น้ำมัน**
 - เพื่อให้ความหอมมัน
 - ถ้าใช้ไขมันประเภท "Partially hydrogenated soybean oil" อยู่ในรูป ไฮโดรเจนที่อิ่มตัว
 - เมื่อรับประทานเข้าไป
 - เพิ่มความเสี่ยงโรคหัวใจ
 - เพิ่มความเสี่ยงโรคหลอดเลือดหัวใจ
 - เพิ่มความเสี่ยงโรคเบาหวาน
- 2. น้ำเชื่อม**
 - ใช้แทนที่ Corn syrup และ High Fructose Corn Syrup (HFCS) ใช้แทนที่ เพราะราคาถูก
 - เมื่อรับประทานเข้าไป
 - ระดับน้ำตาลในเลือดสูง
 - ไขมันไตรกลีเซอไรด์ในเลือดสูง
 - เพิ่มความเสี่ยงโรคเบาหวาน
 - เพิ่มความเสี่ยงโรคหลอดเลือดหัวใจ
- 3. ซี+สารแต่งกลิ่นรสสังเคราะห์**

เพื่อให้มีรสชาติเหมือนรสชาติดั้งเดิมจริงๆ

อาจลองเปลี่ยนมาใช้ นมวัวไขมันต่ำ หรือ นมถั่วเหลืองรสดี แทน

Milk Low Fat SOY MILK

"0% Trans Fat" ≠ ไม่มีไขมันทรานส์ เพราะตามกฎหมายกำหนดให้ไขมันทรานส์น้อยกว่า 0.5 กรัมต่อหน่วยบริโภค จะแสดงเป็น 0% Trans Fat ได้โดยไม่ได้อิงปริมาณ

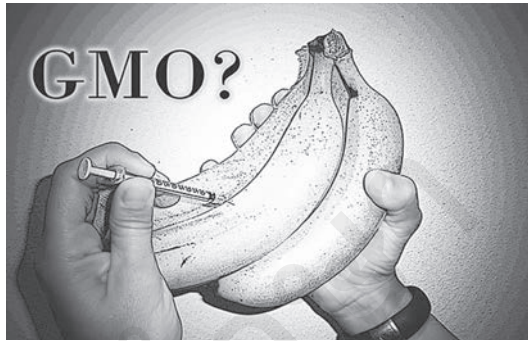
www.ธกส.ทพ. รุฬารังนก (นพอ) Twitter, Instagram: @thidokan

ครีมนเทียม

ครีมนเทียมมีน้ำมันกลุ่มไขมันทรานส์ น้ำเชื่อม และสีสารแต่งกลิ่นสังเคราะห์เป็นส่วนประกอบ ไม่มีสารอาหารที่มีประโยชน์เพียงแต่ช่วยทำให้เครื่องดื่มมีความมันอร่อย แต่ผู้บริโภคจะเสี่ยงในการเป็นโรคหัวใจ ส่วนการดื่มกาแฟให้เลือกเป็นกาแฟดำ ใส่น้ำตาลเล็กน้อยจะช่วยควบคุมน้ำหนัก

อาหาร GMOs

อาหารดัดแปลงพันธุกรรมหรือ GMO นักโภชนาการทั้งหลายไม่แนะนำให้รับประทาน แท้จริงแล้วอาหารออร์แกนิกที่สะอาด ปลอดภัย ดีต่อสุขภาพมีมากมายและยังช่วยรักษาสิ่งแวดล้อมอีกด้วย

น้ำอัดลม

น้ำอัดลมเป็นเครื่องดื่มที่อาจทำให้รู้สึกสดชื่นจากน้ำตาล แต่มีกรดและสารเคมีที่ผสมลงไปจะทำลายอวัยวะภายใน ส่วนผู้ที่นิยมดื่มน้ำอัดลมสูตรไดเอทเป็นความหวานที่ไม่มีน้ำตาลจริงแต่สารทดแทนรสหวานมีผลต่อไต

ผลไม้เชื่อม

ผลไม้เชื่อมแม้จะมีรสหวานอร่อย สีสวย สวยงาม เช่น สับปะรดเชื่อม พุทราเชื่อม แต่มี

น้ำตาล สารเคมี และสีสังเคราะห์ที่ทำลายสุขภาพมาก เลือกรับประทานผลไม้สดตามฤดูกาลจะทำให้สุขภาพแข็งแรงดีกว่า สำหรับเซอริ้ที่เชื่อมที่วางบนขนมเค้กราคาถูกตามตลาดสด คือ มะเขือเปาะฟอกสีจนใสเป็นวุ้นแล้วย้อมสีแดง (ผงฟอกสีทำให้เป็นโรคไต)

ซีเรียล (Cereal)

ซีเรียลส่วนใหญ่ประกอบด้วยแป้งน้ำตาล ทำให้กรอบน่ารับประทานแต่ขาดโปรตีนกับเส้นใยอาหาร

แฝงด้วยโรค

ขนมกรุบกรอบ

ขนมกรุบกรอบใส่ของรับประทานง่ายเป็นที่นิยมของเด็ก และมันฝรั่งทอดกรอบแผ่นบางที่มีรสอร่อย ส่วนใหญ่จะมีปริมาณแคลอรีที่สูงมากและเต็มไปด้วยสารสังเคราะห์ กลีโอสเตเดียมที่ทำให้บวม น้ำ ถ้ารับประทานมากจะน้ำหนักตัวขึ้นได้ง่าย

สารให้ความหวานจากธรรมชาติ

หญ้าหวาน

- อย.อเมริกา (USFDA) รับรองว่าให้ความหวานมากกว่าน้ำตาลถึง 250-300 เท่า
- เป็นความหวานที่ปราศจากแคลอรีและไม่มีผลกระทบต่อปริมาณน้ำตาลในร่างกาย
- ไม่สะสมในร่างกาย
- เหมาะกับผู้ที่มีน้ำหนักหรือผู้ป่วยเบาหวาน
- มีความทนทานต่อกรดและความร้อน ไม่ถูกย่อยสลายด้วยจุลินทรีย์ และไม่ทำให้เกิดปฏิกิริยาสีน้ำตาลเมื่อผ่านความร้อนสูง จึงนำไปใช้ในการผลิตอาหารหรือเครื่องดื่มหลายชนิด

น้ำตาลมะพร้าว น้ำตาลโตนด

- เป็นอาหารกลุ่มที่มีค่าดัชนีน้ำตาลต่ำ คือ 35
- ทำให้ระดับน้ำตาลในเลือดไม่สูงขึ้นเร็วจนเกินไป ทำให้รู้สึกอิ่มนาน
- ไฟเบอร์สูงต่ำกว่าน้ำตาลทั่วไปและมีไฟเบอร์ช่วยควบคุมความดัน
- และน้ำตาลในเลือดด้วย
- มีแร่ธาตุอื่น ๆ รวมทั้งวิตามินบางชนิดที่น้ำตาลทรายแดงไม่มี

หล่ออังก้วย

- มีความหวานกว่าน้ำตาลประมาณ 150-300 เท่า
- เป็นความหวานที่ไม่ต้องกังวลเรื่องแคลอรี
- นิยมนำหล่ออังก้วยมาใช้เป็นสารให้ความหวานแทนน้ำตาลเช่นเดียวกับหญ้าหวาน แต่มีความหอมกว่า
- USFDA รับรองว่าหล่ออังก้วยมีสารต้านอนุมูลอิสระที่สำคัญอย่างไกลโคไซด์ (Glycosides) และซาโปนิน (Saponins) ที่นิยมนำมาส่งเสริมสุขภาพต่างๆ

ชะเอมเทศ

- ช่วยทำให้ชุ่มคอ แก้เจ็บคอ แก้ไอ ช่วยลดอาการแพ้
- ในส่วนของสารไกลโคไซด์ หรือกรดไทรคาร์บอิก ที่ให้ความหวานมากกว่าน้ำตาลทราย 50-100 เท่า
- มีการนำไปใช้ปรุงแต่งรสอาหารปรุงยาสมุนไพร หรือใช้เพิ่มรสหวานในขนมได้
- ไม่นิยมใช้กับผู้ที่มีภาวะความดันโลหิตสูงหรือมีอาการแพ้เปลือกส้มดำ และมีกรดใช้ร่วมกับยาขับปัสสาวะ

น้ำผึ้ง

- การแพทย์หลายประเทศใช้น้ำผึ้งในการรักษาอาการป่วย ลดการอักเสบและรักษาผิวหนังต่างๆ ช่วยเพิ่มความสดชื่นให้แก่ง่าย ช่วยบำรุงสมองและควบคุมเบาหวาน
- ในทางเคมีน้ำผึ้งมีสารประกอบหลัก ๆ เหมือนกับกับน้ำตาลทราย แต่มีฟีนอล น้ำตาลโมเลกุลเดี่ยว ร่ากายจึงดูดซึมไปใช้ได้ดี
- มีวิตามิน แร่ธาตุ และสารต้านอนุมูลอิสระ
- แต่น้ำผึ้งมีแคลอรีที่สูงกว่าน้ำตาลทราย จึงควรระวังปริมาณในการทานสักหน่อย

สารเพิ่มความหวาน / น้ำตาลเทียม

สารเพิ่มความหวานที่เป็นสารสังเคราะห์ที่มีรสหวานถ้าใช้นานจะมีผลต่อไต น้ำตาลเทียมหากรับประทานในปริมาณที่มากเกินไปจะเกิดสารเคมีตกค้างทำให้ก่อมะเร็ง เป็นสาเหตุของโรคอ้วนและเบาหวานทางอ้อม ทำให้เกิดอาการท้องอืด ท้องเฟ้อ และมีอันตรายต่อสมองได้ แนะนำให้ใช้สารให้ความหวานจากธรรมชาติดีกว่า

ฮอทด็อก

ฮอทด็อก มีเนื้อสัตว์ และ ไขมันที่แทรกซึมกับสารกันบูด

เบคอน

เบคอนมีไขมันอิ่มตัวและเกลือโซเดียมสูง

ศึกเจ้าสังเวียน

ผลไม้สดและน้ำผลไม้

อย่างไรให้ประโยชน์มากกว่ากัน

ผลไม้สด

มีกากใย

วิตามินสูง

สะดวก

รวดเร็ว

หาซื้อง่าย

VS

ผลไม้สด

น้ำผลไม้

Design by: designblabalah.com

Fit with the Brain www.facebook.com/lovefittpage www.lovefitt.com

น้ำผลไม้ และ เครื่องดื่มที่ให้รสหวาน

น้ำผลไม้และเครื่องดื่มที่มีรสหวานที่ขายตามซูเปอร์มาร์เก็ต ให้คุณค่าทางสารอาหารต่ำเมื่อเทียบกับการรับประทานผลไม้สด ๆ ที่ได้ทั้งกากใยช่วยในการขับถ่ายลำไส้และความหวานธรรมชาติจากผลไม้

นอกจากที่กล่าวมาแล้วยังมีอาหารที่ควรหลีกเลี่ยงอีกมากมาย ดังนี้

❗ ขนมปังปิ้ง กระบวนการผลิตบางแห่งไม่ดี เช่น ไล่ด้ปล้ปะรดเป็นมันแกวหรือพีชอื่นกวนใส่น้ำตาลและใส่กลิ่นกับแกนด้ปล้ปะรด

❗ ซูชิในตลาดนัดที่อากาศร้อน แบนคที่เรียจะเจริญเติบโตเร็ว ซูชิต้องเสิร์ฟเย็นเท่านั้น

❗ ขนมลูกชุบหรือขนมอะไรที่ต้องมีการใช้มือปั้นนวดดูต้องพึงระวังสุขอนามัย

❗ ลูกอมสีอื่น ๆ เช่น ฟ้า เขียว ม่วง เป็นสีที่ขายไม่ดีไม่ควรซื้อเพราะใช้สีที่เก็บไว้นาน

❗ อาหารทะเล ในช่วงเวลาปลายหน้าร้อน ต่อดันหน้าฝน ไม่ควรรับประทาน เพราะฝนเริ่มตกจะชะฝุ่นบนพื้นดินลงทะเลและสัตว์ทะเลจะกินเข้าไปในสิ่งที่มีแต่ไวรัส แบคทีเรีย ถ้าเรารับประทานเข้าไปอาจมีโอกาสร้องเสียได้

❗ อาหาร Pack สำเร็จมา microwave ที่บ้านได้ครั้งเดียวเท่านั้น ไม่ควรล้าง Package มาใส่ตู้ microwave ซ้ำเพราะสารพิษจะออกมาปนกับอาหารเพิ่ม

❗ Yogurt โยเกิร์ต มีแป้งผสมอยู่ประมาณ ๒๐% ควรทานโยเกิร์ต Home made ถ้วยเล็กพอ

❗ น้ำปลาเปิดขวดแล้ว ควรมียอายุการใช้ไม่เกิน ๑ เดือน และระวังเชื้อราตามคอขวดที่เปิดแล้ว

❗ อาหารหมักต้องระวังมีไวรัสที่ทำลายกล้ามเนื้อ กล้ามเนื้ออ่อนแรง ผักกาดต้องตามท้องตลาด ในโรงงานบางแห่งจะมีกระบวนการผลิตที่ไม่สะอาด

ขอขอบคุณแหล่งข้อมูล เอกสารอ้างอิง และ ภาพในบทความนี้จาก :

<http://issue247.com/health/foods-nutritionists-never-eat/>

<https://www.vibhavadi.com/health329>

<https://www.posttoday.com/life/life/522317>

ตำนาน...

สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช

โดย ปารมิตตา สุทรนันท์

(ภาค ๑)

ตอนที่ ๕

กำเนิด มหาบุรุษกู้ชาติ รวมแผ่นดิน

พุทธศักราช ๒๒๘๐

“พระตำหนักพระสนมนกเอี้ยง”

๒ ปีผ่านไป “เจ้ามั่ง” ได้เจริญวัยขึ้นมาด้วยความอบอุ่นภายในอาณาจักรอันกว้างใหญ่ของเจ้าสัวชั้น ด้วยการศึกษาของนกเอี้ยง ผู้เป็นมารดา โดยมีคุณพลอย ผู้เป็นยาย คอยผลัดเปลี่ยนกันเป็นพี่เลี้ยงช่วยดูแล ในแต่ละวัน มักจะมีข้าทาสบริวารนำของเล่นที่พวกตนทำขึ้นเอง มาฝากคุณหนูมั่ง ของพวกเขาเสมอ โดยเฉพาะไอหอน เอ็นดูคุณหนูมั่งมาก ยิ่งได้รับคำสั่งให้แสดงเป็นพอ ยิ่งทำให้ทั้งรักทั้งห่วงใย “เจ้ามั่ง” มากขึ้น ในเกือบทุกวันหลังเลิกงาน จะชอบหัวของกินของเล่นมาฝากเจ้ามั่งเสมอ ไอหอน นี่เองที่เป็นเพื่อนเล่นคนแรกของมัน...

พระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ และ เจ้าพระยาจักรีฯ แม้จะยุ่งยากจากการบริหารราชการแผ่นดิน และ ปัญหาความวุ่นวายในราชสำนัก ก็ไม่ได้ห่างหาย ฝ้าแวเวียนมาดูแลเจ้ามั่งตามโอกาสอันควร

เจ้ามั่งเป็นเด็กแข็งแรง รูปร่างสง่างามสูงใหญ่มาแต่เด็ก เลี้ยงง่าย รู้ประสาเกินวัย ชุกชอนคลานเล่นในบ้าน มือก็คว้าข้าวของกระจัด กระจายตามประสาเด็ก พอเริ่มตั้งไข่ได้ มารดาและคุณยาย ประคองให้หัดเดิน พอเดินไปได้ ๓-๔ ก้าว เจ้ามั่งชอบใจหัวเราะเป็นการใหญ่ สองมือน้อย ๆ คอยสะบัด

มือคุณแม่ คุณยายให้ปล่อยมือตัวเอง พร้อมกับเร่งก้าวเท้าเดินไปข้างหน้าด้วยตัวเอง จนคุณแม่กับคุณยาย ต้องวิ่งไล่ตะครุบ หกล้มตาม ๆ กันไป และทุกครั้งที่ทำหัดเดิน เจ้ามั่ง ก็จะเป็นแบบนี้ จนคุณแม่ยาย และคุณแม่รู้ทาง และหาวิธีป้องกันไม่ให้ล้ม แต่หากหกล้ม บาดเจ็บ มั่ง จะไม่ค่อยร้องไห้เอง ส่อแววอดทน และสุขุมให้เห็นได้แต่เด็ก ๆ

เจ้าสัวชั้น และ คุณพลอย ห่อหลานกันเป็น

ชีวิตจิตใจ หลังเลิกงานเจ้าสัวชั้นมักจะมาลุก อยู่กับ หลานเป็นประจำ ส่วนคุณพลอย นั้น หลังจากดูแล เสื้อผ้าอาหารให้สามีในยามเช้า ก็จะมุ่งหน้าไปยัง ตำหนักของนกเอี้ยง ทันที่ และก็จะอยู่ช่วยนกเอี้ยง ดูแล **เจ้ามัน** ทั้งวัน คุณพลอย ตามใจ **มัน** มาก ก็คง เพราะเป็นหลานคนแรก จึงทำให้ **มัน** ติดคุณยายมาก

ส่วน นกเอี้ยง นั้น มักจะฝึกให้ **เจ้ามัน** มี ระเบียบวินัย ไม่ค่อยตามใจ แต่ **มัน** ก็สนิทกับแม่ นกเอี้ยงมาก เพราะอยู่ด้วยกันตลอดทั้งวันทั้งคืน ก็ เช่นกัน พอคุณพลอย ผู้เป็นยาย เดินเข้ามา ไม่ว่า **มัน** จะทำอะไรอยู่ แม่ก็จะทิ้งกำลังดูตมมาจากเต้าของ มารดา **มัน** จะรีบหยุด แล้วคลานเข้ามาหาผู้เป็นยาย ทันที่ ตลอดทั้งวัน ยายกับหลาน จะขลุกอยู่ด้วยกัน ทำให้นกเอี้ยง มีเวลาไปทำเรื่องส่วนตัวบ้าง

ในยามที่หลานหลับ คุณพลอย มักจะเอา บทสวดมนต์มานั่งสวดเบา ๆ หรือสวดในใจข้าง ๆ หลาน เพราะคุณพลอย เป็นคนที่ชอบทำบุญ ทุกวัน จะตื่นนอนตั้งแต่ ตี ๔ พร้อมเหล่าข้าทาสบริวารในบ้าน เพื่อจัดเตรียมข้าวปลาอาหาร ทั้งคาวและหวาน เพื่อทำบุญใส่บาตร เพราะตอนย่ารุ่ง มีพระมา บิณฑบาตที่หน้าบ้านทุกวัน

ยกเว้นวันพระที่คุณพลอย จะต้องหิ้วตะกร้า อาหารและของกินของใช้ไปทำบุญที่วัด ซึ่งอยู่ไม่ไกล จากบ้านนัก

ทุกครั้งที่ต้องไปทำบุญที่วัด เจ้าสัวชั้น มักจะ ไปด้วย

เมื่อครั้งที่ นกเอี้ยง ยังไม่ได้คลอด “**เจ้า มัน**” นกเอี้ยง จะมาใส่บาตรกับแม่ทุกเช้า และไป วัดกับพ่อและแม่ทุกวันพระ และในแต่ละปี เจ้าสัวชั้น และคุณพลอย จะมีการทำบุญใหญ่ตามสถานที่ต่าง ๆ เช่น ร่วมสมทบทุนสร้างวัด สร้างพระอุโบสถ สร้าง พระประธาน บูรณปฏิสังขรณ์ และให้ทานต่าง ๆ ซึ่ง นกเอี้ยงก็จะติดตามพ่อกับแม่ไปด้วยทุก ๆ ครั้ง

แต่หลังจากที่ นกเอี้ยง คลอด “**เจ้ามัน**” นาน ๆ ครั้งจึงจะได้ออกไปใส่บาตรตอนเช้า และ ไป

วัดในวันพระกับพ่อและแม่ และหากนกเอี้ยง ได้ออก ไปก็จะเอา **เจ้ามัน** ไปด้วยทุกครั้ง ซึ่งทั้งเจ้าสัวชั้น คุณพลอย และนกเอี้ยง ต่างช่วยกันจับมือและสอน ให้เจ้ามันพูดและยกมือสาธุ ๆ เมื่ออยู่ต่อหน้าพระ จน ทำให้ **เจ้ามัน** เด็กที่เฟื่องหัดพูด และพูดได้ไม่กี่คำ คู่ันเคยกับคำว่าสาธุ และการยกมือสาธุ จนบางครั้ง เวลาที่มีคนใส่เสื้อเหลืองเดินเข้ามาในบ้าน พอเจ้ามัน มองเห็นก็จะยกมือไหว้พร้อมพูดสาธุ ๆ เล่นเอาผู้ใหญ่ หัวเราะตาม ๆ กัน **นับว่า “เจ้ามัน”** เกิดมาจาก **ครอบครัวสายบุญโดยแท้**

ในขณะที่ **เจ้ามัน** กำลังเจริญวัยในสภาพ แวดล้อมและวิถีชีวิตที่ดีงาม กับทั้งเรียนรู้สิ่งต่างๆ ได้อย่างก้าวไกล และเติบโตในสายบุญบารมี ของครอบครัวที่มั่งคั่งและอบอุ่น แต่...พระเจ้า อยู่หัวบรมโกศผู้เป็นพระบิดากลับอยู่ในความขมขื่น และซุลมุนวุ่นวายของศึกสายเลือดในราชสำนักฯ อันเป็นลูกหลานพระองค์เอง...

“ณ ราชสำนักกรุงศรีอยุธยา”

พระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ ทรงอยู่ท่ามกลางความ ขัดแย้งของราชบุตร ราชธิดา จากเหล่าพระมารดา องค์ต่าง ๆ ที่แบ่งพวก แบ่งฝ่าย ถ้าพูดตามประสา ชาวบ้านก็ต้องบอก ว่า...แม่ใคร แม่มัน ถ้าพี่น้องท้อง เดียวกันก็ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน นอกจากนั้นถือเป็น ศัตรูกันสิ้น ต่อมาความขัดแย้ง เริ่มรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ และขยายวงกว้างไปยังเครือญาติ เมื่อพระเจ้าอยู่หัว บรมโกศ ทรงพระประชวร ด้วยตราครุฑกับการ ทรงงาน **กรมขุนสุเรนทร** (เจ้าพระ) พระราชโอรส องค์โต ของพระเจ้าอยู่หัวท้ายสระ ซึ่งอยู่ในเพศ บรรพชิต ได้เสด็จเข้ามาเยี่ยมอยู่เนือง ๆ เนื่องจากมี ความสนิทกับพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศมาก่อน การเสด็จ มาเยี่ยมเยียน ของ **เจ้าพระ** ได้อยู่ในสายพระเนตร ของ ราชบุตร-ราชธิดา พระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ มา ตลอด จนทำให้เกิดความหวาดระแวงสงสัย เกรงว่า **เจ้าพระ** จะกลับมาแย่งชิงราชบัลลังก์ในกาลข้างหน้า **เจ้าฟ้าธรรมาธิเบศ พระราชโอรสองค์โต**

จึงได้วางแผนลอบสังหารกรมขุนสุเรนทร (เจ้าพระ) โดยการให้พระองค์เจ้าขึ้น และ พระองค์เจ้าเกิด ซึ่งเป็นพระเจ้าลูกยาเธอในพระสนมองค์อื่น ๆ ไปทูลลงเจ้าพระ ในเพลาราตรี ว่าพระเจ้า อยู่หัวบรมโกศทรงพระประชวรหนัก และมีพระกระแสรับสั่ง ให้มานิมนต์เจ้าพระ เข้าเฝ้าด่วน

เจ้าพระ สำคัญผิด คิดว่าเป็นความจริง จึงเสด็จหมายจะเข้าไปในพระมหาราชวังในราตรีนั้น ระหว่างทาง เจ้าฟ้าธรรมาธิเบศ ที่ดักลอบทำร้ายอยู่ได้ใช้พระแสงดาบฟันเข้าอย่างแรงทว่า เจ้าฟ้าธรรมาธิเบศ พลัดคงมีเพียงจิวรเท่านั้นที่ขาดวิน เจ้าพระ ได้หลุดรอดไปได้จึงกลายเป็นเรื่องใหญ่ขึ้นมา

ด้วยเกรงพระราชอาญา เจ้าฟ้าธรรมาธิเบศรีบเสด็จไปหากรมหลวงอภัยนุชิต ผู้เป็นพระมารดาที่พระตำหนัก และทรงเล่าความจริงให้ฟัง กรมหลวงอภัยนุชิต เร่งเสด็จไปหาเจ้าพระ เพื่ออ้อนวอนไม่ให้เอาความกับพระโอรส เจ้าพระ ไม่ติดใจเอาความ และคิดให้การช่วยเหลือ จึงทรงตรัสว่า...

“คงมีแต่รหมากสาวพัสดร์เท่านั้นที่จักช่วยได้”

กรมหลวงอภัยนุชิต เสด็จกลับพระตำหนักแล้วรีบพาเจ้าฟ้าธรรมาธิเบศ เสด็จมาหาเจ้าพระที่วัดในคืนนั้น รุ่งขึ้นเจ้าพระ ได้เป็นพระอุปัชฌาย์ทำการบวชให้ เจ้าฟ้าธรรมาธิเบศ ได้รอดตายในครั้งนี้

เหตุการณ์ดักลอบทำร้าย เจ้าพระ ครั่งนี้

พระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ ทรงพระพิโรธ กรมขุนเสนาพิทักษ์ (เจ้าฟ้าธรรมาธิเบศ) เป็นอย่างมาก ทรงสั่งให้สอบสวนทวนความ เมื่อแน่ชัดว่า พระองค์เจ้าขึ้น และ พระองค์เจ้าเกิด เป็นผู้ร่วมในแผนการ ก็ทรงรับสั่งให้นำตัวไปสำเร็จโทษด้วยท่อนจันทน์ ทันที ส่วนเจ้าฟ้าธรรมาธิเบศ โชคดีที่หนีไปบวชทัน

อีกครั้งที่พระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ ต้องขมขื่น

กับการสังหารชีวิตคนในสายเลือด จากเมื่อ ๓ ปีที่แล้วได้สั่งประหารชีวิต เจ้าฟ้าอภัย และ เจ้าฟ้าปรเมศร์ ที่เป็นหลานชายแท้ ๆ และครั้งนี้ได้สั่งประหารชีวิต โอรสแท้ ๆ ทั้ง ๒ องค์ ของพระองค์เอง

และเป็นที่น่าอนว่า ความขมขื่นในครั้งนี่ของพระองค์ ย่อมมากกว่าคราวที่แล้วนัก

พระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ ตรัสกับเจ้าพระยาจักรี ด้วยพระสุรเสียงและพระพักตร์ ที่เศร้าหมองและขมขื่นว่า...

“นี่มันเป็นชะตากรรมของคนในราชสำนักกรุงศรีอยุธยา หรือว่า กงกรรมกงเกวียนเวียนมาบรรจบซ้ำกันแน่ รี ทำนจักรี คราวที่แล้วเข้ามา ลูกชายของพี่ชายข้า...คราวนี้เข้ามา ลูกชายของตัวเอง ถ้าเจ้าฟ้าธรรมาธิเบศ ไม่ได้รับการช่วยเหลือจาก เจ้าพระ ทำการบวชให้เสียก่อน คราวนี้ เจ้าฟ้าธรรมาธิเบศ ก็คงต้องได้ตายตกตามกัน อย่างแน่นอน”

เจ้าพระยาจักรี หันไปมองพระพักตร์ พระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ ด้วยความรู้ซึ่งถึงพระทัยพระองค์ในขณะนั้น ก่อนจะกราบทูลในทำนองปลอบพระทัย.

“จักว่าเป็นชะตากรรม หรือว่า เป็นกงกรรมกงเกวียน ก็ช่างเถิด แต่สิ่งที่พระองค์ทรงตัดสินพระทัยลงไปนั้น ก็เป็นการรักษากฎมณเฑียรบาล อันเป็นกฎศักดิ์สิทธิ์ ที่มีอาจหลีกเลี่ยงได้ ผู้ที่กระทำความผิด ไม่ว่าจะเหล่านั้นจักเป็นใคร ก็ต้องได้รับโทษ อันเป็นการยุติธรรมและชอบธรรม ในหน้าที่ของพระองค์แล้ว พระเจ้าค่ะ”

เจ้าพระยาจักรี เห็นสีพระพักตร์และดวงพระเนตร ของพระองค์ เต็มไปด้วยความขมขื่นจึงพูดกับพระองค์ต่อว่า... “ยามนี้กระหม่อมรู้แจ้งในพระทัยอันขมขื่นของพระองค์ แต่ขอพระองค์ทรงผ่อนคลายพระทัยบ้างเถิด พระเจ้าข้า เดียวจักทรงประชวรหนักเข้าไปอีก พระองค์ยังทรงมีหน้าที่มากมายนัก ทั้งภายในราชสำนักและราชกิจแผ่นดินข้างนอก และพระองค์ยังทรงมี “เจ้ามัน” ที่กำลังโตวันโตคืน ให้พระองค์ได้ชื่นชม นะพระเจ้าข้า”

ประโยคหลังที่ เจ้าพระยาจักรี เอ่ย ถึง “เจ้ามัน” สีพระพักตร์ของพระองค์เริ่มดีขึ้น และทำท่าที่เหมือนนิกะไรขึ้นมาได้

“นี่เกือบครึ่งเดือนแล้วสินะ ที่ข้าไม่ได้ไปหา

“เจ้ามัน” มัวแต่ยุ่งกับการจัดการบูรณปฏิสังขรณ์ วัดวาอาราม ที่ได้รับปากกับพระเณรและชาวบ้าน ไว้ ๕-๖ แห่ง ว่าจักให้เสร็จในปีนี้ พระที่นั่งสรรเพชญปราสาท ในพระมหาราชวังนี้ ก็เก่าแก่ทรุดโทรมมาก ข้าจึงเร่งบูรณปฏิสังขรณ์ ตั้งใจจักให้เสร็จพร้อมกันในปีนี้ เลยทำให้ข้าห่างเขาไปเลย”

พระยাজักรี้จึงกราบทูลเสริมว่า...

“ทรงงานหนัก จึงต้องประชวรเสียนี่”

“คงจักจริงนะ...ท่านจักรี้ ก็เพราะข้าประชวรนี้ไฉไล่า จึงเป็นเหตุให้ลูกหลานคิดมากันเสียนี่”

เมื่อเห็นพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ ยังวกกลับมากลุดเรื่องนี้อีก

พระยাজักรี้ จึงรีบเปลี่ยนเรื่องทันที...

“สองวันที่แล้ว กระทบอ้อมเห็นว่าในวังมีแต่เรื่องร้อน ๆ ก่อนที่กระทบอ้อมจักเข้าวัง เลยแฉะไปที่บ้านเจ้าสัวชั้น เพื่อดู เจ้ามัน เจ้าสัวชั้น พากระทบอ้อมเข้าไปเยี่ยมเจ้ามัน เห็นพระสนมกำลังพาหัดเดินเตาะเต๊ะ ๆ พระสนมบอกให้สาธุกระทบอ้อม เจ้ามัน รู้ประสาดีมากเลย พระเจ้าค๊ะ เขาหยุดเดินแล้วนั่งลงยกมือไหว้ และพูดว่าสาธุ ๆ เจ้าสัวชั้น บอกกระทบอ้อมว่า พาเขาไปวัดทุกวันพระ และอยู่บ้านก็เห็นยายสวดมนต์ทุกวัน ก็เลยคุ้นเคย และพระสนมยังบอกกระทบอ้อมอีกว่า ถ้าเห็นบ่าวไพร่ หรือใครใส่เสื้อผ้าสีเหลืองเดินเข้ามา เจ้ามัน จะยกมือไหว้ แล้วพูดสาธุ ๆ ทั้งนี้ เห็นบอกว่าได้หัวเราะตาม ๆ กันเลยพระเจ้าค๊ะ”

พระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ ยิ้มเต็มใบหน้า ร้องรอยของความขมขื่น เจือจางลงทันที...

“ข้าคงยังพอมีบุญ ที่มีเจ้ามันไว้ให้ข้าได้หัวใจพองโต และมีพลังขึ้นมา มันก็แปลกนะ ทุกครั้งที่ข้าคิดหรือพูดเรื่องเจ้ามัน มันทำให้ข้ามันใจอะไรอย่างบอกไม่ถูก นกเอี้ยง เขาฝึกวินัยลูกแต่เด็ก และคุณยายเขาก็ชอบทำบุญ เลยทำให้เจ้ามันมีวินัย และธรรมะธรรมโม แต่เด็ก ๆ แบบนี้”

“พระเจ้าข้า...กระทบอ้อมคิดว่า พอเจ้ามันโตขึ้น

กว่านี้อีกสักหน่อย คงจักต้องให้เขาฝึกวิทยายุทธ์ เป็นจริงเป็นจัง พระเจ้าค๊ะ”

“แน่นอน..ท่านจักรี้”

“พูดถึงเขาขึ้นมา ก็อยากเห็นหน้าเขาเสียเดี๋ยวนี้อย่างไร ก็ไปหาเขาตอนนี้ยังมีได้ดอก ต้องให้ทางนี้ดีขึ้นก่อน ยามนี้ก็คงฝากท่านจักรี้ เป็นหูเป็นตาแทนข้าก่อน

“พระเจ้าค๊ะ” ...พระยাজักรี้ รับคำ

“เออ ๆ...ข้าลี้ถามท่านไป” พระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ ตรัสถามด้วยความเร่งร้อนว่า...

“ท่านได้บอกเรื่องร้ายในวัง ให้คนตำหนักนั้น รู้รึไม่”

“ไม่ต้องบอกดอกพะยะค๊ะ ...คนบ้านนั้นรู้หมดแล้ว”

ทั้งพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ และ เจ้าพระยাজักรี้ ต่างนั่งเงียบ ไม่มีใครพูดอะไร สีหน้าเหมือนคนทำใจทึ่งคู่

๕ “พุทธศักราช ๒๒๘๒”

ณ พระตำหนักพระสนมนกเอี้ยง

เสียงร้องไห้อี้...ไห้อี้ ดังมาจากใต้ต้นไม้ใหญ่ หน้าตำหนัก นกเอี้ยง กำลังก้มหน้าจัดสิ่งของและขนม ลงตะกร้าหวาย พร้อมกับจัดสำรับกับข้าว ที่จะนำไปเพลพระ ปากก็พิมพ์ บ่นกับเหมยฮั่ว ที่กำลังเก็บกวาดทำความสะอาดบ้านอยู่

“เอาอีกแล้ว เจ้านายกับ บ่าว คู่นี้ เอากันแต่เข้าเชียว”

เหมยฮั่ว วางไม้กวาดลงแล้วเดินออกมาที่หน้าตำหนัก แล้วมองออกไปที่ช่องหน้าต่าง ก่อนจะบ่นตาม นกเอี้ยง

“เจ้าชดนี้ก็ช่างกระไร หมั่นแกลังคุณหนูมันจริง ๆ วิ่งไล่กันไป วิ่งไล่กันมา แล้วก็แกลังหล่ม นอนร้องไห้อี้... ๆ กับพื้นเหมือนคนเจ็บปวด” เหมยฮั่ว หันมาพูดกับนกเอี้ยงว่า...

“คุณหนูนกเอี้ยงมาดูนี่สิ เจ้าคะ คุณหนูมัน กำลังนั่งโอ้เจ้าชด”

นกเอี้ยง เดินมาที่หน้าต่าง เห็น เจ้ามัน ลูกชาย รวย ๕ ขวบกว่า ๆ ของเธอ กำลังนั่งคุกเข่า ก้มหน้ามองเจ้าชด ที่กำลังนอนร้องโอ้ย ๆ อยู่กับพื้น แล้วทำปากขมขมบีบเหมือนสวดมนต์แล้วก็เป่าไปที่ร่างเจ้าชด ที่นอนร้องอยู่ ลึกครู่ เจ้าชด ก็ลุกขึ้นมาทำทิวาหายแล้ว เจ้ามัน ดีใจหัวเราะและตบมือเป็นการใหญ่ นกเอี้ยง หัวเราะเบา ๆ กับทำที่ของลูกชาย ก่อนจะพูดกับ เหม่ยฮั่วว่า...

“เขาคงจำจากคุณยายมา เวลาที่เจ้ามัน หกล้ม คุณยายมักจักสวดอะไร ๆ แล้วก็เป่าปากเพียง ๆ ใส่เขา” นกเอี้ยง พูดกับ เหม่ยฮั่ว ต่อว่า...

“เจ้ามันความจำดีมาก และ เรียนรู้เร็วด้วย ป้าเหม่ยฮั่ว จำได้ไหม ตอนที่เจ้ามัน อายุ ๒ ขวบ เราพาเขาไปวัด ๒-๓ ครั้ง กลับมาบ้าน หรือ เวลาพาเขาเดินไปไหน พอเห็นคนใส่เสื้อผ้าสีเหลือง เขาก็ยกมือไหว้สาธุ ทันที” พอพูดถึงเรื่องนี้ ทั้งนกเอี้ยง และ เหม่ยฮั่ว ก็หัวเราะแบบขำ ๆ ออกมาพร้อม ๆ กัน

“เจ้าชด ดูท่าจักรักคุณหนูมัน เอาการเซียวนะ เจ้าคะ ตื่นเช้าขึ้นมาข้าวปลาไม่สนจักกิน ตาก็จับจ้องแต่ว่า เมื่อใด เจ้ามันจักเปิดประตูออกมา พอเห็นแล้ว จึงจักกินข้าวกินปลา จากนั้นก็เฝ้าติดตามกันทั้งวัน”

นกเอี้ยง ฟังแล้วยิ้ม ๆ พร้อมกับมองลงไปที่ยังไม่เห็นใหญ่หน้าบ้าน เห็น มัน กับ ชด นั่งเหยียดขาหลังพิงต้นไม้ใหญ่ทั้งคู่

“เจ้ามัน” ก็เหมือนกันจะ ตื่นขึ้นมา น้ำทำยังมิอาบ ก็เดินออกไปเปิดประตูเรียกหาเจ้าชด เห็นกันแล้ว จึงจักกลับมาอาบน้ำอาบทำ กินข้าวกินปลา แล้วก็รีบออกไปหากันอีก”

นกเอี้ยง และ เหม่ยฮั่ว หัวเราะออกมาเบา ๆ ในลำคอ ในขณะที่สายตายังจับจ้องอยู่ที่ มัน กับ ชด ที่ยังนั่งเหยียดขาอย่างยาวเหยียด หลังพิงต้นไม้ใหญ่ เนื้อตัวมอมแมม ดูท่าทางอ่อนแรงทั้งคู่...

“นี่ก็สายแล้ว เจ้าคะ ประเดี๋ยวจักไม่ทันเพล พระ ป่านนี้ นายท่านกับนายหญิง คงจักเตรียมตัวรอ

อยู่ที่บ้านแล้ว บ้าไปตาม คุณหนูมัน มาอาบน้ำแต่งตัวก่อนนะเจ้าคะ”

ดีจ๊ะ ป้าเหม่ยฮั่ว บอก เจ้าชด ให้เตรียมตัวเดินทางไปวัดด้วยกันนะ

“เจ้าคะ คุณหนู”

ชด เป็นเด็กหนุ่มวัย ๑๒ ปี เป็นชาวสยามคนเดียว ที่ได้อยู่ในตำหนักนี้ แทนชายชาวสยามอีกคนหนึ่ง ที่เจ้าสัวซุ่น เอาไปช่วยงานการค้าที่อาณาจักรด้านนอก เช่นเดียวกับข้าทาสบริวารชาวสยาม คนอื่น ๆ ...

เหตุผลที่ ชด เป็นชาวสยามคนเดียวที่ได้ อยู่ในตำหนักนี้ เพราะ พ่อของชด เป็นทหารของพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ มีความเชี่ยวชาญในการรบและการใช้อาวุธทุกชนิดเคยเป็นหน่วยบุกทะเลวงพันในการทำปฏิวัติรัฐประหาร แย่งชิงราชบัลลังก์ ของพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ เมื่อ ๘ ปีที่แล้ว จนได้รับชัยชนะ และเสด็จขึ้นครองราชย์

หลังจากพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ เสด็จขึ้นครองราชย์ พ่อของชด ได้รับพระราชทานเลื่อนตำแหน่ง และขอไปประจำการอยู่หัวเมืองทางเหนือ และได้พาลูกกับเมียไปด้วย พ่อของชด ได้ฝึกวิทยายุทธ์ต่าง ๆ ให้กับชด มาตั้งแต่เด็ก ๆ ยิ่งตอนที่ย้ายไปประจำอยู่หัวเมืองทางเหนือ พ่อของชด มีเวลามากขึ้น เพราะบ้านเมืองช่วงนี้ปลอดภัยสงคราม จึงมีเวลาทุ่มเทการฝึกให้แก่ชดมากขึ้น อุปนิสัยทางการทหารของพ่อชด ได้แทรกซึมเข้ามาอยู่ในตัวชด จนเต็มเปี่ยมชด จึงเป็นคนชอบการต่อสู้ทุกรูปแบบเหมือนพ่อ และใช้อาวุธได้เกือบทุกชนิดไม่ว่าจะเป็นมีด ดาบ ปืนผาหน้าไม้

เมื่อต้นปีนี้ พ่อของชดป่วยหนัก และเสียชีวิตกะทันหัน พระเจ้าอยู่หัวบรมโกศทรงทราบ จึงมีพระบรมราชโองการให้แม่ชด และชด เดินทางเข้ามาในพระนครเพื่อหวังจะรับอุปการะ เพราะพ่อของชด เป็นคนที่ซื่อสัตย์จงรักภักดี และ ร่วมสมรมภูมิรบที่สำคัญ ๆ มาด้วยกัน

มารดาของ ชด ได้ถวายตัว ชด ให้แก่ พระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ ส่วนตัวเองไม่สามารถรับสนอง พระเดชพระคุณได้ และขอตัวกลับไปอยู่หัวเมืองทางเหนือเหมือนเดิม เพราะมีญาติพี่น้อง และเลือกสวนไร่นาอยู่ที่นั่น

พระเจ้าอยู่หัวฯไม่ทรงขังพระทัย จึงทรงรับไว้เพียงชด และด้วยเห็นว่า ชด ได้รับการฝึกวิทยายุทธ์ต่าง ๆ มาเป็นอย่างดี จึงทรงรับสั่งให้ชด มีหน้าที่ดูแลความปลอดภัยของพระตำหนักพระสนมหนักเอี้ยง และเป็นพี่เลี้ยงฝึกวิทยายุทธ์ที่มีให้แก่ “มัน” เจ้าสัวชั้น, คุณพลอย และนกเอี้ยง เห็นดีเห็นงามด้วย ชด จึงได้ทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยงและฝึกวิทยายุทธ์ต่าง ๆ ให้แก่ มัน ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

ชด ทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยงและฝึกวิทยายุทธ์ต่าง ๆ ให้กับมัน มาตั้งแต่ มัน อายุ ๓ ขวบ ช่วงแรก ๆ ก็เป็นเพียงพี่เลี้ยงพาเดินเล่น ตากลม ตากอากาศ โตขึ้นมาหน่อยก็ฝึกให้ชกกลม ชกอากาศ เตะลม เตะอากาศ วิ่งเล่น ไล่จับกัน บริหารแขนขาและกล้ามเนื้อให้แข็งแรง

อายุประมาณ ๕ ขวบ เริ่มหัดชกต่อยกันเบา ๆ ฝึกการออกท่าทางลีลาศิลปะการต่อสู้

อายุประมาณ ๖-๗ ขวบ ชด เริ่มเข้าสู่กระบวนการฝึกจริง ๆ เหมือนที่พ่อของเขาเคยฝึกเขา จนทำให้ มัน รู้จักศิลปะการต่อสู้ ในเบื้องต้น การใช้ลีลาท่าทาง จังหวะหนักเบา การรุก การรับ รวมทั้งการฝึกให้จับมีด จับดาบ จับธนู

ตลอด ๔ ปี ที่ “ชด” ทำหน้าที่ ชด เป็น ได้ทั้งพี่เลี้ยง ทั้งพี่ ทั้งเพื่อน ทั้งครู ทั้งคู่ซ้อม และป่าวไปในตัว มัน และ ชด ถึงจะมีอายุห่างกันถึง ๗ ปี แต่ทั้งคู่ก็สนิทกันมาก ที่สำคัญ ชดเป็นคู่ซ้อมที่ มัน พึงพอใจที่สุด

มัน มักตื่นนอนแต่เช้ามีดพร้อมมารดา พอนกเอี้ยงขยับตัวลุกจากที่นอน มันก็จะลืมตาโผลง แล้วลุกตามทันที่ นกเอี้ยงพยายามจะทำให้มันนอนหลับต่อ แต่ก็เป็นไปได้ยากมาก เมื่อรู้ว่าลูกชายเป็นเช่นนี้ วันต่อมา นกเอี้ยงจึงค่อย ๆ ขยับตัวลุกจากที่นอน เพื่อ

ที่จะไม่ให้มันรู้สึกตัว แต่ก็เหมือนว่า มัน เป็นคนมีสัญชาตญาณระแวดระวังป้องกันตัวตลอด เพราะมันยังลืมตาโผลง ลูกขึ้นนั่งตามมารดาเหมือนเดิม แม้ว่านกเอี้ยงจะพยายามลูกลูเบา ๆ ก็ตาม ต่อมานกเอี้ยง ก็ถือเป็นเรื่องธรรมดา และใคร ๆ ในบ้านก็รู้พฤติกรรมของมัน

นับเป็นเรื่องดีเหมือนกันที่มัน ตื่นแต่เช้า พร้อมแม่ เพราะทำให้นกเอี้ยง ได้พามันไปใส่บาตรพระตอนเช้ากับคุณยายมากขึ้น

ตื่นเช้าขึ้นมา มัน จะรีบจัดแจงตัวเองให้เรียบร้อย แล้วเปิดประตูโผล่หน้าออกไปดูชด ว่ามารอแล้วหรือยัง ชดเองก็เป็นเช่นเดียวกับมัน และเมื่อพบกัน ทั้งสอง มักจะนั่งคุยกันที่ระเบียงหน้าพระตำหนัก จนกว่าเหมยฮั่ว จะมาเรียกไปทานอาหาร หรือ มาตามไปใส่บาตรพระกับแม่ นกเอี้ยง มัน กับ ชด จึงจะแยกกัน

ชีวิตประจำวันของมัน นอกจาก จะใช้ชีวิตไปตามปกติของเด็กในวัยนั้นแล้ว ในแต่ละวัน มัน จะต้องเรียนหนังสือไทย กับคุณแม่ หรือคุณยาย และ หัดอ่าน หัดเขียนภาษาจีน กับ เหมยฮั่ว หรือ ไหสอง หรือ เจ้าสัวชั้นและสิ่งที่เขาไม่ได้ในแต่ละวัน มัน จะฝึกวิทยายุทธ์และศิลปะการต่อสู้ต่าง ๆ กับชด **ก่อนนอน** มัน มักจะนั่งฟังมารดาหรือยายสวดมนต์ จนมันจำและสามารถสวดมนต์ภาษาบาลีได้ด้วยปากเปล่า

มันรู้หน้าที่ มิวินัย ถึงเวลาต้องทำอะไร ไม่ว่าจะเล่นหรือทำอะไรอยู่ที่ไหน มันจะกลับมาถึงก่อนเวลาเสมอ

ปกติ มัน ไม่ค่อยมีโอกาสออกไปเล่นกับเด็กอื่น ๆ ข้างนอกมากนัก นอกจากเวลาไปทำบุญที่วัดในวันพระ หรือเวลาที่วัดมีงาน มารดากับตายาย จะพาไปด้วย มันจึงจะได้เล่นและพูดคุยทักทายกับเด็ก ๆ ด้วยกัน หรือบางครั้ง ชด พาไปเล่นน้ำที่คลองหลังบ้าน เวลาที่มัน มีอาการเบื่อ ๆ

ที่คลองน้ำนั้น มีเด็กหญิงชายนับสิบคนมาเล่น ในแต่ละวัน มันได้เล่นวิดน้ำสนุกสนานกับเพื่อน จนบางครั้งตาแดงก้ำ กลับบ้าน

เมื่อโอกาสอำนวย “เจ้าสัวชั้น” มักจะพา

เจ้ามันหลานชายไปทำงานด้วยเสมอ ตกบ่ายใกล้เย็น เจ้าสัวซุ่น พาหลานเดินตรวจโกดังสินค้าของตัวเอง และมักเดินเรื่อยมาจนถึงโกดังที่เก็บสินค้าของท่าเรือ ซึ่งจะเป็นเวลาปิดประตูใหญ่โกดังสินค้าของท่าเรือพอดี บรรดาเด็ก ๆ ที่อยู่ในวัย ๗-๑๐ ขวบ ซึ่งเป็นลูกของชาวบ้านในละแวกนั้น และลูกของกรรมกรที่ท่าเรือ จะยึดลานดินหน้าโกดังเป็นสนามเด็กเล่นกันทุกวัน เด็กผู้หญิง มักจะจับกลุ่มเล่นกันอย่างเรียบร้อย เช่นงูกินหาง หรือ มอญซ่อนผ้า ส่วน เด็กผู้ชายวัยห้าวชอบที่จะแข่งขันกันด้วยพละกำลัง เช่น...ตีจับ หรือ แต้ล้งรู...

มัน มักจะขอตาให้พาหยุดยืนดูทุกครั้ง หลาย ๆ ครั้งมัน ขอคุณตาลงไปเล่นกับเพื่อน ๆ แต่

คุณตาห้ามไว้ ถึงแม้มันจะไม่ได้ลงไปเล่น แต่ก็ยืนดูด้วยความตื่นเต้นและสนุกสนานไปด้วยกับเขาหลาย ๆ ครั้งเข้า ตาก็ยอมให้ มัน ลงไปเล่นกับเพื่อน ๆ จนเริ่มมีเพื่อนนอกบ้านขึ้นมา

ทุกครั้งที่ มัน ออกมาที่ทำงานกับคุณตา คุณตาก็มักจะสนทนาภาษาจีนกับ มัน เสมอ และหัดให้ มัน ขยายของ และ อ่านฉลากสินค้า ที่นำมาจากเมืองจีน จน มัน สามารถหยิบจับสินค้าให้ลูกค้าได้ถูกต้อง

โปรดติดตามตอนต่อไป

เสนาศึกษา

ไฟรักไฟสงคราม

บัญชา ชวาลศิลป์

สงครามครั้งที่ ๒ : การให้อภัย

บทที่ ๓ ภูบรรทัด

- (ต่อจากเล่มที่แล้ว) -

เย็นนั้นที่ชายทะเลบ้านบางปู สถานที่พักผ่อนตากอากาศริมหาดบริเวณอำเภอบางปู ซึ่งอยู่ห่างจากตัวเมืองไปทางเหนือประมาณ ๑๐ กิโลเมตรเศษ หนุ่มสาวทั้งสองนั่งอยู่บนเก้าอี้ผ้าใบชายหาดล้อมวงรอบโต๊ะอาหารเตี้ย ๆ เบื้องหน้ามีอาหารวางไว้ ๔-๕ อย่างพร้อมแก้วเครื่องดื่ม บรรยากาศผ่อนคลายสบายลมอ่อน ๆ พัดผ่านนำความสดชื่นมาให้ เสียงคลื่นซัดหาดทรายดังแทรกเป็นระยะ ๆ

“นครฯ เป็นเมืองเงียบ ๆ ครับ ไม่ค่อยมีที่เที่ยวยหรอก ไม่เหมือนภูเก็ตหรือหาดใหญ่” ผ่านภาพกล่าวขึ้น “กลางคืนถ้าจะเข้าเมืองก็ไปหาอะไรทานกัน แล้วดูหนังที่มีอยู่สองสามโรง ร้านค้าใหญ่ ๆ ไม่มี ส่วนตอนกลางวันก็อย่างที่เห็นนั่นแหละครับ ไปไหว้วัดพระธาตุก็นั่งรถวนรอบเมือง ไม่เกินยี่สิบนาทีก็ไม่มีที่ไปแล้ว ที่พอใช้ได้ก็เห็นจะเป็นร้านหนังสือ คนนครฯ อ่านหนังสือกันเยอะครับ โดยเฉพาะแนวการเมือง คนนครฯ ก็เหมือนคนใต้ทั่วไป มีความตื่นตัวทางการเมืองสูง”

“อย่างที่เขาว่า...คนใต้หัวหมอใช่ไหมคะ” ลลิตาถามขึ้น

“ครับ...แต่คำว่าหัวหมอจะมีความหมายในเชิงลบ ซึ่งในความเป็นจริงแล้วผมว่าคนใต้มีความตื่นตัวทางการเมือง สนใจเรื่องการเมืองน่าจะตรงกว่า...” ชายชาญรับฟังอย่างสนใจเพราะเพิ่งมารับราชการภาคใต้ ผิดกับผ่านภพซึ่งอยู่มาตั้งแต่เป็นที่ร้อยตรี

“แล้วรอบ ๆ ตัวเมืองละคะ...ดาวกับลิตานั่งมองสองข้างทางรถไฟเมื่อเช้า เห็นภูเขาเห็นป่าเขียวครึ้มไปหมด น่าจะมีสถานที่ท่องเที่ยวตามธรรมชาติอยู่ไม่น้อยนะคะ” นั้บดาวหันไปเรื่องเบา ๆ

“ก็จริงอย่างน้องดาวว่า...” ชายชาญกล่าวขึ้นบ้าง “แถวสงขลา พัทลุง ตรัง ก็แบบเดียวกันนี้แหละ แถวนั้นมีน้ำตกที่มีชื่อเสียงหลายแห่ง ธรรมชาติในพื้นที่เขาส่วนใหญ่ยังอุดมสมบูรณ์ การตัดไม้ทำลายป่ายังไม่มากเหมือนภาคอื่น ว่ากันว่าเพราะมีพวกทหารป่าอยู่เลยไม่มีใครกล้าไปลักลอบตัดไม้ทำลายป่า ก็ดีไปอย่าง” ทุกคนยิ้มกับเหตุผลเรื่องความสมบูรณ์ของป่าภาคใต้

“ไม่ต้องพูดถึงเกาะแก่งตามท้องทะเล แต่เสียอย่างเดียว...” เว้นระยะไปนิดหนึ่ง “ก็ทหารป่านั้นแหละ ชุมไปหมด นักท่องเที่ยวที่ไหนจะมา ชาวรบกันยังกันมีลงหนังสือพิมพ์แทบไม่เว้นแต่ละวัน”

“แล้วรุนแรงจริงอย่างป่าวหรือเปล่านั้นคะ”
ลลิตาสบตานั้นดาวก่อนส่งคำถามที่เกี่ยวข้องกับ
เรื่องราวอันเป็นสาเหตุที่แท้จริงในการเดินทางมายัง
นครศรีธรรมราชของเธอ

“ส่วนใหญ่ก็เป็นจริงตามนั้นละครับ...” ผ่านภพ
ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบสถานการณ์ทั่วทั้ง ๑๔ จังหวัด
ภาคใต้ตั้งแต่ชุมพรถึงนราธิวาสเป็นผู้ตอบ “แต่
บักชีได้เรื่อกันอันที่จริงแล้ว ความรุนแรงยังเทียบ
ไม่ได้กับที่ภาคเหนือและภาคอีสาน ที่นั่นเพื่อน ๆ ผม
รบนหนักกว่าที่นี้เยอะ” ชายชาวยุยก้นหน้ายื่นยันแล้ว
กล่าวเสริม “แต่บักชีได้ก็น่าห่วงเพราะนับวันก็ยิ่งทวี
ความรุนแรงมากขึ้น ที่ผ่านมามีจุดเสียเปรียบของ
พคท.ได้อยู่ตรงที่ขาดหลังอิง” พอเห็นท่าทางงง ๆ
ของคู่สนทนากับศัพท์แปลก ๆ จึงรีบอธิบายเพิ่ม
“หลังอิงคือต่างประเทศที่ให้การสนับสนุนไงครับ”
หญิงสาวทั้งสองพยักหน้ายิ้มรับความเข้าใจ “ไม่
เหมือน พคท.ภาคเหนือภาคอีสานที่มีชายแดนติด
อยู่กับลาวทำให้เชื่อมต่อไปยังเวียดนามซึ่งเป็นประตู
เปิดสู่การสนับสนุนทุก ๆ อย่างจากจีนและรัสเซีย
ได้ ที่ผ่านมามีการต่อสู้ที่นี้จึงยังไม่รุนแรงนัก อาวุธ
ยุทโธปกรณ์ของทหารป่าภาคใต้ยังไม่ทันสมัย เทียบ
กับพวกเราไม่ได้...”

“แต่ตอนนี้ นักศึกษาที่หลังไหลเข้าป่าหลัง
เหตุการณ์ที่ธรรมชาติกำลังทำให้สถานการณ์
เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ไม่ดีกับฝ่ายเราเลย ชาวที่
ได้รับนำจะมีจำนวนเป็นหลักพันทีเดียว คงต้องรบ
กันหนักละครับ...” ผ่านภพกล่าวจบพร้อมกันเสียง
ถอนหายใจยาว

“นักศึกษาพวกนี้เป็นคอมมิวนิสต์จริง ๆ หรือ
เปล่านั้นคะ ?”

“ไม่มีข้อสงสัยเลยครับ การเคลื่อนไหวใน
เมืองที่ผ่านมามีแนวโน้มไปตามแผนการและการชี้แนะ
ของพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยทั้งสิ้น พรรค
คอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยก็ถูกชี้แนะจากพรรค
คอมมิวนิสต์จีนที่มีอุดมการณ์จะเปลี่ยนแปลงโลก

ให้เป็นคอมมิวนิสต์ ยิ่งแตกจากเมืองเข้าป่าไปอยู่กับ
ทปท.อย่างนี้ก็ไม่มีความคิดเป็นอย่างอื่น...” ผ่านภพ
อธิบายเสียงเข้ม “เคยได้ยินเรื่องป่าประสานเมือง
ไหมครับ” หญิงสาวหันศีรษะ

“คอมมิวนิสต์เริ่มงานจากป่าแล้วปีบเข้าล้อม
เมือง พวกทหารป่าไงครับ เรียกว่าป่าล้อมเมือง ต่อ
มาก็เริ่มงานในเมืองอย่างที่เราเห็นจากบทบาทของ
นักศึกษาที่เคลื่อนไหวสนับสนุนคอมมิวนิสต์อยู่ใน
เมืองมาโดยตลอดใช้สองวิธีนี้รวมกันแล้วเรียกว่าป่า
ประสานเมือง ทั้งหมดนี้ก็เพื่อยึดอำนาจรัฐในที่สุด”

ลลิตาขยับปากจะถามต่อแต่เมื่อสบสัญญาณ
บางอย่างที่ส่งผ่านดวงตาเพื่อนรักก็จึงชะงัก แล้วหัน
ไปให้ความสนใจกับอาหารข้างหน้า

“พุงนี้ดาวกับลลิตาขอเข้าเมืองหน่อยนะ
คะ...” เธอหันไปกล่าวเสียงออดอ้อน

“ตามสบายเลยครับ พี่เตรียมตัวไว้แล้ว จะ
ขับรถให้ ตอนเรียนโรงเรียนเสธ. น้องดาวดูแลพี่
อย่างดี ตอนนี้อยู่ตอบแทนบ้างครับ” ผ่านภพหันไป
ทางชายชาวยุยก้นหน้าที่ได้รับสัญญาณพยักหน้าตอบรับ

“อ้อ...ไม่เป็นไรคะ ไม่อยากรบกวนพี่ทั้งสอง”
นับดาวหันไปสบตาลลิตา “เดี๋ยวพี่จะเบื่อกันแน่ ขอ
ไปกันสองคนตามประสาสาว ๆ นะคะ ว่าจะไปเยี่ยม
ญาติลลิตา แล้วก็จะพากันมาหลังสนามหน้าเมืองที่
มีร้านทำเครื่องเงินนะคะ...ขอข้อบั้งตามประสา
สาว ๆ พี่ช่วยจัดคนขับให้หน่อยแล้วกันนะคะ”

“อย่างนั้นก็เชิญตามสบายครับ ดีแล้วพี่จะได้
เข้าไปประสานงานที่ค้าง ๆ อยู่บนโต๊ะเสียหน่อย ชาญ
อยู่กับเรานะ แล้วตอนเย็นค่อยพบกัน จะพาไปทาน
อาหารที่ร้านอร่อยในเมืองบ้าง เดี่ยวจะหาว่ามา
เมืองคอนทั้งที่ พี่พาไปทานแต่ขนมจีนบักชี่ได้”

“ยังไม่เข้าอนออีกหรือ นังก่อนชี่ครับ” ผ่าน
ภพลุกขึ้นเลื่อนเก้าอี้ผ้าใบให้นับดาว

“ยังไม่ม่วงคะ อยากรุ้กับพี่ภพ พุงนี้ก็จะ
กลับแล้ว”

“น่าเสียดายนะครับ มาอยู่ได้แค่สองวัน

เท่านั้นเอง ยังไม่ทันได้พาเที่ยวที่ไหนเลย ที่นครฯ ไม่ค่อยมีที่เที่ยวกี่จริง แต่พอจะไปจังหวัดใกล้ ๆ ได้อย่างตรงก็น่าไปเที่ยว มีน้ำตกเขาช่อง มีขนมเค้กลาภูรา หาดปากเม็ง ว่าแต่วันนี้ไปเที่ยวกันเองข้อบั้งได้อะไรบ้างครับ”

“ก็สนุกดีคะ ชื่อแหวนนโมไปหลายวงเป็นของฝาก นอกนั้นก็ไม่มีอะไร”

“แล้วได้พบญาติคุณลลิตาไหมครับ” คำถามนี้ทำเอาหญิงสาวชะงักไปเล็กน้อย

“ได้พบคะ คุยกันนิดหน่อย...” ตอบได้เพียงแค่นี้ก็เปลี่ยนเรื่อง “พี่ภพไม่ค่อยได้เข้ากรุงเทพฯ เลยนะคะ งานคงหนัก”

“ครับ...ช่วงนี้การสู้รบเริ่มรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ เดี่ยวปะทะที่โน่นที่นี้ เดี่ยวสถานที่ตำรวจถูกเผา ทหารอย่างพวกเราก็ต้องเปิดแผนกวาดล้างกันอยู่บ่อย ๆ” น้ำเสียงส่อแววหนักใจ

“พี่ต้องระมัดระวังตัวหน่อยนะคะ ดาวเป็นห่วง” น้ำเสียงสื่อความห่วงใยอย่างเห็นได้ชัด ผ่านภาพตอบขอบคุณอย่างซาบซึ้งในตัวหญิงสาวจากนั้นทั้งสองก็เอนตัวลงบนเก้าอี้ผ้าใบ สายตาจับจ้องไปในความมืดเบื้องบนท้องฟ้า ปลอดภัยความคิดให้ล่องลอยไปตามใจนึก

ในความเงียบ นับดาวนึกอยากบอกกล่าวความรู้สึกที่มีต่อชายหนุ่มซึ่งสั่งสมมาโดยตลอดเป็นระยะเวลายาวนาน ใจที่ไม่เคยมีความรู้สึกเช่นนี้กับใครมาก่อนและไม่ต้องสงสัยเลยว่าเป็นความรัก แต่ด้วยกำแพงแห่งความเป็นหญิงทำให้ไม่อาจจะกระทำเช่นนั้นได้ จึงเพียงแต่เฝ้ารอให้ชายผู้เป็นที่รักได้เอ่ยปากขึ้นก่อนเท่านั้น

ผ่านภพเอง ผ่านโลกผ่านชีวิตมาถึงเพียงนี้ ชายหนุ่มรับความรู้สึกชนิดนี้ของหญิงสาวอย่างแจ่มชัด เขาเองก็เชื่อว่าจะมีใจให้กับหญิงอื่น ความดีงามและน้ำใจที่หญิงสาวมีต่อเขาเป็นที่ซาบซึ้ง เพียงแต่เขายังไม่สามารถบอกกับตัวเองได้ว่าเขารักเธอหรือไม่ ยิ่งนึกถึงความดีงามที่ครอบครัวนี้มีต่อเขาโดยเฉพาะชายชาญเพื่อนรัก ผ่านภพจึงต้องใช้ความ

ระมัดระวังและรอบคอบต่อการตัดสินใจ ที่ผ่านมาในชีวิต แม้จะยังไม่เคยมีความรู้สึกกับหญิงสาวคนใดในลักษณะคนรัก แต่ผ่านภพก็รู้ตัวดีและเชื่อมั่นว่าความรักเป็นสิ่งล้ำค่าที่ต้องใคร่ครวญให้จงหนัก

ชายหนุ่มกับหญิงสาวไม่กล่าวถ้อยคำอันใดต่อกัน กระทั่งตึกตื่นค่อนคืน

๒๘ กันยายน ๒๕๒๐ บ้านน้ำใต้บ่อ อำเภอเมือง จังหวัดพัทลุง

ภพบรรทัดปฏิวัติ

ธงแห่งพรรคสละบัลลังก์เหนือทิวเขาบรรทัด

เรือนกรบปฏิวัติยืนตระหง่าน

ยึดหยัดสู้ทำสงครามอันยาวนาน

เสียสละกล้าหาญไม่สะท้านผองภัย

ไม่กลัวยากลำบากไม่กลัวเกรงความตาย

รุดหน้าไปตามพรรคนำ

เรือนกรบปฏิวัติแห่งทิวเขาบรรทัด

ปฏิวัติมุ่งปลดปล่อยประเทศไทย

เร่งโค่นล้มเผด็จการให้สิ้นไป

เร่งขับไล่จักรพรรดิที่ทรูราน

มวลประชาชาติไทยเราจงมารวมใจ

กู้ชาติไทยเอกราช ประชาธิปไตย

ศัตรูสงครามร้องคำรณก่อนจะถูกปลดปล่อย

จากไซตรวน...

เข้ามิดก่อนสว่างวันนั้น กำลังทั้งกองร้อยทพท. ก็เคลื่อนที่เข้าประจำแนวซุ่มโจมตีตามราวป่าข้างถนนเพชรเกษมอย่างเงียบเชียบตามแผนที่วางไว้แล้วอย่างรอบคอบ ธรณินรับผิดชอบนำกำลังในบังคับบัญชาวางไว้ตรงกลางระหว่างส่วนหัวและท้ายของแนวรบตามแผน โดยได้รับมอบให้เป็นหน่วยหลักในการซุ่มโจมตีอันเป็นผลจากความสามารถที่โดดเด่นจากความสำเร็จครั้งแรกที่สถานีตำรวจประจำตำบลพนมวังเมื่อไม่กี่วันมานี้ รวมทั้งความสามารถทั้งทางด้านการวางแผนและการบัญชาการรบที่ได้แสดงให้เห็นแก่นกรบได้ประจักษ์และยอมรับในช่วงเวลาที่ผ่านมานับแต่เข้ารับหน้าที่เป็นรองผู้บังคับหมู่

หากใครสักคนบังเอิญเดินทางผ่านมาบริเวณนี้ เขามีดีนี่เขาอาจรู้สึกแปลกใจในความผิดปกติ เพราะในห้วงเวลาก่อนสว่างเช่นนี้ แสงไฟวับแวมจากตะเกียงของชาวสวนยางที่ออกมาตัดยางก่อนรุ่งสางจะเคลื่อนไหวจากต้นหนึ่งไปอีกต้นหนึ่งที่โน่นที่นี้ทั่วทั้งบริเวณ แต่วันนี้กลับมีแต่ความมืดมิดปกคลุม ไม่ปรากฏแสงไฟ ไม่มีใครออกมาตัดยาง ไม่มีใครออกมาเดิน ไม่มีสรรพเสียงใด ๆ ปรากฏ แม้แต่เสียงนกคะเมอาก็ไม่ได้ยิน จะมีบ้างก็เพียงเสียงน้ำค้างที่หล่นกระทบใบยางแห้ง ๆ ที่ทับถมอยู่บนพื้นดินจนได้ยินอย่างชัดเจน บนถนนก็เงียบนิ่งปราศจากยานพาหนะทุกชนิดวิ่งผ่าน

เงียบคล้ายรอรเวลาสำคัญบางอย่าง

ในความมืดริมถนนเพชรเกษม นักรบประชาชนแฝงกายรอรเวลาทุกชีวิตสงบนิ่ง แต่จิตใจตื่นตัวเต็มที่ นิ้วชี้ทาบทับไปตามโครงกระดูกที่โผล่มาและกลิ่นอาวุธสังหารศัตรูจากเสียงนกหวีดสั่งยิงบรรยากาศรอบตัวอึดอัดแม้สายลมเย็นชายเขาจะพัดพาต้องร่างกายจนบางครั้งถึงกับขนลุกกระดูกเกรียวทุกคนรอรเวลาการปรากฏตัวของขบวนการ อยากรู้เวลานั้นมาถึงโดยเร็วจะได้กำชัยพิชิตศึกอีกครั้งคราเพื่อสะสมความสำเร็จไปสู่ชัยชนะครั้งสุดท้ายของประชาชน

ใกล้สว่าง

แสงสัญญาณจากไฟฉายของกำลังส่วนระวังเหตุที่อยู่ก่อนไปทางเขาพับผ้าอันเป็นจุดที่ขบวนการของศัตรูจะเดินทางมาสว่างขึ้นสั้น-ยาว นั้นหมายความว่าศัตรูที่ทุกคนรอคอยกำลังเดินทางมาถึงแล้ว ธรณีนปดเซฟห้ามโกป็นจนได้ยินชัดเจนในความเงียบ ปืนกระบอกอื่น ๆ กระทำตามเกิดเป็นเสียงต่อเนื่องกันไปทั่วแนวรบ ธรณีนยกนกหวีดไว้ที่ริมฝีปากเตรียมส่งสัญญาณโจมตีแตกหัก

แสงไฟหน้ารถขนาดใหญ่สองคันที่วิ่งตามกันมามองเห็นเป็นลำยาวตัดกับความมืดมองเห็นแต่ไกล นักรบทุกคนพยายามเร้นกายเพื่อมิให้ตกเป็นเป้าของการตรวจการณ์เห็น อาวุธในมือพร้อมใช้งาน นึกทบทวนการปฏิบัติของแต่ละคนตามแผนที่ตกลงและชักซ้อมกันมาแล้วก่อนหน้านี้เป็นครั้งสุดท้าย...

ทันใดนั้น เสียงสัญญาณนกหวีดกระชั้นถี่ก็ดังขึ้น ปลุกเลือดในกายนักรบทุกคนให้เดือดพล่านติดตามแทบจะทันทีทันควันด้วยเสียงปืนนัดแรกจากธรณีนที่ตั้งทำลายความเสียบสงบของเขามืดวันนั้นอย่างสิ้นเชิง

แสงไฟจากตะเกียงชาวสวนยางเข้านี้ถูกแทนที่ด้วยแสงระยิบระยับจากปลายปากกระบอกปืน เสียงร้องในราห้ของชาวสวนยางเพื่อสร้างบรรยากาศของการทำงานถูกแทนที่ด้วยเสียงปืนเสียงให้ร้องปลุกขวัญสร้างกำลังใจและเสียงโอดโอยของผู้ที่ได้รับบาดเจ็บ ธรณีนลุกขึ้นวิ่งนำกำลังเข้าประชิดที่หมายจะเป็นตายก็ขอให้หัวเกยป้อม...

แทบไม่แตกต่างจากครั้งเข้าปฏิบัติการต่อสถานที่ตำรวจประจำตำบลพนมวัง กำลังทหารบนรถ ยีเอ็มซี ทั้งสองคันลั่นไม่อยู่ในสภาพพร้อมรบ ด้วยเชื่อมั่นในการรักษาความลับและหวังผลการจู่โจมด้วยการเลือกเวลาการเคลื่อนที่ซึ่งคิดว่าฝ่ายตรงข้ามจะคาดไม่ถึง ดังนั้นช่วงเวลาเพียงไม่กี่นาทีบนถนนเพชรเกษมบริเวณบ้านน้ำใต้บ่อก็กลับคืนสู่ความสงบทั้งไว้เพียงกำลังทหารที่หมดสภาพและได้รับบาดเจ็บจำนวนหนึ่ง ส่วนอาวุธประจำกายอันทันสมัยและกระสุนทั้งหมดถูกทหารป่ายึดไปหมดสิ้น

ความสำเร็จ ๒ ครั้งซ้อนสร้างความเชื่อมั่นและฮึกเหิมให้กับ ทปท.เป็นอย่างยิ่ง

- (อ่านต่อเล่มหน้า) -

เสนาศึกษา

คุณของพระพุทธศาสนา

คำปิ่น อักษรวิไลย เรียบเรียง

พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทรงบำเพ็ญพระบารมี คือคุณความดีที่จะทำให้ถึงฝั่งของการดับกิเลส มาตลอดระยะเวลาสี่สงขัยแสนกัปป์ ซึ่งเป็นระยะเวลาที่ยาวนานอย่างยิ่ง เพื่อทรงตรัสรู้เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้าซึ่งจะได้เกื้อกูลสัตว์โลกให้หลุดพ้นจากกิเลสซึ่งเป็นเครื่องเศร้าหมองของจิตและกองทุกข์ทั้งปวง เมื่อพระองค์ทรงตรัสรู้แล้ว ทรงมีพระมหากรุณาต่อสัตว์โลก จึงทรงแสดงพระธรรมที่พระองค์ทรงตรัสรู้แก่สัตว์โลก ตลอดระยะเวลา ๔๕ พรรษา นับคำไม่ถ้วน ทรงแสดงบ่อย ๆ เนื่อง ๆ ก็เพื่อให้ผู้ฟังมีความเข้าใจสภาพธรรมตามความเป็นจริง พร้อมทั้งน้อมประพฤติปฏิบัติตามจนกระทั่งสามารถดับกิเลสทั้งหลายได้ตามลำดับขั้น พระธรรมที่พระองค์ทรงแสดงนั้น เป็นสัจธรรม เป็นความจริง แสดงถึงสิ่งที่มีจริง ซึ่งเป็นปกติธรรมดาของบุคคล ผู้ทรงตรัสรู้ความจริงที่จะมีการแสดงความจริงให้ผู้อื่นได้รู้ตาม เป็นการอุปการะเกื้อกูลให้ผู้ที่ยังมีกิเลสอยู่ได้เกิดปัญญาเข้าใจความจริงของสิ่งที่กำลังปรากฏในขณะนี้ ซึ่งจะเป็นประโยชน์สำหรับผู้ที่ได้ฟังได้ศึกษาและมีความเข้าใจอย่างแท้จริง เพราะเป็นไปเพื่อความเข้าใจถูกเห็นถูก เป็นไปเพื่อละอภุศล เป็นไปเพื่อดับทุกข์โดยประการทั้งปวง เป็นไปเพื่อการไม่เกิดอีกในสังสารวัฏฏ์

ข้อความในสารัตถปกาสินี อรรถกถา สังยุตตนิกาย นิทานวรรค อเจลกัสสปสูตร แสดงถึงคุณของพระพุทธศาสนาไว้ว่า **“นำอัครจริย พระพุทธศาสนาที่บุคคลเลือกสรรแล้ว (ศึกษาให้เข้าใจอย่างถูก) ทำให้ถือเอาสิ่งที่ควรเท่านั้น ละทิ้งสิ่งที่ไม่ควร”**

พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทรงแสดงธรรม คือสิ่งที่มีจริง ๆ เมื่อเป็นความจริง ก็ย่อมจะพิสูจน์ได้ทุกกาลสมัย ธรรมเป็นความจริงที่จะไม่แปรเปลี่ยนไปเป็นอย่างอื่น เป็นจริงอย่างไรก็เป็นจริงอย่างนั้น เมื่อ ๒,๕๐๐ กว่าปีที่ทรงแสดงความจริงเป็นอย่างไร ก่อนหน้านั้นหรือว่าต่อไปในภายหน้าอีกนานแสนนาน ความจริงนี้ก็ไม่เปลี่ยนเป็นอย่างอื่น นี่คือความหมายของธรรม คือ สิ่งที่มีจริงทั้งหมด ทรงไว้ซึ่งความเป็นจริงอย่างนั้น และผู้ที่ทรงแสดงสภาพธรรมได้โดยละเอียด โดยประการทั้งปวง ก็คือพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระองค์ได้ทรงแสดงพระธรรมตลอด ๔๕ พรรษา ด้วยพระหฤทัยที่ประกอบด้วยพระมหากรุณาที่มีต่อสัตว์โลก ให้มีความเข้าใจถูกเห็นถูก พ้นจากกิเลสอันเป็นเหตุแห่งทุกข์ทั้งปวง มีผู้ที่ได้รับประโยชน์จากพระธรรมที่พระองค์ทรงแสดงมากมาย นับไม่ถ้วน พระศาสนาหรือพระธรรมซึ่งเป็นคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ยังดำรงอยู่ ยังไม่ลบล้าง

เสื่อมสูญไป พร้อมที่จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้
เห็นคุณค่า ที่จะฟัง ที่จะศึกษาด้วยความละเอียด
รอบคอบ ซึ่งจะเห็นได้ว่า พระธรรม เป็นประโยชน์
สำหรับผู้สนใจใฝ่ใจที่จะตั้งใจฟังด้วยดีเท่านั้น
เปรียบเหมือนยารักษาโรค เป็นประโยชน์กับผู้
ไข้ แต่ไม่ได้เป็นประโยชน์กับผู้ไม่ไข้

พระธรรม มีแต่คุณประโยชน์อย่างเดียว ไม่มี
โทษเลยแม้แต่น้อย เมื่อศึกษาพระธรรมแล้ว ย่อม
ได้สะสมปัญญา ได้เข้าใจความจริง เพราะปัญญา
เจริญขึ้นจึงมีการงดเว้นจากสิ่งที่เป็นโทษ แล้ว
กระทำการที่ดีเป็นประโยชน์เพิ่มขึ้น กาย วาจา และ
ใจ ก็จะเป็นไปในทางที่ดีเพิ่มขึ้น แต่ละบุคคล
สามารถเห็นคุณค่าของพระธรรม สามารถรู้ได้ด้วย
ตัวเองว่าหลังจากที่ได้ฟังพระธรรมแล้วเกิดประโยชน์
มากน้อยแค่ไหน ซึ่งต้องเป็นปัญญาของผู้ที่นั่นเท่านั้น
ที่จะรู้ตามความเป็นจริงได้

การฟังพระธรรม ศึกษาพระธรรมซึ่งเป็น
คำสอนที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดง คือ
พระพุทธศาสนา นั้น ก็จะต้องเริ่มจากครั้งที่หนึ่ง
ไปครั้งที่สอง ไปครั้งที่สาม ต่อไปเรื่อย ๆ จน
กว่าจะสามารถเข้าใจตามความเป็นจริงได้ ซึ่ง
จุดประสงค์หลักในการฟังพระธรรม ศึกษาพระ
ธรรม ก็เพื่อเข้าใจธรรมตามความเป็นจริง

เป็นความจริงที่ว่า แต่ละคนก็เคยเข้าใจผิด
เคยประพฤติปฏิบัติผิดมา จนกว่าจะได้ฟังคำของ
พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ด้วยความเคารพ รู้ว่าคำของ
พระองค์ กว่าที่พุทธบริษัทจะได้ยินได้ฟัง นั้น เพราะ
พระมหากษัตริย์คุณมากระดับที่ทรงบำเพ็ญพระ
บารมีให้ถึงความ เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พุทธ
บริษัทจึงได้ยินได้ฟังแต่ละคำ เพราะฉะนั้น เป็นคำ
ที่ได้ยินเมื่อไหร่ ควรจะสนใจฟังให้เข้าใจเมื่อนั้น
เพราะเหตุว่า เป็นประโยชน์อย่างยิ่งทุกคำ ทุกคำที่
เป็นคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เป็นคำ
หวังดี เกื้อกูล มุ่งประโยชน์ให้ผู้ฟังได้มีความ
เข้าใจที่ถูกต้อง เพราะฉะนั้น กัลยาณมิตรสูงสุด

ก็คือ พระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระองค์รัศทุกคำ
จริง ไม่ได้หวังให้ใครเข้าใจผิด แต่พระองค์ทรง
แสดงธรรมโดยนัยต่าง ๆ มากมาย หลากหลาย
โดยประการทั้งปวง ที่จะทำให้ผู้ฟังค่อย ๆ
เข้าใจขึ้น

ที่จะรู้คำสอนใดเป็นคำสอนของพระสัมมา
สัมพุทธเจ้าหรือไม่ นั่น พิจารณาได้จากข้อความใน
พระสูตรต้นตปิฎก อังคุตตรนิกาย อัฐกนิบาต
สังขิตตสูตร ดังนี้ว่า

“ดูกร โคตมี ท่านพึงรู้ธรรมเหล่าใดว่า
ธรรมเหล่านี้เป็นไปเพื่อคลายกำหนด ไม่เป็นไป
เพื่อความกำหนด เป็นไปเพื่อไม่ประกอบสัตว์
ไว้ (ในสังสารวัฏฏ์) ไม่เป็นไปเพื่อประกอบสัตว์
ไว้ เป็นไปเพื่อไม่สังสมกิเลส ไม่เป็นไปเพื่อ
สังสมกิเลส เป็นไปเพื่อความเป็นผู้มักน้อย ไม่
เป็นไปเพื่อความเป็นผู้มักมาก เป็นไปเพื่อ
สันโดษ ไม่เป็นไปเพื่อไม่สันโดษ เป็นไปเพื่อ
ความสงบ ไม่เป็นไปเพื่อความคลุกคลีด้วยหมู่
คณะ เป็นไปเพื่อปรารภความเพียร ไม่เป็นไป
เพื่อความเกียจคร้าน เป็นไปเพื่อความเป็นคน
เลี้ยงง่าย ไม่เป็นไปเพื่อความเป็นคนเลี้ยงยาก
ดูกร โคตมี ท่านพึงทรงจำไว้ โดยส่วนหนึ่งว่า นี้
เป็นธรรม เป็นวินัย เป็นคำสอน ของพระศาสดา”

จะเห็นถึงความบริสุทธิ์ของพระธรรมที่พระ
สัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดงอย่างแท้จริงว่า เป็นไป
เพื่อละ ตั้งแต่ต้นจนถึงที่สุด คือ สามารถดับกิเลส
ทั้งปวง ได้อย่างหมดสิ้นไม่เกิดอีก ที่จะเป็นอย่างนี้
ได้ ก็ต้องอาศัยพระธรรมซึ่งเป็นคำสอนของพระ
สัมมาสัมพุทธเจ้า เพื่อจะได้มีความเข้าใจถูกเห็นถูก
มั่นคงในความเป็นเหตุเป็นผลของธรรม และขัดเกลา
ละคลายกิเลสของตนเอง อบรมเจริญปัญญาสะสม
เป็นที่พึ่งต่อไป

ถ้าคำสอนใดหรือหนทางใด สอนเพื่อที่จะให้
ได้ สอนให้ติดข้อง นั่นเท่ากับว่า เป็นการเพิ่มสมุทัย
(เหตุแห่งทุกข์) คือความติดข้องต้องการ ไม่ใช่คำ

สอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า อย่างแน่นอน รวมไปถึงสอนให้กระทำอะไรด้วยความเห็นผิด ด้วยความไม่รู้ ด้วยความหลงงมงาย นั่นก็ไม่ใช่คำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เช่นเดียวกัน พระธรรมทั้งหมดที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดง เป็นไปเพื่อความเข้าใจถูกเห็นถูก และ ชัดเกลาละคลายกิเลสเท่านั้น

เพราะฉะนั้น ผู้ที่เป็นชาวพุทธหรือพุทธศาสนิกชน ต้องศึกษาให้เข้าใจตั้งแต่คำแรกคือ คำว่า “ธรรม” ธรรม เป็นสิ่งที่มีจริง มีจริงในขณะนี้ ทุกขณะเป็นธรรม มีแต่ธรรมเท่านั้นที่เกิดขึ้นเป็นไป ทั้งทางตา ทางหู ทางจมูก ทางลิ้น ทางกาย และทางใจ เมื่อกกล่าวโดยประมวลแล้ว ไม่พ้นไปจากนามธรรมและรูปธรรม สิ่งที่มีจริงเหล่านี้ สิ่งที่มีจริงเป็นธรรม และเป็นธรรมที่ละเอียดยิ่งด้วยความเป็นอนัตตา คือ ไม่ใช่สัตว์ ไม่ใช่บุคคล ไม่ใช่ตัวตน ไม่อยู่ในอำนาจบังคับบัญชาของใครทั้งสิ้น ทุกกาลสมัย ธรรมก็เป็นธรรม ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงลักษณะของสภาพธรรมนั้น ๆ ให้เป็นอย่างอื่นไปได้ เป็นจริงอย่างไร ก็เป็นจริงอย่างนั้น แต่สัตว์โลกจะเข้าใจธรรมซึ่งเป็นสิ่งที่มีจริง ตามความเป็นจริงได้นั้น ก็ต้องเป็นกาลสมัยที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงอุบัติขึ้นในโลก พระองค์ทรงมีพระมหากรุณาต่อสัตว์โลก ด้วยการทรงแสดงพระธรรม ประกาศความจริงให้สัตว์โลกได้เข้าใจถูกเห็นถูก จากที่เต็มไปด้วยความไม่รู้และกิเลสทั้งหลาย ก็จะค่อย ๆ มีความรู้ที่เจริญขึ้นไปตามลำดับ จนกระทั่งสามารถรู้แจ้งอริยสัจจธรรม ดับกิเลสได้ตามลำดับ พระธรรมคำสอนของพระองค์ เป็นคำสอนที่เป็นไปเพื่อละตั้งแต่ต้นจนถึงที่สุด กล่าวคือ ละความไม่รู้ ความเห็นผิด ตลอดจนกิเลสทั้งหลายทั้งปวง **เมื่อมีความเข้าใจถูกต้องแล้ว ก็จะไม่ตกไปในฝ่ายผิดอีกต่อไป**

พระธรรมที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดง เกิดจากพระปัญญาตรัสรู้ของพระองค์ แต่ละคำ เป็นคำจริง เป็นคำอนุเคราะห์เกื้อกูล ทำให้ผู้ฟัง ผู้ศึกษา

ได้รับประโยชน์ตามกำลังปัญญาของแต่ละคน ซึ่งมีบุคคลผู้ได้รับประโยชน์จากพระธรรมที่พระองค์ทรงแสดงมากมายนับไม่ถ้วน ทั้งที่เป็นมนุษย์ เทวดารวมถึงพรหมบุคคล ด้วย ดังตัวอย่างของพระอริยบุคคลผู้ที่ได้รับประโยชน์จากพระธรรมท่านหนึ่ง คือ ท่านพระอุบาลีเถระ (*พระอรหันต์ผู้เลิศในด้านทรงพระวินัย*) ซึ่งท่านได้กล่าวพรรณนาคุณของพระธรรมคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ตามข้อความในปฐมตถปิณี อรรถกถาขุททกนิกาย เถรคาถา อุบาลีเถรคาถา ดังนี้ว่า

“ชายผู้กล้าหาญ ถูกยาเบื่อ เขาจะเสาะแสวงหาขายนานศักดิ์สิทธิ์ ที่จะแก้ยาเบื่อ รักษาชีวิตไว้ เมื่อแสวงหา ก็จะพบขายนานศักดิ์สิทธิ์ที่แก้ยาเบื่อได้ ครั้นดื่มยานั้นแล้ว ก็จะสบาย เพราะรอดพ้นไปจากพิษยาเบื่อ จันได๋เข้าแต่พระมหาวิระ เข้าพระองค์ ก็จันนั้นเหมือนกัน เป็นเหมือนนรชนผู้ถูกยาเบื่อ ถูกอริชชาบีบคั้นแล้ว ต้องแสวงหาขายนานศักดิ์สิทธิ์ คือ พระสัทธรรม เมื่อแสวงหาขายนานศักดิ์สิทธิ์ คือ พระธรรม ก็ได้พบคำสั่งสอนของพระสากยมุนี คำสั่งสอนนั้นล้ำเลิศกว่าโอสถทุกอย่าง บรรเทา ลูกศร (คือกิเลส) ทั้งหมดได้ ครั้นดื่มธรรมโอสถ ที่ถอนพิษทุกอย่างได้แล้ว เข้าพระองค์ก็สัมผัสพระนิพพาน ที่ไม่แก่ ไม่ตาย มีภาวะเยือกเย็น”

การฟังพระธรรม ศึกษาพระธรรมที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดง ก็เพื่อความเข้าใจในสิ่งที่มีจริงว่าเป็นเพียงสภาพธรรมที่เกิดขึ้นตามเหตุปัจจัยแล้วดับไป ไม่มีเรา ไม่มีเขา ไม่มีสัตว์ บุคคล ตัวตน มีแต่สภาพธรรม คือ จิต (*สภาพธรรมที่เป็นใหญ่เป็นประธานในการรู้แจ้งอารมณ์*) เจตสิก (*สภาพธรรมที่เกิดร่วมกับจิต*) และ รูป (*สภาพธรรมที่ไม่รู้อะไร*) เท่านั้น ทั้งหมดนั้นเป็นธรรม เป็นสิ่งที่มีจริง ควรรู้ควรเห็นตามความเป็นจริงด้วยปัญญา ไม่จำกัดว่าจะ เป็นเมื่อใด แต่จะรู้ได้ก็ต้องอาศัยการฟังพระธรรมที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดง

ความไม่รู้สภาพธรรมตามความเป็นจริง จึงทำให้หลงยึดถือสภาพธรรมว่าเป็นเรา เป็นสัตว์ เป็นบุคคล เป็นตัวตน ก็เลยทั้งหลาย มีความไม่รู้และความติดข้องยินดีพอใจ เป็นต้น เป็นเหตุทำให้เกิดทุกข์มากมายในสังสารวัฏฏ์ หนทางที่จะขัดเกลาละคลายความไม่รู้ ตลอดจนถึงกิเลสประการอื่น ๆ ก็คือ การศึกษาพระธรรม ซึ่งจะต้องสะสมความเข้าใจถูกเห็นถูกไปตามลำดับ ตั้งแต่ในขั้นการฟัง จนกว่าจะรู้จนกว่าจะประจักษ์แจ้งตามความเป็นจริง บุคคลผู้ที่อบรมเจริญปัญญา เมื่อมีความเข้าใจมากขึ้น ย่อมจะเห็นโทษของอกุศลทำให้อกุศลลดน้อยลงตามกำลังของปัญญาที่ค่อย ๆ เจริญขึ้น

ถ้าไม่มีพระธรรมคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ก็อยู่กันด้วยความไม่รู้ มีแต่ความมืดมิด เพราะฉะนั้น ชีวิตมีค่าที่สุดเมื่อได้เข้าใจพระธรรมซึ่งเป็นคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ส่วนชีวิตที่ไม่ได้เข้าใจพระธรรมมีแต่จะทำทุจริตต่าง ๆ เบียดเบียนผู้อื่นให้เดือดร้อนแล้วก็ต่ำลงไปทางทุจริตในทางอกุศลไปเรื่อย ๆ เพราะความไม่รู้ซึ่งเป็นต้นตอของความไม่ดีทั้งหมด เมื่อเป็นเช่นนี้ อะไรจะจุดทุกคนขึ้นจากความไม่รู้และอกุศลธรรมทั้งหลายได้ ก็มีทางเดียวคือการมีโอกาสได้ฟังพระธรรมคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เพราะเหตุว่า ไม่ใช่ใครสามารถจะเป็นคนดีหรือขัดเกลากิเลสเองได้

เพราะว่าเป็นธรรมทั้งหมด เป็นอนัตตา ไม่อยู่ในอำนาจบังคับบัญชาของใครทั้งสิ้น จึงต้องได้อาศัยคำของผู้ที่ได้ทรงตรัสรู้ความจริง แล้วก็ทรงแสดงความจริงด้วยพระมหากรุณาว่า ทุกคำของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า สามารถที่จะทำให้คนที่ไม่เคยเข้าใจอะไรเลย เป็นผู้ที่เข้าใจความจริงขึ้นและปัญญานั้นก็จะบังเกิดขึ้นขึ้นเรื่อย ๆ ประจักษ์แจ้งความคิด การกระทำในชีวิตประจำวัน เป็นไปในทางที่ถูกต้องดีงามทั้งหมด และที่สำคัญถ้าเห็นประโยชน์สูงสุดของพระธรรมที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดง เป็นผู้ตรงและจริงใจ แต่ละคนก็จะมีความมั่นคงไม่หวั่นไหวในการที่จะทำสิ่งที่ประเสริฐต่อไป เป็นประโยชน์ทั้งกับตนเองและผู้อื่น เพราะฉะนั้น การมีโอกาสดำฟังพระธรรม ศึกษาพระธรรมสะสมความเข้าใจถูกเห็นถูกไปที่ละเล็กทีละน้อย จึงเป็นขณะที่มีค่าที่สุดในชีวิต เป็นที่พึงทั้งในชาตินี้และสะสมเป็นที่พึงที่ต่อไปในภายหน้าด้วย เป็นประโยชน์เกื้อกูลโดยตลอด ทั้งหมดทั้งปวงนั้นมาจากความเป็นผู้เห็นคุณของพระพุทธานุภาพ และเพราะเห็นคุณของพระพุทธานุภาพที่ได้ศึกษามีความเข้าใจอย่างถูกต้องแล้ว จึงช่วยกันดำรงรักษาสิ่งที่มีค่านี้ให้เจริญมั่นคงต่อไปด้วยความเข้าใจถูกเห็นถูกของแต่ละบุคคล.

ธรรมเตือนใจ

“ดูกร ภิกษุทั้งหลาย สัตว์เหล่าใดประพาศุจริต ด้วยกาย ด้วยวาจา ด้วยใจ ในเวลาเช้า เวลาเช้านั้น ก็เป็นเวลาดีของสัตว์เหล่านั้น, สัตว์เหล่าใดประพาศุจริต ด้วยกาย ด้วยวาจา ด้วยใจ ในเวลากลางวัน เวลากลางวันนั้น ก็เป็นเวลาดีของสัตว์เหล่านั้น, สัตว์เหล่าใด ประพาศุจริต ด้วยกาย ด้วยวาจา ด้วยใจ ในเวลาเย็น เวลาเย็นนั้น ก็เป็นเวลาดีของสัตว์เหล่านั้น”

(พระสุตตันตปิฎก อังคุตตรนิกาย ดิกนิบาต สุปพพันหสูตร)

ขอเชิญศึกษาพระธรรมเพิ่มเติมได้ที่
มูลนิธิศึกษาและเผยแพร่พระพุทธศาสนา

 www.dhammadhome.com

[www.dhammadhome.com มีหลากหลายหมวดหมู่ให้ได้ศึกษา เช่น
กระดานสนทนา ถาม-ตอบปัญหาธรรม, ฟังธรรม, หนังสือธรรม เป็นต้น]

 YouTube : [dhammadhomelive](https://www.youtube.com/dhammadhomelive) Facebook : [ชมรมบ้านธัมมะ มศพ.](https://www.facebook.com/ชมรมบ้านธัมมะ)

มือของดี มาฝาก

นายก เต็มขั้น

ทำความเข้าใจจากฉบับที่แล้ว ได้นำประวัติความเป็นมาและเรื่องราวของ “พระนางจามเทวี” มาเล่าสู่กันฟัง ซึ่งเรื่องราวของพระองค์เป็นตำนานเล่าขานสืบต่อกันมาเป็นเวลานานนับพันปีแล้ว จึงมีความพิสดารจนบางเรื่องก็ยากที่จะเชื่อว่าเป็นเรื่องจริง ก็ขอให้ใช้วิจารณญาณในการอ่าน แต่ก็พอให้ทราบว่ เหตุใดพระนาง จึงยังเป็นທີ່เคารพเลื่อมใสศรัทธา อยู่จนถึงปัจจุบันนี้ ฉบับนี้เป็นตอนที่ ๒ (ตอนจบ) เชิญรับชมฝากได้ ณ บัดนี้

พระนางจามเทวี (ตอนที่ ๒)

การปกครองเมืองหริภุญชัย

ประมาณปี พ.ศ. ๑๒๐๒ สุกทันตฤาษี ซึ่งเป็นสหยาบกับสุเทวฤาษี ได้เดินพร้อมกับนายคิวยะ ผู้เป็นทูตของสุเทวฤาษี มายังกรุงละโว้ เพื่อทูลขอพระนางจามเทวีจากพระเจ้ากรุงละโว้ เพื่อไปเป็นกษัตริย์ปกครองเมืองใหม่ที่สุกทันตฤาษีกับสุเทวฤาษีสร้างขึ้น ซึ่งก็คือเมืองหริภุญชัยหรือเมืองลำพูนในปัจจุบันนี้ เมื่อพระนางจามเทวีปรึกษากับพระราชบิดากับพระสวามีแล้วทั้งพระสวามีกับพระราชบิดาต่างก็อนุญาต พระนางจึงได้เดินทางออกจากเมืองละโว้ตามคำทูลเชิญของพระฤาษี แต่ในตำนานจามเทวีวงศ์ได้กล่าวความต่างไปอีกอย่าง คือ ใน

เวลานั้นเจ้าชายรามราชได้ออกบวชเสียแล้ว พระนางจึงทรงอยู่ในฐานะไร้พระสวามี ทางลำพูนจึงได้ส่งสาส์นมาทูลขอตั้งกล่าว ตำนานพื้นบ้านว่า เจ้าหญิงจามเทวีทรงรับที่จะครองเมืองลำพูนเพราะว่าเมืองลำพูนเวลานั้นราษฎรเดือดร้อนด้วยขาดผู้นำ และพระนางก็จะลี้ภัยถึงพระคุณท่านสุเทวฤาษีที่เคยชุบเลี้ยงมาแต่ก่อน

ในการเดินทางจากละโว้ไปสู่เมืองลำพูนนั้น พระนางได้เชิญพระเถระ ๕๐๐ รูป หมู่ปะขาวทั้งหลายที่ตั้งอยู่ในเบญจศีล ๕๐๐ คน บัณฑิต ๕๐๐ คน หมู่ช่างแกะสลัก ๕๐๐ คน ช่างแก้วแหวน ๕๐๐ คน พ่อเลี้ยง ๕๐๐ คน แม่เลี้ยง ๕๐๐ คน หม่อมหมอยา ๕๐๐ คน ช่างเงิน ๕๐๐ คน ช่างทอง ๕๐๐ คน ช่างเหล็ก ๕๐๐ คน ช่างเขียน ๕๐๐ คน หมู่ช่างทั้งหลายต่าง ๆ อีก ๕๐๐ คน และช่างโยธา ๕๐๐ คน ให้ร่วมเดินทางกับพระนางเพื่อไปสร้างบ้านแปงเมืองแห่งใหม่ให้มั่นคงยิ่งขึ้น โดยเดินทางด้วยการล่องเรือไปตามแม่น้ำปิง กินระยะเวลา ๗ เดือน พร้อมกันนี้พระนางยังได้เชิญพระพุทธรูปสำคัญมาด้วย ๒ องค์ คือ ๑) พระแก้วขาว ซึ่งว่ากันว่าเป็นองค์เดียวกับที่ประดิษฐาน ณ วัดเชียงมั่น จังหวัดเชียงใหม่ ในปัจจุบัน ๒) พระรอดหลวง ซึ่งประดิษฐานที่วัดมหาวัน จังหวัดลำพูน เมื่อ

พระนางเดินทางมาถึงเมืองหริภุญชัยแล้ว สุทเวทฤๅษี และสุกทันตฤๅษีจึงกระทำพิธีราชาภิเษกพระนางขึ้นเป็นกษัตริย์แห่งหริภุญชัย ทรงพระนามว่า “พระนางเจ้าจามเทวีบรมราชินารี ศรีสุริยวงศ์ องค์บดินทร์ ปิ่นธานีหริภุญชัย” หลังจากวันราชาภิเษกไปแล้ว ๗ วัน พระนางจึงประสูติพระราชโอรสซึ่งติดตามในพระครรภ์ตั้งแต่ยังทรงอยู่เมืองละโว้ ๒ พระองค์ พระโอรสองค์โตมีพระนามว่า พระมหันตยศหรือพระมหายศ ส่วนองค์รองมีพระนามว่า พระอนันตยศหรือพระอินทวร

ในรัชกาลของพระองค์นั้น นครหริภุญชัยมีความเจริญรุ่งเรืองอย่างยิ่ง ประชากรราษฎรต่างอยู่ร่วมกันด้วยความร่มเย็นเป็นสุข พระพุทธศาสนาได้รับการทำนุบำรุงอย่างดียิ่ง ตามตำนานได้กล่าวว่า พสกนิกรต่างมีใจศรัทธาสรางค์วัดขึ้นเป็นจำนวนถึง ๒,๐๐๐ แห่ง และกาลต่อมาวัดทั้ง ๒,๐๐๐ แห่งก็มีภิกษุจำพรรษาทุกแห่ง หนึ่งในเวลาต่อมา ภายหลังสงครามขุนวิลังคะชาวลัวะได้ผ่านไปแล้ว พระนางจามเทวียังได้สร้างวัดประจำเมืองขึ้น ๔ วัดเพื่อเป็นพุทธปรากฏการ ได้แก่

๑. วัดอรุณญิกกรัหมการาม ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของพระนคร
๒. วัดอาพัทธาราม ตั้งอยู่ทางทิศเหนือของพระนคร
๓. วัดมหาวนาราม ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของพระนคร
๔. วัดมหาธาตาราม ตั้งอยู่ทางทิศใต้ของพระนคร

นอกจากนี้ในด้านการป้องกันเมือง พระนางจามเทวีได้จัดให้มีด่านชายแดนอาณาจักรไว้ที่เวียงนอกและเวียงสามเสี้ยว (ปัจจุบันบริเวณหมู่บ้านกอกและทุ่งสามเสี้ยว เขตอำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่) และโปรดฯ ให้มีการซ่อมรบเพื่อการเตรียมความพร้อมของกองทัพ โดยทรงออกอุบายให้ด่านที่เวียงนอกและเวียงสามเสี้ยวแก่งตั้งตัวเป็น

กบฏและทรงมีรับสั่งให้จัดทัพไปปราบ ปรากฏว่าฝ่ายพระนครชนะศึก ทว่าในการซ่อมรบดังกล่าวก็มีผู้เสียชีวิตจำนวนมากเพราะต่างฝ่ายต่างไม่รู้กัน พระนางจึงทรงปูนบำเหน็จความชอบให้แก่ผู้รอดชีวิต และทรงอุปถัมภ์ครอบครัวของทหารที่ตายในการสู้รบครั้งนี้ให้เป็นสุขต่อไป

อนึ่ง ในตำนานยังกล่าวไว้ว่า พระนางจามเทวีได้ทรงทำพิธีบวงสรวงเทวดาขอช้างศึกประจำพระนคร ด้วยมีพระดำริว่า เวลานี้พระโอรสทั้ง ๒ ก็ยังเยาว์พระชันษาอยู่ ถ้ามีข้าศึกมาเบียดเบียนจะเป็นการลำบาก ช้างศึกดังกล่าวนี้คือ “ช้างภู่ง่าเงี้ยว” ซึ่งกล่าวกันว่ามีอานุภาพยิ่ง เพราะหากใครไปยืนเบื้องหน้าช้างในยามใกล้เที่ยงก็จะเกิดมึนเป็นไปต่าง ๆ ถ้าไม่บวงสรวงด้วยข้าวตอกดอกไม้เสียแล้วก็อาจถึงแก่ชีวิตเลยทีเดียว ช้างดังกล่าวนี้ นับเป็นกำลังสำคัญของพระองค์ในการรบกับชาวลัวะในกาลต่อมาด้วย

สงครามขุนวิลังคะ

ด้วยพระนางจามเทวีทรงเป็นจอมกษัตริย์ผู้ทรงปกครองนครหริภุญชัยที่รุ่งเรือง ทั้งพระนางเองก็มีพระรูปโฉมโฉม พระปรีชาญาณหลักแหลม เป็นที่สรรเสริญแก่บรรดาประเทศใหญ่น้อยทั่วไป บรรดาเจ้าครองนครหลายองค์จึงใคร่จะได้พระนางไปเป็นพระมเหสี โดยเฉพาะ ขุนวิลังคะ ผู้นำชาวลัวะ ซึ่งส่งทูตพร้อมเครื่องบรรณาการถึง ๕๐๐ สาขาหก มาถวายสาส์นทูลเชิญพระนางเสด็จไปเป็นพระมเหสีแห่งระมิงคินคร ซึ่งบางตำนานว่าตกในราว ๆ ต้นปี พ.ศ. ๑๒๒๖ เมื่อพระนางทรงมีรับสั่งให้เข้าเฝ้า ทูลลัวะก็กราบบังคมทูลอย่างวางอำนาจว่า

“ข้าแต่มหाराชเทวีเป็นเจ้า ขุนแห่งข้าพเจ้า มีนามว่าวิลังคะราชอยู่ที่ศดอยละโว้พื้น เป็นใหญ่กว่าลัวะทั้งหลาย ใช้ให้ข้าพเจ้าทั้งหลายนำเครื่องบรรณาการมาถวายพระนางบัดนี้ โดยเหตุที่ขุนวิลังคะราชมีความรักใคร่ในพระเทวีเป็นเจ้า จักเชิญพระแม่เจ้าไปเป็นอัครมเหสี”

พระนางจามเทวีตรัสถามว่า “ดูกรท่านอำมาตย์ เรายังไม่เคยได้เห็นขุนผู้นั้นแม้สักคนเดียวเลย ขุนผู้นั้นหน้าตาเป็นอย่างไรเล่า” ทูตลี้ขเวทูลตอบว่า “ขุนแห่งข้าพเจ้านั้นรูปร่างหน้าตาก็เหมือนดังตัวข้าพเจ้านี้แหละ” พระนางจึงทรงมีรับสั่งว่า “มิว่าขุนแห่งท่านมีหน้าตาเหมือนดังท่านแล้ว อย่าว่าแต่มาเป็นพวกเราเลย แม้แต่มือเราก็กะไม่จักให้ถูกต้อง ท่านจงรีบไปเสียให้พ้นจากเรือนเราเดี๋ยวนี้” แล้วทรงขับไล่ทูตลี้ขเวออกไปเสียจากพระนครขุนวิลังคะได้ทราบเช่นนั้นก็บังเกิดความโกรธอย่างรุนแรง แต่ก็ส่งสาส์นเกลี้ยกล่อมอีกครั้งหนึ่ง ก็ได้รับคำตอบว่า พระนางยังไม่ตัดสินพระทัยเสด็จไปยังระมิงคนครเพราะพระนางเพิ่งมีพระประสูติกาลพระโอรส พระวรกายยังไม่บริสุทธิ์พอจะทรงรับการอภิเษกเป็นพระมเหสีแห่งชาวลัวะได้ ขอให้รอไปก่อน ขณะเดียวกันภายในเมืองหริภุญชัยพระนางจามเทวีก็โปรดฯ ให้สั่งสมเสบียงและอาวุธยุทโธปกรณ์ไว้อย่างเต็มที่ รวมทั้งเตรียมกำลังทหารให้พร้อมรบที่สุด ทางฝ่ายขุนวิลังคะได้รับคำตอบเช่นนั้นก็เบาใจและรั้งรออยู่อย่างนั้น บางตำนานว่าหลงกลรอดต่อไปเป็นเวลานานถึง ๗ ปี

ในที่สุดขุนวิลังคะก็นำทัพเข้าล้อมเมืองด้วยทหารจำนวนถึง ๘๐,๐๐๐ คน พระนางจามเทวีมีพระราชโองการให้พระโอรสทั้งสองซึ่งเจริญพระชนมายุได้ ๗ พรรษาแล้วขึ้นประทับเหนือช้างงูก่างาเขียวนำทัพออกศึก โดยพระมหันตยศประทับคอช้าง พระอนันตยศประทับกลางช้าง กองทัพของหริภุญชัยมีจำนวนเพียง ๓,๐๐๐ คน แต่เมื่อกองทัพของทั้งสองฝ่ายประจันหน้ากัน พลรบชาวลัวะก็ให้บังเกิดอาการหน้ามืดตามัวหมดกำลัง เพราะเผชิญหน้ากับช้างงูก่างาเขียวในเวลาเที่ยงวันพอดี จนในที่สุดไม่มีผู้ใดทนได้ก็พากันแตกทัพอลหม่านโดยไม่ทันได้สู้รบทั้งอาวุธและสิ่งของไว้เป็นอันมาก พระนางจามเทวีจึงทรงมีรับสั่งให้ชาวพระนครพากันออกไปรวบรวมสิ่งของเหล่านั้นไปเป็นของตนเองเสีย

ทำเลที่ทหารลี้ขเวทิ้งของไว้ นั้นจึงมีชื่อว่า ลี้ขเวร้าง ในกาลต่อมา หลังจากนั้น พระนางจามเทวีจึงเสด็จไปยังระมิงคนครในฐานะผู้ชนะศึก เพื่อทรงช่วยเหลือบำรุงขวัญประชาชนให้กลับเป็นปกติสุขอีกครั้ง จากนั้นจึงพระราชทานเอกราชให้แก่ชาวระมิงคนครมิให้ต้องตกเป็นเมืองขึ้นของหริภุญชัยเป็นการแสดงพระกรุณา โดยจารึกไว้ในพระสุพรรณบัฏเมื่อวันที่ขึ้น ๒ ค่ำ เดือน ๘ ปีจอ พ.ศ. ๑๒๓๐ ในตำนานจามเทวีวงศ์มีขยายความเรื่องเกี่ยวกับลี้ขเวต่อไปอีกคือ ภายหลังจากสงครามขุนวิลังคะ พระมหันตยศและพระอนันตยศ ก็ทรงได้พระธิดาขุนวิลังคะเป็นชายาด้วย ดังนั้นพระนางจามเทวีจึงมีพระสุณิสาลำดับแรกเป็นเจ้าหญิงชาวลัวะ

เรื่องเผชิญพญาลี้ขเวนี้ ตำนานพื้นเมืองอีกฝ่ายหนึ่งกล่าวไว้พิสดารออกไป คือ หลวงมิลังคะ (ไม่ใช่ขุนวิลังคะ) ผู้นำเผ่าลี้ขเวเกิดหลงใหลพระสิริโฉมแห่งพระนางจามเทวีจนไม่เป็นอันกินอันนอน จึงได้แต่งทูตมาสู่ขอ แต่พระนางจามเทวีไม่ทรงสนพระทัยและไม่ให้คำตอบใด ๆ ทั้งสิ้น เป็นเหตุให้หลวงมิลังคะยกไพร่พลมาประชิดเมือง พระนางจึงทรงพระดำริว่า ถ้าจะรบกับหลวงมิลังคะบ้านเมืองคงย่อยยับแน่ จึงออกอุบายแก่หลวงมิลังคะว่า หากหลวงมิลังคะพุ่งเสน้ำ (ธนู) จากดอยสุเทพมาตกกลางเมืองลำพูนพระนางก็จะทรงตกลงเป็นพระมเหสี หลวงมิลังคะจึงดีใจถือธนูขึ้นดอยสุเทพบริกรรมคาถาอาคมแล้วพุ่งเสน้ำจากดอยสุเทพเพียงครั้งแรกก็มาตกที่นอกเมืองทางทิศตะวันตก ห่างกำแพงเมืองไปเพียงไม่กี่วาเท่านั้น สถานที่เสน้ำตกนี้เรียกกันว่า หนองเสน้ำ เวลาต่อมา พระนางจามเทวีทรงเห็นเช่นนั้นก็หวั่นพระทัยนัก ทรงเกรงว่าหากให้มีการพุ่งเสน้ำเป็นครั้งที่ ๒ และ ๓ คงจะมาตกกลางเมืองแน่ จึงทรงออกอุบายอีกครั้งหนึ่ง ให้ข้าราชการบริพารนำหินในมาตัดเย็บเป็นหมวกส่งไปให้หลวงมิลังคะสวม ข้างหลวงมิลังคะนั้นพอได้รับของฝากจากพระนางก็ดีใจเป็นที่สุด รีบสวมหมวกนั้น

สุวรรณจังโกฏิเจดีย์หรือกุฎ ที่วัดจามเทวีจังหวัดลำพูน
เชื่อกันว่าเป็นที่ประดิษฐานพระบรมอัฐิของพระนางจามเทวี

วัดจามเทวี

.....
แล้วลองพุ่งเสนาเป็นครั้งที่ ๒ และ ๓ ปรากฏว่า
เสนากลับลอยไปตกห่างจากตัวเมืองยิ่งกว่าเดิม
หลายเท่า จึงได้พบว่าเสียรู้และถูกทำลายคาถา
อาคมเสียแล้ว เลยมดก่าตั้งใจที่จะพุ่งเสนาต่อไป
พระนางจามเทวีจึงมิได้เป็นราชินีของชาวลัวะด้วย
เหตุดังกล่าว แต่ต่อมาชาวลัวะกับชาวลำพูนก็ยังได้
มีสัมพันธต่อกันบ้างในรุ่นหลังจากนั้น

กำเนิดเขลางค์นคร

ในตำนานมูลศาสนาและจามเทวีวงศ์กล่าว
ว่า หลังสิ้นสงครามชาวลัวะแล้ว พระนางจามเทวี
ก็ได้ทรงอภิเษกพระมหันตยศซึ่งมีพระชนมายุ ๗
พรรษาขึ้นเป็นกษัตริย์ครองหริภุญชัยแทนพระนาง
และอภิเษกพระอนันตยศขึ้นเป็นพระอุปราช รวม
เวลาที่พระนางเสวยราชย์ในกรุงหริภุญชัยได้ ๗ ปี
เมื่อพระมหันตยศได้เสวยราชย์แล้ว ทรงดำเนินตาม
รอยเบื้องพระยุคลบาทแห่งพระมารดาทุกประการ

.....
นครหริภุญชัยจึงยิ่งเจริญรุ่งเรืองและร่มเย็นเป็นสุข
ทว่าฝ่ายพระอุปราชอนันตยศหามีความพอพระทัย
ไม่ ด้วยมีพระดำริว่าพระเชษฐาธิราชประสูติมา
พร้อมกัน เมื่อพระเชษฐาธิราชได้เสวยราชสมบัติ
แล้วพระองค์ก็น่าจะได้ครองเมืองบ้าง จึงกราบทูล
พระนางจามเทวีตามพระดำรินั้น เมื่อพระนางจาม
เทวีได้ทราบดังนั้น จึงให้บัณฑิตผู้หนึ่งพาพระ
อนันตยศไปปรึกษากับสุเทวฤๅษีเรื่องการสร้างเมือง
ใหม่ก่อน

เมื่อสุเทวฤๅษีทราบเรื่องดังกล่าวแล้ว จึง
ถวายนามแนะนำแก่พระอนันตยศให้ไปให้ฤๅษีพุทธ
ชฎิลที่ดอยโชติบรรพต ไปหาพรานเขลางค์ที่ดอย
ลูทธบรรพต และไปกราบท่านสุพรหมฤๅษี ที่ดอย
เขางามริมแม่น้ำวังกะนที เพื่อขอให้ช่วยสร้าง
พระนครแห่งใหม่ พระอนันตยศทรงดำเนินการ
ตามนั้นทุกอย่าง จึงได้ทำนุสุพรหมฤๅษีและพราน
เขลางค์ไปช่วยกันสร้างเมือง ทำนุสุพรหมฤๅษีได้
ตรวจดูทำเลอันเหมาะสมแล้วจึงใช้อำนาจเนรมิต
เมืองใหญ่ขึ้นแห่งหนึ่ง แล้วเอาชื่อพรานเขลางค์มา
ตั้ง เรียกว่าเมืองเขลางค์นคร (ปัจจุบันคือเมือง
ลำปาง) จากนั้นสุพรหมฤๅษีก็ถวายนามราชาภิเษก
พระเจ้าอนันตยศขึ้นเสวยราชสมบัติในพระนคร
แห่งใหม่ หลังจากนั้นพระนางจามเทวีจึงเสด็จมายัง
เมืองเขลางค์นครตามคำทูลเชิญของพระโอรส
พระองค์ได้กระทำพิธีราชาภิเษกพระราชโอรส
อีกครั้งอย่างมโหฬาร และได้ประทับอยู่ที่เมืองนี้ต่อ

อีก ๖ เดือน ตามคำทูลขอของพระอนันตยศ แต่ในจามเทวีวงศ์ว่าต้องทรงอยู่ถึง ๖ ปี จึงได้เสด็จกลับเมืองทริภุญชัย โดยระหว่างนั้นพระนางยังได้สร้างเมืองออลัมพางค์นครขึ้นอีกเมืองหนึ่ง

แต่ในตำนานพื้นเมืองกลับกล่าวถึงเรื่องนี้ไปอีกอย่างหนึ่ง ต่างกับจามเทวีวงศ์ และตำนานมูลศาสนาตามที่กล่าวมาแล้วอย่างสิ้นเชิง โดยกล่าวว่าพระนางจามเทวีได้ครองสิริราชสมบัติบริหารราชการแผ่นดินนครทริภุญชัยไปถึงต้นเดือน ๘ ปี พ.ศ. ๑๒๓๑ จึงทรงสละราชสมบัติพระราชทานพระเจ้ามหันตยศขึ้นครองทริภุญชัยแทน และในวันขึ้น ๓ ค่ำ เดือน ๓ ปีเดียวกัน ก็มีการราชาภิเษกพระเจ้าอนันตยศขึ้นครองเขลางค์นคร เวลานั้นพระนางมีพระชนมายุได้ ๕๕ พรรษาแล้ว และก็มีได้กล่าวถึงรายละเอียดการสร้างเขลางค์นคร และการที่พระนางเสด็จประทับทั้งในเขลางค์นครและออลัมพางค์นคร

บั้นปลายพระชนม์ชีพ

ครั้นบ้านเมืองสงบสุขภายใต้การปกครองของพระเจ้ามหันตยศแล้ว ในปี พ.ศ. ๑๒๓๖ พระนางจามเทวีซึ่งมีพระชนมายุได้ ๖๐ พรรษาแล้ว จึงทรงละจากการกำกับดูแลราชการแผ่นดินทั้งปวง และทรงสละเพศฆราวาสฉลองพระองค์ขาวเสด็จไปประทับทรงศีลที่วัดจามเทวี และทรงเอาพระทัยใส่ต่อการทำงานบำรุงพระพุทธศาสนายิ่งขึ้นอีกมากมาย กระทั่งถึง พ.ศ. ๑๒๗๔ จึงเสด็จสวรรคต รวมพระ

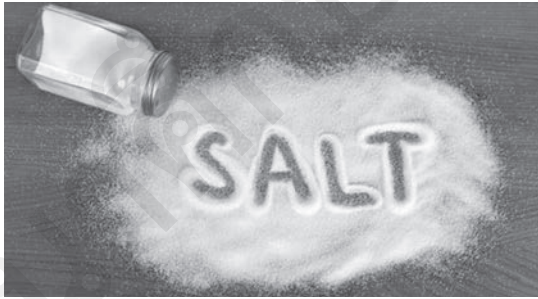
ชันษาได้ ๙๘ พรรษา ส่วนในตำนานมูลศาสนา และจามเทวีวงศ์กล่าวแตกต่างกันออกไปว่า พระนางจามเทวีได้เสวยราชย์ในนครทริภุญชัยเพียง ๗ ปี แล้วสละราชบัลลังก์พระราชทานพระเจ้ามหันตยศ จากนั้นเสด็จไปประทับที่เขลางค์นครกับออลัมพางค์นครกับพระเจ้าอนันตยศอีก ๖ ปี ครั้นเริ่มประชวรเสด็จกลับมายังทริภุญชัย เสด็จพระราชดำเนินเสียบพระนครโดยทักษิณาวรรตแล้วทรงศีลต่อไปอีกเพียง ๘ วัน พระโรคพาธก็กำเริบแรงกล้าจนถึงเสด็จสวรรคต หลังสวรรคตแล้วพระองค์ก็ได้ไปเกิดบนสวรรค์ชั้นดุสิต

หลังจากนั้น พระเจ้ามหันตยศจึงโปรดฯ ให้จัดพิธีบูชาสักการะพระศพเป็นการใหญ่ ๗ วัน แล้วจึงก่อพระเมรุมาศสำหรับถวายพระเพลิง จัดให้มีการสมโภชพระศพเป็นการใหญ่ ๗ วัน แล้วจึงถวายพระเพลิง หลังเสร็จการถวายพระเพลิงพระศพแล้ว จึงได้เชิญพระอัฐิไปบรรจุไว้ในสุวรรณจังโกฏิเจดีย์ (ปัจจุบันเรียกกันเป็นสามัญว่า เจดีย์กู่กุด) ภายในวัดจามเทวีอำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูนในปัจจุบัน

จบบริบูรณ์

ประโยชน์ของเกลือ

- (ต่อจากเล่มที่แล้ว) -

ที่มาของภาพ <https://mgronline.com/celebonline/detail/9580000067853>

๖. เกลือช่วยให้ไตพริกแกงละเอียดขึ้น เนื่องจากเกลือมีลักษณะเป็นเกล็ดเล็ก ๆ และมีความหยาบอยู่จึงมีส่วนช่วยในการบด โดยเราจะโขลกพริกแห้งกับเกลือจนละเอียดก่อน ดังนั้นการใส่เกลือก่อนจึงจะทำให้พริกแห้งบดละเอียดได้ง่ายมากยิ่งขึ้นนั่นเอง

๗. เกลือช่วยในการล้างผักให้สะอาด เราจะใช้เกลือปน ๑ ช้อนโต๊ะ ผสมกับน้ำเปล่าประมาณ ๓-๔ ลิตร จากนั้นนำผักหรือผลไม้มาแช่ทิ้งไว้ ๕-๑๐ นาที แล้วล้างออกด้วยน้ำสะอาด ทาง ออย. ได้บอกไว้ว่าวิธีนี้สามารถลดสารพิษลงได้ถึง ๒๗-๓๘% หลังจากนั้นเพื่อน ๆ ค่อยนำไปปรุงอาหารรับประทาน หรือนำไปแช่เก็บไว้ในตู้เย็นได้เลยค่ะ

๘. เกลือช่วยให้รสชาติของแกงกลมกล่อมขึ้น การใช้เกลือในการปรุงรสแทนน้ำปลา จะช่วยให้ช่วยลดกลิ่นจากน้ำปลาที่กลบกลิ่นของวัตถุดิบที่ใช้ในแกงต่าง ๆ ลง จึงทำให้วัตถุดิบนั้นมีกลิ่นรสของตัวเองเด่นชัด และมีความกลมกล่อมมากขึ้น

ที่มา <https://www.wongnai.com/food-tips/10-secrets-of-salt?ref=ct>

นั่นเองค่ะ ถ้าเพื่อน ๆ ต้องทำเมนูแกงหรือเมนูซุพ ที่ใช้ระยะเวลาเคี่ยวนาน ๆ อย่าใส่ปริมาณเกลือมาก ๆ ในช่วงระยะแรกของการเคี่ยวอาหารนั้น ๆ เพราะเมื่อน้ำที่เราเคี่ยวไว้นั้นเข้มข้น ความเค็มจะเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วยค่ะ

๙. เกลือช่วยรักษาความเย็นของน้ำแข็ง การเปลี่ยนน้ำให้เป็นน้ำแข็งนั้นต้องมีอุณหภูมิจุดเยือกแข็งที่จะอยู่ ๐ องศาเซลเซียส เมื่อเราใส่เกลือลงไปจะทำให้อุณหภูมิจุดเยือกแข็งของน้ำนั้นต่ำลงเป็น -๓ ถึง -๕ องศาเซลเซียส เพราะเหตุนี้เองน้ำแข็งจึงละลายได้ช้ามากขึ้นเมื่อเติมเกลือลงไปค่ะ

๑๐. เกลือช่วยถนอมอาหารให้อยู่ได้นานขึ้น เกลือนั้นมีคุณสมบัติในการดูดน้ำออกมา หรือเรียกว่าการออสโมซิสนั่นเองค่ะ เกลือจึงเหมาะกับการถนอมอาหาร เพราะเมื่อเกลือดึงน้ำในอาหารออกมา ทำให้จุลินทรีย์ที่ต้องอาศัยน้ำในอาหารในการเจริญเติบโต ไม่สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ เกลือจึงช่วยยืดอายุการเก็บรักษาอาหารได้นานขึ้น เช่น การหมักปลาร้า การหมักกิมจิ การทำกะปิ เป็นต้นค่ะ

นายทหารย้ายออก

ลำดับ ยศ, ชื่อ - สกุล	ตำแหน่งเดิม	ตำแหน่งใหม่
๑ พ.อ.จิตวัฒน์ รัตนสิทธิ์	นธน.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.อ.)	นปก.ประจำ ธน. (อัตรา พ.อ.(พ.))
๒ พ.ท.หญิง กฤติกา ปัญญาโชติรัตน์	หน.สปร.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.ท.)	นายทหารประจำผู้บังคับบัญชา สน.ปรมน.ทบ.จว. (อัตรา พ.อ.)
๓ พ.ท.หญิง กานต์ชีวันธร วิทยารณ	หน.รพ.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.ท.)	นายทหารประจำผู้บังคับบัญชา สน.ปรมน.ทบ.จว. (อัตรา พ.อ.)
๔ พ.ท.ณัฐพล ม้วนเงิน	หน.กทพ.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.ท.)	รอง ผบ.กรม ทพ.12 (อัตรา พ.ท.)
๕ ร.ต.ประยัด บุญเจ็ด	นชง.กรม นนร.ร.ร.จปร. (อัตรา ร.ท.)	ประจำ มทบ.12
๖ ร.ต.สมบูรณ เผือกกำม	นชง.สวท.ร.ร.จปร. (อัตรา ร.ท.)	ประจำ มทบ.12
๗ ร.ต.หญิง พรรณนลิน ตรีนิคม	รวก.อจ.สทศ.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.ต.)	นายทหารประจำ ศรภ. (อัตรา ร.อ.)

ปรับตำแหน่ง

ลำดับ ยศ, ชื่อ - สกุล	ตำแหน่งเดิม	ตำแหน่งใหม่
๑ พ.อ.วรชาติ มีกระจ่าง	รอง ผอ.กทบ.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.อ.)	อจ.หน.สวท.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.อ.)
๒ พ.อ.วทีญญ ว่องพุดิพงษ์	รอง ผอ.กกร.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.อ.)	รอง ผอ.กทบ.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.อ.)
๓ พ.อ.ณัฐพร นุตยสะกุล	ผศ.สทศ.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.อ.)	รอง ผอ.กอง สทศ.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.อ.)
๔ พ.อ.หญิง นุชยะมาส ทรรทรานนท์	อจ.สทศ.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.อ.)	รอง ผอ.กอง สทศ.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.อ.)
๕ พ.ท.พงศ์พันธุ์ จันทะคัต	อจ.สทศ.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.ท.)	อจ.สทศ.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.อ.)
๖ พ.ท.บุญอนันต์ อนันต์เสาวภาคย์	อจ.สทศ.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.ท.)	อจ.สทศ.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.อ.)
๗ พ.ท.วันปิยะ ไชยเนตร	รอง ผบ.พัน.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.ท.)	รอง ผอ.กกร.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.อ.)
๘ พ.ท.หญิง ชัญญาพัทธ์ วิพัฒนานันท์กุล ผศ.สทศ.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.ท.)	รอง ผบ.พัน.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.ท.)	ผศ.สทศ.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.อ.)
๙ พ.ท.วัชระ ว่องวิทย์การ	อจ.สวท.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.ท.)	รอง ผบ.พัน.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.ท.)
๑๐ พ.ต.เกียรติศักดิ์ อุทัยศรี	อจ.สทศ.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.ต.)	อจ.สทศ.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.ท.)
๑๑ พ.ต.เสกสรร หมอชาติ	อจ.สทศ.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.ต.)	อจ.สทศ.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.ท.)
๑๒ พ.ต.กิตติชัย ช้างน้อย	อจ.สทศ.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.ต.)	อจ.สทศ.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.ท.)
๑๓ พ.ต.หญิง ณหทัย สระกะแก้ว	อจ.สทศ.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.ต.)	อจ.สทศ.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.ท.)
๑๔ พ.ต.ชัยวัช เงินเงินสุข	อจ.กรม นนร.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.ต.)	อจ.กรม นนร.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.ท.)

นายทหารบรรจุใหม่

ลำดับ ยศ, ชื่อ - สกุล	คุณวุฒิ	ตำแหน่งบรรจุ
๑ ร.ต.ประภักษ์ สังข์น้อย	เทคโนโลยีบัณฑิต (เทคโนโลยีการสื่อสารมวลชน) แห่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน	หน.ตอน สปร.ร.ร.จปร. (อัตรา ร.อ.)

